

தமிழர் அறமரபு

முனைவர் கல்பனா சேக்கிழார்

நெய்தல் பதிப்பகம்

எண்.5, தங்கவேலு வைத்தியர் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை- 5

04428483750/42075836

நூற்குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	தமிழர் அறமரபு
ஆசிரியர்	:	முனைவர் கல்பனா சேக்கிழார்
பதிப்பாளர்	:	ஆனந்தன்
முதல் பதிப்பு	:	2017
தாள்	:	16.0 கி. மேப்லித்தோ
அளவு	:	1/8 தெம்மி
பக்கம்	:	176
படிகள்	:	1000
விலை	:	உரு. 165/-
நூலாக்கம்	:	கயல்விழி
அட்டை வடிவமைப்பு	:	
அச்சு	:	பிராச்சு இந்தியா திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.
கட்டமைப்பு	:	இயல்பு (சாதாரணம்)
வெளியீடு	:	நெய்தல் பதிப்பகம் எண்.5, தங்கவேலு வைத்தியர் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை- 5 04428483750/42075836
நூல் கிடைக்குமிடம்	:	தமிழ்மண் பதிப்பகம் 2, சிங்காரவேலர் தெரு, தியாகராயர் நகர், சென்னை -600 017 தொ.பே: 2433 9030

அறிமுகவுரை

பேராசிரியர் கல்பனா உரத்தநாடு வட்டம், ஒக்கநாடு கீழையூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். இளங்கலை, முதுகலை, முனைவர் பட்டங்களைத் திருமணத்திற்குப் பிறகு தம் அருமைத் துணைவரின் தோன்றாத் துணையால், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துப் பட்டங்களைப் பெற்றவர். தமிழரின் வாழ்வியல் நெறிகளை நெறிப்படுத்திக் கூறும் தமிழர் தம் அறநூலாம் திருக்குறளை ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்து முனைவர் பட்டத்தைப் பெற்றவர்.

தமிழர் மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனையாளர்களாகத் திகழ்ந்த பெரியார், பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற பெருமக்கள் காண விரும்பிய பெண்விடுதலை, பெண்கல்விக்குச் சான்றாகத் திகழும் பெண்மக்களுள் இவரும் ஒருவர். குடும்ப வாழ்க்கையில் ஒரு பெண் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு எம் கண்முன்னே சான்றாக வாழ்ந்து வருபவர். பிறந்த குடும்பத்திற்கும், புகுந்த குடும்பத்திற்கும் பெருமைத் தேடித் தரும் தங்கையின் தமிழ்ப்பணி தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

இவருடைய பேருழைப்பால் உருவான 1. சங்க இலக்கிய ஊர்ப்பெயர் ஆய்வு 2. தமிழர் அறமரபு ஆகிய இரு நூல்களையும் நெய்தல் பதிப்பகம் வழியாக வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழ்க்காப்புப் பணியிலும், தமிழ் மீட்புப் பணியில் மேலும் மேலும் உழைத்துத் தாய்த் தமிழுக்கு அரணாக இருக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழை உயிர்மூச்சாகக் கொண்டு வாழும் தமிழ்ச் சான்றோர்களாம் முதுமுனைவர் இளங்குமரனார், மறைந்த பேராசிரியர் விருத்தாசலனார் போன்ற பெருமக்களின் வழிகாட்டுதலுடன் தமிழாய்வுக் களத்தில் தம் காலடிச் சுவடுகளை ஆழமாகப் பதித்து, தமிழ் உலகம் போற்ற வாழ வாழ்த்துவதுடன், இவரின் தமிழ் ஆய்வுப் பணிக்கு உற்ற துணையாய் இருந்து உதவும் வாழ்க்கைத் துணைவர் மருத்துவர் சேக்கிழாரையும் நெஞ்சம் நிறைந்து வாழ்த்துகிறேன்.

இவ்விரு நூல்களையும் நெய்தல் பதிப்பக உரிமையாளர் நண்பர் ஆனந்தன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழாய்வுக் களத்தில் தம் கால்களை ஆழமாகப் பதித்து வரும் இளம் தமிழ் அறிஞரான முனைவர் கல்பனா சேக்கிழார் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களின் நூல்களை தொடர்ந்து வெளியிட்டுத் தமிழ்நூல் பதிப்பில் தனி முத்திரை பதிக்க வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்
கோ. இளவழகன்

என்னுரை

தமிழ் இலக்கணம் இலக்கியம் சார்ந்து வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையின் தொகுப்பு இந்நூல். இதனுள் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், திருக்குறள் பக்தி இலக்கியம், நவீன இலக்கியம் தொடர்பான 16 கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியம் தொடர்பான இரண்டு கட்டுரைகளும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியம் பொருளதி காரம் பதிப்புகள் உருவான பின்புலத்தையும், இருபதாம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியம் மூலம் பதிப்பிக்கப்பட்ட சூழலையும் பதிவு செய்துள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வில், பேராசிரியர் ச. வையாபுரிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு குறித்தும், சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பாக நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள வடமொழி சொல் குறித்தும் ஆராயப் பட்டுள்ளன. திருக்குறள் குறித்து, பரிதியார் உரை, மு.வ. உரை, அறமரபு என்னும் தலைப்புகளில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. தொடர்ச்சியாகக் கீழடி குறித்தும், ஆழ்வார் பாடல்களில் பெண் இருப்பு, தனித் தமிழ் இயக்கத்தில் நீலாம்பிகை அம்மையார், 19ஆம் நூற்றாண்டு ஆளுமைகளுள் போப், பாவைச் சந்திரனின் நல்ல நிலம், வேல. ராமமூர்த்தியின் புனைவெழுத்து, இலக்கியம் கற்பித்தலில் இணையத்தின் பங்கு ஆகியன பற்றியும் ஆராயப் பட்டுள்ளன.

இக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக்கம் செய்ய வேண்டும் என ஊக்கப்படுத்தியவர் ஐயா கோ. இளவழகனார் அவர்கள். அவர்கள் முயற்சி இல்லை என்றால் இந்நூல் உருவாகி யிருக்காது. அவர்களுக்கு இந்நேரத்தில் நன்றியினைக் கூறிக் கொள்கிறேன். இந்நூல் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தவர் என் கணவர் மருத்துவர் மு. சேக்கிழார் அவர்கள். இறுதிப் பிழைத்திருத்தம் செய்துகொடுத்தவர் பேராசிரியர் முனைவர் சோ.கண்ணதாசன் அவர்கள். நூல் வடிவாக்கம் செய்தவர் திருமதி பகயல்விழி அவர்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் என் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முனைவர் கல்பனா சேக்கிழார்

உள்ளடக்கம்

1. தொல்காப்பியம் - மூலம்	7
2. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பதிப்பு வரலாறும் போக்குகளும்	22
3. வையாபுரிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு	43
4. சங்க காலத்தில் வழங்கிய சமஸ்கிருதச் சொற்கள்	59
5. இந்திய வரலாற்றெழுதுகை தமிழகத்திலிருந்து	66
6. அறமரபு	76
7. திருக்குறள் பரிதியார் உரைத்திறன்	83
8. திருக்குறள் உரைமரபும் மு.வ உரையும்	98
9. ஆழ்வார் பாடல்களில் பெண் இருப்பு	105
10. தனித்தமிழ் இயக்கமும் நீலாம்பிகை அம்மையாரும்	110
11. பாவேந்தர் காட்டும் பைந்தமிழரின் இல்லறநெறி	118
12. மு. அருணாசலம் பிள்ளையின் உரைநடைப் போக்கு (கி.பி.1903 -1973)	127
13. 19-ஆம் நூற்றாண்டு ஆளுமை	136
14. பாவைச் சந்திரனின் நல்ல நிலம் நிலமும் நிலம் சார்ந்தும்	147
15. வேல. ராமமூர்த்தியின் புனைவெழுத்து	163
16. தமிழ்நூற்கள் கற்பித்தலில் இணையத்தின் பங்கு	169

1. தொல்காப்பியம் – மூலம்

(பொருளதிகாரம் பதிப்பினை முன்வைத்து)

தொல்காப்பியம் என்னும் பனுவலைத் தமிழ் சமூகத்தின் அடையாளமாக இன்று கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் தமிழ் நிலப்பரப்பில் தமிழர்களின் நினைவுகளில் அந்நூல் மறக்கடிக்கப் பட்ட காலமும் இருந்துள்ளது. இதனை இறையனார் அகப் பொருள் உருவானதற்கான காரணத்தைக் (குறிப்பாகப் பொருளதிகாரம் குறித்து) கூறும் போது அறியமுடிகிறது. தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் பல்வேறு இலக்கண நூல்கள் தொல்காப்பிய மரபினை உள்வாங்கி உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் அறியப்படாத நூலாகவே இருந்துள்ளது. நன்னூல் பயிலப்பட்ட அளவுக்குத் தொல்காப்பியம் அந்நூற்றாண்டில் பயிலப்படவில்லை. இதனைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொடக்கத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட அச்சுப் பதிப்புகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. சிவைதாமோதரன் பிள்ளை அவர்கள் தாம் பதிப்பித்த தொல்காப்பியப் பொருளதிகார முன்னுரையில் தொல்காப்பிய வரதப்ப முதலியார் ஒருவர் மட்டுமே பாடம் சொல்பவராக இருந்துள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறார். ஆக தொல்காப்பியப் பிரதி தொடர் வாசிப்பில் இருந்து அறுபட்டு இருந்த நிலையை உணரமுடிகிறது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான அச்சுப் பதிப்பும், ஐரோப்பியர்கள் முன்னெடுத்த மொழி ஆய்வும், அவர்கள் மொழியைத் தம்வயப் படுத்தல் (அதிகாரம் / மதம் பரப்பல்) போன்ற காரணங்களால் தொன்மையான நூல்களைத் தேடுதல் என்னும் நிலையை உருவாக்கியது. அந்நிலையில் தொல்காப்பியம் பற்றிய அறிதலும், தேடுதலும், பதிப்பித்தலும் நிகழ்ந்தன. அவை உரையோடு பதிப்பித்தல் மூலம் மட்டும் பதிப்பித்தல் என்னும் இருநிலைகளில் நிகழ்த்தப்பட்டன. அவற்றுள் மூலப்பதிப்பு குறித்த உரையாடலாக அமைகிறது.

இ. சாமுவேல்பிள்ளையின் பதிப்பில் பொருளதிகாரப் பதிப்பு

ஐரோப்பியர்கள் அறிமுகப்படுத்திய மொழிநூல் (Philology) ஒப்பு மொழிநூல் (Comparative Philology) என்னும் மொழிநூல் அறிவின் பின்புலத்தோடு தமிழ் நூல்களைப் பதிப்புக்கும் முயற்சியாய் இ. சாமுவேல் பிள்ளை அவர்கள் 1858இல் நன்னூலையும், தொல்காப்பியத் தையும் ஒப்பிட்டுப் பதிப்பிக்கிறார். ஐரோப்பியர்கள் தமிழ் மொழியைப் பயிலத் தொடங்கிய சூழலில் நன்னூலே மிகுதியாக அறியப்பட்ட பயிலப்பட்ட நூலாக இருந்த நிலையில், 1847இல் மழைவை மகாலிங்கையர் நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் தொல் காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தைச் சுவடியில் இருந்ததுபோலவே பதிப்பித்தும், இதனைத் தொடர்ந்து 1858ஆம் ஆண்டிற்கு முன் நம்பியகப் பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, நேமிநாதம், யாப்பருங்கலம் (மூலம் மட்டும் பதிப்பு) யாப்பருங்கலக்காரிகை, தொன்னூல் விளக்கம், தண்டியலங்காரம், வெண்பாபாட்டியல் (உரையுடன்) ஆகிய நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இக்காலக் கட்டத்தில் வெளிவந்துள்ள பதிப்புகளைப் பார்க்கும் போது, ஒரு சிலவற்றைத் தவிர மற்றவை பாடத்திட்டத்திற்காகவும், எளிமை யாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையிலுமே தான் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் 1858ஆம் ஆண்டு இ.சாமுவேல் பிள்ளை நன்னூல் தொல்காப்பியம் முழுதும் ஒப்பிட்டுப் பதிப்பித்திருப்பது முக்கியமான நிகழ்வாக கருதப்படுகிறது.

தொல்காப்பியத்திற்கு எழுந்துள்ள பல்வேறு பதிப்பு களிலும் குறிப்பிடத்தக்க பதிப்பாக விளங்குவது 1858 இல் சாமுவேல்பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட்ட தொல்காப்பிய நன்னூல் பதிப்பாகும். இலக்கண ஒப்பு நோக்கு நிலையிலும், மூலப்பாடப் பதிப்பு நிலையிலும் காலத்தால் முதன்மைபெற்ற சிறப்பு இப்பதிப்புக்கு உண்டு.

என்று இ. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களும்,

1. சிவகாமி.ச. (ப.ஆ) தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், தொல்காப்பியம் முதல் முழுமைப் பதிப்பு (இ.சாமுவேல்பிள்ளை-1858), கட்டுரையாளர் ஜெய்கணேஷ்பா., பக்.6

2. சுந்தரமூர்த்தி.இ. பதிப்பியல் சிந்தனைகள், பக்.52

*தொல்காப்பியத்தின் சொல்லதிகாரமும் பொருளதி
காரமும் முதன் முதலாக இந்த நூலில் தான் அச்சிடப்
பெற்றிருந்தன. சூத்திரங்களின் அடைவும், பொருட்
சுருக்கமும், மிகத் தெளிவாகக் காட்டப் பெற்றிருந்தன.
அறிவுடைய மாணவன், உரையின் துணையின்றி
தொல்காப்பியத்தையும், நன்னூலையும் ஒரு சேர தெரிந்து
கொள்ளுவதற்குப் பெரிதும் துணை செய்தது³.*

என நீகந்தசாமிப்பிள்ளை அவர்களும் இவரின் பதிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

வால்ற்றர் ஜாயீஸ் பிரிஸிடென்சி கல்லூரியில் பேராசிரிய ராகப் பணிப்புரிந்தவர். அவர் உருவாக்கிய நூல்கள் மாணவர் களுக்கான பாடத்திட்ட நூல்களாகவே அமைந்துள்ளன. அவரோடு இணைந்து செயல்பட்ட இசாமுவேல் பிள்ளை 1848 இல் நன்னூலுக்கான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு முதற்பகுதியை வெளியிட்டுள்ளனர். இவர் பாடத்திட்டம் என்னும் அளவில் நூல் உருவாக்கத்தோடு நின்று விடாமல் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர் கிறார் என்பதை இனி தாம் மேற்கொள்ளவேண்டிய பணிகளின் திட்டவரையறையை வகுத்துக்கொண்டது குறித்து நீ. கந்தாமி பிள்ளை கூறும் கீழ்க்கண்ட கூற்றிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

*முறைகளிலும் புதிய முறைகளிலும் உள்ள நற்பண்புகளை
ஒன்று சேர்த்து இலக்கண இலக்கியப்பணி செய்ய
வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் 'கிரந்த மந்தண கூடம்'
(Tamil Museum and Review of Oriental Philology) என
ஒன்றை நிறுவி, தான் வெளியிடவிருப்பனவற்றை,
பன்னிரண்டு வகையாகப் பிரித்து வேலை செய்யத்
தொடங்கினார்⁴.*

இப்பதிப்பு நன்னூல் மட்டும் அறிந்திருந்த ஐரோப்பியர் களுக்கு மரபிலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தையும் அறிமுகப் படுத்தும் நோக்கில் அமைந்தது என்று சொல்லலாம். இதனை அவர் நூலின் முகப்பிலேயே தெளிவுப்படுத்துகிறார். நூலின் முகப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியுள்ளார்.

3. கந்தசாமிப்பிள்ளை. நீ. கால்டுவெல்லும் அவர் வாழ்ந்த காலமும் (கட்டுரை), பக்.115.

4. கந்தசாமிப்பிள்ளை. நீ. கால்டுவெல்லும் அவர் வாழ்ந்த காலமும் (கட்டுரை), பக்.114.

தொல்காப்பிய நன்னூல் இதனுள் தொல்காப்பியமும் நன்னூலும், தம்முள்ளொற்றுமை வேற்றுமைகள் விளங்க, ஒருபான்மை உதாரண சகிதமாய் சூத்திர சம்பந்தத்துடனே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் ஐந்திரபாநீயம் என்றும் சமரசபாஷியசித்தாந்தம் என்றும் இனிப்பெயர் பெறும் பெற்றிக்கேற்ப உத்தேசித்து, வடமொழிவழக்கும் தமிழ்மொழி வழக்கும், ஐங்கிலிய வழக்குங் கொண்டிருக்கின்ற சம்பந்தா சம்பந்தங்களைக் காட்டிப் பூரண விருத்தியா யெழுதப் புகுந்திருக்கு முரை நூலுக்கு முகந் பிரயத்தனம் இப்பதிப்பு இ. சாமுவேல் பிள்ளையினால், வால்ற்றர் ஜாயீஸ் துரையவர்களுதவியைக் கொண்டு நிறைவேறியது.

நூற்பயன் - இத்தேசத்தாரிடத்தில் ஐங்கிலிய துரைத் தனத்தார் கல்விவிருத்திபண்ணி வரும்முயற்சியால், இனித் தமிழ்நாட்டின் நன்மைகென்று புதுநூலியற்று வோர்க்குப் பாஷைநடைகளின் பேதாபேதக்கியானத்திற்கு வேண்டிய, தெளிவு. இஃது, ௧௮௬௮ம் ஆண்டு சென்னை மாநகரம், கிறிஸ்துமதக்கியான விளக்கச்சங்கத்தார் அச்சுக் கூடத்தில் கானர் துரையவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

எல்லீஸ் உருவாக்கிய சென்னைக் கல்விச் சங்கமரபில் வரும் மழைவையார் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தைப் பதிப்பிப்பதும், கால்டுவெல்லின் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் நூல் வெளியிடும், அவரைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பியத் துரை வால்ற்றர் ஜாயீஸ் உதவியுடன் இ. சாமுவேல் பிள்ளை நன்னூல் தொல்காப்பியத்தை இணைத்துப் பதிப்பிப்பதும் நிகழ்கிறது. இச்செயற்பாடுகளை நோக்கும் பொழுது, தமிழ்ப் புலமை மரபு, சமூகவெளி நினைவுகளில் மறக்கடிக்கப்பட்டிருந்த தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணப் பிரதியைத் தமிழ் மக்களுக்கு அடையாளப்படுத்தியதோடு வளமான மொழி சமஸ்கிருதம் என்ற கருத்தாக்கத்தினை உடைத்து அதற்கு இணையாகத் தமிழ் மொழியை நிறுத்தியவர்கள் ஐரோப்பியர்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

இ.சாமுவேல் பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த நன்னூல் தொல்காப்பியம் என்னும் நூல் Book I, Book II, Book III என மூன்று

பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. Book III இன் தொடக்கத்தில் THOLCAPYA-NUNNOOL, BOOK II பொருளதிகாரம் GRAMMER OF GENERAL KNOWLEDGE, CHAPTER 1 அகத்திணையியல், OF SOIL SEASONS OF THE YEAR AND PRODUCTIONS எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பிற்கான காரணம் குறித்து,

Book III The last grand division of the Tholcapyam, forming pp.32 to 69, the end of this volume, is also published in the original text only, for the benefit of such students as might wish to pursue is ⁵

மாணவர்களின் பயன்பாட்டுக்காகப் பதிப்பிப்பதாகக் கூறுகிறார்.

புத்தகம் மூன்றில் உள்ள பொருளதிகார நூற்பாக்களை நம்பியகப் பொருள், ஐயனாரிதனார் புறப்பொருட் வெண்பாமாலை, பன்னிரு படலம் ஆகிய நூற்பாக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பதிப்பித்துள்ளார். நூலின் இறுதியில் உள்ள Memoranda பகுதியில் பொருளதிகாரச் செய்திகள் எளிய முறையில் ஆங்கிலத்தில் விளக்கப் பட்டுள்ளது. இதில் களவியல், கற்பியல் குறித்தான செய்திகளை இந்துக்கள் வாழ்க்கை முறைகளுள் ஒன்று எனச் சாமுவேல் பிள்ளை காட்டுகிறார்.

பொருளதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அகத்திணை புறத்திணை இயல்களை நம்பியகப்பொருளோடும், புறப்பொருள் வெண்பா மாலையோடும் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார். இந்த ஒப்பீட்டிற்குத் தாண்டவராய முதலியார் 1835 இல் பதிப்பித்த இலக்கணப்பஞ்சகங்களில் நன்னூல் மூலமும் அகப்பொருள் மூலமும் என்ற பதிப்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இப்பதிப்புக் குறித்துத் தவறாகப் புரிந்துகொண்ட க.ப.அறவாணன் அவர்கள் தாண்டவராய முதலியார் 1835 ஆம் ஆண்டே தொல் காப்பியம் அகத்திணையியல், புறத்திணையியலை வெளியிட்டுவிட்டதாகத் தனது தொல்காப்பியக்

5. தொல்காப்பியம் நன்னூல் (இரண்டாம் பகுதி) பக்.69

6. சாமுவேல் பிள்ளை இ., வேங்கடேசன் இரா., பிரகாஷ். வெ., தொல்காப்பியம் நன்னூல், பக். xxiii

களஞ்சியத்தில் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய ஒரு பதிப்பு இதுவரை வெளிவரவில்லை என்பதைச் சாமுவேல் பிள்ளைதான் பொருளதிகாரத்தை முதன்முதலில் பதிப்பித்தவர் என்பதை அறிஞர் பலரும் நிறுவுகின்றனர்.

நூல் உருவாக்கம் குறித்துப் பேசும் இவர், தொல்காப்பியம் பதிப்பதற்காகப் பயன்படுத்திய சுவடிகளைப் பற்றிய குறிப்புகளைத் தரவில்லை. இவர் பதிப்பில் தொல்காப்பிய மொத்த நூற்பாக்களின் எண்ணிக்கை 1583. பொருளதிகாரத்தில் 667 நூற்பாக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. நூற்பாக்கள் அடி அமைப்பில் இல்லாமல், அப்படியே உரைநடை வடிவில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. ஒரு அடிக்கு இருசீர் எனச் சந்தி பிரிக்கப்படாமல் உள்ளதோடு ஒரு அடி முடிந்து அடித்த அடி தொடங்குவதை வேறுபடுத்திக்காட்டக் காற்புள்ளி இடப்பட்டுள்ளது. பாட வேறுபாடுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பாடவேறுபாடுகள் நூற்பாவின் இடையிலும், இறுதியிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே ஆங்கிலத்தில் விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பொருளதிகாரத்தில் பாடவேறுபாடுகள் எழுத்து, சொல்லவிட அதிகளவில் தரப்பட்டுள்ளன. இறுதி பகுதியில் பொருளதிகாரம் குறித்தும், ஒவ்வொரு இயல் குறித்தும் ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாக விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

கா. நமச்சிவாயம் முதலியார் பதிப்பு

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் 1924 இல் கா. நமச்சிவாயம் முதலியாரால் இரண்டாம் பகுதியாக வெளியிடப்பட்டது. இப்பதிப்பினுள் பதிப்பிற்கான தேவையை,

சங்கநூல் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து, பண்டைத் தமிழ் மக்களின் வழக்க ஒழுக்கங்களை உண்மையுற அறிதல்வேண்டும் என்னும் அவா அறிஞர் உள்ளத்தில் தோன்றி, அதன் பயனாக இந்நாளில் சிற்சில ஆராய்ச்சி நூல்கள் தோன்றுவன ஆயின. ஆகவே, தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்களையும் பத்துப்பாட்டு முதலிய இலக்கியங்களையும் படித்துத் தேர்தல் வேண்டும் என்னும்

7. சிவகாமி.ச. (ப.ஆ) தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், தொல்காப்பியம் முதல் முழுமைப் பதிப்பு (இ.சாமுவேல்பிள்ளை-1858), கட்டுரையாளர் ஜெய்கணேஷ்.பா., பக்.17,18

நோக்கம் தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்கே கிளைத்திருக்கிறது இக்காலத்தே பண்டைத் தமிழ் இலக்கணங்களும் இலக்கியங்களும் மூலப்பாடமாக வெளிவரின் அவை பெரிதும் பயனுடையவாம் என்பது கருதி, சங்கம் மருவிய இலக்கண இலக்கியங்களைக் கைச்சுவடிகளாகப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கினேன்⁸.

என்று குறிப்பிடுவதோடு இதற்கு முன் பதிப்பித்தவர்கள் விவரத்தினையும் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் பதிப்பிற்காக வேறு சுவடிகள் பார்க்கப்பட்டனவா என்னும் குறிப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை.

இப்பதிப்பில் கடின சந்திகளைப் பிரித்து, அவ்வச் சூத்திரங்கள் நுதலிய பொருளைத் தலைப்பில் அமைத்து, பாடபேதங்களையும் ஆங்காங்கே காட்டியுள்ளேன்⁹.

எனப் பதிப்பினுள் பின்பற்றியுள்ள பதிப்புமுறைகள் தரப் பட்டுள்ளன. பொருளடக்கத்தைத் தொடக்கத்தில் பெற்று இறுதியில் சூத்திர முதற்குறிப்பு அகராதியுடன் இம்மூலப் பதிப்பு நிறைவுபெறுகிறது. இளம்பூரணர் கொண்ட பாடத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பிற உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பாடவேறுபாடுகள் அடிக் குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. பொருள் மூலத்தில் 121 இடங்களில் பாடபேதம் குறித்துள்ளார்.

வி. சிதம்பர புன்னைவன நாத முதலியார் பதிப்பு

1922 இல் பி. சிதம்பர புன்னைவனநாத முதலியார் பதிப்பு தொல்காப்பிய மூலம் முழுவதும் உடையதாக வெளிவந்தது. இதில் அவருடைய கருத்து, பாடபேதக் குறிப்பு முதலியவை இடம்பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியம் மூலம், கருத்து, பாடபேதக் குறிப்பு முதலியவற்றுடன் நச்சினார்க்கினியர் மூலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தொல்காப்பியம் இவருக்கு முன் வந்த பதிப்புகள் குறித்த விவரம். நூற்பாக்களின் எண்ணிக்கையை உறுதி செய்வது குறித்தும் ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார்.

8. க.நமச்சிவாய முதலியார், தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம், முன்னுரை, பக், iii

9. க.நமச்சிவாய முதலியார், தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம், முன்னுரை, பக், iv

பதிப்புரையில்,

இப்பதிப்பில் உரையாசிரியர்களாலும் பதிப்பாளர்களாலும் சுட்டப்பட்ட பாடபேதங்கள் அன்னவர் பெயர் குறிப்புடன் குறித்தலைப்பில் அடியிற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் செய்யுளியல் மூலத்திற்குக் காட்டப்பட்டிருக்கும் பிரதி பாடங்கள் ஸ்ரீ ரா. இராகவையங்காரவர்கள் பதிப்பிலிருந்தும் குறிப்பிடப்பட்டவை. பாடப்பேதக் குறிப்புடனும், சூத்திர நுதல் பொருளுடனும் வெளியிடப்படும் இம்மூலப்பதிப்புப் பழநூற் பதிப்பாளர்க்கும், மேற்கோள் எடுத்துக் காட்டுவார்க்கும், பெரிதும் பயன்படக் கூடுமென் றெண்ணுகிறேன்¹⁰.

யாருடைய பதிப்பிலிருந்து பிரதிபாடங்களை எடுத்துக் கொண்டார் என்னும் குறிப்பினையும், இப்பதிப்பின் பயன்பாட்டையும் குறிப்பிடுவதோடு,

இந்நூலிலுள்ள உரியியல், மரபியல், செய்யுளியல்களின் சூத்திரங்கள் தமிழறிஞர்களால் மனனஞ் செய்யப் பெறுதல் நன்மையுடைத்து

என மனனம் செய்ய வேண்டிய பகுதியும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பினைப் புதுமுறை பதிப்பு என்றும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள்யாவரும் வாங்கி வாசித்துப் பயனடைய வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

தி.சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளையின் (இளவழகனார்)

1943 இல் தி.சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளையின் (இளவழகனார்) தொல்காப்பியம் மூலம் கழகத்தின் மூலம் வந்தது. பதிப்புரையில் தொல்காப்பியம் ஒரு வாழ்க்கை நூல், நூலாசிரியர், அவர் காலம், நூலின் அமைப்பு, தொல்காப்பியம் ஒரு முழுமுதல் நூல், தமிழ் மக்கள் கடமை, ஆகியவை குறித்துப் பதிவு செய்யுள்ளதோடு, பதிப்புமுறை பற்றி,

இத்தொல்காப்பிய மூலப் பதிப்பில், சில இனிய பதிப்புமுறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

10. P. சிதம்பரபுன்னைவனநாத முதலியார், தொல்காப்பியம் மூலம், முன்னுரை, xxxi

ஒவ்வோர் இயலின் தலைப்புக்கும் விளக்கம், ஒவ்வோர் இயலுள்ளும் உட்பிரிவுகள், ஒவ்வொரு நூற்பாவுக்கும் விளக்கமான தனித்தலைப்புகள் கொடுத்து, நூற்பாக்களைப் படித்துக்கொண்டு போகும் போதே பொருளுணர்ச்சிக்குத் தடையில்லாத வகையில் நூன் முழுவதற்கும் அவ்வப்பக்கங்களின் அடியில் உரிய உரைக் குறிப்புகளும் எழுதி, இந்நூல் பதிப்பிடப்பெற்றிருக்கிறது. மாணவர்களுக்கேயன்றி, வேறு எத்திறத்தவர்க்கும் இந்நூல் நன்கு பயன்படுமென்று நம்புகிறேன்'.

என்று விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மார்ஜ் பதிப்பு

குழுப்பதிப்பாக 1960இல் எஸ்.ராஜத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இப்பதிப்புப்பதிப்பாசிரியர் குழுவினால் பல பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கிப் பரிசோதித்து வெளியிடப்பெற்றது. சீர் பிரித்து எளிதில் அனைவருக்கும் புரியும் வண்ணம், அதிகாரங்களும் இயல் பகுப்பும் நூற்பா அளவும், இளம்பூரணர் முதலியோர் ஒவ்வோர் இயலிலும் கொண்ட நூற்பா அளவும், இயல்களின் நூற்பாத்தொகை வேறுபாட்டின் விளக்கம் முதலியவை இப்பதிப்பில் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் பாடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நூற்பாக்கள் சந்தி பிரித்து முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பொருள் செல்நெறிக்கு ஏற்றவாறு நிறுத்தற் குறியீடுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் பின்னிணைப்பில் அதிகாரங்களுள் இயல் பகுப்பும் நூற்பா அளவு, இயல்களில் நூற்பாத்தொகை வேறுபாட்டின் விளக்கம், பாடவேறுபாடுகள், பொருள் அடைவு, நூற்பா முதற் குறிப்பகராதி போன்றன இடம்பெற்ற பதிப்பாகத் திகழ்கிறது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பைச் 1978இல் சென்னையில் உள்ள சாந்திசாதனா அறக்கட்டளை வெளியிட்டுள்ளது. மாணவர் பதிப்பு ரூ.375க்கும், சாதா பதிப்பு ரூ.6.00 க்கும், நூலகப் பதிப்பு ரூ.9.00க்கும் என இப்பதிப்பு மூன்று நிலைகளில் வெளி வந்துள்ளது. இதன் மூன்றாம் பதிப்பை நிழற்படப் பதிப்பாக நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் 1981 இல் வெளியிட்டுள்ளது.

11. தி.சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை(இளவழகனார்), தொல்காப்பியம், 1954

தொல்காப்பிய ஒப்பியல்

1975இல் கபஅறவாணன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு தொல்காப்பிய ஒப்பியல் என்னும் தலைப்பில் தொல்காப்பியம் மூலம் ஜைன இளைஞர் மன்ற வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. இதற்கு முன் வந்த அறுபத்தெட்டுப் பதிப்புகளில் இப்பதிப்பு வேறுபட்டது என்றும் முதன்முதலாக, தொல்காப்பியத்திற்கு ஒத்த இலக்கண நூற்பாக்களின் எண்கள் எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்றதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாவும் இப்பதிப்பிற்கு டாக்டர் ச.வே.சு சுப்பிரமணியம் அவர்களது இலக்கணத்தொகை, மர்ரே வெளியீடான தொல்காப்பியம், பேராசிரியர் வையாபுரி பிள்ளையும் வ.உ.சிதம்பனாரும் பதிப்பித்த தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் பதிப்பிற்குப் பயன்படுத்தியதாகவும் பதிப்புரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இப்பதிப்பினுள் நூற்பாக்களின் பொருளுக்கு ஏற்ப உரிய தலைப்புகளும், இளம்பூரணர் கொண்ட வரிசை நூற்பா தொடக்கத்திலும், இயல்வாரி எண் வரிசை நூற்பா இறுதியிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நூல் இறுதியில் தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடுகள், விளக்கங்கள், உரையாசிரியர்கள் கொண்ட நூற்பா அளவு, நூற்பா முதற்குறிப்பகராதி ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன.

இலக்கணவிளக்கம், இறையனார் களவியல், களவியல் காரிகை, தமிழ்நெறி விளக்கம், தண்டியலங்காரம், தொன்னூல் விளக்கம், நம்பியகப்பொருள், நன்னூல், பாட்டியல், புறப் பொருள் வெண்பாமாலை, மாறன் அகப்பொருள், முத்துவீரியம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, வீரசோழியம்

அகப்பொருள் தமிழ் என்றே குறிக்கப்படும், தமிழ்நுதலியது என்று குறிப்பர் இறையனார் களவியலார், தமிழியல் வழக்கம் என்பர் அவிநயனார்,(44) தமிழ் அறிவுறுத்தியது என்பர் குறிஞ்சிப்பாட்டில் கபிலர், தமிழர்நெறி வழக்கம் என்பர் கம்பர்⁷².

தொல்காப்பிய மூலம் பாடவேறுபாடுகள்- ஆழ்நோக்காய்வு

1996 இல் பாடவேறுபாடுகள்- ஆழ்நோக்காய்வு பெற்றதாகத் தொல்காப்பிய மூலம் கே.எம்.வேங்கட்ராமையா, ச.வே.சுப்பிரமணியம், ப.வே.நாகராசன் இவர்களால் உருவாக்கப் பட்டுப் பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் கழக வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்பினைப் பற்றி,

மிகப் பெரும்பாலும் இப்பதிப்பில் மிகப் பழமையான பதிப்புகளின் மூலபாடம் ஏற்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள்ளும் எழுத்திற்கு இளம்பூரணர் பாடமும், சொல்லிற்குச் சேனாவரையர் பாடமும், பொருளிற்கு நச்சர், பேராசிரியர் பாடமும் ஓரளவு அதிகமாக ஏற்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் எந்த ஒரு பதிப்பையோ அல்லது சுவடியையோ அப்படியே அடிப்படையாகக் கொண்டு இங்கு நூற்பாக்கள் பெயர்த்தெழுதப் பெறவில்லை.

தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் பலவற்றோடும், டாக்டர் உ.வே.சா. நூலகத்தில் உள்ள பல தொல்காப்பியச் சுவடிகளையும் ஒப்பு நோக்கி, தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடுகள் என்ற கையெழுத்துப் பிரதியை முனைவர் ச.வே.சு. உருவாக்கினார். அக்கையெழுத்துப் படியின் அடிப்படையில் மீண்டும், ஒப்புநோக்கி ஒவ்வொரு நூற்பாவிலும் கண்ட வேறுபாடுகட்கு நூற்பாவில் எண்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பிறகு அவ்வெண்ணின் கீழ் அவ்வேறுபாடு காணப்படும் இடம் சேர்க்கப் பெற்றுச் சிறு குறிப்பும் தரப்பட்டுள்ளது. ஆங்காங்கு இன்றியமையாத இடங்களில் தக்க அடிக்குறிப்புகள் தரப்பெற்றுள்ளன. அண்மையில் தோன்றியுள்ள புதிய உரைகள், உரைவளப் பதிப்புகள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் பாடபேதங்களும் அவைபற்றிய ஆய்வுரைகளும் உரிய இடங்களில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. பயன்மிக்க பிற்சேர்க்கைகள் பலவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

அண்மையில் தோன்றியுள்ள புதிய உரைகள், உரைவளப் பதிப்புகள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் பாடபேதங்களும், அவை பற்றிய ஆய்வுரைகளும் உரிய இடங்களில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. பயன்மிக்க பிற்சேர்க்கைகள் பலவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன¹³.

எனப் பதிப்புரையில் விரிவாகப் பதிப்பில் பின்பற்றியுள்ள நெறிமுறைகள் குறித்தும், பதிப்பின் தேவை குறித்தும், பதிப்பில் பதிப்பிக்க பயன்பட்ட பிரதிகள் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்சேர்க்கையாகத் தொல்காப்பியரையும், நூலையும் போற்றும் பழம் பாடல்கள், பழைய தொல்காப்பியப் பதிப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ள சிறப்புப் பாயிரக்கவிகள், இப்பதிப்பிற்காகப் பார்க்கப்பெற்ற சென்னை டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூலகத்தின் தொல்காப்பியச் சுவடிகள், தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், அனைத்துலக அளவில் இதுவரை அறியப் பெற்றுள்ள தொல்காப்பிய ஓலைச்சுவடிகள் காகிதச் சுவடிகள் பற்றிய விவரம் போன்றனவும், இறுதியாக நூற்பா முதற் குறிப்பு அகர நிரலும் முறையே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2002 இல் இரா.சீனிவாசன், வே. கருணாநிதி இவர்கள் மூலப்பதிப்பு ஒன்று வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

2007 இல் ச.வே.சுப்பிரமணியன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு சிதம்பரம் மெய்யப்பன் பதிப்பகம் இலக்கண நூல்கள் மூலம் முழுதும் - குறிப்பு விளக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதில் தமிழிலுள்ள 49 இலக்கண நூல்களின் மூலம் இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றில் முதலாவதாக 1610 நூற்பாவுக்கும் தொடரெண் கொண்ட தொல்காப்பியம் மூலம் அமைந்துள்ளது. இதன் இறுதியில் நூற்பா முதற் குறிப்பகராதி இடம்பெற்றுள்ளது. அனைத்து இலக்கண நூல்களின் மூலங்களைத் தொகுத்து நோக்குதல் என்னும் நிலையில் இப்பதிப்பு உள்ளது.

மின் பதிப்பு

தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் 2011-2012 ஆண்டு திட்டத்தின் கீழ் மொழியியல் அடிப்படையில் 56 நூல்களுக்கு

13. கே.எம்.வேங்கடராமையா, ச.வே.சுப்பிரமணியம், ப.வெ.நாகராசன்(ப.ஆ), தொல்காப்பியம் மூலம் பாடவேறுபாடுகள் - ஆழ்நோக்காய்வு, பக்.viii,xi

இலக்கணக்குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு மின்பதிப்பாகத் தரவிறக்கம் செய்துகொள்ளும்படி வெளியிட்டுள்ளது. அவற்றுள் முதல் நூலாகத் தொல்காப்பியம் அமைந்துள்ளது. மதுரைத்திட்டம், நுண்ணறிபேசி போன்றவற்றில் மின் நூல்களாகத் தொல்காப்பியம் கிடைக்கிறது. ஆனால் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் கொடுத்துள்ள இத்தொல்காப்பிய மின்பதிப்புக் கணினி புரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலையில் தமிழில் தரவுதளம் உருவாக்குவதற்கான அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. இயற்கை மொழியாய்வு (NLP) செய்வதற்கான அடிப்படையாகவும், அடுத்த கட்டத்திற்குப் பதிப்பினை எடுத்துச் செல்லும் முயற்சியாகவும் உள்ளது. இத்திட்டம் முழுமைபெற்று வரும்பொழுது ஆய்வினை வேறு ஒருதளத்தில் முன்னெடுக்க முடியும். கீழ்க்கண்ட இணையப் பகுதியில் இப்பதிப்பினைக் காணமுடியும்.

<http://www.tamilvu.org/coresite/html/cwannotate.htm>

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் தொல்காப்பியம் மூலத்தைப் பாடல் (ஒலி) வடிவில் வெளியிட்டுள்ளது. இசையோடு கேட்கும் போது மனனம் செய்வதற்கு எளிதாக இருக்கும். மக்கள் மத்தியில் தொல்காப்பியத்தை எடுத்துச் செல்லும் முயற்சியாகவும் இது அமைகிறது. கீழ்க்கண்ட இணைப்பில் இதனைப் பதிவிறக்கி கொள்ளலாம்.

http://www.cict.in/veliyeedugal_esai-kuruvattukal.php

மேற்கண்ட மூலப் பதிப்புகளின் போக்குகளை நோக்கும் பொழுது, இ. சாமுவேல் பிள்ளை அவர்களுடைய காலத்தில் தொல்காப்பியம் குறித்து விதந்து பேசப்பட்டிருந்தாலும், இவர் ஐரோப்பியருக்கு அறிமுகமாயிருந்த நன்னூலுடன் இணைத்துத் தொல்காப்பியப் பிரதியினைப் பதிப்பித்திருப்பதற்குக் காரணம் ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், தமிழர்களுக்கும் அறிமூப்படுத்துவது நோக்கமாக இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இப்பதிப்பினுள் மொழிநூலறிவு, ஒப்பியல் ஆய்வு, பாடவேறுபாட்டாய்வு ஆகிய அறிவு நுட்பங்களை உள்வாங்கிய பதிப்பாக இப்பதிப்பினை உருவாக்கியிருப்பது அன்றைய சூழலில் பதிப்பிக்கப்பட்ட பதிப்பிலிருந்து வேறுபட்ட பதிப்பாக விளங்கியது எனலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த பதிப்பினைக் காட்டிலும் எளிமைபடுத்துதல், தொல்காப்பியத்தை மாணவர் களுக்காகப் பாடநோக்கில் பதிப்பித்தல் என்பது மட்டுமல்லாமல், பொதுவெளிக்கு கொண்டுச் செல்லுதல் என்னும் நோக்கில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. கா. நமச்சிவாய முதலியார், பி.சி.புன்னைவனநாத முதலியார், (இளவழகனார்) போன்றோரின் பதிப்புக்கள் அத்தன்மைத்தன எனலாம். மர்ரே பதிப்பு அந்நோக்கினது என்றாலும் இன்னும் எளிமைப் படுத்துதல் என்னும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. தொல்காப்பிய ஒப்பியல் தொல்காப்பியத்திற்குபின் வந்த இலக்கண நூல்களோடு ஒப்பிட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளதால், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார மரபு பின் வந்த இலக்கணங்களில் எவ்வாறு தாக்கம் பெற்றுள்ளன என்பதை அறியும் நோக்கில் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. இ. சாமுவேல் பிள்ளையின் பதிப்பினுள் பிற இலக்கண நூல்களோடு ஒப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் சில நூல்களுடன் மட்டுமே ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. கப. அறவாணன் அவர்கள் பதிப்பு ஒப்பிட்டு ஆய்வாருக்குப் பயனுள்ளதாக அமையும். திராவிட மொழியியல் கழகத் தொல்காப்பிய மூலம் வெளியீடு ஆய்வுநோக்கில் ஆய்வுலகிற்குப் பயன்படும் வகையில் வெளிந்த பதிப்பாகத் திகழ்கிறது. முனைவர் ச.வே.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பதிப்பு முழுமையாக இலக்கணத்தைத் தொகுத்து நோக்குதல் என்னும் நிலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மின்பதிப்புகளில் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்தியநிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள ஒலிவடிவத் தொல்காப்பிய மூலம் மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்வதற்கான முயற்சியாக அமைகிறது. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் மொழியியல் நோக்கில் உருவாக்கியுள்ள மின்னாக்கம் தமிழ்த்தரவு தளத்துக்கான பதிப்பாக அமைகிறது.

உசாத்துணை

1. கிருட்டினமூர்த்திகோ, தொல்காப்பிய ஆய்வின் வரலாறு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1990.
2. சாமுவேல் பிள்ளை.இ, தொல்காப்பியம் நன்னூல், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், 2010
3. சிவகாமி.ச. (ப.ஆ) தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2009

4. சுப்பிரமணியன்.ச.வே, தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், உதஆ.நி. சென்னை,2007.
5. தாமோதரன்பிள்ளை. சி.வை, தொல்காப்பியம் பொருளதி காரம், Printed at the Scottish Press by Grayes,Cookson and Co,1885
6. தாமோதரன்பிள்ளை. சி.வை, பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு, குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், மறுபதிப்பு,2004.
7. மதுகேஸ்வரன்.பா, தொல்காப்பியப் பதிப்பு வரலாறு, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை,2008.
8. வேங்கடசாமி சீனி.மயிலை, 19 ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம், சாரதா மாணிக்கம் பதிப்பகம்,2003
9. <http://keetru.com/index.php/2014-03-08-04-35-27/2014-03-08-12-18-14/19809-2012-05-19-07-12-42>

2. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியப் பொருளத்காரப் பதிப்பு வரலாறும் போக்குகளும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உருவான அச்சுப் பதிப்பு தமிழ்ச் சமூகத்தின் புலமைசார் போக்குகளில் புதிய திறப்பினை உருவாக்கியதோடு, சமஸ்கிருதம் இந்தியாவின் ஒற்றைப் பண்பாடு என்னும் கருத்தை அசைத்துப் பார்க்க காரணமாக அமைந்தது. இந்திய வரலாற்றின் நெடுகிலும் அதிகாரத்தின் மொழியாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட சமஸ்கிருதத்திற்கு மாற்றான வலுவான இணையான திராவிட மரபு இயங்கியுள்ளதை வெளிப்படுத்தும் போக்குகளும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எல்லீஸ், கால்டுவெல்லின் பணிகள் அத்தன்மையன எனலாம். தொடக்கத்தில் ஐரோப்பியர்கள் மதம் பரப்பலுக்கும் அதிகாரம் செலுத்துவதற்கும் அந்தந்த பகுதிகளில் காணப்படும் இந்தியமொழிகளைக் கற்கத் தொடங்கினர். அதனடிப்படையில் தமிழகத்தில் தமிழ் மொழியைப் பயில்வதற்கான கருவி நூல்களை உருவாக்கத் தொடங்கினர். எல்லீஸ் உருவாக்கிய சென்னைக் கல்விச் சங்கம் பயிற்றலுக்கான அடிப்படைக் கருவிநூல்களை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்காற்றியது. இந்நூல்கள் உருவாக்கத்திற்குத் தமிழ்ப் புலவர் குழாத்தையும் ஐரோப்பியர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

பாட நோக்கிலான நூல்கள் தொடக்கத்தில் அச்சிடப்பெற்றன. பாட நூல் தன்மையிலிருந்து முழுமையும் பதிப்பித்தல் நோக்கி அச்சாக்கம் விரிவுபெற்றுத் தமிழின் பண்டை இலக்கண/இலக்கிய நூல்கள் அச்சிடப்பெற்றன. அவ்வகையில் தமிழில் அச்சடிக்கப்பட்ட முதல் இலக்கண நூலாக இன்று அறியப்படுவது நன்னூலே. காரணம் தமிழக

மடங்கள் நன்னூலைப் பயிற்றிலக்கணமாகவும் பயன்பாட்டு இலக்கணமாகவும் கொண்டிருந்தன. 1835 இல் திருத்தணிகை விசாகப் பெருமானையர் தாமே உரையெழுதி நன்னூல் மூலமும் காண்டிகையுரையும் என்னும் தலைப்பில் வெளியிட்டார். தொடர்ந்து தாண்டவராய முதலியாரும், அ. முத்துச் சாமிப் பிள்ளையும் இணைந்து இலக்கணப் பஞ்சகம் என்னும் தலைப்பில் நன்னூல், நம்பியகப் பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆகியவற்றின் மூலங்களை வெளிக் கொணர்ந்தனர். இதன் தொடர்ச்சியாக 1838இல் வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல் விளக்கம் அச்சாக்கம் பெற்றது. 1847இல் தான் மழைவை மகாலிங்கையரால் தமிழின் தொல் இலக்கணம் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் உரையோடு அச்சிடப்பட்டது.

தொடர்ந்து சிவை.தாமோதரன் பிள்ளை, இராசகோபால பிள்ளை, சோடாவதனம் சுப்புராய செட்டியார், ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியத்தைக் கிடைத்த உரைகளோடு பதிப்பித்தனர். குறிப்பாகப் பொருளதிகாரத்தை 1858இல் இ. சாமுவேல்பிள்ளை அவர்கள் தொல்காப்பியத்தையும் நன்னூலையும் ஒப்பிட்டுப் பதிப்பித்ததில் பொருளதிகாரம் மூலத்தையும் இணைத்துப் பதிப்பித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 1885 இல் சிவை.தாமோதரன் பிள்ளை அவர்களால் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் பதிப்புத் தேவைகளின் அடிப்படையில் பல்வேறு நிலைகளில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட இரு நூற்றாண்டுகளில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்த்தப் பட்டுள்ள தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் பதிப்பின் போக்குகளை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகார நிலை

தமிழ் நிலப் பரப்பில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்களினால், ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு சமூக பொதுவெளியிலும், அறிவு பாரம்பரியத்திலும், தமிழ் அடையாளத்திலும் சில அதிர்வுகள் உருவாகின. இவற்றால் பல இலக்கிய இலக்கணப் பனுவல்கள் அழிந்தன அழிக்கப்பட்டன. தமிழை இந்திய பின்புலத்தில்

வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது தமிழில் ஒன்றும் விசேடமாக இல்லை என்று சொல்கிற ஒரு செல்நெறி, குறிப்பாக இடைக்காலத்தின் பின்னர் வளர்வதை நாம் காணலாம். இவற்றை எல்லாம் கடந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் குறித்து அறிப்படாமல் இருந்த நிலையும் இருந்துள்ளது. இறையனார் அகப்பொருள் நூலின் தோற்ற வரலாற்றை, அரசன் இனி நாடு நாடாயிற்று ஆகலின் நூல் வல்லாரைக் கொணர்க என்று எல்லாப் பக்கமும் ஆட்போக்க, எழுத்ததிகாரமும், சொல்லதிகாரமும் வல்லாரைத் தலைப் பட்டுக் கொணர்ந்து, பொருளதிகாரம் வல்லாரை எங்குத் தலைப்பட்டிலேம் என்று வந்தார் வர அரசனும் புடைபடக் கவன்று, என்னை எழுத்துஞ் சொல்லும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே, பொருளதிகாரம் பெறேமெனின் இவை பெற்றும் பெற்றிலேம் எனச் சொல்லா நிற்ப என². என்னும் கூற்றிலிருந்து, பொருளதிகாரம் குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்தில் கிடைக்காமல் இருந்த நிலையையும் அறிய முடிகிறது. அதே நேரத்தில் தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் வந்த இலக்கண நூல்களில் தொல்காப்பியத்தின் தாக்கம் இல்லாமல் உருவாக வில்லை எனலாம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைப் பொறுத்த வரை தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் இருந்துள்ள நிலையினை சிவவதா. அவர்கள் தாம் பதிப்பித்த பொருளதிகார முன்னுரையில்,

சென்னைப்பட்டணத்தில் இற்றைக்கு ஐம்பது அறுபது வருஷத்தின் முன்னிருந்த வரதப்ப முதலியாரின் பின் எழுத்துஞ் சொல்லுமேயன்றித் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தை உரையுதாரணங்களோடு பாடங் கேட்டவர்கள் மிக அருமை. முற்றாய் இல்லையென்றே சொல்லலாம். வரதப்ப முதலியார் காலத்திலுந் தொல்காப்பியங் கற்றவர்கள் அருமை யென்பது அவர் தந்தையர் வேங்கடாசல முதலியார் அதனைப் பாடங் கேட்கும் விருப்பமுடையரான போது பிறையூரிற் திருவாரூர் வடுகநாத தேசிகர் ஒருவரே தொல்காப்பியம் அறிந்தவர் இருக்கிறாரென்று கேள்வியுற்றுத் தமது ஊரைவிட்டு அதிகம் திரவியச் செலவோடு அவ்விடம்

1. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, தொல்காப்பியமும் கவிதையும், பக்.4

2. <http://www.tamilvu.org/library/libindex.htm>

போய் இரண்டு வருஷமிருந்து பாடங்கேட்டு வந்தமையானும், வரதப்ப முதலியார் ஒருவரே பின்பு அதனைத் தந்தைபாற் கேட்டறிந்தவ ரென்பதானும், அது காரணமாக அவருக்குத் தொல்காப்பியம் வரதப்ப முதலியாரென்று பெயர் வந்தமையானும், பின்பு அவர் காலத்திருந்த வித்துவான்கள் தமக்கு யாதாயினும் இலக்கண சமுச்சாயம் நிகழ்த்துழி அவரையே வினவி நிவாரணஞ் செய்தமையானும் நிச்சயிக்கலாம்³.

பன்னீராயிரம் வருஷ காலத்தின் மேற்பட நிலை பெற்றோங்கித் தமிழ்க்கோர் தனிச்சுடர் போலத் பிரகாசித்து வந்த தொல்காப்பியமுந், தற்காலத்து இலக்கணங்கற்போர் அனைவரும் அதன் வழித் தோன்றிய சிற்றிலக்கணங்களையே கற்று அம்மட்டோடு நிறுத்தி விடுவதலால், எழுதுவாரும் படிப்பாரும் மீறிப், பழம் பிரதிகளெல்லாம் பாணவாய்ப்பட்டுச் செல்லுக்கிரை யாகியுஞ் சிதைவுப்பட்டுப் போக, யாவராயினும் ஒருவர் வாசிக்க விரும்பிய வழியுங் கிடைப்பது அருமையாய் விட்டது. தமிழ்நாடனைத்திலும் உள்ள தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பிரதிகள் இப்போது இருப்பது இருபத்தைந்திற்கு மேற்படா. அவையும் மிக்க ஈனஸ்தித அடைந்திருப்பதால் இன்னுஞ் சில வருஷத்துள் இறந்து விடுமென்று அஞ்சியே அதனை உலோகோபகாரமாக அச்சிடலானேன்⁴.

எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் : பதிப்பும் சூழலும்

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பதிப்புச் சூழலை இரு வகையாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

1. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பதிப்பு முறையும் சூழலும்

2. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பதிப்பு முறையும் சூழலும்

3. தாமோதரன் பிள்ளை.சி.வை.(ப.ஆ) தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் - பதிப்புரை, பக்.4

4. தாமோதரன் பிள்ளை.சி.வை.(ப.ஆ) தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் - பதிப்புரை, பக்.5

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பதிப்புச் சூழலும் பொருளதிகாரம் பதிப்பும்

அச்சுப் பரவலாக்கச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழின் மரபிலக்கணங்கள், இலக்கியங்கள் சுவடிகளில் இருந்து, அச்சு வடிவம் பெற்றும், கணக்கற்ற பிரதிகளும் உருவாயின. அந்நூற்றாண்டில் தமிழ் நிலப்பரப்பில் அடிப்படையான சமூக மாற்றங்கள், மொழிநூல் ஆராய்ச்சி, பண்பாடு மற்றும் இனவியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால், அவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய தமிழின் தொன்மையான பனுவல்கள் தேடி அச்சாக்கம் செய்யப்பட்டன. ஐரோப்பியர்களின் நவீனச் சிந்தனைக்கு ஆட்பட்ட தமிழ்ச் சமூகம், புலைமைத் தளத்தில் வேறுபட்ட திறப்பினை வேண்டி நின்றது. அதற்கான திறவு கோலாகக் காலனியாதிக்கத்தில் உருப்பெற்ற நவீனப் போக்குகளைத் தனதாக்கிக் கொள்ளமுனைந்தன. இதனால் தொன்னூல்களைத் தேடி பதிப்பித்தல் ஒருபுறமும், புதிய கல்விக்கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப எளிமைபடுத்தி தருதல் மற்றொரு நிலையிலும், புத்தாக்கப் படைப்புகள் ஒருதிறத்திலும் நிகழ்ந்தன.

இக்கால இலக்கிய வரலாற்றின் பிரதான அம்சம், இக்காலத்து இலக்கிய உற்பத்தி முறைமை இதற்கு முந்திய காலங்களில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். உண்மையில் இலக்கியம் என்ற சொல்லை விடுத்து எழுதப்படுபவை என்ற கருத்தில் வரும் எழுத்துக்கள் (writings) என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துதல் வேண்டும். எழுத்துக்கள் பற்றிய தொழில்நுட்பம், புரட்சிகர மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியது. எழுதுவதற்கான இலக்கிய வகைகள், இந்தியப் பண்பாட்டுக்கு வெளியே இருந்தது. மேல்நாட்டுப் பங்களிப்புகளாக வந்தன. எழுதப்படும் பொருள் வேறுபட்டது. எழுதுபவர்கள் வித்தியாசப் பட்டார்கள். இவையாவற்றுக்கும் மேலாக இப்பொழுது வாசகர் என்ற புதிய, பெரிய நுகர்வாளர் வட்டம் வந்தது. இவையாவும் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொருளையும், எழுதுமுறையையும், எழுத்து நுகர்வையும் மாற்றின. தமிழைச் சர்வதேசியமயப்படுத்தியன.

மேற்கண்ட கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் கூற்று, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த வாசிப்பு முறைமைவிருந்து மாறுபட்ட வாசிப்புமுறை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உருபெற்றதை உணர்த்துகிறது. இலக்கிய வாசிப்பில் மட்டுமல்லாது இலக்கண நூல்கள் வாசிக்கும் மனநிலையிலும் மாற்றங்கள் உருவாகின. அதற்கு ஏற்றார் போல அச்சு உருவாக்கம் நிகழ்த்தப்பட வேண்டிருந்தது. தொல் காப்பியத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழ்ப் புலமை மரபில் தொடர்ச்சியாகத் தொழிற்பட்டிருந்தாலும், 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தொடர்ச்சி அறுபட்டுள்ளதை மறுக்க முடியாது. இதற்குக் காரணம் மடங்களும், அவை முன்னிறுத்திய நூல்கள் மட்டுமே தமிழ்ச் சமூகத்தில் பயில்வுப் பனுவல் களாயின. 19 ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் என்னும் நூலில்,

19- ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழுலகத்திலே தலை சிறந்த ஆசிரியர் என்று உலகப் புகழ்பெற்ற மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் திருவாடுதுறை ஆதினத்தின் வித்துவானாக இருந்தார். இவரிடம் பாடம் கேட்டு வித்துவானானவர்கள் பலர். அவர்களுள் உ.வே. (பிறகு, டாக்டர்) சாமிநாதையர் அவர்களும் ஒருவர். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் தம் மாணவர்களுக்குச் சங்க இலக்கியங்களையும் மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களையும் பாடம் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அந்த நூல்களைப் படிக்கக் கூடாது என்ற கொள்கை அக்காலத்துச் சைவ மடங்களிலும் புலவர்களிடத்திலும் பரவியிருந்தது. வேறு சைவ வைணவப் புலவர்களும் சங்க நூல்களை அக்காலத்தில் பாடஞ்சொல்லவில்லை. சங்க இலக்கியங்களைப் பிற்காலத்தில் அச்சிற் பதிப்பித்த டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்களுக்கும் அக்காலத்தில் சங்க இலக்கியங்களின் பெயர்கூடத் தெரியாதிருந்தது என்றால், இந்த நூல்கள் எவ்வளவு கட்டுப்பாடாகத் திட்டமிட்டுப் புறக்கணிக்கப் பட்டிருத்தன என்பதையுணிக்கலாம்.

சென்னைக் கோமளீசுவரன் பேட்டையில் வாழ்ந்து வந்த உரையாசிரியர் வித்துவான் இராசகோபாலப் பிள்ளை என்னும் வைணவரிடம் மகாவித்துவான் திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளையவர்கள், இளைஞனாக இருந்த காலத்தில், கம்பராமாயணம் பாடம் கேட்கச் சென்றபோது, நெற்றியில் நீறுபூசிச் சண்முகம் என்னும் பெயர் தாங்கி இருந்ததன் காரணத்தினால், கொடிய வைணவரான இராசகோபாலப் பிள்ளை அவருக்குப் பாடம் சொல்ல மறுத்துவிட்டாராம். பிறகு நெற்றியில் திருமண் அணிந்து சண்முகம் என்னும் பெயரை மாற்றி இராமநுசன் என்று வைத்துக்கொண்டால் இராமாயணம் பாடம் சொல்ல இயலும் என்று கூறினாராம். அதன் படியே (அப்பாடம் முடிகிற வரையில்) செய்து கொண்டு சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் பாடங்கேட்டார் என்னும் செய்தி, அக்காலத்தில் சமயக் காழ்ப்பு எவ்வளவு பலமாக இருந்தது என்பது விளங்கும்.

என்னும் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி அவர்களின் கூற்று, சமயம் சார்ந்த நூல்களும், அவர்கள் முன்மொழியும் நூல்களும் மட்டுமே பயில்வு பனுவல்களாக இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. தொல்காப்பியத்தையும் ஒரு சமய இலக்கணப் பனுவலாக மாற்றிய துருபாக்கிய நிலையும் தமிழ் அறிவுப் பரப்பில் நிகழ்ந்துள்ளது.

தொல்காப்பியம் பதிப்பில் பல்வேறு தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் வந்த இலக்கண நூல்களுக்குத் தலையூற்றாக இந்நூல் இருந்துள்ளதால் எல்லா இலக்கண நூல்களும் இதனை அடியொற்றியே வந்துள்ளன. உரை வரலாற்றை நோக்கும் பொழுது தொல்காப்பியம் அறிவுப் பாரம்பரியத்தில் செயல்பட்ட தன்மையையும் அப்பிரதி உரையாசியர்கள் வழி முன்னெடுக்கப்பட்டதையும் உணரமுடிகிறது. ஆனால் பயில்வு நிலையில் சமூகப் பொதுவெளியில் இந்நூல் நிகழ்த்திய ஊடாட்டத்தினையும் உரை சொல்லும் முறையில் இருந்து பாடம் கூறல் என்று கொண்டாலும் யாரை நோக்கி

6. வேங்கடசாமி சீனி. மயிலை. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம், பக்.94

7. வேங்கடசாமி சீனி. மயிலை. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம், பக்.99,100

என்ன காரணத்திற்காக எழுதப்பட்டன என்பதையும் முழுமையாக அறிய இயலவில்லை. ஏதோ ஒரு சமூக நெருக்கடி அல்லது தேவையைக் கருதி உரைகள் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். அவை குறித்து இன்னும் முழுமையாக ஆராயப்படவேண்டும்.

உரையாசிரியர் காலத்திற்குப் பிறகு புலமை மரபு தொல்காப்பியத்தை எவ்வாறு முன்னெடுத்தது என்பது புலப்படவில்லை. 19ஆம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியம் குறித்து வரதப்ப முதலியார் மட்டும் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் கூறுபவராக இருந்துள்ளார் என்பதைச் சி.வை.தா. பதிவு செய்கிறார். வேறு யாரேனும் தமிழகம் இலங்கை பகுதியிலும் அறிந்து இருந்தார்களா என்பதைக் கூற இயலவில்லை. 1833 இல் இராட்வர் அகாராதியில் மூன்றாம் தொகுதியில் தொல்காப்பியம் குறித்த குறிப்புக் காணப்படுகிறது. எல்லீஸ் உருவாக்கிய தமிழ்ச் சங்க மரபில் வந்த தலைமைப் புலவர் மழைவை மகாலிங்கையர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தை 1847இல் பதிப்பிக்கிறார். 1847இல் இராமானுஜ கவிராயர் நன்னூலுக்கு உரை எழுதிப் பதிப்பிக்கும் பொழுது தொல்காப்பியம் குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார். அதனைத் தொடர்ந்து 1856இல் கால்டுவெல்லின் ஒப்பிலக்கணத்தில் தொல்காப்பியம் குறித்த குறிப்புக் காணப்படுகிறது. 1858இல் சாமுவேல் பிள்ளை பதிப்பு நன்னூல் தொல்காப்பியம் ஒப்பிட்டுத் தொல்காப்பியம் மூலம் முழுவதும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே தொல்காப்பியம் முழுதும் வந்த முதல் பதிப்பு. இதன் தொடர்ச்சியாக 1868இல் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரையுடன் சி.வை.தா. மற்றும் கோமளபுரம் இராசகோபாலன் அவர்களும் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் சோடாவதனம் சுப்புராய செட்டியார் அவர்களும் பதிப்பித்திருக்கின்றனர். 1865இல் மர்டாக் தொல்காப்பியம் குறித்து எழுதுகிறார். 1885 தாமோதரன் பிள்ளை பொருளதிகாரம் முழுமைக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரை என்று குறிப்பிட்டுப் பதிப்பிக்கிறார்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பொருளதிகாரப் பதிப்பும் போக்கும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்திற்கு இரண்டு பதிப்புகளே வெளிவந்துள்ளன.

1. 1858 இல் இ. சாமுவேல்பிள்ளையினால், வால்ற்றர் ஜாயீஸ் துரையவர்களுதவியைக் கொண்டு நிறைவேறியது.

2. 1885 இல் பரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் இயற்றிய உரையோடும் பலதேசப்பிரதி ரூபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து யாழ்ப்பாணம் சிவே.தாமோதரன் பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இ. சாமுவேல்பிள்ளையின் பதிப்பில் பொருளதிகாரப் பதிப்பு

ஐரோப்பியர்கள் அறிமுகப்படுத்திய மொழிநூல் (Philology) ஒப்பு மொழிநூல் (Comparative Philology) என்னும் மொழிநூல் அறிவின் பின்புலத்தோடு தமிழ் நூல்களைப் பதிப்புக்கும் முயற்சியாய் இ. சாமுவேல் பிள்ளை அவர்கள் 1858இல் நன்னூலையும், தொல்காப்பியத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பதிப்பிக்கிறார். ஐரோப்பியர்கள் தமிழ்மொழியைப் பயிலத் தொடங்கிய சூழலில் நன்னூலை மிகுதியாக அறியப்பட்ட பயிலப்பட்ட நூலாக இருந்த நிலையில், 1847இல் மழைவை மகாலிங்கையர் நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் தொல்காப்பியம் எழுத்ததி காரத்தைச் சுவடியில் இருந்ததுபோலவே பதிப்பித்தும், இதனைத் தொடர்ந்து 1858ஆம் ஆண்டிற்கு முன் நம்பியகப் பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, நேமிநாதம், யாப்பருங்கலம் (மூலம் மட்டும் பதிப்பு) யாப்பருங்கலக்காரிகை, தொன்னூல் விளக்கம், தண்டியலங்காரம், வெண்பாபாட்டியல் (உரையுடன்) ஆகிய நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இக் காலக் கட்டத்தில் வெளிவந்துள்ள பதிப்புகளைப் பார்க்கும் போது, ஒரு சிலவற்றைத் தவிர மற்றவை பாடத் திட்டத்திற் காகவும், எளிமையாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையிலுமே தான் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன⁸. இந்நிலையில் 1858ஆம் ஆண்டு இ. சாமுவேல்பிள்ளை நன்னூல் தொல்காப்பியம் முழுதும் ஒப்பிட்டுப் பதிப்பித்திருப்பது முக்கியமான நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது.

தொல்காப்பியத்திற்கு எழுந்துள்ள பல்வேறு பதிப்புகளிலும் குறிப்படத்தக்க பதிப்பாக விளங்குவது 1858இல் சாமுவேல்பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட்ட தொல்காப்பிய நன்னூல் பதிப்பாகும். இலக்கண ஒப்பு

நோக்கு நிலையிலும், மூலப்பாடப் பதிப்பு நிலையிலும் காலத்தால் முதன்மைபெற்ற சிறப்பு இப்பதிப்புக்கு உண்டு.

என்று இ. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களும்

தொல்காப்பியத்தின் சொல்லதிகாரமும் பொருளதி காரமும் முதன் முதலாக இந்தப் பதிப்பில்தான் அச்சிடப் பெற்றிருந்தன. சூத்திரங்களின் அடைவும், பொருட் சுருக்கமும், மிகத் தெளிவாகக் காட்டப் பெற்றிருந்தன. அறிவுடைய மாணவன், உரையின் துணையின்றி. தொல்காப்பியத்தையும், நன்னூலையும் ஒரு சேர தெரிந்து கொள்ளுவதற்குப் பொரிதும் துணை செய்தது⁸.

என நீ. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களும் இவரின் பதிப்புப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

வால்ற்றர் ஜாயீஸ் பிரிஸிடென்சி கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணிப்புரிந்தவர். அவர் உருவாக்கிய நூல்கள் மாணவர்களுக்கான பாடத்திட்ட நூல்களாகவே அமைந்துள்ளன. அவரோடு இணைந்து செயல்பட்ட இ.சாமுவேல் பிள்ளை 1848இல் நன்னூலுக்கான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு முதற் பகுதியை வெளியிட்டுள்ளனர். இவர் பாடத்திட்டம் என்னும் அளவில் நூல் உருவாக்கத்தோடு நின்று விடாமல் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்கிறார் என்பதை இனி தாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளின் திட்டவரையறையை வகுத்துக் கொண்டது குறித்து நீ. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களும் கூறும் கீழ்க்கண்ட கூற்றிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

முறைகளிலும் புதிய முறைகளிலும் உள்ள நற்பண்புகளை ஒன்று சேர்த்து இலக்கண இலக்கியப்பணி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ‘கிரந்த மந்தண கூடம்’ (Tamil Museum and Review of Oriental Philology) என ஒன்றை நிறுவி, தான் வெளியிடவிருப்பனவற்றை,

8. சிவகாமி.ச. (ப.ஆ) தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், தொல்காப்பியம் முதல் முழுமைப் பதிப்பு (இ.சாமுவேல்பிள்ளை-1858), கட்டுரையாளர் ஜெய்கணேஷ்பா., பக்.6

9. சுந்தரமூர்த்தி.இ. பதிப்பியல் சிந்தனைகள், பக்.52

10. சுந்தரமூர்த்தி.இ. காலடுவெல்லும் அவர் வாழ்ந்த காலமும் (கட்டுரை), பக்.115.

பன்னிரண்டு வகையாகப் பிரித்து வேலை செய்யத் தொடங்கினார்".

இப்பதிப்பு நன்னூல் மட்டும் அறிந்திருந்த ஐரோப்பியர் களுக்கு மரபிலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தையும் அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் அமைந்தது என்று சொல்லலாம். இதனை அவர் நூலின் முகப்பிலேயே தெளிவுப்படுத்துகிறார். நூலின் முகப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியுள்ளார்.

தொல்காப்பிய நன்னூல் இதனுள் தொல்காப்பியமும் நன்னூலும், தம்முள்ளொற்றுமை வேற்றுமைகள் விளங்க, ஒருபான்மை உதாரண சகிதமாய் சூத்திர சம்பந்தத்துடனே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் ஐந்திரபானீயம் என்றும் சமரசபாஷியசிகத்தாந்தம் என்றும் இனிப்பெயர் பெறும் பெற்றிக்கேற்ப உத்தேசித்து, வட மொழிவழக்கும் தமிழ்மொழி வழக்கும் ஐங்கிலிய வழக்குங் கொண்டிருக்கின்ற சம்பந்தா சம்பந்தங்களைக் காட்டிப் பூரணவிருத்தியா யெழுதப் புகுந்திருக்குமுரை நூலுக்கு முதற்பிரயத்தனம் இப்பதிப்பு இ. சாமுவேல் பிள்ளையினால், வால்ற்றர் ஜாயீஸ் துரையவர்களுதவியைக் கொண்டு நிறைவேறியது.

நூற்பயன் - இத்தேசத்தாரிடத்தில் ஐங்கிலிய துரைத்தனத்தார் கல்விவிருத்திப்பண்ணி வரும்முயற்சியால், இனித் தமிழ்நாட்டின் நன்மைகென்று புதுநூலியற்று வோர்க்குப் பாஷைநடைகளின் பேதாபேதக்கியானத்திற்கு வேண்டிய, தெளிவு. இஃது, ௧௮௬௮ம் ஆண்டு சென்னை மாநகரம், கிறிஸ்துமதக்கியான விளக்கச் சங்கத்தார் அச்சுக்கூடத்தில் கானர் துரையவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

எல்லீஸ் உருவாக்கிய சென்னைக் கல்விச் சங்க மரபில் வரும் மழைவையார் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தைப் பதிப்பிப்பதும், கால்டுவெல்லின் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் நூல் வெளியிடும், அவரைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பியத் துரை வால்ற்றர் ஜாயீஸ் உதவியுடன் இ. சாமுவேல் பிள்ளை நன்னூல்

11. கந்தசாமிப்பிள்ளை.நீ. கால்டுவெல்லும் அவர் வாழ்ந்த காலமும் (கட்டுரை),பக்.114.

தொல்காப்பியத்தை இணைத்துப் பதிப்பிப்பதும் நிகழ்கிறது. இச்செயற்பாடுகளை நோக்கும் பொழுது, தமிழ் புலமை மரபு, சமூகவெளி நினைவுகளில் மறக்கடிக்கப்பட்டிருந்த தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணப் பிரதியைத் தமிழ் மக்களுக்கு அடையாளப் படுத்தியதோடு வளமான மொழி சமஸ்கிருதம் என்ற கருத்தாக்கத் தினை உடைத்து அதற்கு இணையாகத் தமிழ் மொழியை நிறுத்திய வர்கள் ஐரோப்பியர்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

இ.சாமுவேல் பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த நன்னூல் தொல்காப்பியம் என்னும் நூல் Book I, Book II, Book III என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. Book III இன் தொடக்கத்தில் THOLCAPYA-NUNNOOL, BOOK II பொருளதிகாரம் GRAMMER OF GENERAL KNOWLEDGE, CHAPTER 1 அகத்திணையியல், OF SOIL SEASONS OF THE YEAR AND PRODUCTIONS எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப் பதிப்பிற்கான காரணம் குறித்து,

Book III The last grand division of the Tholcapyam, forming pp.32 to 69, the end of this volume, is also published in the original text only, for the benefit of such students as might wish to pursue is ¹².

மாணவர்களின் பயன்பாட்டுக்காகப் பதிப்பிப்பதாகக் கூறுகிறார்.

புத்தகம் மூன்றில் உள்ள பொருளதிகார நூற்பாக்களை நம்பியகப் பொருள், ஐயனாரிதனார் வெண்பாமாலை, புறப்பொருட் பன்னிரு படலம் ஆகிய நூற்பாக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பதிப்பித்துள்ளார். நூலின் இறுதியில் உள்ள (Memoranda) பகுதியில் பொருளதிகாரச் செய்திகள் எளிய முறையில் ஆங்கிலத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் களவியல், கற்பியல் குறித்தான செய்திகளை இந்துக்கள் வாழ்க்கை முறைகளுள் ஒன்று எனச் சாமுவேல் பிள்ளை காட்டுகிறார்¹³.

பொருளதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அகத்திணை புறத்திணை இயல்களை நம்பியகப்பொருளோடும், புறப்பொருள் வெண்பா மாலையோடும் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார். இந்த ஒப்பீட்டிற்குத் தாண்டவராய

12. தொல்காப்பியம் நன்னூல்(இரண்டாம் பகுதி)பக்.69

முதலியார் 1835 இல் பதிப்பித்த இலக்கணப் பஞ்சகங்களில் நன்னூல் மூலமும் அகப்பொருள் மூலமும் என்ற பதிப்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இப்பதிப்புக் குறித்துத் தவறாகப் புரிந்துகொண்ட க.ப.அறவாணன் அவர்கள் தாண்டவராய முதலியார் 1835 ஆம் ஆண்டே தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல், புறத்திணையியலை வெளியிட்டுவிட்டதாகத் தனது தொல்காப்பியக் களஞ்சியத்திலும் எழுநூறு ஆண்டுகளில் நன்னூலிலும் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய ஒரு பதிப்பு இதுவரை வெளிவரவில்லை என்பதை சாமுவேல் பிள்ளைதான் பொருளதிகாரத்தை முதன்முதலில் பதிப்பித்தவர் என்பதை அறிஞர் பலரும் நிறுவுகின்றனர்⁴.

நூல் உருவாக்கும் குறித்துப் பேசும் இவர், தொல்காப்பியம் பதிப்பதற்காக பயன்படுத்திய சுவடிகளைப் பற்றிய குறிப்புகளைத் தரவில்லை. இவர் பதிப்பில் தொல்காப்பிய மொத்த நூற்பாக்களின் எண்ணிக்கை 1583. பொருளதிகாரத்தில் 667 நூற்பாக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. நூற்பாக்கள் அடி அமைப்பில் இல்லாமல், அப்படியே உரைநடை வடிவில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. ஒரு அடிக்கு இருசீர் எனச் சந்தி பிரிக்கப்படாமல் உள்ளதோடு ஒரு அடி முடிந்து அடித்த அடி தொடங்குவதை வேறுபடுத்திக்காட்டக் காற்புள்ளி இடப்பட்டுள்ளது. பாடவேறுபாடுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பாடவேறுபாடுகள் நூற்பாவின் இடையிலும், இறுதியிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே ஆங்கிலத்தில் விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பொருளதிகாரத்தில் பாடவேறுபாடுகள் எழுத்து, சொல்லைவிட அதிகளவில் தரப்பட்டுள்ளன. இறுதி பகுதியில் பொருளதிகாரம் குறித்தும், ஒவ்வொரு இயல் குறித்தும் ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாக விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பதிப்பின் போக்கினைப் பார்க்கும் பொழுது, இ.சாமுவேல் பிள்ளை அவர்களுடைய காலத்தில்

13. சாமுவேல் பிள்ளை. இ.வேங்கடேசன். இரா.பிரகாஷ். வெ. தொல்காப்பியம் நன்னூல், பக். xxiii

14. சிவகாமி.ச. (ப.ஆ) தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், தொல்காப்பியம் முதல் முழுமைப் பதிப்பு (இ.சாமுவேல் பிள்ளை -1858), கட்டுரையாளர் ஜெய்கணேஷ்.பா., பக். 17, 18

தொல்காப்பியம் குறித்து விதந்து பேசப்பட்டிருந்தாலும், இவர் ஐரோப்பியருக்கு அறிமுகமாகியிருந்த நன்னூலுடன் இணைத்து தொல்காப்பியப் பிரதியினைப் பதிப்பித் திருப்பதற்குக் காரணம் ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், தமிழர்களுக்கும் அறிமூப்படுத்துவது நோக்கமாக இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. இப்பதிப்பினுள் மொழிநூலறிவு, ஒப்பியல் ஆய்வு, பாடவேறு பாட்டாய்வு ஆகிய அறிவு நுட்பங்களை உள்வாங்கிய பதிப்பாக இப்பதிப்பினை உருவாக்கியிருப்பது அன்றைய சூழலில் பதிப் பிக்கப்பட்ட பதிப்பிலிருந்து வேறுபட்ட பதிப்பாக விளங்கியது எனலாம்.

சி.வை.தாமோதரன் பிள்ளை பதிப்பு

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் உரையுடன் 1885இல் சி.வை.தாமோதரன் பிள்ளை அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல் உரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு பொருளதிகாரப் பதிப்பு உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. இவரின் பதிப்புத் தன்மையை நோக்குழி தொடக்க கால நீதிநெறி விளக்கம் பதிப்பிலிருந்து உரையுடன் பதிப்பித்தல் என்னும் முறையை மேற்கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. இவர் ஆசிரியர், பத்திரிக்கையாசிரியர், தமிழ்ப் பண்டிதர், அரசாங்க பணி, வழக்கறிஞர், நீதிபதி எனப் பல்வேறு பணிகள் மேற்கொண்டிருந்தாலும், அழிவுறும் நிலையில் உள்ள தமிழ்ச் சுவடிகளைத் தேடியும், அவ்வாறு பெற்ற பல பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பதிப்பித்தல் என்னும் பணியினையும் இடையறாமல் செய்துகொண்டே இருந்துள்ளார். அறிஞர் உ.வே.சா அவர்கள் டி.ஏ. இராமரத்தினம் பிள்ளை அவர்களின் தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் சரித்திரம் என்னும் நூலுக்கு அளித்துள்ள அணிந்துரையில்,

வெவ்வேறு பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தாலும், தமது ஒய்வு நேரத்தைத் தமிழ் ஆராய்ச்சியிற் பெரும்பாலும் செலவிட்டு வீரசோழியம், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், கலித்தொகை, இறையனார் அகப்பொருள் இலக்கண விளக்கம் என்பவற்றின் மூலங்களையும் உரைகளையும் பல ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்து முதன்

*முதலாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர் தாமோதரனாரே!
இக்காலத்தில் தமிழில் பல துறைகளில் ஆராய்ச்சி
செய்வோருக்குப் பொருந்துணையாக இருப்பன இவர்
வெளியிட்ட புத்தகங்களாகும்⁵.*

என்னும் கூற்று நோக்கத்தக்கது.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் பதிப்பு முன்னுரையில் சிவவையா அவர்கள் அன்றையச் சூழலில் தொல்காப்பியத்தின் நிலையும் குறிப்பாகத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் நிலையும், அப்பிரதி படிப்பாரின்றி அழியும் நிலையில் இருந்துள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறார். அவரின் இப்பதிவுத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடையாளமான தொல்காப்பியப் பிரதி தமிழ்ச் சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, பயில்வாரின்றி சிதைந்தழியும் நிலையில் இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும் இவர் பதிப்பித்த கலித்தொகைப் பதிப்பில் என் சிறு பருவத்தில் எனது தந்தையார் எனக்குக் கற்பித்த சில நூல்கள் இப்போது தமிழ் நாடெங்கும் தேடியும் அகப்படவில்லை. ஒட்டித் தப்பியிருக்கும் புத்தகங்களுங் கெட்டுச் சிதைந்து கிடைக்கும் நிலைமையைத் தொட்டுப் பார்த்தாலன்றோ தெரிய வரும்! ஏடு எடுக்கும் போது ஓரஞ் சொரிகிறது; கட்டு அவிழ்க்கும் போது இதழ் முரிகிறது; ஒன்றை புரட்டும்போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கிறது. இனி எழுத்துக்களோ வென்றால் வாலுந் தலையுமின்றி நாலுபுறமும் பாணக் கலப்பை மறித்து மறித்து உழுது கிடக்கின்றது⁶ எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஆக இவர் இலக்கண இலக்கியப் பிரதிகளை அழிவுறாமல் அச்சப் பதிப்பித்தல் மட்டுமல்லாமல் அனைத்தும் ஆரிய மயம் ஆரிய தொடர்பினாலே தமிழ் அறிவு பரப்புச் செழித்தது என்னும் கருத்தாக்கத்தை மறுக்கும் பொருட்டும் தொல் தமிழ்ப் பனுவல்களைத் தேடி, தேர்ந்து பதிப்பினை உருவாக்குகிறார் அதற்கு இவர் கலித்தொகை பதிப்பில்,

*ஆரிய சம்பந்தமின்றித் தமிழ்க் கிரந்தங்கள் கிடையா
என்போருக்கு இது பிறவி குருடன் சூரிய சந்திர*

15. Rajaruthnam T.A., The Life of Rao Bahatur W.Thamothar Pillai,B.A.,B.L,F.M.U.,(The well known Tamil Scholar),

15. டாக்டர் உ.வே.சா. முன்னுரை

ருண்மையை மறுத்தொ துக்கும் இதனை முன்னரே நிராகரித்திருக்கிறேன் இதன் பொய்மையை மதுரைச் சங்க நூல்களுள் ஒன்றாவது உணர்வாராக. இக் கவித் தொகையே சான்று பகரும்¹⁷.

என்று கூறும் விளக்கம் பதிப்பின் அவரின் நிலைபாட்டை உணர்த்துகிறது.

பொருளதிகாரம் சுவடிகள் பெற்ற விவரம்

சுவடிகள் பெற்ற விவரங்களைப் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் பதிப்புரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்,

இந்நூலைப் பரிசோதித்து அச்சிட முயன்றபின் தமிழ்நாடுகளில் ஆங்காங்குத் தேடிப் பல பிரதிகள் சம்பாதித்துப் பெரும் பிரயாசையும் நெடுங்கால வேலையு மாயிற்று. இது தமிழ்நாட்டிற்கு ஓர் பேருபகாரமான முயற்சியென்று கண்டு ஸ்ரீ கைலாச பரம்பரைத் திருவாடுதுறை ஆதீனத்து மஹாசந்நிதானமுந் தம்மை அடைந்தோர்க்குப் பெருங் கருணைத் திருவுள்ளமுமாகிய ஸ்ரீ ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளுஞ், சைவ சமயாபிமானியுஞ் செந்தமிழ்ப் பரிபாலனருமாகிய ஸ்ரீமட் யாழ்ப்பாணம் ந.க. சதாசிவம் பிள்ளையவர்களும், எனது அதி இஷ்டராகிய திருநெல்வேலித் தாசில்தார் ஸ்ரீ கணிதசிங்கம் வை. சின்னத்தம்பியாபிள்ளையவர்களும் பல பழைய ஏட்டுப் பிரதிகள் அழைப்பித்துத் தந்தனர். இவர்கள் செய்த நன்றியை எஞ்ஞான்றும் மறக்கற் பாலனல்லேன். இப்பிரதிகளோடு, ஸ்ரீ திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையர் பௌத்திரர் துரைசாமியையர் பிரதியொன்றும், புரசபாக்கம் ஸ்ரீ நாமுவேற் பண்டிதரவர்கள் தமது சொந்தக் கையினாலே எழுதி வைத்திருந்த பிரதியொன்றும், அடியேன் வசமிருந்த தொல்காப்பியம் வரதப்ப முதலியார் பிரதியொன்றும், மதுரைப் பிரதியொன்றுஞ் சேர்ந்து, இவற்றுள்,

16. கா.அய்யப்பன் (ப.ஆ) செம்மொழித் தமிழ்நூல்கள் பதிப்புரைத் தொகுப்பு, பக்.187

17. கா.அய்யப்பன் (ப.ஆ) செம்மொழித் தமிழ்நூல்கள் பதிப்புரைத் தொகுப்பு, பக்.185

திருநெல்வேலிப் பிரதி இரண்டு, மதுரைப் பிரதி இரண்டு, தஞ்சாவூர் பிரதி மூன்று, சென்னைப்பட்டணப் பிரதி மூன்று, யாழ்ப்பாணப் பிரதி இரண்டாகப் பன்னிரண்டு பிரதி கொண்டு பரிசோதித்து என் விருப்பத்தை ஒருவாறு நிறைவேற்றினேன்¹⁸.

இவருக்குக் கிடைத்த பொருளதிகாரம் சுவடிகளில் நச்சினார்க்கினியர் உரை மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. இளம்பூரணர், பேராசிரியருரைகள் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை என்றும் நச்சினார்க்கினியர் உரையே பிற்காலத்தது பூரணமாகவும் விரிவாகவும் உள்ளதும் பெரும்பாலும் ஒதிவரப்பெற்றதும் அஃதொன்றே என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஆனாலும் இவர் பதிப்பித்ததில் பொருளதிகாரத்தின் பின்னான்கு இயல்களுக்கு பேராசிரியர் உரை என்பதை அறியாமல் பதிப்பித்துவிட்டார். 1902இல் ரா.இராகவையங்கார் செந்தமிழில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரையில் இதனைப் புலப்படுத்தும் வரை பொருளதிகாரம் முழுமையும் நச்சினார்க்கினியர் உரை என்றே தமிழ் அறிவுலகம் கருதியது.

பதிப்பு விவரம்

சி.வை.தா. அவர்களின் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் பதிப்பினைக் கீழ்க்கண்டவாறு பகுத்துக்கொள்ளலாம்.

நூலின் முகப்பில்,

- தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் இஃது பரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் இயற்றிய உரையோடும் பல தேசப் பிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து யாழ்ப்பாணம் சி.வை.தாமோதரன் பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. என்னும் குறிப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்து
- தாம் பதிப்பித்த நூல்கள் யாராரிடம் பெறலாம் என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

பதிப்புரையில்

- கடவுள் வாழ்த்து

18. தாமோதரன் பிள்ளை. சி.வை. (ப-ஆ) தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் - பதிப்புரை பக்.5-6

- தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பு
- தொல்காப்பியம் கடந்து வந்த வரலாறு
- 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியம் பொருள்தி காரத்தின் நிலை
- தொல்காப்பியம் பிரதி தேடிக் கொடுத்தவர்கள் குறித்த விவரம்
- பிரதியினுள் காணப்படும் பிழைகள் அதற்கான காரணங்கள்
- அச்சிடுவதற்கான தன்னிலை விளக்கம்
- அச்சில் பிழைகள் இருப்பின் தாம் பொறுப்பல்ல என்று கூறுதல்
- தொல்காப்பியம் பொருள்திகாரம் பிழையற பதிப்பிக்க கற்க வேண்டிய நூல்கள் குறித்த செய்தி.
- பாடவேறுபாடு குறித்த விளக்கம், பதிப்பிப்பதில் உள்ள சிக்கல்.
- பிரதியை ஒப்பிட்டுச் சிறந்ததைத் தேர்தல்.
- பதிப்பிற்கு நிதி நல்கியோர் குறித்த விவரம்.
- மடங்கள் தொல் பனுவல்களைப் பதிப்பிக்கும் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுதல்.

நூற்பாக்களும் உரைகளும்

- நூற்பா சீர் பிரிப்புடன் பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப் பட்டுள்ளது.
- உரை அதனினும் சிறிய எழுத்தில் பதவுரை, கருத்துரை தெளிவுரை என விளங்குமாறு தனித்தனிப் பத்தியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- நூற்பா முதலில் அதிகாரத்தின் தொடர் வரிசை எண்ணும், உரை முடியுமிடத்து இயல்முறை வரிசை எண்ணும் இடப்பட்டுள்ளன.
- மேற்கோள் செய்யுள்கள் பாடல் நெறியில் இல்லாது பத்தியாக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளன.

- அடி முடியுமிடத்துச் சிறு கோடிட்டுக் காட்டப் பட்டுள்ளது.
- நூற்பா முதற் குறிப்பு அகராதி நூலின் முகப்பில் அமைந்துள்ளது.
- நூலின் இறுதியில்
  - ஓல்காப் பெரும் புகழ்த் தொல்காப் பியனடி
  - பல்காற் பரவுது மெழுத்தொடு
  - சொல்கா மருபொருட் டொகைதிகழ் பொருட்டே

என்னும் பழம் பாடல் அமைந்துள்ளது.

இப்பதிப்பில் சி.வை.தா அவர்கள் விரிவான பதிப்புரையை எழுதுகிறார். இதற்கு முன் வந்த தொல்காப்பியப் பதிப்புகளில் இது போன்று கொடுக்கப்பட்டவில்லை. 1840 - 1860 காலக் கட்டங்களில் பதிப்பித்த பதிப்புகளில் அடிகளைப் பிரிக்காமல் சீர் பிரிக்காமல் அச்சடிக்கப்பட்டது. தொடர்ச்சியான பதிப்புகளில் புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1860களுக்குப் பிறகே அடி பிரித்து, சீர் பிரித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டது என்றாலும் விரிவான பதிப்புரை பதிவு செய்யப்பட்டது சி.வை.தா. அவர்களின் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார முன்னுரையில் தான். இப்பதிப்பு வழுவற்றதாகப் பிரசுரம் செய்யப்படவில்லை என்றும், ஐயமறுத்துக் கொள்ளாத இடங்கள் அனேகம் உள என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இவருடைய சமகாலத்துப் புலமையாளர் களிமடம் கலந்து ஐயங்களைக் களையவும் முற்பட்டதாக எழுதுகிறார்.

தொல்காப்பியம் எழுத்துச் சொல்லைக் காட்டிலும் பொருளில் சங்க இலக்கிய எடுத்துக்காட்டுகள் மிகுதி. இலக்கியச் சான்றுகள் அதிகம். அவற்றை அறுதியிடுவது மிகக் கடினம். சுவடியிலிருந்து நூல்களை அச்சுக்குக் கொணர்வது எளிதன்று. உயிர்மெய்க்கும், மெய்களுக்கும் வேறுபாடிருக்காது⁹. புள்ளிகள் வைப்பதில்லை. க-வுயிராகவும் படிக்கலாம், மெய்யாகவும் படிக்கலாம். நெடிலுக்கும் குறிலுக்கும் வேறுபாடிருக்காது என முனைவர் சா.வே.சு. கூற்றுப் பொருளதிகாரப் பதிப்பின் கடினத் தன்மையை உணர்த்துகிறது. ஆனாலும் பழைமையான நூல்கள் அழியாமல் காக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் அன்றைய

சூழலில் பதிப்பிப்பதற்கான பல்வேறு சிரமங்கள் இருந்தாலும், தேடி கிடைத்த நூல்களை உரையுடன் இவருக்கு முன் உருவான பதிப்பிலிருந்து, தெளிவுபடுத்துதல் என்னும் தன்மையை நோக்கி நகரும் பதிப்பாக அமைகின்றது. கலித்தொகைப் பதிப்பு முன்னுரையில்,

*இக்காலத்துப் புத்தகங்களைத் தேடிப் பரிசோதித்து
அச்சியற்றும் வித்வசனர்களோ தமக்குப் பொருள்
வரவையே கருதி விரைவில் விலை போகும் விநோத
நூல்களையும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபயோகமான
பாடப் புத்தகங்களையும் சர்வகலாசாலையாராற்பற்பல
பரீக்ஷைகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட போதனா பாகங்
களையுமே அச்சிடுகின்றனர். சரஸ்வதியின் திருநடனஞ்
சொலிக்கப் பெற்றனவாகிய சங்க மரீஇய நூல்கள்
சிதைந்தழியவும் அவைகளில் அவர்களுக்குச் சற்றேனுந்
திருட்டி சென்றிலது¹⁹.*

எனச் சிவைதா. அவர்கள் குறிப்பிடுவதிலிருந்து பாடநோக்கில், பொருள் நோக்கில் மட்டுமல்லாமல் அழியும் நிலையில் உள்ள வற்றைக் காத்தல் என்னும் நிலையில் செயல்பட்டிருப்பதை உணர முடிகிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ள மேற்கண்ட இரண்டு பதிப்புகளும் பாடநோக்கிலாகவும், அழியும் நிலையில் உள்ள நூலினை மீட்டெடுக்கும் நோக்கத்துடன் செயல்பட்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. ஒன்று ஒப்பிட்டு மூலம் மட்டுமான பதிப்பாகவும், மற்றது உரையுடன் கூடிய பதிப்பாகவும் அன்றைய சூழலில் முன் பதிப்பிக்கப்பட்ட பதிப்பு நெறிமுறைகளிலிருந்து அடுத்தகட்ட நகர்வை நோக்கி முன்னெடுக்கும் பதிப்பாகச் சிவைதாமோதரன் அவர்களின் பதிப்பும் அமைந்துள்ளது.

உசாத்துணை

1. கிருட்டிணமூர்த்தி.கோ, தொல்காப்பிய ஆய்வின் வரலாறு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1990.

19. சுப்பிரமணியம் சா.வே.முனைவர்., தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், பக்.72.

20. கா.அய்யப்பன் (ப.ஆ) செம்மொழித் தமிழ்நூல்கள் பதிப்புரைத் தொகுப்பு, பக்.187

2. சாமுவேல் பிள்ளை. இ, தொல்காப்பியம் நன்னூல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,2010
3. சிவகாமி.ச. (ப.ஆ) தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்புப் பதிப்பாளரும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,2009
4. சுப்பிரமணியன்.ச.வே, தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், உத-ஆ.நி. சென்னை,2007.
5. தாமோதரன்பிள்ளை. சி.வை,தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், . Printed at the Scottish Press by Grayes,Cookson and Co,1885
6. தாமோதரன்பிள்ளை. சி.வை, பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு, தாமோதரன், குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், மறுபதிப்பு, 2004.
7. மதுகேஸ்வரன்.பா, தொல்காப்பியப் பதிப்பு வரலாறு, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை,2008.
8. வேங்கடசாமி சீனி.மயில், 19 ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம், சாரதா மாணிக்கம் பதிப்பகம்,2003
9. தாமோதரன்பிள்ளை. சி.வை, பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு, தாமோதரன், குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், மறுபதிப்பு, 2004.
10. <http://keetru.com/index.php/2014-03-08-04-35-27/2014-03-08-12-18-14/19809-2012-05-19-07-12-42>

3.வையாபுரிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு

சார்த்தால் அடிமைப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிலும்
அறிவினால் அடிமைப்பட்டிருப்பது மிகவும் கொடுமையாகும்
பேராசிரியர் ச. வையாபுரிப்பிள்ளை

தமிழ்ப் பதிப்புச் சூழலில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் அறிமுகமாகிய அச்ச ஊடகத்தின் காரணமாக, சுவடி எழுத்துக்கள் அச்ச எழுத்துக்களாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஆறுமுகநாவலர், சிவைதாமோதரன் பிள்ளை, உவேசாமிநாதையர் போன்றோர் தமிழ்த் தொல்சீர் இலக்கண இலக்கியங்களைத் தேடித்தேடி கிடைத்தப் பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கி மூலப்பாடம் இதுவெனத் தெளிந்தும், பாடவேறுபாடுகளைச் சுட்டியும், உரைகள் காணப்படாதால் உரைகளோடும் பதிப்பித்தனர். இப் பதிப்புகள் அக்காலப் பதிப்புமுறைகளை உள்வாங்கி செயல் பட்டிருந்தாலும்,

- தமிழ் அடையாளத்தை மீட்டெடுக்க வேண்டிய நிலையிலும்
- தமிழியல் ஆய்வுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கிலும்,

பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதை உணரமுடியும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பாட்டும் தொகையுமாகிய சங்க இலக்கியங்கள் அச்சப்பதிப்புகளாக முழுமையும் வெளிவந்து விட்டன. அவை தனித்தனி நூல்களாகக் காணப்பட்டன. தமிழ்ப் புலமையாளர்கள் மத்தியில் இவை அனைத்தையும் தொகுத்துப் பார்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் உருப்பெற்றதன் விளைவாக, 1933 இல் சங்க இலக்கிய நூற் புலவர் பெயரகராதி என்னும் நூல்,

எஸ். வையாபுரிபிள்ளை அவர்களால் தொகுத்து வெளியிடப் பட்டுள்ளது. அதனடிப்படையில் தமிழார்வலர்களின் விருப்பத் திற்கேற்ப 1940இல் சங்க இலக்கியம் பாட்டும் தொகையும் என்னும் தலைப்பில் புலவர்களின் பெயர், அவர்கள் பாடல்கள் இடம்பெற்ற நூற்கள் அகர வரிசையில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பேராசிரியர் அடிப்படையில் மொழியியல், அகராதியியல், வரலாற்றியல், ஒப்பீட்டியல் என்னும் சம கால ஆய்வு முறைமைகளையும், புலமை மரபையும் உட்செறித்துக் காரண காரியத்துடன் ஆய்வினை அணுகும் போக்கினைக் கொண்டிருந்தார். அதனால் அவருடைய பதிப்பும் மற்ற பதிப்புகளில் இருந்து வேறுபட்டுக் காணப்பட்டது. 1922-இல் மனோன்மணியம் பதிப்பைத் தொடங்கிய பேராசிரியர் 1956 வரை கிட்டத்தட்ட அறுபது நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். பேராசிரியர் ச. வையாபுரிப் பிள்ளையின் பதிப்புப் பணி என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்த பு. ஜார்ஜ் பலவகை நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ள வையாபுரிப் பிள்ளையின் பதிப்பு, அறிவியல் முறையிலானது என்றும், தமிழ்ப் பதிப்பு வரலாற்றில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. ஆனால் தமிழ்ப் பதிப்பு வரலாற்றில் உரிய மதிப்பீடு செய்யப்படவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும் தமிழ்ப் பதிப்பு வரலாறு சரியாக எழுதப்பட வேண்டுமெனில், பதிப்பாசிரியர் என்ற நிலையில், வையாபுரி பிள்ளையை மீள்பார்வைக்கு உட்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது (பு. ஜார்ஜ்: 2002) அந்த வகையில் வையாபுரிப் பிள்ளை தொகுத்து, பதிப்பித்த சங்க இலக்கிய பதிப்பினுள் செயல்பட்டுள்ள பதிப்பு முறைமைகளை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கீழைத்தேய மாநாட்டின் தலைமையுரையில்,

தமிழ் முதலிய மொழிகளுக்குரிய தனித்த இலக்கியங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியும் பல மொழிகளுக்குரிய இலக்கியங்களைப் பற்றிய ஒப்புநோக்கு ஆராய்ச்சியும் செய்தல் வேண்டும். ஒப்பு நோக்கு ஆராய்ச்சிக்கு உதராணங்களாகத் திராவிட இலக்கிய ஆராய்ச்சி, இந்திய இலக்கிய ஆராய்ச்சி என்பனவற்றைக் கூறலாம். தனிமொழி இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் முக்கியமாக நான்கு துறைகள் உள்ளன. அவையாவன: நூற்பதிப்புத்துறை (Editing

work), இலக்கிய மதிப்புத்துறை (Literary Criticism) இலக்கிய வரலாற்றுத்துறை (Literary History), சரித்திரப் பொருள்களின் துறையாகும் (Treatment of historical and other materials) இந்நான்கு துறைகளின் அடிப்படையில் தமிழியல் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும் என்று கூறி, அவரே அவ்வாறு செயல்பட்டும் உள்ளார். அவற்றுள் நூற்பதிப்புகள் தொடர்பானவற்றைக் கீழ்க்கண்டவாறு பிரித்துக்கொள்ளலாம்.

- ஆதார நூற்றொகுதிப் பதிப்புகள்
- தொகைநூற்றொகுதிப் பதிப்புகள்
- காப்பியப் பதிப்புகள்
- இலக்கணப் பதிப்புகள்
- சிற்றிலக்கியப் பதிப்புகள்
- பிற பதிப்புகள்

தொகைநூற்றொகுதி பதிப்புகள் என்பவற்றுள் சங்க இலக்கியம் மற்றும் புறத்திரட்டு என்னும் இரண்டு நூல்களும் அமைகின்றன. இவற்றுள் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு என்று சொல்லும் பொழுது 1933இல் திருமுருகாற்றுப்படை (புதியவுரை) பதிப்பித்துள்ளார். மேலும் 1943இலும் திருமுருகாற்றுப்படை (உரையாசிரியருரை) பதிப்பித்துள்ளார். 1940இல் சங்க இலக்கியம் - பாட்டும் தொகையும் என்னும் பதிப்பே இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது.

சங்க இலக்கியப் பதிப்பு

சங்க இலக்கியம் பாட்டும் தொகையும் என்னும் முதற் பதிப்பு (1940) முன்னுரையில் சைவ மகாசமாஜ காரியதரிசி ம. பாலசுப்பிரமணியம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தலைமை யாசிரியரும், ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதிப்பதில் சிறந்த நிபுணரும், சங்க இலக்கியங்களை முப்பது வருஷ காலமாகப் பயிற்சியுடையவரும், சமாஜ வெளியீடுகள் பலவற்றிற்குப் பல பிரதிகளைச் சேகரித்து ஒப்பு நோக்கிப் பல வழிகளிலும் துணை புரிந்தவரும், எனது நண்பருமாகிய சைவத்திருவாளர் ராவ்சாஹிப் - எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் இவ்வெளியீட்டிற்காக

ஆற்றிய தொண்டு அளவிடற்பாலதன்று. இப்பதிப்புக்கு இவர்களே பதிப்பாசிரியர் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குப் பேருதவி செய்துள்ளார்கள் (1967;முன்னுரை) என்று குறிப்பிடுகிறார். 1967 இல் பாரிநிலையம் வெளியிட்ட இரண்டாம் பதிப்பில் தொகுப்பும் பதிப்பும் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை என்று காணப்படுகிறது. வையாபுரியின் பதிப்பினைப் பற்றி ஆய்வு செய்த பு.ஜார்ஜ் இப்பதிப்புக்காக வையாபுரிப்பிள்ளை பயன்படுத்திய குறிப்பு முதலானவை அவர்தம் மகளார் வை. சரோஜினியின் வீட்டில் நேரடிப்பார்வைக்குக் கிடைப்பதாலும் இப்பதிப்பாசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை என்பது தெளிவாகிறது என்று குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இந்நூல் பதிப்பு வெளி வருவதற்குப் பலர் காரணமாக இருந்தாலும் பெரும் உழைப்புப் பேராசிரியருடையது எனத் தெளியலாம்.

பேராசிரியர், தமிழில் உள்ள தொகை நூல்களைப் பதிப்பிப்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளார். தமிழின் வளத்தை உலகம் அறிவதற்குப் பெரிதும் உதவும் தொகை நூல்கள் கண்டுபிடிப்பு மற்றும் பதிப்பு, சென்ற நூற்றாண்டின் முக்கியமான நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகும். இந்த பின்புலத்தில் பேராசிரியர் பதிப்பித்த சங்க இலக்கியம் மற்றும் புறத்திரட்டு ஆகிய இரண்டு தொகை நூல்களும் தமிழின் வளத்தை உறுதிபடுத்தும் மிக அரிய தரவுகளாகும். சி.வை.தா. உ.வே.சா உள்ளிட்டோர் பதிப்பித்த சங்க இலக்கிய நூல்களை முழுமைப்படுத்தித் தொகையாகப் பதிப்பித்த பேராசிரியரின் அணுகுமுறை, அவரின் நுண்மான் நுழைபுலத்திற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. பால்க்ரேவ் தொகுத்த (The Golden Treasury) என்ற தொகை நூல் ஆங்கிலக் கவிதையை உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. கி.பி. 1861இல் வெளிவந்த தொகுப்பு, ஆங்கிலக் கவிதை உலகின் பல பரிமாணங்களைப் பதிவு செய்தது. இப்பணியை விடச் சிறந்த ஒன்றாகப் பேராசிரியரின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பாகப் பாட்டும் தொகையும் என்ற நூலைக் கூறலாம். அகராதி கலைஞனுக்குரிய அணுகு

முறையில் பதிப்பிக்கப்பட்ட சங்க இலக்கியப் பதிப்பு, தமிழ்ப் பதிப்பில் புதிய முறையில் ஆகும்.

என்று பேராசிரியர் வீ. அரசுவின் கூற்று வையாபுரி பிள்ளையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு, முன் வந்த பதிப்பை விட மாறுபட்ட தன்மையையும், தமிழ் இலக்கியத்தை உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கிலும் அமைந்துள்ளதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அப்பதிப்பின் முதற்பதிப்பு முன்னுரையில், இப் பதிப்பு என்ன நோக்கத்திற்காகப் பதிப்பிக்கப்படுகிறது என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

இப்பதிப்பை ஆராய்ச்சிக்கு ஓரளவு எளிய வசதி அளிக்கும் குறிப்பு நூலாகக் கொள்ளவேண்டுமே யொழிய, எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் மூலமும் உரையுமாக வெளிவந்துள்ள அருமையான பதிப்புகளுக்குப் பதிலாக இதனை உபயோகிக்கலாம் என்று எவரும் கனவிலும் எண்ணி ஏமாற்றம் அடைதல் கூடாது. அப்பதிப்பிலுள்ள உரை, விஷய அகராதி, பிரதி பேதங்கள், பாடினோர் வரலாறு, பாடப்பட்டோர் வரலாறு முதலியன இப்பதிப்பில் இல்லை. உவர்நீர் அருந்தினால் தாகம் மிகுதி என்பதை யொப்ப, இப்பதிப்பைப் பயிலுதல் அப்பதிப்பு களைப் பயன்படுத்தும் வேட்கையைத் தோற்றிப் பெருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. அவ்வரிய பதிப்புகளைப் பயின்றபின் அவற்றுட் காணப்படும் நூற்பொருட்களை எளிதில் நோக்கி உணர்தற்குரிய கருவி நூலாகவும் இப்பதிப்புப் பயன்படுதல்கூடுமென்று நம்புவதற்கிட முண்டு. ஒரு புலவர் பாடிய பாடல்களை யெல்லாம் ஒரு சேரப் பாடிடக்கூடிய வசதியே இப்பதிப்பாற் சிறப்பாகக் கிடைப்பது. ஒரு புலவருடைய வாக்கின் திறமை செய்யுளின் பெற்றி, பொருட் செறிவு, சரிதச் சான்று முதலியவற்றை ஆராய்ந்தறிய விரும்புவோர் அவர் பாடல்களனைத்தையும் ஓரிடத்தே படித்துப் பயன்பெற விரும்புவரேயன்றி, ஒன்பது நூல்களைப் புரட்டிப்புரட்டி ஒவ்வொன்றிலும் வேண்டுவனவற்றைப் பொறுக்கி யெடுக்கும் சிரமத்தை மேற்கொள்ளச் சிறிதும் விரும்பார். தொகை நூல்கள் ஒவ்வொன்றினுள்ளும் குறித்த

எண்களுடைய பாடல்கள் எளிதில் எடுக்கக் கூடிய வசதியும் இப்பதிப்பிலுண்டு. இப்பதிப்பின் இறுதியுள்ள பல அட்டவணைகளும் அகராதிகளும் ஆராய்ச்சியாளர் கட்டுப்பயன் தருவனவாகும் (2002, அணிந்துரை)

ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் இப்பதிப்பு ஒரு கருவி நூலாகவும், சங்க இலக்கிய வாசிப்புக்குத் திறவுகோலாகவும், ஒரு புலவர் குறித்த பாடல்களை ஒரேயிடத்து தொகுத்து வாசிக்கும் பொழுது, அப் புலவர் குறித்த பன்முகத் தன்மையினை அறியும் வாய்ப்பினையும் உருவாக்கி கொடுத்தது என்பதில் கிஞ்சித்தும் ஐயமில்லை.

சங்க இலக்கியப் பதிப்பு உருவாக்கப் பின்னணி

வையாபுரிப்பிள்ளை தொடக்கத்தில் சங்க இலக்கியத் தொகுதி என்பது கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் சேர்ந்தது கருத்தினார், இதனை 1933 இல் பதிப்பித்த சங்க நூற்புலவர்கள் பெயரகராதிப் பதிப்பு முன்னுரையில் மூலம் அறியமுடிகிறது. ஆனால் 1940இல் இக்கருத்திலிருந்து மாறு பட்டுப்பாட்டும் தொகையுமாகிய மேற்கணக்கு நூல்கள் மட்டும் சங்க இலக்கியம் என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்.

1933இல் பேராசிரியர் உருவாக்கிய சங்க நூற் புலவர் பெயரகராதி என்னும் பட்டியல், அதே ஆண்டின் இறுதியில் தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபையினரால் வெளியிடப்பட்ட பொன்விழாமலரில் இடம் பெற்றது. பின்னர் 1934இல் சமாஜப் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது. புலவர்களின் வரிசையிலேயே பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டால் சங்க இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ளுவதற்கும் ஆய்விற்கும் பேருதவியாக இருக்கும் என்று எண்ணிய சிலர், அக்கருத்தை முன்வைக்க, அதன் விளைவாகச் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு உருப்பெறத் தொடங்கியது. 1940இல் வெளிவந்த சங்க இலக்கியம் பாட்டும் தொகையும் என்னும் பதிப்பின் முன்னுரையில்,

இப்பதிப்பு, திருத்தமாகவும் செவ்வியமுறையிலும் வெளிவருவதற்குரிய வேலை தொடங்கி இன்றைக்கு ஏழாண்டுகள் ஆகின்றன என்று ம. பாலசுப்பிரமணியன் குறிப்பிடுகின்றார்.

உரையுடன் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தாலும், முதலில் மூலம் மட்டுமே பதிப்பிக்கப்பட்டது. பதிப்பிப்பதற்குப் பல பதிப்புகள், சுவடிகள் ஒப்பு நோக்கப்பட்டன. மேலும் ஏற்கனவே கிடைத்த சுவடிகளோடு நின்றுவிடாமல், தமிழ்நாட்டெல்லையுங் கடந்து, கன்னட தேசத்திலுள்ள சீரவண பௌகொளா என்ற ஊருக்கும் சென்று அங்கு சுவடிகள் எடுக்கப்பட்டும் பதிப்புக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

- உரையின்றி நூல்களின் மூலமட்டும் கிடைக்குமிடத்துப் பிரதிகளின் மூலத்தை மட்டும் திருத்தம் செய்தல்.
- உரைகளுமுள்ளவிடத்து அவைகளின் துணைகொண்டு பிரதியிலுள்ள மூலத்தை நோக்கிப் பொருத்தமுள்ள பாடங்கொள்ளுதல்
- தொல்காப்பிய உரை முதலியவற்றில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட விடத்து, அவ்வுரையிற் காணும் பாடத்தோடு ஒப்பு நோக்கித் தகுதியான பாடங் கொள்ளுதல்.

இவ்வாறு ஒப்பு நோக்கப்பட்ட பொழுது, கிடைத்த திருத்தங்களும் பல வகைப்படும். ஒரோவிடத்து அச்சுப் பிரதிகளிற் காணப்படாது மறைந்துவிட்ட சொற்கள் புலப்பட்டன என்றும், ஒரு சில விடயங்களில் அப்பிரதிகளிற் காணப்படாது மறைந்து விட்ட சொற்கள் புலப்பட்டன என்றும் ஒரு சில விடங்களில் அப்பிரதிகளில் மாறுபட்டுக் காணும் சொற்கள் திருத்தமடைந்தன என்றும் ஒரு சில விடங்களில் இலக்கணக்குறிப்பு, பாடினோர் பாடப்பட்டோர் குறிப்பு முதலியவற்றில் திருத்தங்கள் கிடைத்தன என்றும் ஒரு சில விடங்களில் அடிவரையறை செம்மையாக அமைந்தது என்றும், இவைகளேயன்றி, பதிற்றுப்பத்துக் கடவுள் வாழ்த்தென்று ஓரளவு ஊகித்தற்குரிய பாட்டொன்றும், பரி பாடலைச் சார்ந்ததென்று ஐயுறக் கூடிய பாடற் பகுதி யொன்றும் புதியவனவாகக் கிடைத்துள்ளன என்றும் முன்னுரையில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மேலும், இவ்வாறு கிடைத்த குறிப்புகளைத் தொகுத்துச் சங்க இலக்கியப் பதிப்பில் ஓரட்டவணையாக வெளியட வேண்டுமென்று எண்ணியதாகவும், இவற்றின் தொகை நூற்றுக்கணக்கிலிருந்தமையாலும், இவற்றை முழுமையும் வெளியிடுவதால்,

இப்பதிப்பின் அளவு மிகவும் பெருகும் என்று தோன்றியமையாலும், இவ்வாறு பெருகுவதற்குத் தகப்பெரும்பயன் இல்லாமையாலும் அவ்வட்டவணை வெளியிடப்படவில்லை. பாடிய புலவர்கள் பற்றிய பாடப் பேதங்களும், ஒரே பாடலை வெவ்வேறு புலவர்கள் பாடியதாகக் காணப்படும் பிரதி பேதங்களும், சங்கநூற் புலவர்கள் பெயரகராதி என்ற நமது வெளியீட்டில் உள்ளன. அக்காரணம் பற்றி அவை மீண்டும் இப்பதிப்பில் வெளியிடப்படவில்லை. அவ்வெளியீட்டின் பின்னர்ச் செய்யப்பெற்ற பரிசோதனையால் அதிற் பிழையெனக் காணப்பட்டவை இப்பதிப்பில் திருத்தப்பட்டுள்ளன எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இப்பதிப்பை இரண்டு வகையாகப் பகுத்துக் கொள்ளலாம்.

1. சங்க நூல்களைப் பதிப்பதற்கு வகுத்துக்கொண்ட பதிப்பு முறை

2. பின்னிணைப்பு

பதிப்பு முறை

முதலில் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்கள் நூல்களின் அகரவரிசையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அகநானூறு தொடங்கி புறநானூறு ஈறாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பதிற்றுப்பத்தின் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலின் இறுதியில் பதிற்றுப்பத்தின் கடவுள் வாழ்த்தாதல் வேண்டுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. தொல். பொருள். புறத்திணை 26-ஆம் சூத்திரவுரை (நச்.) பார்க்க. என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. அதே போல பரிபாடல் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல் அடியில் இந்த அராகங்கள் நான்கினையும் அடிவரையறை செய்ய இயலவில்லை; இளம்பூரணருரையின் ஏட்டுப்பிரதியிற் கண்டபடி கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியர், பிரதிகளில் காணப்பட்டவற்றையும், உரையாசிரியர்கள் குறிப்புகளில் காணப்பட்டதுடன் ஒப்பிட்டு அதனை அப்படியே பதிப்பித்துள்ளார்.

பாடல் தொகுப்பு இரண்டு பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. புலவர் பெயர் காணப்படுவன

2. புலவர் பெயர் காணப்படாதன

புலவர் பெயர் காணப்படுவன

- புலவர் பெயர்கள் அகர வரிசையில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.
- அகம்பன் மாலாதனார் தொடங்கி சங்க பாடல்கள் பாடிய 473 புலவர்கள் பெயர்களும் அகரவரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- புலவருடைய பாடல்களும் அகரவரிசை

அகநானூறு
 ஐங்குறுநூறு
 கலித்தொகை
 குறுந்தொகை
 நற்றிணை
 புறநானூறு
 பதிற்றுப்பத்து
 பரிபாடல்
 பத்துப்பாட்டு

புலவர்கள் எண்ணிக்கை எண், அதற்கடுத்துக் கீழே இப்பதிப்பில் பாடலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரிசை எண், மூலநூலில் உள்ள பாடலின் எண், அதனைத் தொடர்ந்து திணைக் குறிப்பு, கீழே பாடல், பாடலுக்கு அடியில் கூற்றுப் பற்றிய குறிப்பு என்ற முறையில் அமைந்துள்ளது. (எ.கா)

1. அகம்பன் மாலாதனார்

2. நற்றிணை - 81. முல்லை

இருநிலங் குறையக் கொட்டிப் பரிந்தின்

----- வேந்தே

வினைமுற்றிய தலைவன் தேர்ப்பாகற் குரைத்தது.

புறப்பாடல்களைத் தொகுக்கும் பொழுது பாடலின் அடியில் திணை, துறைப் பற்றிய குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பாடவேறுபாடு

பாடங்களை ஊகத்தால் திருத்துவாரை வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றார்.

பிரிதிகளின் உதவியின்றிக் கேவலம் ஊகத்தையே கடைப்பிடித்துப் பாடல்களை மாற்றிவிடுதல் அடாத காரியம். இப்பதிப்பில் ஒரு பாடமேனும் ஊகத்தால் திருத்தப்படவில்லை. விளங்காத பாடங்கள் திருத்தற்குரிய வழி ஒன்றுள்ளது. அது பெரு முயற்சிகள் செய்து மேன்மேலும் ஏட்டுப் பிரிதிகளைத் தேடிச் சேகரித்து அவற்றின் துணைகொண்டு ஆராய்ந்து உண்மை காணுவதே.

பிரிதிகளை ஒப்பு நோக்கும் பொழுது காணப்படும் பாடவேறுபாடுகளையும், புதிதாக அடிகள் காணப்பட்டால் அவற்றையும் அடி குறிப்பில் கொடுக்கும் முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

தண்கடற் சேர்ப்பன் -----

என்னும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் அடிக்கு முன்

இவ்வடிக்கு முன்பாக,

கணங்கொ ளருவிக் கானகெழு நாடன்

குறும்பொறை நாட னல்வய லூரன்

என்ற அடிகள் சில பிரிதிகளிற் காணப்படுகின்றன.

பதிப்பும் - சிக்கலும்

இந்நூல்களில் காணப்படும் புலவர்களின் பெயர்களுள் சிலவற்றில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. கதப்பிள்ளை, கதப்பிள்ளை யார், கருவூர்க்கதப்பிள்ளை, கருவூர் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார் போன்று பல வகையாக வரும் பெயர்கள் குறிப்பிடும் புலவர் ஒருவரா, இருவரா, அல்லது பலரா என்பது தெரியாத நிலையில், ஒரு சில ஆதாரங்களுடன் குறிப்பிட்ட வேறுபாடுள்ள பெயரில்

இத்தனை பாடல்கள் என வகைப்படுத்தித் தரப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஒருவரே எனத் தரப்பட்டுள்ளவை ஒருவராகவோ அல்லது இருவராகவோ எனக் கூட இருக்கலாம் எனத் தெளிவின்மையைப் பதிப்பு முகவுரை தெளிவிக்கிறது. மேலும் அது பாடல்களிலுள்ள அகச் சான்றுகளின் துணைகொண்டும், சங்க நூற்புலவர்கள் பெயர் அகராதியின் துணை கொண்டும் மூலமும் உரையுமாக வெளிவந்துள்ள தொகை நூல்களின் துணை கொண்டும், அவற்றில் காணப்படும் பாடினோர் வரலாறு பாடப்பட்டோர் வரலாறு முதலியவற்றின் துணைகொண்டும் ஆராய்ந்து உண்மை காண்பதே அறிவுடைமையாகும். இவ்வாராய்ச்சிக்கு ஒரு சிறு கருவியாக உதவும் அளவிலேயே இப்பதிப்பு அமைந்துள்ள தென்பதை வற்புறுத்துவது நலமெனத் தோன்றுகிறது.

இப்பதிப்பினை உருவாக்கும் பொழுது, பிரதிகளில் கிடைத்த சில பாடல்கள் சில பொருட்கள் குறித்தும் ஐயங்கள் எழுந்துள்ளன. இவற்றை ஊகத்தினால் திருத்தக்கூடிய பகுதிகளைத் திருத்தப்படவில்லை. அதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கும் பொழுது அவை குறித்த குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பின்வருங்காலங்களில் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆய்வினையும் சுட்டி செல்கின்றார்.

பத்துப்பாட்டுக்கள் ஒவ்வொன்றின் இறுதியிலும் சிலபல பாடல்கள் காணக்கிடக்கின்றன. அவற்றை இயற்றியவர்கள் யாவர் என்பது பற்றி ஆராய்ச்சியாளர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். இவற்றுள் திருமுருகாற்றுப்படையின் இறுதியிலுள்ள பாடல்களைப் பற்றித் துணிவாகவே அவை நக்கீரர் வாக்கல்லவெனக் கூறுவார் தொகை பெரிது. இப்பதிப்பில் பதிற்றுப்பத்தின் கடவுள் வாழ்த்து எனக் குறிப்பிடப்பட்ட பாடல் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உரையில் நச்சினார்கினியரால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. இச்செய்யுளின் ஓசையை நோக்கும் போது, ஒருபால் ஐயமும் இயல்பாக எழுகிறது. தொல்காப்பியத்து மெய்ப்பாட்டியல் 11-ஆவது சூத்திர உரையில் இளம்பூரணர் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ள பாடல் பரிப்

பாடலாகச் சார்ந்ததாக இருக்கலாம் உறுதியாக கூறமுடியவில்லை.

கலித்தொகை புலவர்களின் பெயர்களைக் குறிக்கும் பாடல் சில ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்த அறிஞர் ஒருவராற் பாடப்பட்டதென்றும் பழைய பிரதிகளிற் காணப்பட்டிடல்தென்றும். சில பேரறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். எனினும் இப்பாடலிற் காணும் ஆசிரியருக்குரிய செய்யுளாகவே இப்பதிப்பில் கலித்தொகைப்பாக்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறிய பொருள்களெல்லாம் பேரறிஞர்கள் ஆராய்ச்சிக் குரியவென்றும், அவ்வாராய்ச்சிக்கு வசதியளிக்கும் நோக்கமொன்றே கொண்டு இப்பதிப்பில் அவை இடம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது என்பது மிகையாகாது.

பின்னிணைப்பு

- சங்க இலக்கியங்களின் வரலாறு முதலியன
- சங்க இலக்கியங்களின் பதிப்பு விவரம்
- சிறப்புப் பெயர்கராதி
- புலவர்களும்
- பாடற்றொகையும் பாட்டெண்களின் ஒப்புநோக்கு அட்டவணையும்
- புலவர்களின் பெயர் வகை
- உறுப்பாற் பெயர் பெற்றவர்
- ஊராற் பெயர் பெற்றவர்
- ஊரொடு தொடர்ந்த பெயர் கொண்ட புலவர்
- கோத்திரத்தாற் பெயர் பெற்றவர்
- சமயத்தால் பெயர் பெற்றவர்
- தெய்வத்தாற் பெயர் பெற்றவர்
- தொடராற் பெயர் பெற்றவர்
- தொழில்முறையால் பெயர் பெற்றவர்

- நாளாற் பெயர் பெற்றவர்
- பாட்டு முதலியவற்றால் பெயர் பெற்றவர்
- பெற்றோரோடு தொடர்ந்த பெயர் கொண்ட புலவர்
- மரபாற் பெயர் பெற்றவர்
- வழக்கவொழுக்கத்தாற் பெயர் பெற்ற புலவர்
- பெண்பாற் புலவர்
- அரசர்

- புலவர்களும் அவர்களால் பாடப்பட்டோரும்
- அரசர் முதலியோரும் அவர்களைப் பாடியோரும்
- புலவர்கள் அகராதி
- பாட்டு முதற்குறிப்பு
- பிரதிகளின் அட்டவணை

மிகுதியாகப் பாடிய புலவர் கபிலர்(235)

மொத்த புலவர் எண்ணிக்கை(473)

பாடல் எண்ணிக்கை(2279)

புலவர் பெயர் காணாத பாடல்களின் எண்ணிக்கை(102)

மொத்தப்பாடல்(2381)

சங்க இலக்கியம் குறித்த ஆய்வு

புறத்திரட்டு முதலான பிற தொகை நூல்களுக்கு ஆழ்ந்த முன்னுரைகளை எழுதிய வையாபுரிப்பிள்ளை, சங்க இலக்கியப் பதிப்புக்கு எழுதவில்லை. ஆனால் தொகை நூல்கள் குறித்த ஆய்வுரை தேவை என உணர்ந்து 1944இல் பத்துப்பாட்டு அவற்றின் காலமுறையும் என்கிற கட்டுரையும், 1945இல் தொகை நூல்களின் கால முறையும் என்னும் கட்டுரையும் எழுதுகிறார். கால முறையில் பத்துப்பாட்டினை வரிசைப்படுத்துகிறார்.

1. பொருநராற்றுப்படை
2. பெரும்பாணாற்றுப்படை

3. பட்டினப்பாலை
4. குறிஞ்சிப்பாட்டு
5. மலைபடுகடாம்மதுரைக்காஞ்சி
6. கூற்றாற்றுப்படை
7. நெடுநல்வாடை
8. முல்லைப்பாட்டு
9. சிறுபாணாற்றுப்படை
10. திருமுருகாற்றுப்படை

இவற்றில் சிறுபாணாற்றுப்படை, முதல் எட்டு நூல்களுக்கும் 2 அல்லது 3 தலைமுறைகள் பிற்பட்டும் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்றும் முருகாற்றுப்படை இவற்றிற்குப் பல நூற்றாண்டு பிற்பட்டு இயற்றப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். மேலும், தொகை நூல்களுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள்கள் அமைந்ததைப் போல் பின்னெழுந்த முருகாற்றுப்படை அவற்றைப் பின்பற்றிக் கடவுள் வாழ்த்தாக முதலில் சேர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்கிறார். திருமுருகாற்றுப்படை உரையாசிரியர் உரைப் பதிப்பில் இச்செய்தியைத் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

இம்முயற்சியாற் கிடைத்த பிரதிகளின் விவரங்கள் நூலின் இறுதியில் ஒரு தனி அட்டவணையாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

தொகை நூல்களின் காலமுறை(1943) என்ற கட்டுரையில், அந்நூல்கள் குறிக்கும் செய்திகளின் அடிப்படையில் தொகை நூல்களைப் பின்வருமாறு வரிசைப்படுத்துகிறார்.

1. குறுந்தொகை
2. நற்றிணை
3. அகநானூறு
4. ஐங்குறுநூறு

5. பதிற்றுப்பத்து

6. புறநானூறு

கலித்தொகை, பரிபாடல் குறித்தும் ஆய்வது எளிதல்ல, அது வேறிடத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறி செல்கிறார். காவியகாலம் என்னும் நூலில் சங்க இலக்கித்தை முற்சங்க இலக்கியம், பிற்சங்க இலக்கியம் என்று பிரித்து, கலித்தொகை, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை மூன்றும் பிற்கால இலக்கியம் எனப் பகுக்கின்றார் History of Tamil Language and Literature (1956) என்னும் நூலில் 1. ஐங்குறுதொகை 2. குறுந்தொகை 3. நற்றிணை 4. பதிற்றுப்பத்து 5. அகநானூறு 6. புறநானூறு என வைப்புமுறையை மாற்றுகிறார். இறுதியாக ஆய்வின் சங்க இலக்கியக் காலத்தை கிபி. 2-ஆம் முதல் 3-ஆம் நூற்றாண்டு என்ற கருத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.

நிறைவாக

- பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அகராதியல், மொழியில் போன்ற பிற துறை அறிவோடு தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளதால், இதற்கு முன் வந்த பதிப்பிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது.
- சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் முழுமையும் ஒட்டுமொத்தமாகப் பாடிய புலவர்களின் அனைத்துப் பாடல்களையும் புலவர்களின் அகர வரிசையில் தொகுத்திருப்பதால் ஒரு புலவரை பற்றி முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள இப்பதிப்பு உதவியாக இருக்கும்
- பதிப்பிக்கும் பொழுது ஊகத்தால் எதனையும் திருத்தாமல் கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையிலேயே பதிப்பிக்கப் படுகிறது.
- எதிர்காலத்தில் அப்பதிப்புக்குள் நிகழ்த்தப்படவேண்டிய வேலைகளையும் குறிப்பிடுகின்றார்.
- ஆராய்ச்சியாளர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அட்டவணைகள் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

உசாத்துணை

1. வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ்., (தொகுப்பும் பதிப்பும்), சங்க இலக்கியம் (பாட்டும் தொகையும்) பாரிநிலையம், இரண்டாம் பதிப்பு, 1967.
2. ஜார்ஜ். பி., பேராசிரியர் ச. வையாபுரிப்பிள்ளையின் பதிப்புப்பணி, திபார்க்கர், பதிப்பு அக்டோபர், 2002.
3. http://www.sangatham.com/articles/vaiyapuri_pillai.html
4. [http://www.keetru.com/index.php?option=com_content & view=article & id=9979 & Itemid=139](http://www.keetru.com/index.php?option=com_content&view=article&id=9979&Itemid=139)

4. சங்க காலத்தில் வழங்கிய சமஸ்கிருதச் சொற்கள்

தொல் தமிழ்ச் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, வாழ்வியல் சார் இயங்கியலை அறிந்துகொள்ள தொல்லியல், கல்வெட்டு ஆய்வுகள் இன்று புதிய தடத்திற்கு வழி வகுத்தாலும், தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதற்கு, புரிந்து கொள்வதற்கு அடிப்படையாக இருப்பன, கி.பி.ஐந்தாம் நூற்றாண்டளவில் பாட்டும் தொகையுமாக தொகுக்கப்பட்ட சங்க இலக்கிய நூல்களாகும். இந்நூல்கள் உருவான காலத்தே சமஸ்கிருதமும் அதன் வழி தோன்றிய பாலி, பிராகிருதம், ஆகிய மொழிகளில் உள்ள சொற்கள் ஊடுருவத் தொடங்கிவிட்டன என்பர். தொல்காப்பியர், சொற்களின் வகைகளைக் கூறும் பொழுது, இயற்சொல், திசைசொல், திரிசொல், வடச்சொல் என்றும்,

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொர்இ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே.”

என வடச் சொல் தமிழில் கலந்தற்கும் இலக்கணம் கூறுகிறார். தொல்காப்பியரின் காலத்துக்கு முன்னேயே கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டியே ஆரியத் தாக்கம் தமிழ்நாட்டில் மெதுவாக வளரத் தொடங்கியிருக்கும் என்பர் கேகே பிள்ளை. கி.பி.600க்குப் பின்னர்தான் வடமொழிக்கலப்பு இருக்க வேண்டும் என்றும் மொழியாய்வுகள் கூறுகின்றன. சங்க நூல்களும் வைதீக மார்க்கமும் என்னும் நூலில் பி.எஸ்.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் சங்க இலக்கியம் வைதீக மரபினை உள்வாங்கி செயல்பட்டுள்ள நிலையினை எடுத்துக்காட்டுகிறார். மேலும் அனவரதம் விநாயகம் பிள்ளை, எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, சுனிக்குமார் சாட்டர்ஸி, எம்.பி.எமனோ, பரோ, எஸ்.வைத்தியநாதன், அ.காமாட்சி போன்றோர் பழங்கால இலக்கியங்களில் வட மொழிகளின்

தாக்கம் இருப்பது குறித்த ஆய்வுகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர். மொழியியல் சார்ந்த ஆய்வுகள் சங்க இலக்கியம், தொல்காப்பியம் ஆகியவற்றுள் இடம் பெற்றுள்ள வட மொழிகள் குறித்துப் பல்வேறு கருத்தியல்களை முன் வைக்கின்றன. வடமொழித் தமிழில் ஊடுருவ தொடங்கிய அதே நேரத்தில் சமஸ்கிருத மொழியும் தமிழ் மொழியிலிருந்து பல சொற்களைப் பெற்றிருப்பதை,

சமஸ்கிருத மொழி, பிறமொழிகளோடு ஒப்பிட்டு நன்கு ஆராயப்பட்டுள்ளது. சமஸ்கிருத மொழி பிற மொழி களுக்குச் சொற்களை உதவியது போலவே பிற மொழியிலிருந்து சொற்களை இரவல் பெற்றிருக்கின்ற தென்றும், மத்திய காலச் சமஸ்கிருதத்தில் நூற்றுக்கு இருபதைந்து விழுக்காடு உள்நாட்டு மொழிச்சொற்கள் காணப்படுகின்றனவென்றும், வேதகாலத்திலேயே பல தமிழ்ச்சொற்கள் வேத பாடங்களிற் சென்று ஏறியுள்ளன வென்றும் அச்சொற்கள் இவை என்றும் ஆராய்ச்சி வல்லார் காட்டியுள்ளனர். என்பர் பிடி சீனிவாச ஐயங்கார்.

ஆக எந்த மொழியிலும் பிற மொழிக் கலப்பு என்பது தவிர்க்க முடியாதது. பெரும்பான்மை பெயர்ச் சொற்கள் மட்டுமே அந்தந்த மொழி ஒலிப்பிற்கேற்ப மாற்றம் அடைந்து அம் மொழிகளில் வழங்கப்படுகின்றன. பொதுவாகச் சங்க இலக்கிய நூற்களுள் சமஸ்கிருதத்தில் வழங்கிய பெயர்ச் சொற்கள் தமிழ்மொழியின் ஒலிப்புக்கேற்ப மாற்றப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்றும், அவற்றுள் இயற்கை, துணி, ஆபரணம், வண்ணம், இடம், அரசன், இளவரசன், அரசன் பெயர்கள், அரசவை, சமூகம், இல்வாழ்க்கை, பொருளாதாரம், மதம், கல்வி, மனித உணர்வுகள் போன்ற சொற்களுக்கு வட மொழிப் பெயர்ச்சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என்றும் கூறுவர். இச்சொற்கள் கடன் பெற்ற சொற்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றன. வடமொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்குப் பெறப்பட்டுள்ள இச்சொற்கள் என்னென்ன வகையான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளன என்று வரலாற்று மொழியியல் நோக்கில் ஆராயும் பொருட்டு, சங்க இலக்கியங்களை முழுமையாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் நற்றிணையில் இடம் பெற்றுள்ள சமஸ்கிருதச்சொற்கள் மட்டுமே இவ்ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியம் பல்வேறு மரபுகளை உள்வாங்கி பல்வேறு காலத்தில் எழுதப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பு நூலாகும். இந்நூல்களின் காலம் குறித்துப் பல்வேறு ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. வரலாற்று அடிப்படையில் அகராதியை உருவாக்கியிருக்கும் சாந்தி சாதனா குறுந்தொகையை முதலிலும், நற்றிணையை அடுத்தும் கூறுகிறது. இவ்விரண்டு நூல்களிலும் வடமொழிச் சொற்கள் ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு மேல் இருக்கின்றன. ஆனால் கலித்தொகை, பரிபாடல் போன்ற நூல்களில் இதனைவிட கலப்பு எண்ணிக்கை கூடுகிறது. காலப் போக்கில் சமயங்களின் பரவல் அது சார்ந்து செயல்பட்ட நிறுவன பிரச்சாரத்தின் விளைவு, அதிக வடமொழியினரின் வரவு, அதிகார மையமாகச் செயல்பட்ட நிலை போன்றவற்றால் அதிகமான வடமொழிக் கலப்புத் தமிழில் உருவாகின.

பொதுவாக ஒருமொழியில் இன்னொருமொழித் தாக்கம்/கடன் பெறுதல் நிகழ்த்துவதற்கான காரணத்தைப் பின்வருமாறு பகுத்துக் கொள்ளலாம்.

1. ஆட்சி அதிகார மையமாகத் திகழ்தல்.
2. அறிவியல் சிந்தனை/மாறுபட்ட அறிவு மரபு அதற்கு ஏற்ற சொல்லை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளுதல் அல்லது அதற்கு ஏற்றாற் போலக் கலைச் சொற்களை உருவாக்குதல்
3. ஒரு மொழி உயர்வருக்கத்தினர் பயன்படுத்தும் பொழுது, அது மிக உயர்வான மொழியாகக் கருதி அனைவரும் அறிந்துகொண்டு பயன்படுத்தத் தொடங்குதல்.
4. சொல்லின் தொனி அதனுள் பொருளாழம் இருப்பதாக நினைத்தல்
5. சமயங்களின் தாக்கம்.
6. பல மொழி மக்கள் கூடி வாழ்தல், வணிக நிமித்தமாக வருபவர்களின் மொழியை அறிந்து கொள்ளுதல்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முற்பட்டதான வடமொழி இராமயண - மஹாபாரத (கி.மு.1400-கி.மு.750) காவ்ய காலத்தில் வடமொழியினர் மெல்ல தமிழகத்துக்குள் பரவி நிலைபெறத் தொடங்கினர். அந்நிலையில் அவர்கள் பயன்படுத்திய மொழியும் தமிழில் உறவாடத் தொடங்கின.

இக்காலத்தே வேங்கடத்திற்கும் வடக்கிருக்கும் நாடு வட மொழி வயப்பட்டு, தெலுங்கு, கன்னட மொழிகளாக நாளடைவில் மாறியது. எனவே, தொல்காப்பியர் காலத்தில் “வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகம்” எனத் தமிழகம் எல்லை பெற்றது. “வேங்கடத் தும்பர் மொழி பெயர்த் தேயம்” ஆதலின், அங்கு வழங்கப்பட்ட வடமொழியையும் வடமொழிக் கலப்புப் பெற்ற தெலுங்கு-கன்னட மொழிகளையும், தமிழகத்தே வழக்காறு கொண்ட வடமொழியையும் கண்ட தொல்காப்பியர் வடமொழியைத் தமிழ் குழலுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தும் முறையைக் கூறுகின்றார் .

இந்தியாவில் வழங்கும் சமஸ்கிருதம், பாரசிக வேதம் எழுதப்பட்டுள்ள பழைய பாரசிக மொழியும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வழங்கும் இந்தோ- ஐரோப்பிய மொழிகளும் பழைய ஒரு மொழியில் இருந்து பிறந்தவை எனக் கொள்ளப்படுகின்றன. இம்மொழிக் கூட்டங்கள் இந்தோ ஐரோப்பியம் எனப்படும். தமிழில் காணப்படும் சமஸ்கிருதச் சொற்களைச் சமஸ்கிருதம் என்று துணியும் முன் அவை மற்றைய இந்து - ஐரோப்பிய மொழியிகளிலிருக்கின்றனவா என்று ஆராய்ந்தறிதல் வேண்டும். இவ்வகை ஆராய்ச்சி இன்னும் நடைபெறவில்லை. இவ்வாறு ஆராயப்படும் வரை சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களிற் காணப்படும் ஆரியம் எனப்படும் சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களாகவே கொள்ளப்படுதல் வேண்டும் என்று கூறுவாரும் உளர். பின்னால் பல்வேறு மொழியியல் சார்ந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு சமஸ்கிருதமும் பிற மொழிகளில் வழங்கியச் சொற்களை இரவல் பெற்றுக் கையாண்டு வந்தது என்று பரோ, எமனோ போன்ற வர்கள் கூறுவர். மேலும் மொழியியல் அறிஞர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் வட மொழிச் சொற்கள் காணப்படுவதையும் ஆராய்ந்துள்ளனர். சங்க இலக்கியங்களில் 200 மேற்பட்ட சமஸ்கிருத சொற்கள் கலந்துள்ளதாகத் தன்னுடைய நூலில் எஸ். வைத்தியநாதன் பட்டியலிட்டுள்ளார். அவற்றுள் நற்றிணையில் 107 வட மொழிச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. அச்சொற்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றார் போல மாற்றம் பெற்று காணப்படுகின்றன.

'அம்' இணைந்து உருவாதல்

அட்தம் - adhvan

அரவம் - rava

கலாவம் - kalāva

கலிங்கம் - kalinga

ஐ - இணைந்து உருவாதல்

அவை - sabhā

காலை - kāla

சடை - jāṭī

திசை - diśā

பலகை - phalaka

ஒலியனோ அசையோ உருவாதல்

பலி - bali

அரிமா - hari

தெய்வம் - deva

புதல்வன் - putra

ஒலியனோ அசையோ கெடல்

கள் - kalyā

அட்தம் - adhvan

மொழிக்கு முதல் சுகரம், ரகரம் கெடல்

அந்தி - sandhi

அமையம் - samaya

அவை - sabhā

அரக்கு - rakta

அரசு - rājan

அரவம் - rava

மாற்றமின்றி உருவாதல்

குமரி - kumari

தூது - tūtu

பங்குனி- phagguni

பாணி - pāṇi

மணி - maṇi

மதி - mati

மது - madhu

மாயா - māyā

ர் - ழ் ஆதல்

அமிழ்து - amṛta

அமுதம் - amṛta

ப - வ ஆதல்

தவம் - tapas

உருவம் - rūpa

கூவல் - kūpā

ப - ம ஆதல்

படிவம் - padima

ஸ - ஶ மாற்றம்

சகடம் - śakata

ஷ - ஔ ஆதல்

பக்கம் - paksa

க - ய ஆதல்

நியமம் - nigama

ஸ்ரீ - திரு

திரு - srī

சங்க இலக்கியங்களில் 200 மேற்பட்ட சமஸ்கிருதச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. குறிப்பாக நற்றிணையில் 100 மேற்பட்ட சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இச்சொற்களைத் தொகுத்து நோக்கும் பொழுது வடமொழிச்சொற்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றாற் போல மாற்றம் பெற்று வந்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. மொழியியல் ஆய்வாளர்கள் தமிழ் மொழியில் காணப்படும் சொற்களைக் கடன் சொற்கள் என்று கூறமுடியாது ஒரு மொழிக்குடும்பத்தில் இருந்து சமஸ்கிருதம், தமிழ் போன்ற மொழிகள் பிரிந்து இருக்க வேண்டும், அப்பொழுது பயன்படுத்திய சொற்கள் அந்த மொழிச் சூழலுக்கு ஏற்றாற் போல மாறியிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் முன் வைக்கின்றனர். இன்றைய சூழலில் கணினியின் வரவால் பல மொழிச் சொற்களை உள்ளீடு செய்து ஒப்பிட்டு ஆராயக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. உலக மொழிகள் அனைத்தையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தால் அவற்றிற்கிடையே உள்ள பொதுமைக் கூறுகளை இனங்காண முடியும்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. மகாதேவன் கதிர்(உ.ஆ), நற்றிணை, கோவிலூர் மடாலயம், 2003
2. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் P.S., சங்கநூல்களும் வைதிக மார்க்கமும், யுனைடெட் பிரிண்டர்ஸ், திருச்சிராப்பள்ளி, 1591.
3. சீனிவாச ஐயங்கார்.பி.டி., தமிழர் வரலாறு(கி.பி.600 வரை), தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
4. EVA WILDEN, Word Index of Naṟṟiṇai volume III, Tamilmann Patippakam, Chennai, 2008
5. Vaidyanathan S., INDO – ARYAN LOANWORDS IN TAMIL, RAJAN PUBLISHERS, MADRAS, 1971.

5. இந்திய வரலாற்றெழுத்துகை தமிழகத்திலிருந்து

இந்திய வரலாறு வட இந்தியாவிலிருந்து எழுதுதல் என்னும் நிலை மாறி இன்று தெற்கிலிருந்து (தமிழகத்திலிருந்து) வரலாற்றை எழுதும் சூழல் கீழடி ஆகழாய்வின் மூலம் உருவாகியுள்ளது. தமிழினத்தின் தொன்மை வரலாற்றைக் கட்டமைக்க பல்வேறு சான்றுகள் இருந்தாலும், கீழடியில் கிடைத்துள்ள சான்றுகள் ஆக முக்கியமான சான்றுகளாகவுள்ளன. இங்கு நாகரிகவழிப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான அடை யாளங்களின் எச்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

தமிழகத்தில் அரிக்கமேடு(வீரமுன்துறை)

வதுவை மேவலன் ஆகலின் அது புலந்து
அடுபோர் வேளிர் வீரை முன்துறை (அகம்.12.13; 206)

அழகன் குளம்(மருங்கூர்ப்பட்டினம்)

தூங்கல் வங்கட்துக் கூம்பில் சேக்கும்
மருங்கூர்ப் பட்டினத்து அன்ன (மருங்கூர்ப்பட்டினம், நற். 9,10;258)

உறையூர் (உறந்தை)

அடுதல்நின் புகழும் அன்றே;
கெடுவின்றுமறங்கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து
(உறந்தை,புறம்.8,9;39),

கஞ்சி(வஞ்சி)

வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக (வஞ்சி,புறம்.24; 373)

காஞ்சிபுரம்(கச்சி)

கச்சி நோனே கைவண் டோன்ற காவிரிப்பூம்பட்டினம் (பட்டின.173)

கொடுமணல் (கொடுமணம்)

கொடுமணம் பட்ட வினைமாண் அருங்கலம் (கொடுமணம், பதிற்.74)

கொற்கை

கொற்கையும் பெரும்துறை முத்தின் அன்ன (அகநானூறு,9;23)

தரும்புரி (தகடூர்)

வில்பயில் இறும்பின் தகடூர் நூறிபேள

மன்ற பிறழ் நோக்கு இயவர் (தகடூர்,பதிற்9,10;78)

திருக்கோவிலூர்(கோவல்)

தூஞ்சா முழவின் கோவர் கோமான் (அகநானூறு,14;35)

திருட்தங்கல்(தங்கால்)

தங்கால் ஆத்திரேய செங்கண்ணனார்

(நற்றிணை,386 பாடலின் ஆசிரியர்)

மதுரை

இடைநெறித் தாக்குற்றது ஏய்ப்ப, அடல்மதுரை

ஆடற்கு நீர்அமைந்தது, யாறு (பரிபாடல்,11)

வல்லம்

மாரி அம்பின் மழைத்தோற் சோழர்வில்

ஈண்டு குறும்பின் வல்லத்துப் புறமிளை (அகநானூறு, 91,20;336)

கொடுங்கலூர்(முசிறி)

முழங்கு கடல்முழவின் முசிறி யன்ன (முசிறி,புறம்.10;343)

போன்ற இடங்களில் தொல்லியல் துறை, தொல்லியல் கழகம், போன்றவை ஆகழாய்வுகளை நிகழ்த்தியுள்ளன.

ஆய்வுகளில் கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் பழந்தமிழரின் வரலாற்றை வேறு ஒரு தளத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். அவ்வாறு அண்மையில் தென்னகப் பகுதிக்காக 2001- இல் பெங்களூரில் மத்திய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட இந்தியத் தொல்லியல் நிறுவனத்தினால் 2013-2014 இல் மதுரை பகுதியில் ஆகழாய்வு நிகழ்த்த திட்டமிடப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் வைகை ஆறு தோன்றும் வெள்ளிமலை, சுருளி தொடங்கிக் கடலில் கலக்கும் வரையில் உள்ள 250 கிலோ மீட்டர் ஆற்றின் இரு முருங்கும் 5 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு ஆய்வு மேற்கொண்டதில் 293 இடங்களில் தொல்லியல் ஆய்வு எச்சங்கள் இருப்பது கண்டறியப்பட்டு, மதுரையில் இருந்து 12 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ள கீழடி பள்ளிச்சந்தை புத்தூரில் அகழாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்பகுதியில் 1800 வகையான தொல்லியல் எச்சங்கள் கண்டறியப் பட்டுள்ளன. இன்று வரை இப்பகுதியில் அகழாய்வு தொடர்கிறது. அவை குறித்த இறுதி வரைவுகள் இன்னும் வரவில்லை என்றாலும், அண்மைக் காலமாக வரலாற்று, தொல்லியல் அறிஞர்களுக்கிடையே கீழடி குறித்த உரையாடலும், விவாதமும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையிலும் கீழடியில் கிடைத்துள்ள தொல்லியல் எச்சங்களின் வாயிலாகவும் பழந்தமிழரின் வாழ்க்கையை அறிதல் என்னும் நிலையிலேயே இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மதுரையில் 1880 இல் அலெக்ஸாண்டர் ரீ அகழாய்வு மேற்கொண்டதைத் தொடர்ந்து ஆகழாய்வுகள் நடைபெற்று இருந்தாலும், மக்கள் இறந்து புதைக்கப்படும் புதைக்குழிகளில் அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன, அதுவும் குறைந்த பரப்பளவே அகழாய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் 120 ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ள இடத்தினை அகழாய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, மக்கள் வாழ்விடத்தை அகழாய்வின் மூலம் அறியப்பட்டது கீழடி ஆய்வு. இவ்ஆய்வு பண்டைய வரலாற்றை எழுதுவதற்கான சான்றுகள் குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் வரலாற்றினை அறிவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மதுரை பற்றிய குறிப்பும் சிறந்த நகர வாழ்க்கை இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்கள் தருகின்றன. ஆனால் அதற்கான சான்றுகள் இல்லாத நிலையில் இவ்ஆய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

செங்கல் கட்டிட அமைப்பு

இதுவரை தமிழகத்தில் மேற்கொண்ட அகழாய்வில் கிடைக்காத செங்கல் கட்டிட அமைப்புகள் இவ் அகழாய்வில் கிடைத்துள்ளன. தரைத்தளம், செவ்வகவடிவ அறை, சுவர், சதுர வடிவிலான தொட்டி ஆகியவை செங்கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளன. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் சிறந்த நகர நாகரிகம் இருந்துள்ளது என்பதை இதன் மூலம் அறியமுடிகிறது. மதுரையில் இருந்து 12 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருப்பதால் மதுரை நாகரிகம் இதுவரை விரிவடைந்து இருந்ததா என்பது ஆய்வுக்குரியது, இதுபற்றி இன்னும் இறுதி முடிவுக்கு வரவில்லை எனத் திரு.கி. அமர்நாத் ராமகிருட்டிணன் தொல்பொருள் துறையின் கண்காணிப்பாளர் தெரிவித்துள்ளதை நாம் கவத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

உறை கிணறு

பட்டினப்பாலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உறைக் கிணற்றுப் புறச்சேரி என்ற அடிக்குச் சான்றாக, சுடுமண் உறை கிணறுகள் இங்குக் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவ் வுறைகளில் அலங்காரங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. உறைகளில் அலங்கார வடிவங்கள் காணப்படுவது தமிழரின் கலை உணர்வினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. பண்டைய மக்கள் ஆற்றங்கரைகளிலும், பெரிய குளக்கரைகளிலும் இது போன்ற உறைகிணறுகள் அமைத்து நீரேடுக்கும் வழக்கம் உள்ளதை அறியமுடிகிறது. கொடுமணல், மாங்குடி, ஆண்டிப்பட்டி, மோதூர், செம்பியன் கண்டியூர், நெடுங்கூர், மயிலாடும்பாறை, தாண்டிக்குடி, தலைச்சங்காடு, பொருந்தல் போன்ற அகழாய்வு களுடன், மைய அரசு மேற்கொண்ட ஆதிச்சநல்லூர், சானூர், அமிர்தமங்கலம் எனத் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் ஆதிச்ச நல்லூரில் மட்டும், அதிகப்படியாக சுமார் 9000 தொல் பொருட்கள் கண்டெடுத்துள்ளனர். அவற்றில் தாழிகள், வெண்கலப் பொருட்கள், காதணி, மோதிரம், இரும்புப் பொருட்களான அம்புகள், வாள்கள், ஈட்டிகள், எறிவேல், கோடரி, தங்கத்தினால் ஆன 19 மகுடங்கள் ஆகியவற்றுடன், நல்ல நிலையில் சேகரிக்கப்பட்ட மட்கலன்களும் அடங்கும். தமிழ்நாட்டுத்

தொல்லியல் அகழாய்வு ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்த இரும்புப் பொருட்களைப் போன்று பெரும்பையார், சானூர், குன்னத்தூர், அமிர்தமங்கலம் போன்ற பல இடங்களிலும் பெருங்கற்படைக் காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தைச் சார்ந்த ஏராளமான இரும்புக் கருவிகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விடங்களில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகளில் ஈட்டிமுனை, குதிரை லாடம், உளி போன்ற கருவிகளும் கிடைத்துள்ளன என்று 'தொல்லியல் அகழாய்வுகள்' என்ற நூலில் கே.விராமன் குறிப்பிடுகிறார். மேற்கண்ட அகழாய்வு செய்யப்பட்ட எந்த இடங்களிலும் உறைகிணறு அறியப்படவில்லை. கீழடி அகழாய்வில் மட்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

புழங்கும் பொருட்கள்

வெள்ளை வருணம் பூசப்பட்ட கருப்பு, சிவப்பு மண்பாண்டங்களும் உரோமானிய மண்பாண்டங்களும் கிடைத்துள்ளன. உரோமானிய மண்பாண்டங்கள் கிடைத்துள்ளதால் பண்டைய தமிழர்கள் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததை அறியமுடிகிறது. இதுவரை கொங்கு பகுதியில் மட்டும் கிடைத்த ரசக் கலவை பூசப்பட்ட மண்பாண்டங்களும் கிடைத்துள்ளன. ரசக் கலவையின் தாக்கம் இருப்பதைப்பார்க்கும் போது, கொங்கு பகுதியோடு இப்பகுதி மக்கள் தொடர்பில் இருந்துள்ளது தெரிய வந்துள்ளது. தாழிகள், உணவு பொருட்களைச் சேமித்து வைக்கும் குதிரைகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் பெரிய அளவிலான சேமிக்கும் மட்கலன்கள் காணப்படுகின்றன. இதுபோன்றே, சுடுமண்ணால் ஆன குதிரைகள், தானியங்களைச் சேமிக்கும் கலன்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவற்றை ஒன்றன் மீது ஒன்றாக அடுக்கி, தேவையானபொழுது ஒவ்வொரு குதிரைகளாக இறக்கிவைத்து, சேமித்து வைத்துள்ள தானியங்களை எடுத்துப் பயன்படுத்துவர். இவர்கள் அறிவாற்றலும், வேலையை சுலபமாக்கும் திறனையும் படைத்தவர்கள் என்பதை இம்மட்கலன் குதிரைகளைக் கையாளும் முறையிலிருந்தே அறிந்துகொள்ளலாம். சித்திரக் குறியீடும் எழுத்துகளும் பாணை ஓடுகளில் காணப்படுவது, எழுத்தின் வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுவதாகும். முதன்முதலாகப் பொருந்தல் அகழாய்வில் இது போன்ற சித்திரக் குறியீடும் எழுத்துகளும் இணைந்து ஒரு

மட்கலனில் கிடைத்துள்ளது. பொருந்தல் அகழாய்வில் கிடைத்த எழுத்தும், கீறல் குறியீடும் பொறித்த மட்கலன், காலத்தால் பொ.ஆ.மு. 500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என கரிமக் காலக் கணிப்பு (Carban 14) ஆய்வு உறுதி செய்துள்ளது.

தென் தமிழகத்தில் மாங்குடி, தேரிருவேலி, தேகல்லுப்பட்டி போன்ற இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகளில், நுண் கற்கருவிப் பண்பாட்டினை அடுத்து வளர்ச்சி அடைந்த பண்பாடாகப் பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டு எச்சங்களையே காணமுடிகிறது. இங்கு ஒரு சில புதிய கற்காலக் கைக்கோடிகள் மட்டுமே அறியப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இங்கு வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்திய இரும்பாலான கலப்பைக் கொழு அறியப்பட்டுள்ளது. பாண்டிய மன்னர்களுடைய மீன் சின்னம் பொறித்த சதுர வடிவிலான காசு, பாளை ஓடுகளில் மீன் வடிவங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. 700 க்கும் மேற்கட்ட விலையுயர்ந்த கல் மணிகள் பவளம், பளிங்கு, மணிகள், பச்சை, மஞ்சள், நீலநிறக் கண்ணாடி மணிகள், காதோலைகள், சங்கு வளையல்கள், கண்களுக்கு மைதீட்டும் செம்பாலான மைதீட்டி, யானைத் தந்தத்திலான தாயக் கட்டகம், சதுரங்கக் காய் கிடைத்துள்ளன.

நீர் மேலாண்மை

தொல்லியல் ஆய்வாளர் சொ.சாந்தலிங்கம் 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அதாவது கி.பி.1650 முதல் 1700 வரையிலான காலக்கட்டத்தில் மதுரையை ஆண்ட அரிகேசரி என்ற மன்னன், இன்றைய குருவிகாரன் சாலை அருகே வைகை ஆற்றில் அணைக் கட்டி, தண்ணீரைக் கால்வாய் வெட்டி பாசனத்திற்குக் கொண்டு சென்றுள்ளான். அந்தக் கால்வாய் கொந்தகை, கீழடி, திருச்சுழி வழியாக வீரசோழன் வரையில் இருந்திருக்கிறது. வைகையில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம் இந்த கால்வாய் வழியாகப் பாய்ந்து கீழடியை மூழ்கடித்திருக்கும் என்று கருதுகிறோம். (தி. இந்து. செப்டம்பர், 2015) அத்துடன் சுருங்கை என்று சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் நீர்வழிப் பாதையும் இருந்துள்ளதைத் திரு.கி. அமர்நாத் ராமகிருட்டிணன் தெரிவித்துள்ளார். சுருங்கை என்பது குறித்துப் பரிபாடலில்

நெடுமால் சுருங்கை நெடுவழிப் போந்து

(பரிபாடல், 105)

எனவும்

மணிமேகலையில்

பெருங்குள மருங்கில் சுருங்கைச் சிறுவழி
 இரும்பெரு நீத்தம் புகுவது போல
 அளவாச் சிறுசெவி அளப்பரு நல்லறம்
 உளமலி உவகையொடு உயீர்கொளப் புகும்

(அறவணர் தொழுது காதை1384-87)

எனவும்

சுருங்கை பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. சுருங்கை என்பது பூமிக் கடியில் செல்லும் சிறிய குழாய். அதாவது, பெருங் குளங்களாகிய பேரேரிகளின் ஒருபுறம் உள்ள சிறிய சுருங்கை வழியாக அங்குத் தேக்கப்பட்ட நீர் வெளியேறி மக்களுக்கு அளவிட இயலாத வகையில் பயன்தரும்.

1,600 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழகத்தின் ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் இருந்து நீர் வெளியேற்றும் மதகு அமைப்பு சுருங்கைகளாக இருந்தன. இந்த மதகு அமைப்பே குமிழித்தூம்பு என்பதாகும். பழந்தமிழர்களின் நீர் மேலாண்மைச் செயல்பாட்டில் இந்தக் குமிழித்தூம்பு அறிவியல் சார்ந்த மிக நுட்பமான, நேர்த்தியான பயன்பாடுடைய படைப்பாகும். (தமிழிலக்கியத்தில் மேலாண்மை, மணிமாறன்)

இந்த அமைப்புக் கீழடி அகழாய்வில் கிடைத்துள்ளதால் பழங் காலத் தமிழர்கள் நீர்மேலாண்மை குறித்த, பதிவிற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது.

கீழடிக்குறித்துப் பேராசிரியர் சுந்தர்காவி

தமிழ்நாட்டில் நகர உருவாக்கம் எப்போது ஏற்பட்டது? எப்படி ஏற்பட்டது? என்பதைப் பற்றி வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலவாறு விவாதித்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக இதிலே பேராசிரியர் சம்பக லெட்சுமி அவர்களுடைய TRADE IDEOLOGY AND URBANIZATION SOUTH INDIA 300 BC to AD 1300 கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகள் முன் வெளிவந்த புத்தகம். சமீபத்திலே கண்டுபிடிக்கிற விசயங்கள் புதிதாகக் கிடைத்த தொல்லியல் சான்றுகள் இவற்றைக் கொண்டு பார்க்கிறபோது

அவருடைய கோட்பாடுகள் பல மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்த வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் காலாவதி ஆகிவிடுமோ என்ற ஒரு நிலையிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவரும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்களும் தமிழ்நாட்டிலே நகர உருவாக்கம் என்பது ரோமானிய வணிகத் தொடர்பால் திடீரென்று ஏற்பட்ட ஒரு ஆவேச நிலை. அது தோன்றிய மாதிரியே ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் கி.பி 300 வாக்கிலேயே அது நின்று போய் விட்டது, தடைபட்டு விட்டது என்றெல்லாம் ஒரு கோட்பாட்டை முன்வைக்கிறார். நகர உருவாக்கம் வட இந்தியாவைப் போல கங்கை சமவெளிப்போல பெரிய அளவில் தென்னிந்தியாவில் நடைபெறவில்லை. தென்னிந்தியாவில் கூட, தக்காணப் பகுதிகளிலும் ஆந்திரப் பகுதிகளிலும் நடைபெற்றது போல தமிழ் பகுதியிலே பெரிய அளவிலே நகர உருவாக்கம் ஏற்படவில்லை என வாதிடுகிறார். அவரைப் பின்பற்றி வேறு பலரும் அந்த வாதத்தை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வாதத்தை எல்லாம் தவிடு பொடியாக்குகிற விதத்திலே நமக்குத் தமிழ்நாட்டிலே அண்மைக்காலத்திலே சான்றுகள் கிடைத்திருக்கின்றன.

தமிழ் எழுத்தினுடைய காலத்தை வரையறுப்பதில் கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த நிலைமை பெரிதும் மாறி வருகிறது. தமிழ் எழுத்துகளின் காலத்தை கி.மு.200 முன்னால் கொண்டு போக முடியாது என ஐராவதம் மகாதேவன் போன்றவர்கள் கடுமையாக வாதிட்டுவந்த நிலை மாறி இன்று கி.மு.600 வரைக்கும் அதை கொண்டு போவதற்கான சான்றுகள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் புலிமான் கோம்பை, தாதப்பட்டி இந்த இடத்திலே கிடைத்த நடுகல் கல்வெட்டுகள் பழனி பக்கத்துல பொருந்தல் என்ற இடத்திலே பாணையோட்டிலே கிடைத்த எழுத்துக் குறிப்புத் தமிழ்ப்பிராமி எழுத்தினுடைய காலத்தை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு மறுகணிப்புச் செய்வதற்கு வலியுறுத்துகிற சான்றுகள் திரும்ப திரும்ப கிடைத்து வருகிறது. இதையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும் போது நம்முடைய பண்டையத் தமிழகத்தின் தொன்மையான வரலாற்றை எழுதுவதற்கு இன்னும் இருபது ஆண்டுகளில் முற்றிலும் மாறான ஒரு புதிய அணுகுமுறையைக் கையாளும் காலம் உருவாகி வருகிறது.

வட இந்தியாவில் இருந்து வரலாற்றை எழுதுவது என்ற நிலைமாறி தென்னிந்தியாவில் இருந்து வரலாற்றை எழுத வேண்டிய காலக்கட்டம் வந்துவிட்டது என்றெல்லாம் வட இந்திய வரலாற்று ஆசிரியர்களே சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிற நிலை இருக்கிறது. ஏனென்றால் வட இந்தியாவிலே பாலி, பிராகிருத மொழிகளை எழுத பயன்படுத்திய பிராமி எழுத்து களுடைய வரலாற்றை கி.மு.300க்கு மேல் கொண்டு போக முடியவில்லை. அசோக சக்கரவர்த்தியின் கல்வெட்டுகளுக்கு முன்னால் அவற்றைக் கொண்டு போக முடியவில்லை. ஆனால் தென்னிந்தியாவில் அதற்கு முன்னதாக கி.மு.600 வாக்கிலேயே பிராமி எழுத்துக்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. பிராமி எழுத்து பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் பாணை ஓடுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. எனவே, தென்னிந்தியாவில் இருந்து இந்திய வரலாற்றை எழுதத் தொடங்க வேண்டிய ஒரு காலக் கட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்து இங்கே கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

சங்க காலத்தில் வைகை நதியின் வலது கரையில், பண்டைய வணிக பெருவழிப் பாதை இருந்துள்ளது. மதுரையில் இருந்து ராமேசுவரம், அழகன்குளம், துறைமுகப் பட்டினத்துக் கீழடி, திருபுவனம் வழியாகப் பாதை இருந்துள்ளது. மதுரை அருகாமையிலேயே உள்ள இவ்வூர், வணிக நகரமாக இருந்துள்ளது. ஆனால், இந்நகரத்தின் பெயர் பற்றிய ஆதாரம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

ராமேசுவரம், அழகன் குளம் அகழாய்வில் சங்க கால பாண்டியர் காலத்தில் துறைமுகப்பட்டினமாக இருந்ததற்கான சான்றாதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

அழகன்குளத்தில் நடந்த அகழாய்வில் பண்டைய ரோமானிய நாட்டின் உயர்ரக ரவுலட், ஹரிட்டைன், மண்பாண்டங்கள் கிடைத்துள்ளது போன்று, கீழடி பள்ளிச்சந்தை புதூரிலும் கிடைத்துள்ளது. அந்த வகையில் அழகன்குளம் துறைமுகப்பட்டினத்தையும் மதுரையும் இணைக்கும் இடமாகக் கீழடி பள்ளிச்சந்தைப் புதூர் இருந்திருக்கலாம். மேலை நாடுகளுக்குக் கடலில் பிரயாணம் செய்யும் வணிகர்கள் இந்த ஊரின் வழியாகச் சென்றிருக்கலாம். இங்குக் கிடைத்துள்ள தடயங்கள், சான்றுகள் மூலம் இதை உறுதியாகக் கூறலாம். அந்த வகையில் இந்த இடம் வரலாற்று முக்கியத்துவம்

பெறுகிறது. குறிப்பாக, தென் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு உருமாற்றத்தை அறிந்து கொள்ளுவதற்கும் இந்த அகழாய்வு உதவியாக இருக்கும், மதுரையின் தொன்மையை அறியவும் இந்த ஆய்வு உறுதுணையாக இருக்கும்.

பேராசிரியர் சுந்தர் காளியின் கூற்றுக்கிணங்க, தமிழக வரலாற்றை மறு கட்டமைப்புச் செய்ய கீழடி அகழாய்வு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவுள்ளது. தமிழரின் பழமையை, நாகரிகத்தை வடக்கிருந்து எழுதுதல் என்னும் நிலை மாறுவதற்கும், அவர்களின் பண்பட்ட, நாகரீக வாழ்க்கை அமைப்பினை அறிவதற்கும், கீழடியில் கிடைத்துள்ள தரவுகள் சான்றுகளாக அமையும். இங்கு கிடைத்த பொருட்களைக் கரிம காலக் கணிப்புக்கு உட்படுத்தி அதற்குரிய ஆவணங்கள் வெளிவரும் பொழுது தமிழக வரலாற்றில் திருப்பம் ஏற்படும்.

உசாத்துணை

1. சு. ராசவேலு & திருமூர்த்தி, தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல் அகழாய்வுகள், பண்பாட்டு வெளியீடு, சென்னை, 1995
2. கா. ராஜன், தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
3. கா.ராஜன், பொருந்தல் அகழாய்வு, ஆவணம், எண்: 20, 2010.
4. <https://maduraivaasagan.wordpress.com/2016/07/19/>
5. <https://ta.wikipedia.org/wiki/>

6. அறமரபு

அறம் என்னும் மேற்கட்டுமானச் சிந்தனைப் போக்கு வாழ்வின் ஊடாக நிகழும் அகம் புறம் சார் ஒழுங்கு/ஒழுங்கின் மைக்கான வரையை உற்பத்தி செய்து, அது தொடர்பான கதையாடல்களையும் தொன்மங்களையும் விளைவிக்கிறது. அது சார்ந்து மனிதன் தன் வாழ்வில் போக்குகளைத் தீர்மானித்துக் கொள்ள முனைகின்றான். உலகம் முழுதும் இது போன்ற போக்குகள் காணப்படுகின்றன. வடமொழியில் வைதிகம்/அவைதிகம் சாரந்த அறங்கள் உருவாகியுள்ளன. வேதம் தொடர்பான அறங்கள் வைதிக அறங்கள் என்றும் அதற்கு மறுப்பாக எழுந்த சமண, பௌத்த அறங்கள் அவைதிக அறங்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றன. தமிழில் சங்க இலக்கியங்களில் வாழ்வியலோடு இணைத்துப் பேசப்பட்ட அறஞ்சார் கோட்பாடுகள், பின்னாள் வடமொழி அறங்களை உட்செறித்து ஓர் இலக்கிய வகையாக மாறுகின்றது. வட மொழியில் அறம்சார் அறிவு செயல்பாடுகள் வேதங்களில் காணப்பட்டாலும் கி.மு.மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை பழமொழிகளின் வடிவிலும் (சூத்திரம்) அதன் பிறகு எளிய வடிவிலான செய்யுள் நடையிலும் (சுலோகம்) கிபி 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தன. இதே நேரத்தில் உரைகளும் (பாஷ்யம்) அதன் பிறகு அது சார்ந்து தொகுக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சி நூல்களும் (நிபந்த) ஏற்பட்டன.

வடமொழி அறங்கள் குறித்துப் பி.வி.கானே (1968 - 1975) லிங்கட் (1973) பாட்ரிக் ஒலிவ் (2010) போன்றோர் ஆராய்ந்துள்ளனர். தமிழில் வடமொழி அறம் குறித்து கததிருநாவுகரசு, ராஜகௌதமன், ஆசிவசுப்பிரமணியம், ஜெயமோகன், சுமாதவன் போன்றோர் பேசியிருந்தாலும் முழுமையாக வடமொழி அறம் குறித்த உரையாடலை நிகழ்த்தவில்லை.

இங்கு வடமொழியில் தர்மம் என்னும் சொல்லாடல் எந்த கருத்தியலுக்கான திறப்பாக அமைந்துள்ளது.

என்பதையும், தர்மம் மரபு வழியாக, தனி மனித, சமூக, அரசியல், சடங்கு போன்ற நடவடிக்கைகளை ஒழுங்கு படுத்தி/ மேற்கொள்ள வேண்டிய முறைமைகளை எடுத்த துரைக்கப்பட்ட திறன் குறித்த உரையாடலாகவும், வைதிக வைதிகமல்லாத மதங்களின் தாக்கம் தமிழில் உட்செறித்துக் கொண்ட நிலையினையும் பற்றிய உரையாடலாக அமைகின்றது.

தர்மம் - சாஸ்திரம் - நீதி - அறம்

தர்மம் என்னும் சொல்லாடல் ரிக் வேதத்தில் 67 இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகப் பேட்ரிக் ஒலிவ் குறிப்படுகின்றார். பின்னால்திராமணங்களிலும், உபநிடதங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவைகளில் தர்ம வேள்வி சடங்கு முறைகளுக்கான சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. மீமாம்சம் வேதங்களைத் தர்மங்கள் என்று கூறுகின்றது. தர்மம் நடவடிக்கையைக் குறிப்பது என்றும் கூறப்பட்டது. பின்னால் பௌத்தம் வாழ்க்கை நடைமுறை நெறி சார்ந்த அனைத்துக்குமான சொல்லாகவும் மோட்சத்தை அடையும் வழியையும் கூறும் சொல்லாகவும் இச்சொல்லை எடுத்துக்கொள்கிறது. வேள்வி சடங்கு முறைகளைக் கூறும் கல்ப சூத்திரா, வாழ்க்கைச் சடங்கு முறைகளைக் கூறும் க்ருக சூத்திரா, உயர்ந்த பண்பாடுகளைக் கூறும் ஸ்ரவுத சூத்திரா இவைகளில் தர்மம் என்னும் சொல் சடங்கு முறைகளைக் குறிக்கப் பயன்பட்டிருக்கின்றன. பின்னால் ஸ்மிருதிகளைத் தர்ம சாஸ்திரங்கள் என இணைத்துக் காத்தாயனா பேசுகின்றார். நீதி என்னும் சொல் கிபி இரண்டு மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு வழக்கிற்கு வருகின்றது. தர்மம் என்பது சமூக இயங்கு நிலையை வறையறுப்பது என்றும் நீதி வாழ்க்கைக்கான நெறியை வறையறுப்பது என்றும் கூறப்பட்டது. தமிழில் இவ்விரு சொற்களையும் இணைந்த அறம் என்னும் சொல்லாடல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வடமொழி இலக்கியங்கள்

வடமொழி இலக்கியம் என்பது வேத இலக்கியத்தில் இருந்து தொடங்குகின்றது. வேதத்தில் காணப்படும் மந்திரங்களின் தொகுப்பு ஸம்ஹிதை எனப்படும். வேதத்திற்கான விளக்கம்

பிராம்மணங்கள். அவை வசன நடையில் அமைந்திருக்கும். அவற்றின் முதல் பகுதி மந்திரங்களின் பொருள், இரண்டாம் பகுதி வானப் பரஸ்தர்களின் தர்மத்தைக் கூறும் பகுதி ஆரண்யம் என்றும் மூன்றாம் பகுதி மாணவன் ஆசிரியரிடத்து மோட்சம் பெறும் வழியை அறிவது உபநிஷத் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. வேதங்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பவை சிக்ஷா, வ்யாகரணம், சந்தஸ், நிருக்கதம், ஜோதிஷ்யம், கல்ப சூத்திரம் என வழங்கப்படுகின்றது. பின்னால் தோன்ற கூடிய அனைத்து நூல்களும் இதற்கு விளக்கங்கள் கூறுவனவாகவே அமைகின்றன. பொதுவாக வைதீக தர்மத்தை அறியப் பயன்படும் நூல்கள். வேதங்கள் - 4; அங்கங்கள் - 6; மீமாம்சை (பட்ட, பிராபகர) இரண்டும் சேர்த்து -1; நியாயம் - 1; தர்மசூத்திரங்கள் - 1; ராமாயணம், மஹாபாரதம், புராணங்கள் இவையெல்லாம் சேர்த்து 1. இவற்றைப் பதினான்கு வித்தை என்று கூறுவதாகப் பிசாசுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் குறிப்பிடுவார். ஆக தர்மத்திற்கான வித்து வேதத்திலிருந்து தொடங்கி பின்னால் விரிந்த நிலையில் பேசப்படுகின்றன. வேதத்தில் இருந்து தான் தர்ம சாஸ்திரங்கள் உருவாகியுள்ளன என்பதை,

வேதத்தை சுருதி என்றும் தர்மசாஸ்திரத்தை ஸ்மிருதி என்றும் அறியத்தக்கது. அவ்விரண்டையும் விரோதமான தர்க்க சாஸ்திர யுத்தியைக் கொண்டு ஆக்ஷேபிக்க கூடாது அவற்றினாலே தருமம் விளங்குகிற தல்லவா. (2;10)

என்று மனுவும் உறுதிப்படுத்துகிறது. தர்ம சூத்திரங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள் என்பவை சட்டநூல்களாகும். இந்நூல்கள் செய்யுள் வடிவுக்கு மாறிய பின்னர் அவை ஸ்மிருதிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றின் எண்ணிக்கை 128 என்று பி.வி. கானே குறிப்பிடுகின்றார். பொதுவாக 18 ஸ்மிருதிகள் என்றும் கூறப்படுகின்றன.

சுருதிகள் அடிப்படையான பிரபஞ்ச தரிசனத்தை முன் வைக்கும் நூல். ஸ்மிருதிகள் என்பவை வாழ்க்கை நெறிகளை அறிவுறுத்துபவையாகும், சமூகச் சட்டங்களை வகுத்துரைப்பதாகும். வேதம் உபநிடதம், பிரம்மசூத்திரம் சுருதிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மனு போன்றவை ஸ்மிருதிகள் என்று

அழைக்கப்படுகின்றன. ஸ்மிருதி பற்றி பிரிட்டானிக்கா தகவல்களஞ்சியம்,

ஸ்மிருதிகள் பகவானிடமிருந்து வெளிவந்ததாகக் கருதப்படும் வேதங்ளைப் போல இல்லாமல் மனித நினைவாற்றலின் அடிப்படையில் உருவான ஹிந்துகளின் புனித சாஸ்திரம். வேதயிலக்கியத்தை விவரித்து, கருத்தாய்வு செய்து, வகைப்படுத்த ஸ்மிருதி உதவுகின்றது. வேத இலக்கியத்தை விட குறைவான அதிகாரத்தை உடையது என்று கருதப்பட்டாலும் அதிகம் பரவலான அளவில் அறியப்பட்டுள்ளது. வழக்கத்தில் இந்த சொல் கல்ப சூத்திரங்கள், புராணங்கள், பகவத்கீதை, ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் ஆகியவை உள்ளிட்ட, சட்டத்தையும் சமூக நடத்தையையும் சார்ந்த நூல்களைக் குறிக்கிறது. என விளக்கம் அளிக்கின்றது.

இந்து மதத்தின் கொள்கைபடி சுருதிகள் முழு தன்மையான விஷயங்களை முன்வைப்பவை ஆகவே அவை காலச்சார்பு கொண்டவை அல்ல. ஆனால் ஸ்மிருதிகள் காலச் சார்பு கொண்டவை. விவாத்திற்கு உரியவை. ஸ்மிருதிகள் சுருதிகளின் ஞான தரிசனங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பல நூல்களில் மகாபாரதம், இராமாயணம் என்னும் இரு இதிகாசங்களையும் ஸ்மிருதிகளாக அதாவது நெறிநூல்களாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

தர்சாஸ்திரங்கள், நித்திய கருமங்கள், ஆசாரம், விவகாரம், பிராய சித்தம், இராச தர்மம், வருணாசிரமம், அக்நி கார்யம், விரதம் ஆகியன தொடர்பாக விதிமுறைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. ஸ்மிருதிகளில் முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது மனு ஸ்மிருதி இது மனுஸம்ஹிதை மாணவ தர்ம சாஸ்திரம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. மனுவுக்கு முன் கி.மு நான்காம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பதஞ்சலி தர்ம சூத்திரம் குறித்து பேசுகிறார். பின்னால் காத்யாயனா தர்மசாஸ்திரம் என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். அபஸ்தம்பா, கௌதமா, பௌதயானா, வசிஷ்டா போன்றோர் அவர்களுக்கு முன் இருந்த 17 முனிவர்களின் குறிப்புகளை மேற்கோள்களாகக் கொண்டு தர்ம

சாஸ்திரங்களை உருவாக்கினர். முன்பிருந்த ஆக்கங்களில் இருந்து உருவாக்கினார்களே ஒழிய புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் படவில்லை. ஹாரிட்டா முன்பிருந்த முரண்களுக்கான விளக்கம், கூறிய முறைகளில் வேறுபட்டுக் கூறும் போக்கினைக் கடைபிடித்தார். அபஸ்தம்பா வேதம் பயிலும் மாணவர்களுக்கும், கிரகஸ்த பிராமணியர்களுக்கான வாழ்க்கை முறை, சடங்கு முறைகள், வேதங்கள் பயின்று முடித்தவர்கள் பின்பற்றவேண்டிய நெறிமுறைகள், அரசு ஆட்சிமுறைகள் நீதி முறைகள் போன்றவை குறித்துப் பேசுகின்றது. அபஸ்தம்பா பிராமணர்களுக்கான வாழ்க்கை முறையைப் பற்றியே பேசுகிறாரே ஒழிய வேறு இனத்தாரைக் குறித்துப் பேசவில்லை. இருபிறப்பாளர் குறித்த கருத்தியலையும் ஆசரம வாழ்க்கை முறையையும் முன் வைக்கின்றார். பின்னால் மூன்றுவருணத்தாருக்கு உரியதாகப் பேசப்படுகின்றது.

கௌதமா மற்றும் பௌத்தயானா ஆசிரம முறைகளைக் குறித்துப் பேசாமல் இல்லற வாழ்க்கை முறை பற்றியும் பிராமணர் அல்லாத பிற வருணத்தாரையும் அவர்களுக்கான கடமையையும் தவம் பற்றிய ஆழ்ந்த சிந்தனையையும் பேசுகின்றன. கௌதமா கூறும் சட்டம், சட்டம் சார்ந்த வழிமுறைகள் மனுவுக்கு ஆதாரமாக இருந்தது. பௌத்தயானா மற்றும் வசிஷ்டா பிராமணியர்கள் வாழக்கூடிய பகுதியைப் புண்ணிய பூமி என்று கூறி அவற்றிற்கு ஆரியவர்த்தா என்னும் பெயரினைக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆபஸ்தம்பா, பௌத்தயானா கல்ப சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட பகுதிகளை விரித்துக் கூறுகின்றது. கௌதமா, வசிஷ்டா கல்ப சூத்திரத்தில் இருப்பவற்றையும் தமது காலச் சமூக நடத்தைகள் வாழ்க்கை முறைகளையும் இணைத்து கூறுகின்றது. மனு இந்திய அரசியல் அமைப்பில் சமூக அமைப்பில் மிகப் பெரும் பாய்ச்சலை நிகழ்த்திய நூல் இந்நூல் முன்பிருந்த வேத முறைகளை உள்வாங்கியும், சம கால நடைமுறைகளை வெளிப்படுத்தும் நூலாகவும் பிராமணியத்தை உயர்த்திப் பிடிப்பதாகவும் காணப்படுகின்றது.

மனுவால் கட்டளை இடப்பட்ட நீதிகள் அனைத்தும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டவையே ஏனெனில் அவர் வேத சாரமும் உணர்ந்த பிரம்மஞானி.(2.7)

வேத சத்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்தவையென்று தனது ஞானத்தால் உணர்ந்து அவ்வறத்தாறு ஒழுக்குவோனே உண்மையான கல்விமான். (2.8)

மனு ஒருவர் என்றும் பலர் என்றும் மரபு வழியாக வரக்கூடிய இனத்தைக் குறிக்கும் என்றும் கூறப்படுகின்றது. மனு சாஸ்திரம் மனு என்பவர் எழுதியதால் மனுசாஸ்திரம் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் இந்நூலாசிரியரின் பெயர் சுமதி பார்க்கவா என்று அம்பேத்கார் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நூலின் காலம் கி.மு 200 க்கும் கி.பி 200 க்கும் இடைப்பட்டது என்று பூக்லர் என்பவரும், கி.மு 170 க்கும் 150 க்கும் இடைப்பட்டது என்று அம்பேத்காரும் கருதுகின்றனர். கி.பி முதல் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இந்நூல் இறுதி வடிவம் பெற்றதாக ஆர்.எஸ்.சர்மா கருதுகிறார்.

சயாவாம்பு மருவான பிரம்மனிடம் முனிவர்கள் சென்று சான நிறையும் வல்லமையும் செல்வமும் வீறும், திறனும், ஒளியும் பெற்றுத் திகழும் பெருமானே. நால் வருணத்தரும் மற்றோரும் கடைப்பிடிக்கத் தக்க அவரவர் செயல்கள், கடமைகள் எமக்கு உணர்த்துவீராக என்று வேண்ட, பிரம்மா இவ்வுலகம் உருவான முறையையும் நாராயணன் என்ற பரம்பொருள் குறித்தும் தோற்றம் குறித்தும் கூறிவிட்டுப் பின் எமது குமாரரான பிரசு முனிவர் முனிவர்களை நோக்கி கூறியசெய்திகளே மனு சாஸ்திரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மௌரியப் பேரரசின் படைத் தலைவனாக இருந்த புஷ்யமித்திரன் என்ற சாமவேத பிராமணன் நம்பிக்கை துரோகம் செய்து, மௌரிய மன்னனைக் கொலை செய்துவிட்டுச் சுங்கவம்ச ஆட்சியைத் தோற்றுவித்தான். இதன் பின்னர் பௌத்தம் கொடூரமான முறையில் ஒழிக்கப்பட்டது. கொலை செய்யப்படும் ஒவ்வொரு பௌத்த துறவியின் தலைக்கும் நூறு பொற்காசுகளை அவன் வழங்கினான். அசோகன் காலத்திலிருந்து தடை செய்யப்பட்டிருந்த வேத வேள்விகள், பெருகின. அத்துடன் வர்ணமுறை சாதியாக மாற்றப்பட்டது. இக்காலக் கட்டத்தில் தான் பிராமணர்களைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்திப் பாதுகாக்கும் மனு தர்மம் உருவாகியுள்ளது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. சிவசுப்பிரமணியன் ஆ, மனுசாத்திரம் ஒரு அறிமுகம், www.thiruvalluvar.in/2007/02/blog-post
2. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் பி.எஸ், சங்க நூல்களும் வைதிக மார்க்கமும், யுனைட்டெட் பிரிண்டஸ் லிமிடெட் அச்சுக்கூடம், 1951
3. திருநாவுகரசுகத, திருக்குறள் நீதி இலக்கியம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1971.
4. மாதவன்சு முனைவர், தமிழ் அற இலக்கியங்களும் பௌத்த சமண அறங்களும், செம்மொழி பதிப்பகம், 2008
5. ராஜ்கௌதமன், தமிழ்ச் சமூகத்தில் அறமும் ஆற்றலும், விடியல் பதிப்பகம், 2008
6. வீரமணிகி (ஆய்வுரை) மனுதரும சாஸ்திரம் (1919 பதிப்பில் உள்ளபடி), திராவிட கழக வெளியீடு, 2005
7. பிரிட்டானிக்கா தகவல் களஞ்சியம், தொகுதி மூன்று
8. HINDUISM AND LAW : AN INDRODUCTION PAPER
DHAMASASTRA : A TEXTUAL HISTORY BY PATRICK
OLIVELLE, CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS, 2010.

7. திருக்குறள் பரிதியார் உரைத்தறன்

தமிழ் சூழலில் இடையறவு படாமல் வாசிக்கப்பட்டு, ஆய்வுகள் செய்யப்பட்ட/செய்யப்படும் பிரதியாக விளங்குவது திருக்குறள். இடைக்காலமாகிய 9 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ்ப் பனுவல்களுக்கு உரைகள் பல தோன்றின. இடைக்காலத்தை உரையெனும் கயிற்றால் பிணிக்கப்பட்ட காலம் என்பர் வசுப.மாணிக்கனார். திருக்குறளுக்கு எழுந்த முதலுரை/கிடைத்த உரை மணக்குடவர் உரை. இருப்பினும் பத்தொன்பது இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் பல பதிப்புகளைக் கண்டதும் மிகுதியாக வாசிக்கப்பட்டதும், உரைக்கே பல உரை தோன்றியதும் பரிமேலழகர் உரை. பரிமேலழகருக்கு முந்தைய உரையாளர்கள் ஒவ்வொரு அதிகாரத்துள்ளும் குறள் வைப்பு முறையை தங்கள் வாசிப்புக்குத் தக மாற்றி வாசித்திருந்தாலும் இன்று நாம் பரிமேலழகர் குறள் வைப்பு முறையினையே பின்பற்றுகின்றோம்.

ஆய்வுலகில் புதிய புதிய முறைமைகளைப் பயன்படுத்தும் இற்றை நாட்களில் பழம் பிரதிகளை மறு வாசிப்பிற்கு உட்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. அந்நிலையில் பரிமேலழகருக்கு முன் திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய பரிதியாரைப் பற்றிய உரையாடல் அவசியமாகின்றது.

பரிதியின் உரையில் இலக்கணச் செறிவோ, இலக்கிய நுட்பமோ இருப்பதைப் பார்க்க முடியாது. ஆனாலும் இவர் உரையினை வாசிக்கப்புகும் வாசகன் அவ்வரையில் ஒரு எளிமைத் தன்மை இருப்பதை உணரலாம். பரிதியார் வைதீகப் பின்னணியில் சைவ சமயம் சார்ந்த கருத்தாடலைக் குறள் விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்றார். இவரது உரை பொழிப்புரை போன்றோ விளக்கவுரை போன்றோ அமையாமல் குறள் கருத்தினையறிந்து கொண்டு தம் விருப்பத்திற்கேற்ப, மிகுத்தும் குறைத்தும் பொருள்

கூறுகின்றார். மேலும் சில குறள்களுக்கு விளக்கம் தரும்போது ஒன்றை வரியிலும், சில குறள்களுக்குப் புராண கதைகளை மேற்கோளாகவும், பிரசங்கம் போலவும், காணப்படுவதோடு சில இடங்களில் குறளுக்குப் பொருளுக்கும் தொடர்பு இல்லாத நிலையினையும் காணமுடிகின்றது. வடசொற்களும், வழக்குச் சொற்களும் மிகுந்து காணப்படுகின்றது. குறளுக்கு இவரது உரைக்கும் ஒற்றுமைப் படுத்தி அறிந்து கொள்ளுதல் ஒரு கயிற்றலாகிய பாலத்தில் காவிரியைக் கடக்க நினைத்தலை ஓக்கும் என்பர் ச.தண்டபாணி தேசிகர். இவரது உரையில் பாலின் தொடக்கத்தில் விளக்கவுரையோ, இயல் பிரிப்புப் பற்றிய ஆராய்ச்சியோ இல்லை. அதிகார முறை வைப்பைத் தொடர்பு படுத்திக்காட்டல், ஒரே அதிகாரத்திற்குள் குறட்பாக்களைப் பொருள் நோக்கிப் பிரித்து அமைத்தல் ஆகிய முறைகள் இல்லை.

பெயர் விளக்கம்

பருதியார், பரிதியார் என அழைக்கப்பெறுகின்றார். பரிதி பருதி இரண்டுமே வட்டதைக் குறித்து ஞாயிற்றைக் குறிக்கும் பெயர்கள். பரிதியார் என்னும் பெயர் பாடலின் எதுகை நோக்கி பருதியார் என வழங்கப்பட்டது எனலாம்.

பரிதியார் என்னும் பெயரினைக் கொண்டு இவர் ஊர் தஞ்சைக்கருகில் உள்ள திருப்பரிதி நியமமாகயிருக்கலாம் என முனை. அரவிந்தன் கருதுகின்றார். இக்கோயில் பாடல் பெற்ற தலமாக அமைந்துள்ளது. திருஞான சம்பந்தர் தேவாரப் பாடலில் இவ்வூரைப் பண்கொண்ட வண்டினம் பாடியாடும் பரிதி நியமம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பரிதியார் உரை - பதிப்பு

1811 இல் திருக்குறள் மூலநூல் அச்சேற்றப்படுகின்றது. அதன் பிறகு பரிமேலழகர் உரையுடன் பலமுறை அச்சேற்றப் பட்டது. பரிதியின் உரை 1935-இல் பதிப்பிக்கப்பட்டதாக ச.தண்டபாணி தேசிகரும் 1938-இல் பதிப்பிக்கப்பட்டதாக ச.மெய்ப்பன் வள்ளுவம் இதழிலும் குறிப்பிடுகின்றனர். பதிப்பித்தவர் துடிசை கிழார் என்னும் குறிப்பினைத் தருகின்றார். துடிசைகிழார் கோயம்புத்தூரில் கிருஷ்ண விலாச பிரஸில் பதிப்பித்துள்ளார். இப்பதிப்பு மறைமலையடிகள் நூலகத்தில் 14 அதிகாரத்துக்கு

மட்டும் கிடைத்துள்ளது. இப் பதிப்பில் பரிதியாரின் குறள் வைப்பினைப் பின்பற்றி, மணக்குடவர், பரிமேலழகர் வைப்பு முறையின் எண்ணைக் குறிப்பிட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் முகப்புப் பக்கத்தில் திருக்குறள் - பரிதியுரை துடிசைகிழார் என்றும் கிருஷ்ண விலாசபிரஸ், கோயம்புத்தூர் என்ற குறிப்பு மட்டும் காணப்படுகின்றது. ஆண்டு பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

இதன் பிறகு பரிதியார் உரை தனித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. 1951இல் திருக்குறள் பழைய உரைகள் தொகுப்புகளாகத் தொகுக்கப்பட்ட போது பரிதியின் உரையும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது

சுதண்பாணி தேசிகர் 1951இல் தொகுத்த திருக்குறள் உரைவளம் பதிப்பு முன்னுரையில்

இப்பதிப்பு வெளிவர ஒப்புநோக்க கிடைத்த ஏடுகள் பல செய்யாமற் செய்த உதவியையுடைய ஏடு தேடித் தந்த இன்றமிழ்ப் பெருமக்களை மீண்டும் ஞாபகப் படுத்துகிறேன்.

1. வேரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் பரிதியுரை 1
2. வேரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் காலிங்கர் உரை 1
3. இலக்கண விளக்கம் சோமசுந்தர தேசிகர் வீட்டுப்பிரதி பழைய உரை 1
4. தருமபுர ஆதினத்துப் புத்தகச்சாலைப் பிரதி, பரிமேலழகர் உரை

இங்ஙனம் ஏடுகள் அளித்துத் தமிழாக்கத்திற்கு உதவிய அனைவருக்கும் அடியேன் செய்யும் கைமாறு யாதுளது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

1963இல் கோவை இராம கிருஷ்ணா மடம் வெளியிட்ட திருக்குறள் ஆராய்ச்சி பதிப்பு என்னும் தொகுப்பிலும், 1969இல் திருப்பனந்தாள் காசிமடம் வெளியிட்டுள்ள திருக்குறள் உரைக் கொத்திலும் பரிதியின் உரை தொகுத்துப் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. ச. தண்டபாணி தேசிகர் 1981இல் மீண்டும் மதுரைப் பதிப்பகத்தின் வழி திருக்குறள் உரைக் களஞ்சியம் என்னும் தொகுப்பினைப் கொண்டு வந்துள்ளார்.

காலம்

பரிதியாரின் காலத்தைச் சில அகப் புறச் சான்றுகளின் வழி அறியலாம். கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிப்புரிந்த விசய கண்ட கோபாலன் என்னும் தெலுங்கு சோழனின் 22 ஆம் ஆட்சி யாண்டில் கிபி(1271) கிடைத்த கல்வெட்டு ஒன்றில் வண்துவரப் பெருமானான பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதன் என்னும் பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றது. இப்பெயர் பரிமேலழகரையே குறிக்கிறது என்பர். பெருந்தொகைப் பாடல் ஒன்று,

செவ்வி முப்பாலுக்கு
 ஓர்உரை யின்றி ஒன்பது சென்றும்
 ஐயுற வாக நையுறு காலை
 குறட்பாத் தமிழ்மனு நூலிற்கு
 விழுபொருள் தோன்ற விரித்தினிது உரைத்தனன்
 பரிமேலழகன் எனப் பெயர் படைத்துத்
 தரைமேல் உதித்த தலைமை யோனே

எனக் குறிப்பிடுவதால் பரிமேலழகருக்கு முன் ஒன்பது உரையாசிரியர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதும் அவர்களுள் பரிதியாரும் ஒருவர் என்பதும் தெளிவாகின்றது. தனிப்பாடலும் பரிமேலழகருக்கு முன் பரிதியாரைக் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும்,

இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
 குலனுடையான் கண்ணே உள (223)

என்ற குறளுக்குப் யான் வறியவன் என்று இரப்பான் சொல்லும் இளிவரவைத் தான் பிறர்கண் சொல்லாமையும், அதனைத் தன்கண் சொன்னார்க்கு மாற்றாது ஈதலும், இவை இரண்டும் உளவாவன குடிப்பிறந்தான் கண்ணே என்று விளக்கம் கூறிய பின்னர் பரிமேலழகர் இனி இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை என்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவன் தனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் எனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பால் சென்று அவன் உரையா வகையில் கொடுத்தல் எனவும் உரைப்பார் உளர் என மணக்குடவர் மற்றும் பரிதியின் உரைகளை எடுத்துக்காட்டுவர் அதே போல்

நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்திற்
பகையும் உளவோ பிற (304)

என்னும் குறளுக்கு முகத்தில் சிரிப்பும் மனத்தில் களிப்பும் கொல்லுகின்ற சினத்திலும் எனப் பரிதியார் உரையைப் பின்பற்றி பரிமேலழகர் முகத்தின்கண் நகையும், மனத்தின்கண் உவகையும் கொண்டு கொண்டு எழுகின்ற சினம் என உரைக்கின்றார்.

பரிதியார் அவருக்கு முன் வாழ்ந்த காலிங்கரின் உரையைச் சில குறளில் அப்படியே எடுத்து ஆண்டுள்ளார். ஒழுக்காறாக் கொள்க (616), கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் (163), அவ்வித்து அழுக்காறு (167), பல்லார் முனிய (191), நயனிலன் (193) நயன்சாரா (194) அதேபோல குறள் வைப்பு முறையிலும் காலிங்கரும் பரிதியும் பெரிதும் ஒத்துக்காணப்படுகின்றனர்.

புறப்பொருள் வெண்பாவில் குறிப்பிடப்படும் எண்வகை மாலையினையும், ஆண்டாள் குறிப்பிடும் மார்சுழி நீராடலையும் பரிதியார் தமது உரையினில் குறிப்பிடுவதால் அவர்களுக்குப் பின் வாழ்ந்தவர் என அறியமுடிகின்றது

பரிமேலழகருக்கு முன் ஒன்பது உரையாசிரியர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதும், பரிமேலழகர் உரையில் பரிதியார் உரையை எடுத்துக்காட்டியும் அவர் உரையைப் பின்பற்றி உரை எழுதியுள்ளமையிலிருந்தும் பரிதியார் அவருக்கு முன் வாழ்ந்த காலிங்கரின் உரையை பின்பற்றுவதாலும். ஐயனாரிதனார், ஆண்டாள் பாடல்களில் காணப்படும் எட்டுவகை மாலை மார்சுழி தீர்த்தம், பற்றி குறிப்பிடுவதில் இருந்தும் பரிதியார் கிபி 13ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் எனக் கருதலாம். எனவே பரிதியாரின் காலம் பரிமேலழகருக்கு முன் 13ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி எனக் கொள்ளலாம்.

சமயம்

பரிதியார் சைவ சமயம் சார்ந்தவர் என்பதற்கு இவரது உரையிலேயே பல சான்றுகள் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்தில் கற்றதனாலாய என்னும் குறளுரையில் நற்றாள் என்பதற்குச் சிவன் ஸ்ரீபாதம் என்று பொருள் உரைக்கின்றார். மலர் மிசை ஏகினான் என்பதற்கு பக்தசனங்களிட்ட புஷ்பத்தின் மேல் எழுந்தருளி

யிருக்கும் சிவன் ஸ்ரீபாதம் எனவும் இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் என்பதற்குச் சிவகீர்த்தி என்றும் அறவாழி அந்தணன் என்பதற்கு தன்மம் என்னும் சமுத்திரமாகவுள்ள பரமேசுவரன் என்றும் பொருள் கூறுகின்றார். கோளிற் பொறியில் குணமில்வே (9) என்னும் குறளில் எண்குணத்தான் என்பதற்கு எட்டுகுணமாவன அனந்த ஞானம், அனந்த வீரியம், அனந்த குணம், அனந்த தெரிசனம், நாம மின்மை, கோத்திர மின்மை, அவா வின்மை, அழியா இயல்பு எனச் சைவ சமய சார்பாக விளக்கம் தருகின்றார்.

வாய்மை அதிகாரத்தில் உள்ள பொய்யாமை அன்ன என்னும் குறளில்(269) எல்லா அறமும் தரும் என்பதற்குச் சிவபுண்ணியம் எல்லாம் உண்டாம் என்கிறார்.

பொருட்பாலில் முறைசெய்து என்னும் குறளுரையில்(388) மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும் என்பதற்கு உலகத்தை இரட்சிக்கின்ற பரமேஸ்வரன் என்று எண்ணப்படும் என்றும் யான் எனது (310) என்னும் குறளுரையில் துறந்தார் என்பதற்குத் தொண்ணூற்றாறு தத்துவத்தையும் உடலோடே துறந்தார் என்றும் பொருள் கொள்கிறார்.

மணிப்பிரவாளம்

மலர்மிசை (3) - பக்த சனங்களிட்ட புஷ்பத்தின்மேல் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவன் ஸ்ரீபாதத்தை மனசிலே பற்ற வைத்தார் பூமியின் கண் சகல பாக்கியமும் அனுபவிப்பார்.

வீழ்நாள் படாஅமை(35) - அவமே நாட்போகாமல் தன்மமே செய்க. அது இனிமேல் சென்மமே இல்லாமல் சென்ம வழியை அடைக்கும் கல்.

புகழ்புரிந்(59) - இன்னாள் பதிவிரதை என்று சொல்லும் சொல் பெறாத மடவாரை மனையாளாகவும் உடையான். தன்னை வேண்டார் முன்னே இன்னார் ரிஷபம் போல திரிகிறான் என்று ஏசுதற்கு இடமாவான்.

இடிப்பாரை(447) - அடிச்சுப் புத்தி சொல்லுகின்ற பெரியோரையல்லாமல் தன் விபரீத புத்தியினாலே மிகுந்த மன்னவன், கெடுப்பார் இல்லாத போதும் தானே கெடுவான்.

இருநோக்கு(1091) - இரண்டு பார்வை உண்டு நாயகிக்கு ஒரு பார்வை விரகம் தரும். ஒரு பார்வை விரகத்துக்கு மருந்தாகிய அமுதப் பார்வை கொடுக்கும்.

வழக்குச் சொல்

நானாபதார்த்தம்(52), வேணும்(116), கனவிலும் பிறவாது(139) எப்படி என்றால்(140), வயிறு வளர்ப்பது(183), சுட்டுப்போடும் (202), பூமிவெட்டுகிற பேரையும் தாங்கும்(151), தன் ஆன்மா ஈடேறப் பார்ப்பானை (268) சுட்டசோறு, மண்ணினால் பண்ணின பொம்மை (407) சிரிக்கச் சொல்லிக் கெடுக்காமல், அடிச்சுப் புத்தி சொல்லுகின்ற பேர் (447)

கதையுடன் கூடிய உரை

பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு (58)

பர்த்தாவும் பூலோகமும் இவன் பதிவிரதை என்னும் மனமகிழ்ந்த கற்பினால் பெறுவள் தேவர்கள் செய்யும் சிறப்பை. இதற்கு ஒப்பனைகள் கண்ணகியானைக் கண்டு கொள்க.

கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு (269)

தலையெழுத்து முடிந்துவர அப்போது கூற்றுவனையும் வெல்ல லாம். தவத்திற் பெரியர்க்கு அதற்கு நந்திகேசுவர தேவனையும் மார்க்கண்டேயனையும் கண்டு கொள்க.

யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற (300)

ஆத்மாவைச் சென்னத்திலே தள்ளாமல் திருவடியிலே சேர்ப்பது சத்தியவாக்கியம் அன்றி, வெறொன்று கண்டிலேம்; அசத்தியம் சொன்ன தரும்புத்திரன் நரகங்கண்டான் சத்தியம் சொன்ன அரிச்சந்திரன் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் பாதம் கண்டு சிவலோகம் சேர்ந்தான்.

விரசங்கம் போன்ற உரை

நோயெல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர் (320)

ஒருவருக்குத் தான் செய்த விதனம், பின்பு தனக்கு வருகின்ற படியினாலே ஒருவருக்கும் தாங்கள் விதனஞ் செய்யார். அஃது

எப்படி என்றால், பிரம்மராட்சதன் ஒரு ராசாவின் மகளைப் பற்றி நின்று சந்தியாவதனம் செய்ய ஆற்றங்கரையிலே வந்து நின்றளவில், பிராமணப் பிள்ளையின் பிள்ளை வாசிக்கிறவனுக்கு அன்றையிற் பாடம் இந்தக் குறள் ஆகையால் அவன் முகசுத்தி பண்ண வந்தான். இதைப் பிரம்மராட்சதன் கேட்டுத் தானொரு பிராமணவடிவாய், இந்தப் பிள்ளை வாய்பாடத்தை இரண்டு பிரகாரங் கேட்டு, நாம் இராசாவின் மகளை நோய் செய்தோமே, நமக்கு அந்த விதனம் பிறகே வரும் என்று பயப்பட்டு, இந்தப் பிள்ளை முன்னிலையாக இராச குமாரத்தியை விட்டுப்போச்சு.

கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்

போக்கு அதுவிளிந் தற்று.

(332)

சந்தையிற் கூட்டம் நாலுபேரும் ஆறுபேரும் வந்து சந்தையில் காரியங்கண்டு மீண்டும் போவார்கள். அப்படி அல்ல செல்வம் எப்படி என்றால், கூத்தாடல் பார்க்க நாலு பேரும் ஆறுபேரும் வந்து கூத்துக்கண்டு, கூத்துக் குலைந்த போது ஒருகாலே பிரிந்து ஓடுவார்கள். அதற்கு ஒக்குமே செல்வத்தின் கூட்டம், எப்படி என்றால் இவன் செய்த புண்ணியத்திற்குத் தக்கதாக இலட்சுமி இருப்பாள், இவன் தவசு மாறி இலட்சுமி போன பின்பு அக்கினி, கள்ளார், இராசா, ஆறு இவையிற்றினாலே செல்வம்போம், இஃது அறிந்து உள்ளபோதே தன்மம் செய்வான் என்றவாறு?

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில்

(394)

நல்லோரும் நல்லோரும் மனப்பூரணமாகக் கூடியிருந்து. பிரிகிறபோது ஒருவரை ஒருவர் அனவரதகாலமும் நினைத்திருப்பார். அதுபோல, கற்கும்போது பிரியத்துடனே கற்க, கற்றுவிட்டால் கற்ற கல்வியை மறவாது அதிகரிக்க.

குறளினும் சுருங்கியபொருள்

ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்

வாரி வளங்குன்றிக் கால்

(14)

உழவர் ஏருழார்; மேகம் மழை பெய்யாவிடில்

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து

நல்விருந் தோம்புவா னில்

(84)

மனமகிழ்ந்து விருந்து செய்வானிடத்தில் லட்சுமி உறையும்

உறங்கு வதுபோலுஞ் சாக்காடு உறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு

(339)

நித்திரை போல மரணம் விழிப்பது போல பிறப்பு

வாராக்கால் துஞ்சா வரிந்துஞ்சா ஆயிடை

ஆரூர் உற்றன கண் (1179)

நாயகர் வாராக்காலும் நித்திரை இல்லை; வந்தாலும் கலவியினால்
நித்திரை இல்லை.

சமூக நிலை

பொறை ஒருங்கு(733(கேடறிய(736)ஆங்கமை(740) என்னும் குறள்களில் வேந்து, இறை என்னும் சொல்லுக்குப் பிற உரையா சிரியர்கள் அரசன், வேந்தன், காவலன் என்று உரையெழுத பரிதியார் நாட்டாமைகாரன் என்றே எழுதுகிறார்.

தெய்வம் தொழா அள்(55) குலதெய்வம் கும்பிட்டாள் தன் பர்த்தாவை தெய்வமென்று தொழுதபடியால் அவள் சொல்ல மழைபொழியும் மார்சுழித் தீர்த்தம், மகா தீர்த்தம் ஆடல்(278) யாண்டுச்சென் றியாண்டும்(895) இதற்கு எங்கு சென்றாலும் எனப் பிற உரையாசிரியர்கள் உரையெழுத எந்த தேசத்தில் போய் பல தீர்த்தம் ஆடினாலும் என உரை வரைகின்றார்.

வறியார்க்கொன்(221) இதற்கு வறியார்க்குக் கொடுப்பதே கொடை மற்றெல்லாம் வட்டிக்குக் கொடுப்பதை ஒக்கும் உள்ளத்தா லுள்ளலுந்த தீதே(282) தவஞ்செய்வார்க்குப் பக்தர்கள் இரங்கிக் கொடுக்கும் பொருள் அன்றியிலே ஒரு திருப்பணி போலே காட்டி வாங்குதல்

தன்னுயிர் நீப்பினும்(237) தன்னுயிர் துறக்கும் காலமாகினும் இது பிழைக்கும் என்று ஆடு, கோழி, பன்றியினைப் பிரார்த்தனை செய்வான் அகனமர்ந்து தீதலின்(92) மனமகிழ்ந்து சொர்ண தானங் கொடுப்பதைக் காட்டிலும்

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்

அணிஎன்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து

(738)

இக்குறளுக்கு விளைவு என்பதற்கு விளைவுடமை என மணக்குடவரும், பரிப்பெருமானும் கூற, விளைநுகர் பொருளென காலிங்கர் கூற, பரிமேலழகர் விளைச்சல் என்று கூற பரிதியார் பதினாறு தானிய விளைவு என்று கூறுகின்றார் நெல், புல், வருகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இருசி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உளுந்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொச்சை சந்தை குறித்த செய்தி

குறள் வைப்புமுறை

பரிதியார் பால் குறித்த விளக்கங்களோ, குறள் வைப்புமுறை குறித்த ஆராய்ச்சியோ செய்யவில்லை. அதிகாரத்திற்கு விளக்கம் சுருங்கிய வடிவில் கூறுகிறார். 36 அதிகாரங்களுக்கு விளக்கம் கிடைக்கவில்லை. தெரிந்து தெளிதல் என்னும் அதிகாரத்திற்கு விளக்கம் கூறுகையில் யாதொரு காரியமும் பதறாமல் விசாரித்துச் செய்யவேண்டும் எனக் கூறுவது, மணக்குடவரும் பரிமேலழகரும் அமைச்சர் முதலாயினரை ஆராய்ந்து தெளிதல் என்று கூறும் விளக்கத்தினும் செய்யும் வினையை ஆராய்ந்து செய்யவேண்டும் எனக் கூறுவது சிறப்புடையது

குறள் வைப்பு முறையில் உரையாசிரியர்கள் பலரும் முதற் குறளில் 22 அதிகாரங்களிலும், இறுதிக் குறளில் ஒன்பது அதிகாரங்களிலும் ஒன்றுபடுகின்றனர். சிலருக்குத் தொடக்கக் குறளாக அமைந்து பிறருக்கு முடிவாவும், பிறர் முடிவாகக் கொண்ட குறள் மற்றவருக்குத் தொடக்கமாகவும் அமைந்துள்ள தன்மையைக் காணமுடிகின்றது. முதற்குறளிலும் பரிதியும் காலிங்கரும் பெரும்பான்மை ஒத்துச் செல்கின்றனர்.

பாடவேறுபாடு

பரிதியார் பிறர் கொண்ட மூலப்பாடத்திலிருந்து 21 குறட்பாக்களில் 22 இடங்களில் வேறுபடுகின்றார்.

பாடவேறுபாட்டுக்கான காரணம்

1. ஏடெழுதுவோர் பிழைபட எழுதுதல்
2. ஏடுபடிப்போர் பிழையாகப் படித்தல்.
3. ஏடுபடித்துச் சுவைப்போர் பாடங்களை மாற்றுதல்
4. ஏடுகளைப் பதிப்போர் திருத்தியும், புதுக்கியும் வெளியிடுதல்.

பரிதியார் பரிமேலழகர்

1. துப்பாற்குத் துப்பார்க்குத் (12), 2. கணமேனும் கணமேயுங் (29), 3. தீண்டில் தீண்டல் (65), 4. சொற்கேட்கில் சொற்கேட்டல் (65), 5. இமைப்பிற்கெடும் நினைக்கப்படும் (169), 6. நன்மையும்நீங்கும் நன்மையின் நீங்கும் (194), 7. நல்லார் எனினும் நல்லாறு எனினும் (222), 8. ஆகும் ஆளும் (251), 9. கொள்வேம் கள்வேம் (282), 10. தனத்தொடு தவத்தொடு (295), 11. அனைய அனையர் (310), 12. இன்னாசெய்யாமை மாணா செய்யாமை (317), 13. நலன் இலன் (314), 14. செவிக்குணர்வு செவிக்குணவு (412), 15. செவியுணர்வின் செவியுணவின் (413), 16. கேள்வியஃதில்லார் கேள்வி அல்லார் (419), 17. கைதீமை கலந்தீமை (1000), 18. தானைக் கண்டன்ன தானைக் கொண்டன்ன (1082), 19. பேரமர்க்கப்பட்டு பேரமர்க்கட்டு (1083), 20. விழியுமென் விளியுமென் (1209), 21. அழியின்மை அளியின்மை (1209), 22. நோவேல் அவரைக் நோவேம் இவர்தம் (1236)

எழுத்து மாற்றம் 'ர்' 'ற்' 'ங்' 'ம்'

பொருள் மாறாத சொல்லை ஆளுதல் 'இமைப்பிற்'

ஒரு நடைகேற்ற பாடம் 'மனத்தொடு' 'தனத்தொடு'

நயமுடைய பாடம்

கொள்வேம் எனப் பாடங் கொண்டு திருப்பணி போலே காட்டி வாங்குதல் எனப் பொருள் விளக்கம் செய்கின்றார். இவ் விளக்கம் உலகியலுக்கு ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றது. அதுபோல நல்லார், தனத்தொடு, கேள்வியதில்லார் எனக் கொள்ளும் பாடங்களும் நயமுடையதாக இருக்கின்றது.

வொருந்தா பாடம்

அனைய, நலன், கைதீமை, தானைக்கண்டன்ன எனப் பாடங்கொண்டு உரையெழுதும் இடங்கள் பொருத்த முடையதாக அமையவில்லை.

உரைவேறுபாடு

பரிதியார் 25 இடங்களில் பிற உரையாசிரியர்கள் உரையிலிருந்து வேறுபடுகின்றார்.

உரை வேறுபட காரணங்கள்

1. பாடவேறுபாடு, 2. சொற்பிரிப்பு, 3. கொண்டு கூட்டு, 4. காலமரபு, 5. இலக்கண வேறுபாடு, 6. தொகைப்பெயர் விளக்கம், 7. ஒரு சொல்லுக்குப் பலபொருள், 8. நயம் கூறல், 9. விளக்கம் கூறல், 10. பிற இலக்கியச் செய்தியைப் புகுத்துதல், 11. கதையைப் பொருத்துதல், 12. கொள்கை முனைப்பு (பேரா. இரா. சாராங்க பாணி)

அற்றாரைத் தேறுதல் ஒம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி (506)

இக்குறளில் அற்றார் என்பதற்கு ஒழுக்கம் அற்றார் என மணக்குடவர் உரையெழுதுகின்றார். பரிதியார் பொருளும் கிளையும் கல்வியும் அற்றாரை என விளக்கமாக பொருளுரைக்கின்றார்.

மணக்குடவர் கூறும் ஒழுக்கம் அற்றார் என்பதில் ஒழுக்கம், நற்குணம், நற்செயல் அனைத்தும் பொது சொல். ஆனால் பரிதியார் கூறும் விளக்கம் பொருளற்றார் வறுமையாலும், கிளையற்றார் உலகில் ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லாமையாலும் கல்வியற்றார் அறியாமையினாலும் தீய செயல்கள் செய்வாராகலின் அவரை நம்பாதே என்று கூறுவது மணக்குடவர் உரையினும் சிறப்புடையது.

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னா
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின் (969)

என்னும் குறளுக்கு மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், காலிங்கர், பரிமேலழகர் ஆகியோர் ஒரு மயிர் நீங்கினால் கவரிமான் உயிர் விடும் என்ற ஒரே கருத்தைக் கூறுகின்றனர். பரிதியார் ஒரு மயிர் சிக்கினாலே என்று பொருள் கொள்ளுகின்றார். மயிர் திரள்களில் ஒன்று சிக்கிய மாத்திரத்திலேயே உயிர் விடும் கவரிமான். தன் வாழ்க்கையில் மனத்தைப் பாதிக்கும் நிகழ்ச்சி ஒன்று ஏற்படுமாயின் உயிர்விடுவர் சான்றோர் என்பதைக் குறிப்பிட மயிர்ச் சிக்கலைக் கூறுகின்றார். இக்கருத்துப் பிற உரையாசிரியனும் வேறுபடுகின்றது, நுட்பமாக உள்ளது.

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும்(69) - தான் பெற்ற காலத்தினும் மகிழும் என மணக்குடவரும் மற்றிவனைத் தான் முன்னம்

ஈன்றெடுத்த அப்பொழுதினும் பெரிதும் மனமகிழும் எனக் காலிங்கரும், யாதும் அறியாத பெண்டிரும் மகிழ்வர் என பரிப்பெருமானும் தான் பெற்ற பொழுதை மகிழ்ச்சியினும் மனம்மகிழும் எனப் பரிமேழகரும் பொருளுரைக்க, ஈன்ற காலத்தில் ஆண்பிள்ளை என்று சொல்லக்கேட்ட மகிழ்ச்சியிலும் எனப் பரிதியார் பொருள் உரைக்கின்றார்.

வன்மையுள் வன்மை(153) -அன்பு

உய்யா விழுமம்(313) - நரகம்(பெருந்துன்பம்)

அளவிளா வில்லதான் வாழ்க்கை(523) , அடுமுரண் தேய்க்கும் அரண்(567), உள்ளம் சிறுகுவ (798) - செல்வம்

காமம் உழந்து(1131) - காமத்தினாலே துயரமுற்று (காமம் காரணமாக)

பிறர் கூறா விளக்கங்கள் பரிதி உரையில் மட்டும் காணப்படுபவை

மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீராடி(278) - மார்கழி தீர்த்தம், மகா தீர்த்தம்

நாளது ஒன்றுபோற் காட்டி(334) - ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி என்று தோன்றும் நாள்

எரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்(435) நெருப்பின் முன்னர் வைக்கோற் போர் பட்டது போலவும், தூறு போலவும் கெடும்.

கண்டு கேட்டு உண்டுகிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்(1101) - விளக்குக் கண்டு அழிந்த விட்டிலும், யாழ் கேட்டு அழிந்த அசணமும், இரை கண்டு அழிந்த மீனும், செண்பக மணம் உண்டு அழிந்த வண்டும், மெய்யின்பம் கண்டு அழிந்த யானையும் ஒவ்வொரு புலனால் அழிந்தன.

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால்(1106) - தென்றற் கொடுமையாலும் சந்திரன் கொடுமையாலும் வற்றின சரீரத்தை நாயகி தீண்டத் தளிர்கையினாலே

சிறப்பான உரைப் பகுதி

ஆண்மை(148) - சமர்களத்தில் வெட்டி மீண்டு வருகின்ற ஆண்மையல்ல, பிறர்மனை நோக்காமை இருத்தலே ஆண்மை.

வன்மை(153) - வன்மையாவது மலையின் உச்சியின் மேலே ஒரு கல்லை ஏற்றுதல் கடுகிலே கடலை அடக்குதல் முதலியன.

பயன்மரம்(216) - பயன்படு மாமரம், பலாமரம், பனைமரம்

துறந்தார்(310) - தொண்ணூற்றாறு தத்துவத்தையும் உடலோடு இருக்கையிலே புளியம்பழம் ஓடும் போலே துறந்தார்.

எழுபிறப்பு(62) - தேவர், மனிதர், மிருகம், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பட்சி, தாவரம்

கோட்டுப்பூ (1313) - செண்பகப் பூ, பாதிரிப்பூ, புண்ணைப்பூச் சூடினும்.

வாகுந்தா உரைகள் போல் தோன்றுவன

பீலிபெய் சாக்காடும் அச்சிறு மப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின் (475)

இக்குறள் வலியறிதல் அதிகாரத்தில் மாற்றானின் வலியறிதலைப் பற்றிப் பேசுகின்றது அதனை அதிகார விளக்கத்தில் வலியறிதலாவது மாற்றான் சத்துவத்தை அறியவேண்டுமென்ப பரிதியாரும் பிற உரையாசிரியர்களும் பொருளுரைக்கின்றனர். இக்குறளுக்கு எளியவர் என்று பலரோடு பகை கொள்வான் தான் வலியனே யாயினும் பலர் தொக்கவழி வலியழியும் (பரிமேலழகர்) என்று பொருள் படும்படி வர, பரிதியார் நொய்ய பீலியாகிலும் கனமாக ஏற்றினால் வண்டி அச்சு முறியும்; அதுபோலப் பலமில்லாதார் பலர் கூடினாலும் சத்துவமாம்; ஆகையால் அரசன் வீரராகாத பேரையும் கனம்பெறக் கூட்டிக் கொள்வான். என அரசன் வலிமையில்லாதவர்களையும் தன் படையில் சேர்த்துக் கொள்வான் எனப் பொருள்பட உரையெழுதுகின்றார்.

இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு (432)

வேண்டும் வழி பொருள் கொடாமையும் நன்மையினீங்கிய மானமும் அளவிறந்த வுவகையும் அரசனுக்கு குற்றம் எனப் பரிமேலழகர் உரைக்க, பரிதி குற்றம் என்றதும் தன் பேரிலே வராமல் அழகு உண்டாக நடப்பானாகில், இறையென்று சொல்லப்பட்ட சிவனும் இவனைப் பிரியமாக மனத்துக்குள்ளே கண்டிருப்பார்.

நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி

னுயர்க்கிறுதி யாகி விடும்

(476)

அடிப்பனையில் நின்று மரத்தில் பழம் பறிக்காமல் நுனிக்கொம்பிலே ஏறினார் போல, கெட்ட புத்தியை எண்ணாமல் உறுதியான காரியத்தை விசாரிக்கையில் அக்காரியம் பலிக்கும் என பரிதியார் கொள்ளும் உரையில் கிளையில்லாத பனையைக் காட்டி உரை வகுத்தமை பொருந்தாது.

தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள

லெம்மை மறைத்திரோ வென்று

(1318)

தும்மல் உண்டாகக் கண்ட நாயகி அழுதாள்; உமது நாயகி வாழ்த்தத் தும்முவ தன்றி இவள் வாழ்த்துத் தும்ம ஒண்ணாது என்று ஊடினாள். செறுப்ப என்பதற்று உண்டாக என்னும் பரிதியின் பொருள் எம்மை மறைத்திரோ என்னும் வரும் தொடரோடு இயையவில்லை. அதற்கு அடக்க என்னும் பொருளே பொருந்தும்.

வாருள்கோடல்

பரிதியார் திருக்குறளைப் புரிந்துகொள்ளுவதற்குப் பொருள் கொள்வதற்கு அடிப்படையாகச் சைவசமயத்தையும், புராண கதைகளையும், வழக்கில் பயன்பாட்டில் இருக்க கூடிய கதைகளையும் உவமைகளையும், வழக்குச் சொற்களையும் கொண்டு, குறளின் கருத்தினை அறிந்து கொண்டு மேற் சொன்னவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருள் விளக்கம் செய்கின்றார்.

பரிதியார் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்.

திருக்குறளைச் சைவசமயம் சார்ந்து கட்டமைக்கின்றார்.

திருக்குறளைப் பொதுஜன தளத்திற்குக் கொண்டுசெல்லும் விதமாக மிக எளிய முறையில் உரைவரைகிறார்.

வடசொல் மிகுதியாக ஆளுகிறார்.

8. திருக்குறள் உரைமரபும் மு.வ உரையும்

புதிய வகையான இலக்கிய ஆக்கங்கள், சிந்தனைகள் மரபிலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கும் / ஆராயும் முயற்சிகள், தமிழ் தேசிய இலக்கியங்களைக் கட்டமைக்கும் போக்கு/தனித்தமிழ் இயக்கங்கள் என இயங்கி வந்த மறுமலர்ச்சி காலக்கட்டத்தில் கல்வியாளராக அறிமுகமாகும் மு.வ அவர்கள், பல்வேறு இலக்கிய வகைசார் இயங்கியலில், புலவர் மரபில் ஊடாடிக் கிடந்த திருக்குறளை வணிக/பொதுஜன தளத்திற்கு நகர்த்தும் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடை காலங்களில் திருமண விழாக்களில் பரிசளிக்க கூடிய நூலாக அவருடைய திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் என்னும் நூலும், சைவச்சித்தாந்தம் வெளியிட்ட கையடக்க திருக்குறள் தெளிவுரையும் இடம்பெற்றதோடு, திருக்குறள் தெளிவுரை பல இலட்சம் படிகள் விற்றுத் தீர்ந்து மீள பல பதிப்புகள் கண்டது/காண்கிறது. இவருக்கு முன் திருக்குறளுக்குப் பல உரைகள் தோன்றியுள்ள நிலையில் மு.வ உரை விதந்து பேசப்பட்டு விற்கப்பட்டத்திற்கான காரணங்கள், திருக்குறள் உரைமரபில் இவருரை இடம்பெறும் மதிப்பு ஆகியன குறித்த உரையாடலாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

சுதந்திரத்திற்கு முன் எழுதத் தொடங்கும் மு.வ 1939இல் குழந்தைகள் பாட்டு என்னும் சிறுவர்களுக்கான இலக்கிய முதுகையிலிருந்து படைப்பாக்கவெளியைத் தொடங்குகிறார். நவீன எழுத்து/இலக்கிய வகைகள் தோன்ற தொடங்கிய காலக் கட்டத்தில் மரபு, புதிய கவிதைகளை விடுத்து உரைநடை புனைகதை ஆக்கங்களான சிறுகதை, புதினம் போன்றவற்றைத் தேர்ந்தும், இலக்கிய ஆய்வுகள் சார்ந்தும் இயக்கம்கொள்கிறார். ஆனாலும் மு.வ. முதலில் கவிதை எழுதுவதற்கான முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளார் அதற்கு அவ்வளவாக வரவேற்பில்லை என

உணர்ந்தும், உரைநடைப் பக்கம் திரும்பி விட்டார் என எழுதும் மின்னூர் சீனிவாசன்,

இந்தப்பக்கம் பார்த்தேன்; பாரதி தேவையானதெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்; அந்தப் பக்கம் பார்த்தேன் பாரதிதாசன் தகதகவென எழுதுகின்றார். இவர்களோடு நான் மோதிக்கொள்ள கூடாது என்று என்னுடைய வரம்பு தெரிந்து வசனத்துக்கு வந்துவிட்டேன் என்கிறார் (செந்தமிழ்ச் செல்வி) என்று கூறுகிறார்.

தமது எழுத்துக்களில் இலச்சிய மாந்தர்களை அவர்கள் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளுக்கு முதன்மைக் கொடுத்தே கதை மாந்தர்களை வடித்துக்காட்டுகின்றார். தமது புனைவாக்கத்தில் திருக்குறள் மேற்கோள்களையும் காந்தீயத்தையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்தும் கருத்தியல்வாதியாகவே செயல்படுகிறார். அவருடைய எழுத்துகள் குறித்து பல்வேறு முரண்பட்ட விமர்சனங்கள் இருந்தாலும், 'அதிகம் கற்றவர்களும் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களும் விரும்புகிற ஒருநடையைக் கையாண்டார்' என்று மா.ரா.போ.குருசாமி சொல்வதற்கு இணங்க எளிய நடையிலேயே திருக்குறளை அணுகுகிறார். மேலும்

அந்நாளில் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் என்று தங்களை அழைத்துக்கொண்ட எழுத்தாளர்கள் மு.வ.வின் நாவல் களில் தமிழ்நடை தான் இருக்கின்றது கதை இல்லை என்று குறை கூறினார்கள். இந்த எதிர்ப்பை பொருட்படுத்தாமல் மு.வ. அரிய இலக்கியங்களைப் படைத்தார் என்கிறார் கண முத்தையா (செந்தமிழ்ச் செல்வி) குறிப்படுகின்றார்.

இந்நிலையில் சைவசித்தாந்த பதிப்பகத்துடன் அவர் கொண்டிருந்த நெருங்கிய உறவின் காரணமாக 1949இல் திருக்குறள் மூலம் ஒரு பக்கமும் எதிர் பக்கத்தில் தெளிவுரையும் எனக் கையடக்கப் பதிப்பாக வெளிவந்தது. அக்காலச் சூழலில் சைவசித்தாந்தம் வெளியிடும் நூல்கள் கவனம் பெற்றதாலும், கையடக்க பதிப்பாகவும், யாரும் படித்துப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய எளிய நடையில் திருக்குறள் தெளிவுரை அமைந்திருந்தாலும், பல இலட்சம் பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்து மீண்டும் மீண்டும் பல பதிப்புகளைக் கண்டது. எழுத்தை வணிகமாக்கிப் பொருளீட்டுகின்றார் என்ற விமர்சனம் வந்தபோது,

மு.வ. எழுதி சம்பாதித்ததைப் பொறுக்க மாட்டாமல் சிலர் பேசுவதைக் குறிப்பிட்டு இவ்வாறு சொன்னார். சென்ற வாரம் வரை பெயர் தெரியாமல் இருந்த நடிகரோ நடிகையோ திடீரென்று இன்று இலட்சக்கணக்கில் உரிமை உடையவராக மாறும்போது, அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறது ஒரு சமுதாயம், எழுதியே சம்பாதிக்கும் ஒருவரை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளத் தடையாக இருக்கிறது (செந்தமிழ்ச் செல்வி)

என்று ஆதங்கப்படுகிறார். இவரது எழுத்துகள் வணிக அடிப்படையில் வெற்றிபெற்ற நிலையில் பின்னால் வணிக இதழ்கள் இவருடைய நடையைப் பின்பற்ற தொடங்கியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவருக்குப் பின் இவரைப் பின்பற்றிப் பல்வேறு கையடக்கப்பிரதிகள் திருக்குறளுக்கு உருவாகியிருந்தாலும், மு.வ.வின் திருக்குறள் தெளிவுரை வணிக நிலையில் வெற்றி அடைந்த அளவு, பிற கையடக்க உரைகள் வெற்றி பெறவில்லை, என்பதற்கான காரணத்தைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.

1. திருக்குறளை அவர் அணுகிய எளிய, தெளிவான நடை.
2. அக்காலச் சூழலில் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் ஆட்சியாளராக இருந்த வ.சுப்பையா அவர்களுடன் இருந்த நெங்கிய உறவு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் மீது சமூகம் கொண்டிருந்த நன்மதிப்பு.
3. கேளிக்கை எழுத்துகள் மீதிருந்த நாட்டம் சமூகவெளியில் குறையத்தொடங்குதல், அவ் விடைவெளியை நிரப்பும் பொருட்டுச் சமூக சீர்திருத்தம், பெண் சுதந்திரம், தனிமனித அறம், பொதுக் குடிமைப் பண்பு போன்றவை தொடர்பான எழுத்துகள் தோற்றம் கொள்ளுதல், மு.வ அது சார்ந்து திருக்குறளை முன்னெடுத்தல்.
4. திருமணம் மற்றும் பொது விழாக்களுக்குத் திருக்குறளைப் பரிசாகக் கொடுக்க முனைந்த திருக்குறள் இயக்கங்களுக்கு மு.வ. உரை எல்லாருக்குமானதாக அமைந்திருந்தது.

5. பிற கையடக்கப்பிரதிகள் போல செய்தல் போல அவருடைய நடையைத் தழுவி எழுதப்பட்டமையால் பிற கையடக்கப் பிரதிகள் வணிக நிலையில் வெற்றி பெறவில்லை. தமிழாசிரியர்கள், திருக்குறளைப் படித்தவர் அனைவரும் ஒரு உரை எழுதி வெளியிடவேண்டும் என்னும் முனைப்பிலும் பல உரைகள் எழுந்தன. ஆனால் மு.வ. உரை அடைந்த அளவுக்குப் பிற உரைகள் பொதுவெளிக்குச் சென்றடையவில்லை
6. மு.வ.வின் பிற படைப்புகளின் மீது இலக்கியவாதிகளின் விமர்சனங்கள் இருந்தாலும், குறள் சார்ந்து எழுத்துகளை அதிகம் விமர்சிக்கவில்லை.

1948 இல் பொதிகைப் பதிப்பகம், கடலூரிலிருந்து திருவள்ளூர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் என்னும் நூல் வெளிவருகிறது, 1949 இல் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பகத்தின் வழி திருக்குறள் தெளிவுரையும், 1968 இல் தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் சென்னையிலிருந்து குறள் காட்டும் காதலர் என்னும் நூலும் திருக்குறள் தொடர்பாக எழுதியுள்ளார். தனிநூலாக மட்டுமில்லாமல் அவருடைய படைப்புகள் அனைத்திலும் வள்ளுவத்தை அடிப்படையாகக் கொள்கிறார். புதினங்களில் வாழ்வியல் நெறிநூலாக திருக்குறளைப் பின்பற்றவேண்டும் என கதைப்போக்கிலேயே கூறி செல்வதையும் அதற்கு விளக்கமாக கதைகள் அமைந்திருப்பது அவருடைய புதினங்களை வாசிக்கும் போது உணரமுடியும். இதில் குறள் காட்டும் காதலர் நூல் என் பார்வைக்குக் கிடைக்கவில்லை, கிடைத்துள்ள திருக்குறள் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் என்னும் நூலுக்கு திரு.வி.க. அவர்கள் முன்னுரை வழங்கியுள்ளார்கள். அதில்,

வரதராசனார் திருவள்ளூர் சுரங்கத்தில் பன்முறை மூழ்கிப் பலதிற மணிகளைத் திரட்டிக் கொணர்ந்தவர். அவரது நெஞ்சம் திருவள்ளூர் நெஞ்சுடன் உறவாடிப் பண்பட்டது. அந்நெஞ்சின்றும் அரும்பும் கருத்தும் சிந்தனைக்குரியது என்று,

திருக்குறளோடு மு.வ. கொண்டிருந்த அகீத உறவினைத் திருவி.க. எடுத்துக்காட்டுவதற்கிணங்க, மூன்று அதிகாரங்களையும்

அவரது காலச்சூழலுக்கு, உலகியலுக்கு ஏற்ப பொருத்தியும் விளக்கியும் அந்நூலை உருவாக்கியுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் நூலை காமத்துப் பாலில் இருந்தே தொடங்குகின்றார். அடிப்படை வாழ்க்கைக்கு இல்லற இணைகள் இருவரும் கருத்தொருமித்து அன்புபூண்டு வாழும் வாழ்க்கையே அனைத்திற்கும் அடிப்படை யாகிறது என்ற கருத்தியலை முன் வைத்துக் காமத்துப்பாலை முற்கூறுகிறார்.

இன்று மக்கள் உடம்புகள் கோடிக்கணக்காகப் பெருகியுள்ளன; ஆனால் மக்கள் உணர்வு பெருகவில்லை. வேறு வகையாகக் கூறினால், மக்களாகத் தோன்றுவோரின் தொகை பெருகியுள்ளதே அல்லாமல், மக்களாய் வாழ்வோரின் தொகை பெருகவில்லை. அதனால்தான் உலகத்தில் குழப்பமும் கோளாறும் பூசலும் போரும் இன்றும் ஓயவில்லை. இன்பமும் அன்பும் அமைதியும் அறமும் இன்றும் அரும்பொருளாகவே உள்ளன. (திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம், பக்.27)

தியாகம் இல்லாதவர் கணவன் மனைவி எனக் கூடி நடத்தும் வாழ்க்கை காமமே அன்றி காதல் என்று கூறமுடியாது. கணவன் மனைவிக்காகவும் மனைவி கணவனுக்காகவும் தன்னலம் இழந்து வாழும் வாழ்க்கையே காதல் என்பது. (திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்,46)

அதன் தொடர்ச்சியாகப் பொருட்பால் கருத்துகளோடு காந்தீய சிந்தனைகளை இணைத்துப் பொருள் காண்கிறார். அறத்துப் பாலை இறுதியில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். திருக்குறளுக்கு வளமான உரைமரபு உண்டு, மரபுரை என்று கூறக்கூடிய பதின்மர் உரைகளுள் கிடைத்த ஐந்து உரைகள் வைதிகமல்லாத அறப் பிரதியை வைதிகம் சார்ந்த உரையாடலுக்கு உட்படுத்தியுள்ளதையும், தாம் சார்ந்த சமய நிறுவன பிரதியாக மாற்ற முயன்றுள்ளதையும் அறியலாம். அதன் பிறகு எழுந்த பல உரைகளும் ஏதோ ஒரு வகையில் தாங்கள் சார்ந்த இயக்க கோட்பாட்டை உட்செறித்து அதன் வழி குறளைக் காண முயன்றுள்ளன.

இப்பின்னணியில் மு.வ. அவர்களின் உரையை அணுகும் போது. இவர் வைதிகப் பின்னணியுடன் குறளை அணுகவில்லை, கடவுள் இறைவன் என்று பொதுப்படவே கூறிச் செல்லும் நிலையினைக் காணமுடிகின்றது.

‘திருக்குறள் உரைவேற்றுமை’ என்னும் நூலின் ஆசிரியர் இரா. சாரங்கபாணி அறத்துப்பாலில் ஏழுக் குறள்கள், பொருட்பாலில் பதினொரு குறள்கள், காமத்துப்பாலில் இரண்டு குறள்கள் என மு.வ.வின் குறளுரையின் வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும்(373) என்னும் குறளில் உண்மை அறிவு என்பதற்குப் பரிமேலழகர் கூறும் பேதமை உணர்வு பொருத்தமில்லை எனக்கூறி, மணக்குடவர் கொள்ளும் இவல்பாகிய உரை பொருந்தும் என்றும் அவரைத் தொடர்ந்து மு.வ.கூறும் ஊழிற்கு ஏற்றவாறு உள்ளதாகும் அறிவே மேற்பட்டுத் தோன்றும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறார். வரைவிலா மாணிழையார் (919) இக்குறளில் புரையிலா என்பதற்கு வேறு குற்றமில்லா என்று பொருள் கொள்ளுதல் நெறியன்று. மேலும், இவ்விடத்துப் புரை என்பதற்குக் குற்றம் என்றுபொருள் காணலும் பொருத்தமில்லை. புரை உயர்வாகும் என்றாங்கு புரையில் - உயர் வில்லாத எனக்கொண்ட மு.வ.உரை நேரிது என எடுத்துக் காட்டுகிறார். நோக்கினாள்(1082) என்னும் குறளுரை நோக்கு என்பது தலைவி மேற்றாகவும், எதிர்நோக்குதல் என்பது தலைவன் மேற்றாகவும் மு.வ.உரையில் காணப்படும். இது பொருந்துமாறு இல்லை என உரைக்கிறார்.

உரைவேற்றுமையில் மு.வ.வின் உரைகள் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட நிலையில் பெரும்பான்மை பழைய உரை மரபினை உள்வாங்கி செயல்பட்டும், சில இடங்களில் காலத்திற்கு ஏற்றார்போல் உரைகூறியும், முன்னுள்ள உரைகளை எளிமை வடிவமாக மு.வ. தந்துள்ளதையும் உரைமுடிகிறது. அனைவருக்கும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எளிய வடிவில் குறளுரையை வழங்கியதால் பொதுஜன/வாணிக நிலையில் அவருடைய தெளிவுரை வெற்றிப்பெற்றது எனக் கொள்ளலாம்.

உசாத்துணை

1. வரதராசன்.மு.டாக்டர்., திருக்குறள் தெளிவுரை

2. வரதராசனார்.மு.டாக்டர், திருவள்ளூர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம், பாரிநிலையம்,1956.
3. வேங்கடராமன்.சு, மு.வ.ஆய்வடங்கள், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்,1976.
4. சாரங்கபாணி.இரா., திருக்குறள் உரைவேற்றுமை அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்.
5. செந்தமிழ்ச்செல்வி இதழ், தை, பிப்ரவரி,2012.

9. ஆழ்வார் பாடல்களில் பெண் ஒருப்பு

இந்திய மரபில் பெண்ணுக்கான இருப்பின் விதியை, பல நிலைகளில் உருவாக்கி/வகுத்தும், செயல்படுத்தியும் வந்திருப்பதை, தொல்சீர் இலக்கண, இலக்கியங்கின் ஊடாகப் பயணிக்கும் போது அறியமுடியும், சங்க கால, வேத கால பெண்கள் பெருமையோடும் சிறப்போடும் வாழ்ந்தார்கள் என்ற பிம்பத்தை உருவாக்கவும் முற்பட்டிருக்கின்றனர். ஆனால் சமூகத்தின் பொது புத்தியில் பெண் ஆணைவிடக் கீழானவள்; மாறுபட்டவள் இயற்கையிலேயே இவ்விதம் உருவாக்கப்பட்டவள் என்ற கருத்துருபடிந்து கிடக்கிறது. அதனால் தான் சமூகத்தின் அடிமைகள், சேவகர்கள் குறித்துப் பேசும்போதெல்லாம் பெண்ணையும் சேர்த்தே பேசியிருக்கின்றனர். ஆட்சி, அதிகாரம், தனிவாழ்வு, பண்பாட்டுக் கூறுகள் அனைத்திலும் இக் கருத்து ஊடுருவி இருந்தன. சமண, பௌத்தங்கள் மாற்றுச் சிந்தனை உருவாக்கினாலும், பெண் குறித்தான கருத்தில் ஒத்த சிந்தனை யுடன் செயல்பட்டுள்ளன. வைதீகச் சமயங்களில் பெண்கள் அறியப்பட்டாலும், 'தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல் எண்ணுங்காலைக் கிழத்திக் கில்லை' (தொல்காப்பியம், பொருள் அகம்.116) என்னும் தொல்காப்பிய விதியை மீறி ஆண்டாள் செயல்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு வரையறுக்கப் பட்ட எல்லையுள் நிற்பதை அறியலாம். பொதுவாக வைதீக இலக்கியங்கள், பெண்ணை இறைவன் திருவருளை அடைவதற்குத் தடையானவர்களாகவே, கட்டமைக்கின்றன. இதனை அன்றைய சூழலில் நிலவிய அரசியல், சமூக நிலை என்றே நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்நிலையில் 8ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து 10ஆம் நூற்றாண்டு வரை பாடப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்ட வைணவப் பக்தி இலக்கியமான நாலாயிரத் திவ்யப்பிரபந்தத்தில், ஆண்டாள் பாடலைத் தவிர்த்து, மற்ற ஆழ்வார்களின் பாடல்களில், பெண்

குறித்து, அவர்களின் மனவெளியில் படிந்துகிடந்த, கருத்துப் பதிவுகளை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஆழ்வார்கள் இறைபுணர்வை வெளிப்படுத்துவதில்

- தன் மனவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்துதல்
- இறைவனைக் காணும் முறை
- குடும்பத்துடன் தனக்கு இருக்கும் உறவுகளையெல்லாம் நீக்கச் சொல்லி இறைவனை வேண்டுகல்,
- இறைவனையே அனைத்துமாகக் காணுதல்.

என்னும் நிலையில் செயல்பட்டிருக்கின்றனர்.

ஆழ்வார்கள் தங்களது பாடல்களில் கண்ணனைப் பல பெண்களுடன் இணைத்து இன்புற்றுப் பாடும் அதே நேரத்தில், ஆண்களுக்குப் பெண்களிடம் மோகம் கூடாது என வலியுறுத்தியும், பெண் உறவு இறையருளை அடையத் தடையாக இருக்கும், துன்பமே தரும் என்று பாடுவதும், அவர்களே அகத்துறை பாடல்களில் பெண்ணுணர்வு கொண்டு ஏங்கி தவித்துப் புலம்புவதும் முரணானது. அன்றைய காலச் சூழலிலிருந்தும், சமூகம் உருவாக்கியுள்ள பெண் குறித்தான தொன்மங்களில் இருந்து விடுபட முடியாமல் மீண்டும் புதுப்பித்துக்கொண்டும், பெண் குறித்தான புரிதலில் மனச் சிக்கலிலும், இருப்பதை ஆழ்வார் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்,

பெண்டிரால் சுகங்கள் உய்ப்பான் பெரியதோர் இடும்பை பூண்டு
(திருமாலை -5)

எனப் பெண்ணால் வரும் இன்பம், இறுதியில் துன்பத்தையே தரும் என்றும், அத்தகைய துன்பத்தை விளைவிக்கக்கூடிய பெண்களின் மாயவலையிலிருந்து, இறைவன் தன்னை மீட்டெடுத்ததாகப் பாடுகிறார்.

ஆதனாய் கள்வனாகித் தூர்த்தரோ டிசைந்த காலம்
மாதாரர் கயற்க ணென்னும் வலையுள்பட் டமுந்துவேனை
போதரே யென்று சொல்லிப் புந்தியில் புகுந்து தன்பால்
ஆதரம் பெருக வைத்த அழகனூ ரரங்க மன்றே (887, திருமாலை -16)

மதுரகவியாழ்வாரும் இறைவனை அடைவதற்கு முன் பெண்களை நம்பி தன்னுடைய வாழ்க்கையை அழித்துக் கொண்டதாகக் கூறுகிறார்,

நம்பி னேன்பிறர் நன்பொருள் தன்னையும்
நம்பி னேன்மட வாரையும் முன்னெல்லாம்
செம்பொன் மாடத் திருக்குரு கூர்நம்பிக்
கன்ப னாய்அடி யேன்சதிர்த் தேனின்று

(கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு -5)

பெண் இன்பத்தைப் பெரிதென நினைத்து, துய்த்து கிடந்து உழன்று, பல காலம் வீணாகக் கழித்து, இறையருளை உணராது பேதையாகி, பிறகு இறைஅருளின் சிறப்பை உணர்ந்து, இறைவன் திருவடி அடைந்தாகப் பல பாடல்களில் வருந்தி வருந்திப் புலம்புகிறார் திருமங்கையாழ்வார்.

ஆவியே அமுதே என நினைந் துருகி
அவரவர் பனைமுலை துணையா
பாவியே னுணராது எத்தனை பகலும்
பழுதுபோய் ஒழிந்தன நாள்கள்

(949 - பெரிய திருமொழி முதற்பத்து)

சேமமே வேண்டித் தீவினை பெருக்கித்
தெரிவைமார் உருவமே மருவி
ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதாய்
ஒழிந்தன கழிந்தவந் நாள்கள்

(950 - பெரிய திருமொழி முதற்பத்து)

வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி
வேற்கணார் கலவியே கருதி
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினை யுடையேன்

(951-பெரிய திருமொழி - முதற்பத்து)

பெண்களின் மீதிருக்கும் மோகத்தை விட்டு, இறைவனின் அடியைச் சரணடைய வேண்டும் என்கிறார் பொய்கையாழ்வார்.

மாற்பால் மனம்சுழிப்ப மங்கையர் தோள் பைவிட்டு
 நூற்பால் மனம் வைக்க நொய்விதம் - நூற்பால்
 வேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர் முடிதோயும்
 பாதத்தான் பாதம் பணிந்து. (மூன்றாம் திருவந்தாதி.14)

சிற்றின்பமான பெண்ணின்பத்தை விட்டுப் பேரருளாகிய
 இறைவன் திருவடியை அடைந்தாக நம்மாழ்வார் புனைகிறார்.

கண்டுகேட் றுற்றுமோந் துண்டுழலும் ஐங்கருவி
 கண்டவன்பம் தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம்
 ஒண்டொடியாள் திருமகனும் நீயுமே நிலாநிற்பக்
 கண்டசதிர் கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேனுன் திருவடியே
 (3104, திருவாய்மொழி)

- தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார், மதுரகவி ஆழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார், பொய்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார் போன்ற ஆழ்வார்களின் பாடல்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் பொழுது, பெண் பேரின்பமாகிய இறையருளைப் பெறுவதற்குத் தடையானவளாகவே சித்திரிக்கப்படுகிறாள்.
- தன்னைப் பெண்ணாகப் பாவித்தும், இறைவனை நாயகனாக உருவகித்தும் பாடும் பாடல்களில் பெண்ணுணர்வு மிக்குப் பாடுவதும், இறைவனைப் பெண்கள் மனத்தைக்கவர்வனாகவும், பலரை மணந்து கொண்டவனாகவும், பெண்களிடம் குறும்பு செய்பவனாகவும் பாடும் பொழுது கொண்டாட்ட மனநிலையுடன் பாடுவதும், அதேநேரத்தில் தாங்களுடைய நிலையில் பெண்ணை வெறுத்தொதுக்கி ஆழ்வார்கள் பாடுவதும் முரண்பாடானது.
- பெண்ணின் மீது வரலாற்று நெடுகிலும் ஏற்பட்ட ஒடுக்கு முறையின், தொடரோட்டமாகவே ஆழ்வாருடைய சிலபாடல்கள் வெளிப்படுகின்றன.
- மொழி, எழுத்து, வழியாகவே பெண்ணுக்கான கருத்துரு உருவாக்கப்பட்டு, சமூகத்தின் பொது தளத்தில் உலவ

விடப்படுகிற சூழலில் ஆழ்வார் பாடல்களும் பெண் குறித்த பிம்பத்தைச் சமூக, அரசியல் சூழலுக்கு ஏற்ப கட்டமைக்கின்றன.

- ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் பெண் குறித்தான மோசமான நிலையையும், அவளுக்கான சமூக அங்கீகாரம் என்ன என்பதையும் இப்பாடல்களின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.
- அதோடு பக்திமை எழுச்சி காலத்தை, தமிழக நிலையிலிருந்து மட்டும் பார்க்காமல் பாரதக் கண்டம் முழுதும் பரவியிருந்த அரசியல், பண்பாடு, சமூகச் சூழல், அதன் விளைச்சலால் விளைந்த இலக்கியங்கள் என அனைத்தையும் இணைத்து ஒப்பு நோக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. அவ்வாறு ஒப்பு நோக்குழி, எந்த மரபினுடைய உள்வாங்களும் கூறுகளும் பக்தி இலக்கியங்களில் பதியப்பட்டுள்ளன என்பதை அறியமுடியும். அதனோடு ஆழ்வார்களின் வாழ்க்கை பின்புலத்தோடு ஆராய்ந்தால் புதியவெளிச்சம் கிடைக்கும்.

10. தனித்தமிழ் இயக்கமும் நீலாம்பிகை அம்மையாரும்

நீலாம்பிகை மறைமலையடிகளின் மகள்; இளமையிலேயே தந்தையிடம் தமிழைக் கற்றுப் புலமை பெற்றவர். தனித் தமிழியக்கத்தை மறைமலையடிகள் தோற்றுவிக்கத் தூண்டுதலாக இருந்தவர். மறைமலையடிகள் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தந்தையெனில் அவ்வியக்கதின் முதல் தொண்டர் நீலாம்பிகை. தந்தையின் தனித்தமிழ் இயக்கத்தில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, தனித்தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டார் என்ற நிலையில் அறியப்படுகிறார்.

தனித்தமிழ் தோற்றம் குறித்து மறைமலையடிகள் மகள் நீலாம்பிகையாரும், மகன் மறை திருநாவுக்கரசும் தம் நூல்களில் பதிவுசெய்துள்ளனர். ஒருநாள் அடிகளும், அடிகளின் மூத்தமகள் நீலாம்பிகை அம்மையாரும் தம் மாளிகைத் தோட்டத்தில் உலாவுவது போது அடிகள் இராமலிங்க வள்ளலார் அருளிச் செய்த திருவருட்பாவின் திருமுறையிலுள்ள,

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
பிள்ளை யைப்பெறும் தாய்மறந் தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிருமறந் தாலும்
உயிர் மேவிய உடல்மறந் தாலும்
கற்ற நெஞ்சகம் கலைமறந் தாலும்
கண்கள் நின்றிமைப் பதுமறந் தாலும்
நற்ற வத்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சிவாயத்தை நான்மற வேன்.

என்ற பாடலைப் பாடினார்கள், அவ்வளவில் அடிகள், நீலா

இப்பாட்டில் தேகம் என்ற வடசொல்லை நீக்கி, அவ்விடத்தில் அதற்கு விடையாக யாக்கை என்ற தமிழ் சொல்லிருக்குமானால், அவ்விடத்தில் செய்யுள் ஓசை இன்பம் பின்னும் அழகாக இருக்கும். பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளதால் தமிழ் தன் இனிமை குன்றுகிறது. அத்துடன் நாளடைவில் தமிழில் கலந்த பிறமொழிச் சொற்கள் நிலைபெற்று அப்பிறமொழிச் சொற்களுக்கு நேரே வழங்கி வந்த நம்மருமை தமிழ்ச்சொற்கள் மறைந்துவிடுகின்றன. இவ்வாறே அயல்மொழிச் சொற்களை ஏராளமாக நம்மொழியில் கலந்து ஆண்டதால் நூற்றுக்கணக்கான வட சொற்களும், அயல்மொழிச் சொற்களும் தமிழில் கலந்தன. அதனால் நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ச் சொற்கள் மறைந்தே போயின என்று கூறினார்கள் அதுகேட்ட மகள் நீலாம்பிகை தந்தையாரைப் பார்த்து, அப்படியானால் இனிமேல் நாம் அயல்மொழிச் சொற்களை நீக்கித் தனித்தமிழிலேயே பேசுதல் வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளைக் கைவிடாது செய்தல் வேண்டும் என்று ஆர்வமுடன் கூறினார். மகளின் அன்பும் அறிவும் கலந்த வேண்டுகோளை ஏற்ற தந்தையார், சுவாமி வேதாசலம் என்ற வடமொழிப்பெயரைத் தனித்தமிழில் மறைமலையடிகள் எனவும் தாம் நடத்திய ஞானசாகரம் என்னும் வெளியீட்டை அறிவுக்கடல் எனவும் சமரச்சன்மார்க்க நிலையம் என்ற தம் மாளிகைப் பெயரைப் பொதுநிலைக் கழகம் எனவும் மாற்றினார். அத்துடன் தம்பி திருஞான சம்பந்தத்தை அறிவுத் தொடர்பு என்றும், மாணிக்கவாசகத்தை மணிமொழி என்றும் சுந்தரமூர்த்திக்கு அழகுரு என்றும், தங்கை திரிபுரசுந்தரிக்கு முந்நகரழகி என்றும் தமிழ்ப்பெயர்களைச் சூட்டி அழைத்தார். அடிகளும், மகளும் எழுதும்போதும், பேசும்போதும் இவை தமிழா அயல்மொழியா என்று ஒவ்வொரு சொல்லையும் சீர்த்தூக்கிப் பார்த்துச் சற்றும் வழுவாது தனித் தமிழில் எழுதியும் பேசியும் வந்தனர்.

மேற்கண்ட நிகழ்வு குறித்து, தனித்தமிழியக்கத்தின் தோற்ற நிகழ்ச்சி சுவாரசியமானதாகவும், நாடகப்பாணி நெறிபட்டதாகவும் அமைகின்றது எனக் கருதும் சிவத்தம்பி, மறைமலையடிகள் இத்தகைய நாடக நிலைப்பட்ட முறையில் தனித்தமிழியக்கத்தைத் தோற்றுவித்தாரென்று கூறுவதிலும் பார்க்க, பல காலமாக உள்ளத்துள் அறிவுசெல் நெறியில் கருவிட்டு

உருப்பெற்று வளர்ந்து வந்த ஒரு கருத்து மேற்குறிப்பிட்ட சம்பவம் காரணமாக இயக்கப் பரிமாணம் பெற்றது எனக் கூறுவதே பொருத்தமானதாகும் என்று முடிவு செய்கிறார்(2003,81). இவருடைய கூற்றுத் தனித்தமிழ் இயக்கம் குறித்த சிந்தனை அடிகளாரிடம் பரவியிருந்தாலும், இயக்கமாக உருப்பெறுவதற்கு நீலாம்பிகை அம்மையாரிடம் அடிகளார் நிகழ்த்திய உரையாடலும் காரணம் என்பதை அறியமுடிகிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் அடையாளங்களை மீட்டெடுத்தல், பகுத்தறிவு இயக்கம் முன்னெடுத்த சாதி மறுப்பு, பெண் விடுதலை, பார்ப்பனியத்துக்கு எதிராகக் கிளர்ந்த தென் இந்திய நலவுரிமை சங்கம், எனப் பல்வேறு அசை வியக்கங்கள் ஊடாடிய தமிழ்ச் சூழலில், தமிழ், சைவம் என்னும் பின்னணியில் வரும் மறைமலை அடிகள் தம் குடும்ப உறுப்பினர்களைக் குறிப்பாகப் பெண்களை எவ்வாறு உருவாக்கினார் என்பது ஆராயப்படவேண்டியது. மறைமலையடிகள் மகங்கள் சிலர் இருந்தாலும், தனித்தமிழ் இயக்கம் சார்ந்து எழுத்தும் பேச்சு மாகச் செயல்பட்டவராக அறியப்படுபவர் நீலாம்பிகை அம்மையார் மட்டுமே.

தமிழ்ப்பணிகள்

நீலாம்பிகை அம்மையார் எழுதிய நூல்கள்

1. முப்பெண்மணிகள் வரலாறு
2. பிளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேல்
3. ஜோன் ஆப் ஆர்க்
4. எலிசபெட் பிரை பெருமாட்டி
5. மேனாட்டுப் பெண்மணிகள்(தொகுதி-1)
6. மேனாட்டுப் பெண்மணிகள்(தொகுதி-2)
7. பழந்தமிழ் மாதர்
8. பட்டினத்தார் பாராட்டிய மூவர்
9. நால்வர் வரலாறு
10. வடச்சொல் தமிழகர வரிசை

11. ஆராய்ந்தெடுத்த அறுநூறு பழமொழிகளும் அவற்றிற்கேற்ற ஆங்கிலப் பழமொழிகளும்

12. தமிழ்மொழியும் தமிழ்நாடும் முன்னேறுவதெப்படி?

மேற்கண்ட நூல்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு பொருளடிப் படையில் பகுத்துக்கொள்ளலாம்.

- வடமொழியை மறுத்து, வடசொற்களுக்கு நிகரான தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்குதல்.
- தனித்தமிழின் தேவையைக் குறித்து எழுதுதல்
- சமயம் சார்ந்த எழுத்துக்கள்
- பெண் விடுதலை இயக்கமும் அது தொடர்பாக மேலை நாட்டுப் பெண்களைத் தமிழ் பரப்பிற்கு அறிமும் செய்தல்.

என்னும் நிலைகளில் நீலாம்பிகை அம்மையார் தம் எழுத்துகளை அமைத்துக்கொண்டார். தமிழ்ப் புலமையோடு ஆங்கிலப் புலமையும், சமசுகிருத புலமையும் ஒருங்கே பெற்றதால், மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்த தமிழ் மொழியை, தந்தையாரோடு இணைந்து தூய்மையாக்கம் செய்தல் என்பதை முதன்மை பணியாகக் கொண்டு செயல்பட்டார். அவ்வாறே எழுதியும் பேசியும் வந்தார்.

நீலாம்பிகை அம்மையார் 1925 ஆம் ஆண்டில் தனித்தமிழ்க் கட்டுரைகள் என்னும் நூலை முதன்முதல் வெளியிட்டார். அப்போது அவருக்கு அகவை 22. இதிலடங்கிய கட்டுரைகள் எல்லாம் அம்மையாரின் 16 முதல் 22 அகவை வரையில் நிகழ்ந்த ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டதாகும். எழுதப்பட்ட அக்காலத்திலேயே அக்கட்டுரைகள், திராவிடன், தேசாபிமானி, ஆனந்த போதினி, ஒற்றுமை, தமிழ்நாடு முதலிய செய்தித் தாள்களிலும், திங்கள் வெளியீடுகளிலும் வெளி வந்துள்ளன. அந்த நூலில், கல்வியுந் தாய்மாரும், ஒழுங்கான கல்வி, கற்றலில் கேட்டலே நன்று, நாகரிகமும் மொழி வளர்ச்சியும், தனித்தமிழ்ப் பாதுகாப்பு, தமிழைப்பற்றி வினாக்களுக்கு விடை, தமிழில் வடமொழி கலத்தலாகாது, சென்னைப் பல்கலைக்கழகக் கட்டாயக் கல்வி, நாவலந் தீவின் பழைய குடிகள், பெண்மக்களின் அறிவும் ஆண்மையும், உயிர்போன உடம்பை என்செய்வது? இறந்தோர்

வீட்டிற்குச் செல்வோர்களும் அவ்வீட்டினரும், பெண்பாலர்க்கே கொல்லாமை முதன்மையாம், திருக்காளகத்திக் காட்சி, சைவமாதரும் சைவமும் என்னும் பதினைந்து கட்டுரைகள் இருக்கின்றன (நீலாம்பிகை அம்மையார், பக்.67). இவற்றுள் தனித்தமிழ்ப்பாதுகாப்பு, தமிழைப் பற்றிய வினாக்களுக்கு விடை, தமிழில் வடமொழி கலத்தல் தகாது ஆகிய மூன்று கட்டுரைகளும் தனித்தமிழ் கொள்கை விளக்குவன. பிற கட்டுரைகள் அனைத்தும் தனித்தமிழிலேயே எழுதப் பட்டுள்ளது. தாய்மொழி கல்வியின் தேவையைக் குறித்து, தாய்ப்பாலில்லாமல் ஆவின்பால் குடித்து வளருங் குழவி எந்நேரமும் நோய்வாய்ப்பட்டும், உரத்தோடு வளராமலும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். தாய்மொழிக் கல்வி நன்கு பயிலாத மாணவர் மாணவரியர்களுக்கு மொழிப்பற்றும், நாட்டுப்பற்றும் உண்டாகா. மற்ற எம்மொழியையும் அவர்களால் பயனுற பயிலவும் முடியாது. (த.த.மு.எ.ப.3) என்கிறார்.

நீலாம்பிகை அம்மையாரின் தனித்தமிழ் பணியில் மிகச் சிறந்தது அவருடைய வடசொற்றமிழ் அகர வரிசை (1937). இவ்வகரவரிசையில் ஏறத்தாழ 7000 வடச்சொற்களும், அவற்றுக்கு இணையான தமிழ்ச்சொற்களும் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. இந்நூலின் முன்னுரையில்,

எழுநூறு ஆண்டுகளாக நந்தண்டமிழ் மொழியில் ஏராளமான வடசொற்கள் பல வந்து புகுந்தபின் பழந்தமிழ் சொற்களில் பல வழங்காதொழிந்தன. தமிழிற்கலந்து அது தன்னை முற்றும் வேறுபடுத்தும் வடசொற்களை இப்போதே நாம் தடைசெய்யாவிடின், தமிழ் தன்னிலை கெட்டு வேறு மொழிபோலாகு மென்பதற்கு ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை. வேறு நாடுகளிற் குடியேறிய தமிழ் மக்கள் தம் தமிழ் மொழியினைப் பாதுகாவாமல் திரித்து வழங்கியதோடு, வடமொழிச் சொற்களும் மிகுதியாகத் தமிழிற் கலக்க இடந்தந்தமை யினாலேதான், தமிழ்மொழி யொன்றே தன்னிலை திரிந்து மலையாளம் கன்னடம், தெலுங்கு முதலான பல்வேறு மொழிகளாயிற்று. தமிழின்கண் வடசொற்கள், இவைதாம் தமிழ்ச்சொற்கள் எனத் தமிழ் மக்களிற் பெரும்பாலார் பிரித்தறியக்கூடாதவாறு அவை தலைமயங்கிக் கிடக்கின்றன. ஆகவே, இக்காலத்துத் தமிழ் மக்களிற் பெருந்தொகையினர் வடசொற்களையுந் தமிழ்ச் சொற்களையும் பிரித்தறிய முடியாதவர்களாகித், தாமெழுதுங்

கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் வடசொற்களைச் சேர்த்து எழுதியும், அவற்றைத் தமிழ்ச் சொற்களாகவே பிழைப்படக் கருதியும், தமிழின் தாய்மையும் இனிமையும் பழமையும் கெடுத்து விடுகிறார்கள் என இவ்வகரவரிசையின் தேவை குறித்து விரிவாகப் பதிவுசெய்கிறார்.

பெண்களுக்குத் தாய்மொழி கல்வியின் சிறப்பை உணர்த்தி, மேலைநாட்டுப் புரட்சி பெண்கள் வரலாறுகளை மொழிப்பெயர்த்து, தனித்தமிழில் எழுதுகிறார். இப்பணி பெண் விடுதலை பெண்உரிமை முன்னெடுக்கப்பட்ட அன்றைய சூழலில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஆங்கில அறிவோடு தமிழ் அறிவும் தேவை என்பதை,

பெண்கள் தங்கள் கற்கும் ஆங்கிலக் கல்வியோடு தாய்மொழிக் கல்வியும் உடன் சேர்த்துக் கற்று, அவ்விரண்டு கல்வியிலும் அறிவு நிரம்பிக், கடவுளிடத்தும் பேரன்புடையராய்த், தம் தமிழ்மொழி கொள்கை ஆகிய இவைகளின் உண்மைகளைப் பிறநாட்டினருக்கும் அறிவுறுத்தித் தாமும் பேரறிவாளர்களாய்த் திகழ்வார்களானால் மட்டும் பெருநன்மையுண்டாம். (முப்பெண் மணிகள் வரலாறு, பக்.7) என எழுதுகிறார். ஆனால் இரு கல்விகளிலும் இலக்கணப் பயிற்சி பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்படாமல் உள்ள நிலையினைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். தனித்தமிழ்க் கட்டுரை என்னும் நூலில் பக்கம் 15இல் பள்ளிக்கூடங்களில் நமக்குத் தமிழ்க் கல்வியினையும் ஆங்கிலக் கல்வியினையும் போதுமான இலக்கணக் கல்வியின்றிக் கற்பிக்கின்றார்களாகலின், நாம் பல ஆண்டுகள் முயன்று பள்ளிக்கூடத்தில் இருமொழிகளையுங் கற்றாலும் கூட, நாம் ஒரு மொழியில் கூட ஆற்றல் அற்றவர்களாயிருக்கிறோம் என்று எழுதியிருக்கிறார்.

பெண்கல்வி குறித்து அடுப்பூதும் பெண்பாலர்க்கு நூற்கல்வி வேண்டாமென்று தாய்மார்கள் சிலர் கூறுகிறார்கள். இது முற்றும் பேதமையாகும் உலகத்தில் எல்லாத் தொழிலிலும் மேலதாய் விளங்கும் தொழில் அடிப்பூதி அமுது சமைத்து அதனால் உடம்பை பாதுகாத்து நாவுக்கு இனிமைத் தருவதாகும். பலகாலமும் உணவும் சவையோடு செய்யக் கற்றுக்கொள்ளு தலும் ஒரு கல்விதான். ஆயினும் நூற் கல்வியோடு சேராதாயின் சமைத்தற்கல்வி சிறிதும் சிறப்படையாது. நூற்கல்வியுடன்

சமைத்தற் கல்வி சேருமாயின், பூவோடு கூடிய நார் அப்பூவின் நறுமணத்தை அடைதல் போல அதுவும் ஒளிவுற்றுப் பொலியும். நூற் கல்வி கற்றவர்களுக்கு எல்லா தொழிலிலும் அவர்களின் அறிவு முனைந்து நின்று விளங்கும் எனப் பதிவு செய்கிறார்.

படித்த தாய்மார்க்கும் படிக்கும் மாணவிகளுக்கும் சமையற்றொழிலும் கட்டாயமாகத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். படித்த பெண்கள் வீட்டு வேலைகளை அசட்டை செய்வதால் உடல் வலுவின்றியிருப்பதுடன். ஏழை எளியவர்களின் வருத்தங்களை உணர்கிறார்களில்லை (த.த.மு.எ.ப.25). ஆங்கில நாகரிகத்திற்கு அரசியாயமைந்த விக்டோரியா அரசியாரே தம் பெண்மக்களைச் சமைத்தற்றொழில் வீட்டுவேலைகளிற் பழகின மையை உற்றுநோக்குவார், பெண்கள் வீட்டு வேலை தெரியாமல் ஆண்மக்களைப் போல் வளர்த்தல் ஆங்கில நாகரிகமென்று சொல்ல முந்துவரோ? (மே.பெ.ப.48)

பெண்கள் படிக்கவேண்டும் எனப் பேசும் அம்மையார் வீட்டு வேலை பெண்ணுக்குரியதாகவே பார்க்கிறார். அதற்கு மேலைநாட்டு நிகழ்வை எடுத்துக்காட்டி விளக்கமும் தருகிறார்.

நீலாம்பிகை அம்மையார் திருமணத்திற்கு முன் திருமணத்திற்குப் பின் இருநிலைகளிலும் தனித்தமிழ் சார்ந்து இயங்குவதற் கான சூழல் வாய்த்தது. அவரின் காதல் கணவர் திருவரங்கனார் 1920இல் திருநெல்வேலியில் சைவசித்தாந்தம் நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிட்டெட் நிறுவினார். அந்நிறுவனத்தின் வழி வெளிவந்த செந்தமிழ்ச் செல்வி இதழில் தனித்தமிழ்த் தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவருடைய குழந்தைகளுக்கு, சுந்தரம்மை, முத்தம்மை, வயிரமுத்து, வேலம்மை, சங்கரியம்மை. பிச்சம்மை, மங்கையர்கரசி, திருநாவுக்கரசு என்று பெயர் சூட்டியுள்ளார்.

பெண்கள் மாநாடும் - பெரியாரும்

தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் மாநாடு சென்னையில் 13.11.1938இல் சென்னை ஒற்றைவாடை அரங்கில் நடைபெற்றது. நீலாம்பிகை அம்மையார் இம்மாநாட்டின் தலைவராகவும் உடன் தரும்பாம்பாள் அவர்களும் இணைந்து பணியாற்றினர். இம்மாநாட்டில் தமிழ்நாடுத் தமிழும் முன்னேறுவது எப்படி?

என்னும் தலைப்பில் பொழிவாற்றியும், ஈ.வெ.இரா. அவர்களின் தன்னலங் கருதா ஈடு இணையற்ற பெருந்தொண்டைக் கருதி அவருக்குப் பெரியார் என்ற சிறப்புப் பட்டம் வழங்கத் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டது அது முதல், பெரியார் என்று அழைக்கப்பட்ட அவர் சொல்லிலும் எழுத்திலும் வழங்கு போதெல்லாம் பெரியார் என்ற சிறப்புப் பெயரிலேயே அழைத்திட அம்மாநாடு முடிவு செய்தது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

11. பாவேந்தர் காட்டும் பைந்தமிழின் இல்லறநெறி

பாட்டுக்கொரு புலவனின் பாடல்களில் ஆர்வம் காட்டிப் பாரதிக்குத் தாசனெனத் தன்னை அழைத்துக்கொண்டவர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். மனிதன் மாபெரும் சாதனைச் செய்யப் பிறந்தவன். அவன் ஆடு மாடுகளைப் போல், பிறந்து வளர்ந்து, வாழ்ந்து மடிந்து மண்ணோடு மண்ணாய் மக்கிப்போகக் கூடாது. மானுடப் பிறவியின் நோக்கம் மானுடக்குல மேம்பாட்டுக்கு உழைப்பதே உயர்வதே என்பதுதான், பாவேந்தர் உள்ளத்தில் ஊறித்திளைத்த கருத்தாகும். அவரைப் புரட்சிக் கவிஞர் என்றும், புதுவைக் கலைஞரென்றும் பலவிதமாகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நந்தமிழ் நாட்டில் அவருடைய சிறந்த கவிதைகளைப் போற்றாதார் யாருமே இல்லை என்று சொல்லலாம். அவருடைய புரட்சி கொள்கைகளும், புதுமை எண்ணங்களும் சிறுபான்மை கூட்டத்தாருக்கு உடன்பாடில்லாமல் இருக்கலாம். அவருடைய பரந்த கருத்துகளும் சிறந்த அறிவுரைகளும் பிற்போக்காளர் களுக்கு வேம்பாக இருக்கலாம். ஆனால் கவிஞர் பாரதிதாசன் கவிதைகளின் பண்பை அனுபவித்தவர்கள் அனைவரும் அதைத் தீம்பாலமுதமாகக் கொள்வர் என்பதில் ஐயமில்லை என இதழியல் துறையின் டி.ஏ.வி.நாதன் அவர்களும்

எனக்குக் குயிலின் பாடலும் மயிலின் ஆடலும் வண்டின் யாழும் அருவியின் முழவும் இனிக்கும் பாரதிதாசன் பாட்டும் இனிக்கும் எனத் திரு.வி.க. அவர்களும்

பொன்னையும் பாரான் புகழரையும் வேண்டான்
தன்னலம் கருதித் தயங்கிட மாட்டான்
அமிழ்தினும் இனிதென ஆன்றோர் போற்றும்
தாய்மொழிப் பண்பின் தன்மையைக் காக்கும்

வாய்மையே தன்னுடைய வாழ்வின் உயிர்ப்பென
முதுமையிற் புகுந்துள முரண்களை மாற்றிப்
புதுமையிற் பாடும் புரட்சிக் கவிஞன்.

என நாமக்கல் கவிஞரும் போற்றியுரைக்கும் பாவேந்தர் தமிழரின் இல்லற மரபினை உள்வாங்கி, காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மாற்றத்தினையும் இணைத்துத் தமது இலக்கியங்களில் பதிவு செய்கிறார். சமூக வெளியில் இல்லறம் சிறந்திருக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் உடையவர் பாவேந்தர். இல்லறமல்லது நல்லறமன்று என்ற ஒளவையின் வாக்கைப் போன்றுபவர். அறம் எனப்படுவது இல்லறம் மட்டுமே எனக் கூறிச்செல்கிறார். தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடிப்படையான இல்லற நெறிகளை வாழ்வியல் முறைகளைத் தம் குடும்பவிளக்கு நூலில் எடுத்துக்காட்டுகிறார். குடும்பம் என்பது எப்படி இருக்க கூடாது என்பதை இருண்ட விளக்கு என்னும் நூலில் விளக்குகிறார். அறிவுடைய மகளிரைப் பெற்ற இல்லம் ஒளியுடைய இல்லமாகும். அறிவற்ற சோம்பேறித் தனமான மகளிரைப் பெற்ற இல்லம் இருளடைந்த இல்லமாக இருக்கும் என்பதை இவ்விரு நூல்களில் புலப்படுத்துகிறார்.

குடும்ப விளக்கு நூலில் குடும்ப உறுப்பினர்களின் அன்றாட பணிகளைப் பற்றி பேசுகிறார். குடும்பத் தலைவி தன் குழந்தைக்கு அமுது படைக்கிறாள்; அழகான ஆடையும் அணியும் அணிவித்துப் பூட்டி மகிழ்கிறாள்; பாறு மயிர்க் குழலை வாரி முடிக்கிறாள்; பூச்சூட்டிப் பொலிகிறாள்; நெற்றியில் பொட்டிட்டு முத்தமும் தருகிறாள்; கல்வி ஊட்டுகிறாள்; கதைகள் பேசிக் களிப்பூட்டுகிறாள்;

மக்களைப் பெற்று அவர்களை மிகச் சிறப்புடன் வளர்த்து ஆளாக்குவதே பெற்றோரின் கடமையாகும். தம்மைவிடத் தம்மினும் தம் மக்கள் அறிவுடையவராக, சிறப்புடையவராக இருக்கவேண்டும். புகழினை அடைதல் வேண்டும் அப்பொழுது தான் பெற்றோர் உண்மையான பெற்றோராய் இருக்கமுடியும் என வள்ளுவம் கூறும். பல குழந்தைகள் பெறுவது, அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டுவது, வளர்ப்பதில் துன்பங்கள் நிகழ்வதற்கான வாய்ப்புகள் மிகுதி. எனவே குறைந்த அளவு குழந்தைகள் பெற வேண்டும் என்பதை,

நன்மக்கட் பேறுபற்றி நானுரைப்ப தொன்றுண்டாம்
 ஈண்டுக் குழந்தைகள் தாம் எண்மிகுந்துப் போகாமல்
 வேண்டும் அளவே விளைத்து மேல் வேண்டாக்கால்
 சேர்க்கை ஒழித்துக் கருத்தடையேனும் செய்க

என விளக்குகிறார் பாவேந்தர். மற்றுமொரு பாடலிலும்,

காதலுக்கு வழிவைத்துக் கருப்பாதை சாத்த
 கதவொன்று கண்டறிவோம் இதிலென்ன குற்றம்?

என்றே கேட்கின்றார். எனவே நன் மக்களைப் பெறுதல் இல்லறம் நன்கு நடைபெற ஏதுவாகும்.

புலர்ந்திடும் போகும் பொழுதே குடும்ப விளக்கின் தலைவியின் விழிகளும் மலர்ந்தன. இருள் பிரியமுன்னே அவள் கண்களை விட்டுத் துயில் பிரிந்தால் அவளின் ஒளி பொருந்திய விழிகள் குளத்து நீரில் குதிக்கும் கெண்டை மீன்களாய்க் காட்சி தருகின்றன.

செங்காந்தள் நிகர்விரலால் விளக்கினைத் தூண்டி, மலர் கையில் அதனை ஏந்தி, அன்ன நடைபயின்று, கொல்லைப் புறம் அடைந்து, குளிர் புதுப்புனலை மொண்டு, முகத்தைத் துலக்கி, உண்டநீரை முத்தாய் உதிர்த்துச் சேர்ந்து நீரைச் செங்கையில் ஏந்தித் தெருக்கதவு சார்ந்து தாழ்த்திற்று, தகடு போற் குறடு கூட்டிக் கழுவி, அரிசிமாக்க கோலம் அமைத்தாள். கோலமிட்ட கோதையின் கோலமும் மேன்மையாய் விளங்கியது. அவளின் செம்மைச் செய்கை கண்ட பகலவன் தன் பொன்னொளியைப் பரிசிலாக நீட்டிப் பாராட்டினான்.

கோலம் போட்டு முடித்த கோதை இல்லறக் கடமைகளை இயக்கினாள். யாமெடுத்துத் தமிழிசை அவள் பாடினாள்; மாடு கறந்தாள்; வீட்டை விளக்கமுறச் செய்தாள்; செம்புத் தவலை களைச் செழும்பொன்னாக்கினாள்; பைம்புனல் தேக்கினாள்; பற்ற வைத்த அடுப்பினில் பண்ணப்பட்ட அப்பமடுக்கிக் குடிப்பதற்கு இனிய கொத்துமல்லி நீர் இறக்கிப் பாலொடு சர்க்கரையிட்டாள்.

யாழிடைப் பிறந்த அவளின் தமிழிசைப் பாடல் காதின வழியே கருத்தினில் கலந்ததால் தூங்கிய கணவனும் பிள்ளை

களும் எழுந்து வந்தனர். கணவனைக் குளிர்புனல் காட்டிக் குளிக்கச் சொல்லி, வெள்ளாடை விரித்து, அவன் மேனி துடைத்துப் பிள்ளைகளாம் கிள்ளைகளை நன்னீராட்டி, இடல் நீர்த் துளிகளைத் துடைத்து, ஆடை பூணச் செய்து, அவர் தம் நலத்தை அவள் பேணிநாள்.

காலையுணவாக்கிய செய்தியினை அடுக்களைத் தந்தி யாக்கிக் கணவனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அவள் அனுப்பி வைக்க, மணவாளனும் மழலையரும் பந்தியில் குந்தித் தழைத்த வாழைத் தளிர்நிலை தன்னில் படைத்த பண்டம் உண்டனர்.

அவ்வீட்டின் அடுக்களைத் தலைவியாக மட்டுமிராமல், அவள் ஆசிரியையாகவும் மலர்ந்து வீட்டறையைக் கழகமாக்கிச் சங்கத் தமிழ்ச் சுவையைச் சாற்றிட, அச்சுவையைப் பிள்ளைகள் அள்ளி விழுங்கினர். பின்பு பிள்ளைகளுக்கு உடை அணிவித்துப் புதையடிச் செருப்புகளை அவர்தம் காலிற் செருகிக் சிறு குடையைக் கையில் தந்து, அவர்களைக் கைப்பிடித்துக் கூட்டித் தெருவரை தானும் வந்து, பள்ளிக்கு அனுப்பிய அப்பாவை பரவசமுற்றாள்; அதன் பின்னும் பிள்ளைகளின் நினைவே அவளுக்குப் பெரும் நினைவாயிற்று.

அவள் பணி இத்துடன் நின்றதா? நிற்கவில்லை. கடைக்குச் செல்லவிருந்த தன் கணவனைக் கழுத்துவரை வளர்ந்திருந்த தலைமயிரை மழுங்கச் செய்வித்துச் சட்டையைத் தன் கணவன் மாட்டக் கையில் எடுத்தாள். பொத்தலையும் கிழிசலையும் அப்பூவைக் கண்டாள்; பொள்ளெனத் தைத்தாள்; கணவன் கடைக்குப் போக்கிக் கடைமைகள் களிப்புற்றாள். விட்டதா வீட்டுப் பணி? விடாமல் மேலும் தொடர்ந்து. ஒட்டடைக் கோல் கொண்டு இல்லத்தை அவள் ஒயிலாக்கினாள். தையற்பணியைத் தையலாம் அவள் மேற்கொண்டாள் மரச் சாமான்களை நிறப் படுத்தினாள்; கொல்லாற்று வேலை யினையும் இக் குடும்ப விளக்கினாள் செய்து முடித்தாள்.

அப்பொழுது வீட்டிற்கு விருந்து வந்தது. வந்தவரோ மாமியார், மாமன் ஆவர். விருந்து கண்ட போது ,

பொந்துலங்கு மேனி புது மெருகுகொள்ள முகம்
அன்றலர்ந்த செந்தாமரையாக - நன்றே வரவேற்றாள்.

வாயில் வரை வந்து, அவள் வாழ்த்தினாள்; நல்வரவு கூறினாள். நாத்தியர், பேரர் நலமெல்லாம் அவர்களிடம் உசாவி உணர்ந்தாள். வெந்நீரை அண்டாவில் தேக்கி வைத்து, அவர்களை நன்னீராடச் செய்து, உணவும் தந்து, துப்பட்டி விரித்த மெத்தையில் அவர்களை அயரச் செய்தாள். மாமனார் கொண்டு வந்த வீட்டுப் பயன்பாட்டுப் பொருள்களை யெல்லாம் வரிசையாய் அடுக்கி வகைமை செய்தாள். கடைக்குச் சிட்டாய்ப் பறந்தாள்; எவருடம்புக்கு எது ஆகாது என்றெல்லாம் கண்டு, ஆகும் கறிகள் வாங்கி, அமுதம் ஆக்கினாள். இடையில் பிள்ளைகள் வந்தனர். அவள் பேணும் கணவனும் வந்தான். வந்தவர்கள் விலாப்புடைக்க விருந்துண்டனர். பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்குத் துள்ளியோடச் செய்து, கணவனை வீட்டில் ஒய்வெடுக்கச் சொல்லிக் கடையில் வணிகத்தையும் கவனித்துக் கணவன் வந்தபின் கடைக்கணக்கையும் அக்காரிகை ஒப்புவித்தாள். இங்ஙனம். காலையிலேயே குடும்ப

விளக்கு சுடர் விடத் தொடங்கியது.

தூக்கத் தோடு தூங்கி யிருந்த

ஊக்கமும் சுறுசுறுப் புள்ளமும் மங்கை

எழுந்ததும் எழுந்தன.

மாலை வந்தது மாலையிலும் குடும்பப்பணி மாலையாய்த் திரண்டது. மக்கள் வரவைத் தலைவி எதிர்ப்பார்த்திட்டாள். மக்கள் வந்தனர். மகிழ்ச்சிப் பெற்றாள். சிற்றுணவைச் சீராக வழங்கினாள். பெற்ற தன் மக்கள் சூழத் திரைக்கடற்கரையை நாடிப் பெருவீதி ஓரமாகப் பொற்கொடி படர்ந்தாள். கடற்கரைக் காட்சியை மக்களுக்குக் காட்டினாள். பின்னர் மக்களுடன் வீடு நண்ணினாள். அதன்பின் அடுக்களைக்குள் நுழைந்த அவள் அமுதாக்கினாள். அத்தானையும் வழிமேல் விழிவைத்து எதிர் பார்த்தாள்.

இரவில் குடும்ப விளக்கின் தலைவர், பிள்ளைகள் அடுக்களையில் கூடாரம் அடித்தனர். அடுக்களைப் போர்க்களமாயிற்று. உணவைத் தூக்கியெறிந்து, பசிப்பகைவனைப் பறக்க அவர்களைச் செய்தனர். படுக்கை விரித்து, உடை திருத்தித் குழந்தைகளைத் துயிலச் செய்யக் குழந்தைகளின் அல்லிப்பூ விழிகளும் மூடின. ஒண்பசு, நற்கன்றுக்கு வைக்கோல் ஈந்தே

உட்கதவு வெளிக்கதவுகளில் தலைவி தாளினைச் சேர்த்தாள். கட்டிலண்டை வந்த மங்கை காத்திருந்த தன் மணவாளனிடம் எப்போது தமிழினுக்குக் கையாலான தமதுழைப்பை, ஒரு காசைச் செலவு செய்தோம் என்று வினவ, அவன்,

வரும்படிவீ தப்படிநான் தரும்ப டிக்கு
 வாக்களித்த படிணக்கர் திங்கள் தோறும்
 கரம்படிவீ தித்தமிழன் கழகத் தூர்கள்
 கடைப்படியை மிதித்தவுடன் எண்ணி வைப்பார்
 பெரும்படியாய்ச் செய்ததுண்டு படிக்க ணக்கைப்
 பேசிவிட்டாய் கண்டபடி

என்று முதலடி பாடத் தலைவியும் தாளத்தின்படிப் பாடத் தொடங்கினாள். எப்படிக்கும் முதற்படியாய்த் தமிழ்படிக்கும் உணர்வைக் குடும்பவிளக்குத் தலைவி வாயிலாக் கவிஞர் தமிழருக்கு ஊட்டுகிறார். இவ்வாறு இல்லநலம் பாடி இரவு சென்றது.

அன்றியும் உன்பெண் டாட்டி
 அறிவுக்கோர் திருவி ளக்காம்.

எனக் குடும்ப விளக்கின் மாமன் தன் மருமகளைப் பாராட்டு வதைப்போன்று நாமும் பாராட்டுவோம். பாரெல்லாம் இத்தைய குடும்ப விளக்குகள் சுடரொளி வீசட்டும். சுடர்க்கொடியால் இல்லங்கள் நலம்பெறட்டும்.

மேலும் காதல் திருமணங்கள் கருத்து ஒன்றுபடவும், குடும்பத்தை இனிதே நடத்திச் செல்லவும் வழிவகுக்கும் அத் திருமணங்களுக்குச் சாதியோ, பணமோ தடையாக இருத்தல் கூடாது. ஆடம்பரம் இல்லாத, எளிமையான முறையில் திருமணம் நடத்தப்படவேண்டும். அவ்வாறு நிகழ்த்தப்படும் திருமணமே இனிய இல்லறத்திற்கான திறவுகோல் ,

ஊர்ப்பாணை தன்னை உருட்டி உயிர்வாழும்
 பார்ப்பாணை நீக்கிப் பழிகாரர் - தீர்ப்பான்
 நையும் சடங்ககற்றி நற்றமிழர் ஒப்புமணம்.

செய்வாயா? எனத் தம் கவிதையில் வினவுகிறார்.

உள்ளம் கவர்ந்தாளின் உள்ளத்தைத் தான் கவர்ந்து
 வெள்ளத்தில் வெள்ளம் கலந்ததென - விள்ளும் நிலை
 கண்டு மணம் புரிதல் வேண்டும் கடிமணமும்
 பண்டை மணமென்றும் பார்ப்பானைக் -கொண்ட
 அடிமை மணமென்று சொல்லும் அனைத்தும்
 கடிந்து பதிவுமணம் காணல் - கடன்

எனக் குடும்பவிளக்கில் பாடுகிறார். காதலால் கருத்தொருமித்து
 இணைந்த உள்ளங்களைப் பிரிக்க கூடிய அதிகாரம் இவ்வை
 யகத்து எவருக்கும் இல்லை என்னும் கருத்தில் ஆழமாக அசைக்க
 முடியாத கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார்.

அது போலவே திருமணம் ஆனவுடன் கூட்டுக்குடும்ப
 வாழ்க்கை மேற்கொள்ளாமல் தம்பதியினர் தனிக்குடித்தன
 வாழ்க்கையைத் தொடங்க வேண்டும் அப்பொழுது தான்
 கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதற்
 கான சூழல் வாய்க்கும். விட்டுக்கொடுத்துச் செல்லக்கூடிய மன
 நிலையும் உருவாகும் என்பதை,

கட்டழகனை மணக்கக் காத்திருக்கிறேனே நான்
 அட்டியில்லை அட்டியில்லை ஆனால் ஒரு திட்டம்
 மட்டமாய்ச் செலவிடுக எங்கள் மணமுடித்துத்
 தட்டாமல் ஈக தனியில்லம்.

என நகைமுத்து என்னும் கதாபாத்திரம் வெளிப்படுத்த,
 அங்கிருந்த அவளுடைய தாத்தா,

மாமி கொடுமை வழியில்லை மைத்துனர்கள்
 தாமொன்று சொல்லும் தகவில்லை தந்துணைவன்
 ஏமாற்றினான் தன் இளையவனை என்று சொல்லும்
 தீமையில்லை தக்கதென்று செப்பி மகிழ்ந்தார்

மணமுடித்த இளம் பருவத்தில் தனிக்குடித்தனமும், அதனால்
 அவர்கள் அடையும் மகிழ்வும், பிற்காலங்களில் தன் உறவு
 களிடையே மனக் கசப்புகள் ஏற்படாமல், அன்பு நிலை உருவாகும்
 என்பது பாவேந்தரின் திண்ணம். அதுபோலவே பெண்ணிற்கு
 இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் தீரவேண்டு மென்றால்

பெண்ணிற்குச் சொத்துரிமை தருதல் வேண்டும் என்பது பாரதி தாசனின் கொள்கையாகும். இக் கருத்தினைக் குடும்பவிளக்கில் நகைமுத்து தந்தையின் வழியாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை இல்லை என்பர் நான்
தருவேன் கண்ணை இமையிரண்டு காப்பதுபோல் என்
மருகர் பண்ணும் குடித்தனத்தை மேலிருந்து பார்த்திடுவேன் உண்மை.

பெண்ணுக்குக் கல்வி வேண்டும்
குடித்தனம் பேணுதற்கே
பெண்ணுக்குக் கல்வி வேண்டும்
மக்களைப் பேணுதற்கே
பெண்ணுக்குக் கல்வி வேண்டும்
உலகினைப் பேணுதற்கே
பெண்ணுக்குக் கல்வி வேண்டும்
கல்வியைப் பேணுதற்கே
கல்வி இல்லாத பெண்கள்
களர் நிலம் அந்நிலத்தில்
புல்விளைந் திடலாம் நல்ல
நல்ல புதல்வர் விளைதல் இல்லை.
சமைப்பதும், வீட்டுவேலை
சலிப்பினறிச் செயலும் பெண்கள்
தமக்கேஆம் என்று கூறல்
சரியில்லை ஆடவர்கள்
நமக்கும் அப்பணிகள் ஏற்கும்
என்றெண்ணும் நன்னாள் காண்போம்

எனக் குடும்ப விளக்கில் தங்கம் வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் சிந்தனையும் எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது.

**இல்லறம் நல்மனையாகத் திகழ் பாவேந்தர்
முன்வைக்கும் வாழ்க்கை நெறிமுறைகள்.**

❖ காதல் திருமணத்தை அனைவரும் ஏற்றல்.

- ❖ திருமணத்தை எளியமுறையில் தமிழ் முறைப்படி நடத்துதல் திருமணத்தைப் பதிவு செய்து கொள்ளுதல்.
- ❖ தமிழ்ப் பெரியோர்களின் வாழ்த்துக்களைப் பெறுதல்.
- ❖ மணம் முடித்தவுடன் தனிக்குடித்தனம் வைத்தல்.
- ❖ பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை வழங்குதல்
- ❖ பெண்களைச் சம உயிரியாக எண்ணுதல்.
- ❖ பெண்ணே குடும்பத்தினைத் தலைமை பொறுப்பேற்பவள். அவள் கல்வி கற்க வேண்டும் . அப்பொழுது தான் சிறந்த மக்களை உருவாக்க முடியும்.
- ❖ கணவன் மனைவிக்கு இடையே புரிதல் என்பது இன்றியமையாதது.
- ❖ விருந்தினரை அன்போடு உபசரித்தல்.
- ❖ வீட்டு வேலைகளைக் கணவன் மனைவி இருவரும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கூறினாலும், தாம் படைத்த கதாபாத்திரத்தை அவ்வாறு படைத்துக்காட்டவில்லை.

12. மு. அருணாசலம் பிள்ளையின் உரைநடைப் போக்கு (க.பி.1903 -1973)

நவீன தமிழ் உரைநடைப் போக்கினை இரண்டு வகையாகப் பகுத்துக்கொள்ளலாம். கல்வி புலம் சார்ந்த போக்கு, கல்வி புலம் சாரா போக்கு. மு. அருணாசலம் பிள்ளை அவர்கள் கல்வி புலம் சார்ந்து உரைநடை போக்கினை முன்னெடுத்தவர் என்று கூறலாம். கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரியிலும் பிறகு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழியல்துறையிலும் ஆசிரியராகச் செயல்பட்ட இவர், தமிழிசை பாடல்களை இயற்றியும் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்த தமிழ்சைப் பாடல்களைத் தொகுத்தும் உள்ளார். 1966 இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பணி ஓய்வு பெற்ற பிறகு மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆராய்ச்சி அறிஞராகச் சேர்ந்து தொல்காப்பிய உரைகள் குறித்து ஆராய்ந்துள்ளார். இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் ஆகியோரின் உரைகளைத் தொகுத்து கொடுக்கும் பொழுது, விளக்கங்கள் தேவைப்படும் இடத்திற்கு அடிக்க குறிப்பாக உரை விளக்க குறிப்புகளும் ஆய்வுரையும் எழுதியுள்ளார். தொல்காப்பிய பொருளதிகார அகத்தினையிலுக்கு அவர் எழுதியுள்ள உரைநடை விளக்க குறிப்பும், ஆய்வுரையும் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

உரைநடை வகைக்குள் உரை அடங்கும் என்பதால் மு. அருணாசலம் பிள்ளை அவர்கள் தொல்காப்பிய அகத்தினையிலுக்கு ஆய்வுரையாக இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சோமசுந்தர பாரதியார் ஆகியோர் உரை மரபினை உள்வாங்கி தனக்குரிய நடையில் ஆய்வு விளக்க குறிப்புகளைத் தருகிறார். அவற்றுள் காணப்படும் அவருடைய உரைநடை போக்கினை அறிவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார், இலக்கணக்கடல் கந்தசாமியார், விபுலானந்த அடிகள், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், இராகவையங்கார், வேங்கடசாமி நாட்டார், காசுபிள்ளை, ராபி.சேதுப்பிள்ளை, தெ.பொமீனாட்சி சுந்தரனார் போன்றோரின் தொடர்பினாலும், சிறுவயதில் அருணாச்சலக் கவிராயரிடம் முறையாக இலக்கியம், இலக்கணம் கற்ற அறிவினாலும், இசைத்தமிழ், சைவம், இலக்கியம், இலக்கணம் என இயங்கியவர். செந்தமிழ்ச் செல்வி, தமிழ்ப் பொழில், சித்தாந்தம், ஞான சம்பந்தம் போன்ற இதழ்களில் இலக்கியம், இலக்கணம், சைவம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். தனித்தமிழ், தமிழிசை மறுமலர்ச்சி பெற்ற காலத்தில் தமிழிசையை இயற்றியும், தேடித் தொகுத்தும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வழி வெளியிட்டும் உள்ளார்.

அவருடைய உரை போக்கினைக் கீழ்க்கண்டவாறு தொகுத்துக்கொள்ளலாம்

- இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சோமசுந்தர பாரதியார் ஆகிய மூவரின் உரைவிளக்க கருத்தின் காரணத்தைப் புலப் படுத்தித் தெளிவு செய்கிறார்
- மூவர் உரைகளில் காணப்படும் கடினமானப் பகுதியை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளுமாறு விளக்குகிறார்.
- உரையில் காணப்படும் பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவ தோடு, அதற்குரிய காரணத்தையும் கூறி, அதற்குரிய செவ்விய வடிவத்தையும் கூறுகிறார்
- விளக்கம் தேவைப்படும் இடத்தில் விளக்கியுரைக்கிறார்.
- முன்பின் எழுதும் உரைப்போக்கினைக் கண்டு அவற்றில் ஐயம் ஏற்படின் இவ்விரு திறமும் இயைந்து ஆராய்தற் குரியன என எதிர்கால ஆய்வுக்கு வித்திடுகிறார்.
- உண்மையில் தெளிவாகப் பொருள் கொள்ள முடியாத போது இவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும் என்று காட்டுகிறார்.
- உரையாசிரியர்கள் மாறுபடும் இடங்களைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

- உரையாசிரியர் முன்னுக்குப் பின் உரை எழுதியிருப்பின் அவற்றைப் புலப்படுத்துகிறார்.
- உரையில் காணப்படும் மேற்கோளுக்குத் தக்க விளக்கம் தந்து பொருத்திக் காட்டுகிறார்.
- ஏற்ற இடத்தில் இலக்கணக் குறிப்பும் அதற்குரிய விளக்கமும் கொடுக்கிறார்.
- புதிதாக தாம் கண்டவற்றை ஆய்வுரையாகத் தருகிறார்.

பொருளதிகாரம் குறித்து இளம்பூரணர் உரை கூறும் பொழுது முதலெனப்படுவது (அகத்திணையியல்,4) என்னும் நூற்பாவிற்கு நிலம் எனவே, நிலத்திற்குக் காரணமாகிய நீரும், நீருக்குக் காரணமாகிய தீயும், தீக்குக் காரணமாகிய காற்றும், காற்றுக்குக் காரணமாகிய ஆகாயம் பெறுவதும் என்ற இடத்திற்கு மு. அருணாசம் பிள்ளை அவர்கள் விளக்கம் கூறும் போது,

இவ்வாறு கூறியது நிலத்தின் தோற்ற முதற்பொருள் என்றார்.

கருவளர் வானத் திசையின் தோன்றி
 வருவறி வாரா ஒன்றன் ஊழியும்
 முந்துவளி கிளர்ந்த ஊழ்ஊழ் ஊழியும்
 செந்தீச் சுடரிய ஊழியும் பனியொடு
 தண்பெயல் தலைஇய ஊழியும் அவையிற்று
 உண்முறை வெள்ளம் மூழ்கி ஆர்தருபு
 மீண்டும் பீடுயர்பு ஈண்டி அவற்றிற்கும்
 உள்ளீ டாகி இருநிலத்து ஊழியும்

என்னும் பரிபாடல் பகுதியானும் (செய்2 அடி 5-12) இதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதியுள்ள, பரம்பொருளினின்றும் ஆகாயம் தோன்றி அதனின்றும் நீர்த்தோன்றி அதனின்றும் நிலம் தோன்றிற்று என்று வேதத்துள்ளும் கூறப்பட்டது என்னும் உரைப் பகுதியான் அறியப்படும். காட்சிப் பொருளாயும் கருத்துப் பொருளாயும் விரிந்து பரந்த உலகப் பொருள்கள் அனைத்தும் முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் என மூன்றனுள்

அடக்கி ஆசிரியர் கூறினமையால் நீர், நொருப்பு, காற்று, வானம் என்ற பெரும் பூதங்கள் நான்கும் யாதன்கண் அடங்கும் என்ற ஐயப்பாட்டினை நீக்குதற் பொருட்டு, அந்நான்கும் காரண காரிய முறைப்படி நிலமாகிய முதற்பொருளில் அடங்கும் என்பாராய் இளம்பூரணர் இவ்வாறு கூறினார் எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். (1994,பக்.2-3)

காலமாவது என்பதற்கு இளம்பூரணர் மாத்திரை முதலாக நாழிகை, யாமம். பொழுது, நாள், பக்கம், திங்கள், இருது, அயநம், ஆண்டு, உகம் யாமம் - ஏழரை நாழிகைப் பொழுது கொண்டதோர் கால அளவு இதனைச் சாமமென வழங்குவர்; சிறுபொழுது ஆறனுள் ஒன்றாகிய யாமம் வேறு. இது வேறு. பக்கம்-பதினைந்து நாட்கள் கொண்டது. இரண்டு திங்கள் கொண்ட பருவம் இருது எனப்படும். ஆறு திங்கள் கொண்டது அயனம்(1994,பக்.3). இவற்றுள் இளம்பூரணர் கூறும் உரைக்கு சான்றுகள் காட்டியும், வழக்கிழந்த சொற்களுக்கு வழமையான சொற்களைப் பெயத்தும் உரை எழுதுகிறார்.

மூவர் உரையும் தொகுத்து அடிக்குறிப்பாக உரைக்கான விளக்கம் கொடுத்த பிறகு, ஆய்வுரை எழுதுகிறார். அதற்கான தேவையை மு. அருணாசலம் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பாரதியார் ஆகிய இம் மூவர் உரைகளில், அரிய பகுதிகளை யாவரும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளும்படி விளக்கியும், தெளிவாகப் பொருள் கொள்ள இயலாத இடங்களில் இவ்வுரைப்பகுதி இவ்வாறு இருப்பது பொருந்தும் என எடுத்துக்காட்டியும் ஒருவருக்கொருவர் கருத்து வேறுபடும் இடங்கள் இவையெனச்சுட்டியும் ஒருவரே முன்னுக்குப் பின்னாக முரணாகவுரையெழுதும் இடங்களைப் புலப்படுத்தியும், மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட் பகுதிகளை, அவரவர் கூறும் விளக்கங்களோடு பொருத்திக் காண்பித்தும், உரைகளில் வரும் இலக்கணக் குறிப்புகளில் சிலவற்றை விளக்கியும், ஐயுறத் தக்க இடங்களை இவை, மேலும் ஆராயத்தக்கவெனக் குறிப்பிட்டும், சில ஒப்புமைப் பகுதிகளை

எடுத்துக்காட்டியும் இவ்வாறு மேலேயுள்ள உரைவிளக்கக் குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டன. அவற்றில் இடம் பெறாத சில கருத்துக்கள் ஆய்வுரை என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதப் பெறுகின்றன (1994, பக்.36). சேயோன் மேய காடுறை உலகமும் எனத் தொடங்கும் நூற்பாவுக்கு மூவர் உரையும் தொகுத்துக் கொடுத்து உரைவிளக்க குறிப்பு எழுதிய பிறகு ஆய்வுரை முடிபாகக் கூறுகிறார். இவ்வரையில் அவருடைய நடை இயல்பினை அறியமுடிகிறது.

காடுறையுலகு முதலிய நான்கும், முல்லை முதலிய பெயற் களாற் சொல்லவும் படும் என்றார். இவ்வாறு கூறியது பின்வரும் நூற்பாக்களில் முல்லை முதலிய பெயர்களே எடுத்தாளப்படும் என்பதும், அங்ஙனம் ஆளுங்கால், அப்பெயர்கள் அந்நான்கு நிலங்களை முறையே யுணர்த்து மென்பதும் அறிவித்தற் பொருட் டேயாம்.

இம் முல்லை முதலியன, அவ்வந்நிலத்துக் கருப்பொரு ளாகும். இக் கருப் பொருளின் பெயர்களையை அவ்வந் நிலங்கட்கு இட்டு வழங்கலாயினர். காடுறையுலகத்தில் முல்லைக் கொடி மிகுதியாகக் காணப்பட்டமையின், அஃது முல்லையெனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று, அவ்வாறே, தீம்புனலுலகம், பெருமணலுலகம் ஆகிய இரண்டும், மருதம், நெய்தல் என்னும் கருப்பொருளே மிகுதியாகக் கொண்டிருந்தமையின், அப் பெயர்களைப் பெறுவனவாயின. இம் மூன்று பெயர்களும் பன்மை பற்றி வந்த பெயர்களாகும். பல யாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பூத்துப் பெருந்தேனுதவும் சிறப்பியல்பு வாய்ந்த குறிஞ்சி யென்னும் கருப்பொருளையுட மையால், மைவரையுலகம் குறிஞ்சி யெனப் பெயர் பெற்றது. செயற்கை நிலமாகிய பாலைக்கு வழங்கும் அப்பெயரும் நெடுங்காலம் மழை பெய்யாது பொய்ப்பினும் வாடாது நிற்கும் சிறப்பியல்பு டையபாலையென்னும் மரமாகிய கருப்பொருளால் வந்த பெயராகும் இவையிரண்டும் தலைமை பற்றி வந்த பெயர்களாம்.

இக் குறிஞ்சி முதலிய அகத்திணைகள் ஐந்தனோடு மாட் டெறியப்படும் புறத்திணைகளும் அவ்வந்நிலத்து

கருப்பொருளாகிய வெட்சி முதலிய பெயர்களால் வழங்கப்படுதலும் இங்கே நினைக்கத்தகும்.

காடுகெடுத்து நாடாக்கி மக்கள் குடியேறிய பின்னும் பண்டைய வியல்பு தோன்ற அவ்வநிலத்தின் கருப்பொருள்களின் பெயர்களால் ஆர்க்காடு சாயக்காடு, ஆலங்காடு, காஞ்சி, வஞ்சியென வீர்ப்பெயர்களும் இன்றும் வழங்கப்படுதல் யாவரும் அறிந்ததே. இயற்கையை யொட்டி யிவ்வாறு பெயரிட்டழைத்தல் மரபாயிருக்கவும் அம்மரபைப் புறக்கணித்துவிட்டு முல்லை முதலியன, இருத்தல் முதலான பொழுக்கங்களைக் குறிக்கும் பெயர்களெனக் கொண்டு அவற்றால் காடுறையுலக முதலாயின. முல்லை முதலிய பெயர்களைப் பெற்றன என்று கூறுதல், அவ்வியற்கைக்கும் ஆசிரியர் கருத்திற்கும் ஒவ்வாததாகும். எல்லா நிலத்திலும், எல்லாக் காலத்திலும் இவ்வகத்தினை பற்றிய எல்லா பொழுக்கமும் நிகழுமென்பது எல்லோருக்கும் ஒத்த முடிபாயினும், நிலம் காலம் ஒழுக்கம் இவற்றை வறையறுத்துக் கூறியது, குறித்தொரு நிலமும், காலமும் அந்நிலத்தில் அக்காலத்தில் தோன்றும் பிற சூழ்நிலைகளும் குறித்ததோரொழுக்கம் நிகழுதற்கு உறுதுணையாயும் அவ்வொழுக்கத்தை யுக்கு விப்பன வாயும் இருத்தல் பற்றியேயாம். இங்ஙனம் நிலம் காலம் முதலியவற்றின் சார்பினால் தோன்றும் ஒழுக்கத்தின் பெயரால், ஒரு நிலம் வழங்கப்பட்ட தென்றலால் அதற்குரிய காலமும் அவ்வொழுக்கத்தின் பெயரால், வழங்கப்படல் வேண்டும். அங்ஙனம் வழங்கவுதலின்மையால் ஒழுக்கத்தால் நிலம் பெயர் பெற்றதென்றல் பொருத்தமானது.

ஊழிப் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த வுலகம் சிறிது சிறிதாக வெளிப்படுங்கால் நிலத்தில் ஒங்கியுயர்ந்து மலைப் பகுதி முன்னும் ஏனைய நிலப்பகுதிகள் பின்னும் தோன்றுதல் இயற்கை. கற்றோன்றி மண் தோன்றாக் காலம் (வெண்பாமாலை, செய்-35) எனப் பிறர் கூறுதலும் காண்க. அவ்வியற்கையை யொட்டி மைவரையுலகத்தை முன்னும் காடுறையுலகத்தைப் பின்னும் வைத்துக்

கூறுதலே முறையாகவும், அதனை மாற்றிக் கூறியது, முல்லையுங் குறிஞ்சியுந் திரிந்து பாலையாகிய செயற்கை நிலந் தோன்று மென்பதை அறிவித்தற்கேயாம். ஆயின், மைவரையுலகத்து முன் வைத்துக் கூறினும் இக்கருத்துப் பெறவேண்டுமே யெனின், பாலையானது, காட்டு நிலத்தின் சார்பைப் பெரிதும், மலை நிலத்தின் சார்பைச் சிறிதும் பெற்றுத் தோன்றுவதாகும். மைவரையுலகை முதல் வைத்துக் கூறின் இவ்வியல்பு தோன்றாமையின் மாற்றி கூறியதே தக்கதாயிற்று.

கடல் போல் தோன்றல காடு (அகம் -1)

தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்தூரங்
கண்ணீர் நனைக்கும் கடுமைய காடு (பாலைக்கலி -6)

ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம் பெருங்காடு (குறுந்தொகை -124)

துன்னருந் தகையவே காடு (பாலைக் கலி -11)

எனப் பாலைநிலம் காடு என்றே கூறப்படுதலும், அதற்கு மலை நிலத்தின் சார்பு சிறிதாகவே காணப்படுதலும் இலக்கியம் நோக்கி அறிந்து கொள்க. இதனால் செயற்கையாகிய பாலைநிலம் தோன்றுமிடம் இஃதெனக் குறிப்பிற் புலப்படுத்தினா ரென்ன லாம்.

மயோன் முதலியோர், காடுறையுலக முதலிய ஒவ்வோரு லகத்திற்குரிய தெய்வமாவார் எனக் கூறினமையால் எல்லா வுலகங்களுக்கும் பொதுவாயும், இத்தெய்வங்களின் வேறாயும் முழுமுதற்குட வுள் ஒன்றுண்டென்பது ஆசிரியர் கருத்துப் போலும்.

இந்நூற்பா, மேற்பகுக்கப்பட்ட இயற்கை நிலம் நான்கும் இவையென வுணர்த்திற்று. காடு, வரை என்று கூறாமல், ஒவ்வொன்றனோடும் உலகம் என்பதனையுஞ் சேர்த்துக் கூறியிருத்தலால், காடும் காடு சார்ந்த இடமும் முல்லை; மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி; வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் மருதம்; கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல் என்பதும் பெறப்பட்ட தாம் (1994, பக்.79-81).

மேற்கண்ட உரைநடை பகுதியில் நான்கு நிலம் குறித்த விளக்கம் அளிக்கிறார். இருபதாம் நூற்றாண்டில் கலப்புத் தமிழ் நடை, பேச்சுத் தமிழ் நடை, தனித்தமிழ் நடை, செந்தமிழ் நடை, அடுக்குமொழி நடை, மறுமலர்ச்சி நடை எனப் பல்வேறு நடைகள் வளர்ச்சியடைந்து உரைநடையின் போக்குகளைச் சுட்டிக் காட்டி நிற்கின்றன. (2005,பக்.145) மு. அருணாசலம் பிள்ளை அவர்கள் கையாண்டுள்ள மொழிநடை செந்தமிழ் நடையாகவும், தனித்தமிழ் நடையாகவும் அமைந்துள்ளது கவனிக்கத்தக்கது. இதற்கு அன்றிருந்த சூழல் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பு ஆகியவை காரணங்களாக அமைந்தன. மேலும் உரையாசிரியர்களின் மொழிநடையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். உரையாசிரியர்கள் கருத்துக்களை மறுப்பதும், அதற்கான தக்க காரணங்களையும் கூறிச் செல்கிறார்.

உரைநடையின் பண்புகளாக இரண்டினைக் கூறலாம் ஒன்று ஆற்றல் மற்றொன்று கருத்து நுட்பம் (2005,பக்.17) என்று கூறுதற்கு ஏற்ப தெளிவாகப் பொருளை உணர்த்தி நுட்பமாகவும், முன்னுள்ளவற்றுடன் தொடர்புறுத்தியும் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப பத்திகளைப் பிரித்தும் விளக்குகிறார். அவ்வொழுக்கத்தையுக்கு விப்பனவாயும், பெருந்தேனுதவும் ,அவ்வியற்கையையொட்டி எனச் சந்தி பிரிக்காமல் எழுதிச் செல்கிறார். தாம் கூறும் கருத்துக்கு தொல்காப்பியத்திலிருந்தும், பிற இலக்கிய, இலக்கண நூல்களில் இருந்தும் சான்று காட்டுகிறார். தேவையான இடங்களில் நிறுதற் குறிகளைப் பயன்படுத்தி, படிப்போருக்கு இலகுவான நிலையை உருவாக்கியுள்ளார்.

உசாத்துணை

1. மு. அருணாசலம் பிள்ளை ஆய்வுரை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல் உரைவளம் (இளம் பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சோமசுந்தர பாரதியார்), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், 1994.

2. டாக்டர் ச. சக்திவேல், இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் உரைநடை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2005.
3. ஜெ.நீதிவாணன், நடையியல், தெ.பொ.மீ.னாட்சிசுந்தரனார் நினைவு அறக்கட்டளை, வெளியீடு -4, மதுரை, 2001
4. புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்திய அகாதெமி, 2013.
5. வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி ஒன்று, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், 1991.

13. 19-ஆம் நூற்றாண்டு ஆளுமை

வரவரண்ட் ஜார்ஜ் உக்லோவ் போப்(1820 - 1908)

ஐரோப்பிய மதபோதக மரபில் உருவாகி, சமயப் பரப்பலுக்காகத் தமிழகத்துக்கு வந்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஜி. யு. போப். இவர் மதபோதகப் பரப்பலின் ஊடாகத் தமிழ் மொழிக்குத் தம்முடைய இறுதி காலம் வரை பங்களிப்பை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

1820 - ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 24 ஆம் தேதி நோவா ஸ்கோஷியாவிலுள்ள பிரின்ஸ் எட்வட் தீவில் ஜான் போப், கேதரின் யுக்ளோ என்னும் இணையருக்கு மகவாய்ப் பிறந்தார். இவருடன் பிறந்தோர் பதின்மர்; அறுவர் ஆண்கள் நால்வர் பெண்கள். இவருடைய சகோதரர்கள் மதபோதகர்களாக விளங்கினர். இவரும் அதற்கான பணிகளில் ஈடுபட்டுச் செயல்பட்டுவந்தார்.

ஆங்கிலம், எபிரேம், கிரேக்கம், லத்தீன் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றவர் போப். இந்தியாவிற்குச் செல்ல வேண்டுமென விரும்பியதால் சமஸ்கிருதத்திலும் தேர்ச்சிப் பெற்றார். தமிழகத்தை நோக்கி கப்பலில் வரும்பொழுது தமிழை நன்கு பேசவும் எழுதவும் கற்றார். தமிழகம் வந்த பிறகு ஆரியங்காவு என்னும் ஆசிரியரிடத்தும் மகாவித்துவான் இராமானுசக் கவிராயரிடத்தும் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார்.

1864இல் மறைநூற் புலவர் பட்டம் (D.D) 1886இல் ஆக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம் எம்.ஏ.பட்டம், 1906இல் ராயல் ஏஷியாட்டிக் சொசைட்டித் தங்கப் பதக்கம் வழங்கியது. போப் அவர்களின் காலம் மயிலை சீனிவேங்கசாமியின் 19-ஆம் நூற்றாண்டு தமிழிலக்கியம் என்னும் நூலில் 1820 - 1903 என்று

காணப்படுகின்றது. மற்ற தரவுகளில் அவரது இறுதி காலம் 1908 என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

போப்பினுடைய பணிகாலங்களை 1842இல் தொடங்கி 1882 வரையான காலக்கட்டம். 1882 தொடங்கி அவரது இறுதி காலமான 1908 வரையிலான காலக்கட்டம் என இரு நிலை வைத்து எண்ணலாம். முன் காலங்களில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கும் நிலையில் பாடநூல் உருவாக்க மரபின் ஊடாகச் சில பாடநூல்களை உருவாக்குகின்றார். இரண்டாம் நிலையில் தமிழ் நூல்கள் மொழி பெயர்ப்புத் தொடர்பான செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். போப்பினுடைய இலக்கண வினாவிடை முதல் நூல் பல பிரதிகள் மறுபதிப்புக் கண்டுள்ளது. திருவி.க.

நாங்கள் மாணவர்களாக இருந்த காலத்தில் எங்கள் கரங்களில் திகழ்ந்த இலக்கண நூல்கள் போப்பையரின் இலக்கண நூல்களே (1993: அணிந்துரை)

எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஆக அக்காலத்தில் போப்பினுடைய நூல் பெருமளவு பயிலப்பட்டதை அறியலாம். ஒவ்வொரு மறுபதிப்புப் பிரதியிலும் 20,000 பிரதிகள் போடப்பட்டதான செய்திகள் காணப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ 50க்கும் மேற்பட்ட மறுபதிப்புகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. முதலாம் பதிப்பு இலக்கண வினாவிடை 3,50,000 பிரதிகள் விற்பனையாகியுள்ளது (2010:133)

1840 தொடங்கி 1882 வரை

வெஸ்லியன் மிஷன் சமய நிறுவன மதப்போதகராக 1840இல் தமிழகத்துக்கு வருகைப் புரிந்த ஜி.யு.போப் சாயர்புரம், தஞ்சை, உதகமண்டலம், பெங்களூர் ஆகிய இடங்களில் பணிசெய்துள்ளார்.

சாயர்புரம்

தமிழகத்துக்கு வந்த போப் சாயர்புரம் என்னும் இடத்திற்குச் சென்றார். இவ்வூர்த் திருநெல்வேலி அருகே அமைந்துள்ள கடற்கரைப்பட்டினமாகும். இதனைச் சாமுவேல் சாயர் என்பவர் தோற்றிவித்ததால் அவர் பெயராலேயே இந்நகரம் பெயர்பெற்றது. தோற்றிவித்தவர் அவர் என்றாலும் அவ்வூர்ச் சிறப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் போப். தமிழகத்தில் கிறித்துவர்களின்

எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க எண்ணிய போப் இங்கு உள்ள தமிழ் மக்களேயே தொண்டர்களாக மாற்றவேண்டுமென எண்ணி, இங்குள்ளவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காகக் கலாசாலை ஒன்றை நிறுவினார்.

கலாசாலை தொடங்கிய காலத்தில் மாணவர்கள் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தது. பிறகு மாணவர்களின் வரவு அதிகரித்தது. கிறித்துவ சமயத் தலைமை இடங்கள் பலவற்றில் பாடசாலைகள் இருந்தன. அவற்றில் கற்றுத்தேறியவர்கள் மேற்படிப்புக்குச் சாயர்புரத்தில் தங்கிப்பயின்றனர். சாயர்புரத்தில் மாணவர்களுக்கு உறைவிடங்கள், நல்லுணவும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. கல்வி முடிந்தவுடன் அவர்கள் திருச்சபை தலைவர்களாக விளங்கவேண்டும். அவர்கட்குத் தலைவர் களுக்குரிய பயிற்சியளிக்கும் பொருட்டே போப் கயாசாலை நிலையம் நாட்டினார்.

மாணவர்களுக்கு உயர்தரக் கல்வி அளிக்கவேண்டும் என்பது போப்பின் நோக்கமாகும். அவர் சாயபுரத்தை ஒருவிதப் பல்கலைக்கழகமாக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார். சென்னை மாகாணத்தில் வேறெங்கும் மாணவர்கள் பெறமுடியாத கல்வியைச் சாயர்புரத்தில் பெறவேண்டும் என்பது அவரது எண்ணமாக இருந்தது. அதற்கேற்ப அவர் தமது கல்வித் திட்டத்தை அமைத்தார். போப் கலாச்சாலை தலைவராகவும் செய்மூர் என்னும் அறிஞர் ஒருவர் அவருக்கு உதவி ஆசிரியராக விளங்கினார். செய்மூருக்குக் கண் தெரியாது. ஆயினும், தர்க்கம், தத்துவம், சரித்திரம் ஆகிய கலைகளை அவர் மிகத் திறமையாகப் பயிற்றுவித்தார். அப்பேராசிரியர் கேம்பிரிஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றுக் கலைப்பட்டம் பெற்றவர்.

சாயர்புரம் கலாச்சாலை பல்கலைக்கல்லூரியாகவும், பன்மொழிக் கலாச்சாலையாகவும், மறைநூற் கழகமாகவும் விளங்கிற்று. நல்ல படிப்பு, நல்ல சாப்பாடு, நல்ல அடி இதுவே அப்பாடசாலையின் சட்டமாக விளங்கியது. ஏ.ஆர். சிம்மண்ட்ஸ் போப்பையர் திருநெல்வேலியில் கல்விக்குப் புத்துயிரும் ஊக்கமும் அளித்தார், சாயர்புரத்தில் அவர் ஊட்டிய கல்வியின் தன்மையும் நிலைமையும் அறிந்தோர் மாகாணம் முழுவதும் அவரது புகழ் என்றும் நிலவும் என்று உறுதியாய் கூறுவர்.

ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகம் சாயர்புரம் கலாச்சாலையின் சிறப்பை உணர்ந்து, 1848இல் சாயர்புரத்தில் ஒரு நூல்நிலையம் அமைப்பதற்குப் பொருளதவி செய்தது.

1849ஆம் ஆண்டு உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டதன் காரணமாக இங்கிலாந்து செல்கின்றார். அப்பொழுது ராயல் ஏசியாடிக் குவாட்டர்லி (THE INDIAN ROYAL ASIATIC QUARTERLY), இண்டியன் ஆண்டிக் குவாரி (THE INDIAN ANTI-QUARY) சிட்தாந்த தீபிகா, இந்தியன் மேகசின் (INDIAN MAGAZINE AND REVIEW) போன்ற ஆங்கில இதழ்களில் தமிழ்மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து எழுதினார். தமிழ்நாட்டுப் புலவர்கள், புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பகுதிகள், தமிழ்ப்புனிதர் வரலாறு ஆகியவை இவர் எழுதிய கட்டுரைகளில் குறிப்பிடத் தக்கவை. (2000;148)

தஞ்சை

மீண்டும் 1850 தமிழகம் திரும்புகின்றார். தஞ்சைப் பகுதிக்குப் பணிபுரிய செல்லுகின்றார் அங்கு வேதநாயகம் சாஸ்திரி அவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. அங்கு இலக்கண, இலக்கிய, நீதி, சமய நூல்களைக் கற்கின்றார். மூன்று இலக்கண நூல்களை எழுதுகின்றார். TAMIL HAND BOOK என்பதையும், தமிழ் - ஆங்கிலம், ஆங்கிலம்- தமிழ் அகராதிகளைத் தொகுத்தார். மாணவர்கள் தாய்மொழி அறிவு இலக்கியங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டுமெனத் திருக்குறள், நாலடியார், பழமொழி, இனியவை நாற்பது முதலிய நூல்களின்று பாடல்களைத் தொகுத்து தனிச் செய்யுள் கலம்பகம் என்னும் தொகை நூலை உருவாக்கினார். அந்நூலின் முகப்பில் மகா துரைத்தனத்தாராலே ஆதரிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கின்றவர்கள் எளிதில் தமிழ் இலக்கியத்தைக் கற்றறியும் பொருட்டாக ஜீ. யூ. போப்பையராற் செய்யப்பட்டது என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. மாணவர்களிடம் எளிமையாகப் பாடங்களைக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்பதே அன்றைய நோக்கமாக இருந்துள்ளது. மேலும் அந்நூலின் முன்னுரையில் ஒழுக்கத்தைப் பற்றித் தமிழ்ப் புலவர்கள் உரைத்திருக்கும் பாக்களைப் போன்ற தொன்றும், தென்னிந்தியாவிலுள்ள மற்ற மொழிகளில் இல்லை (1944;36) என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதே காலக்கட்டத்தில் உரைநடை நூலொன்றையும் எழுதுகின்றார்.

தஞ்சையில் ஏற்படுகின்ற சாதிய உயர்வு\தாழ்வு காரணமாகச் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது கிறித்துச் சபையில் சாதிப்பிரிவினை நிலவுதலாகாது, அது கிறித்துபெருமான் திருவருள் நெறிக்கு மாறுபட்டதாகும் எனவும் கிறித்துவர்கள் யாவரும் ஒரே குலத்தினர், ஒரே குடும்பத்தினர், கடவுள் யாவருக்கும் தந்தையாவரும் உடன் பிறந்தோராவர் என்ற கருத்தினைக் கூறினார், ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது நிராகரிக்கச் செய்ததோடு சங்கமூலமாக நடவடிக்கை எடுத்தனர். சங்கம் மக்கள் கூறுவதை ஏற்று வற்புறுத்த, அதனை விரும்பாத போப் தஞ்சைப் பகுதியை விட்டு நீங்கி உதக மண்டலத்திற்குச் சென்றார்.

உதகை

1858 ஆம் ஆண்டு உதகையில் ஸ்னோடன் ஹவுஸ் என்னுமிடத்தில் பள்ளிக்கூடம் அமைத்தார். அங்கிருந்த பொது நூலகத்தை மிகப்பெரும் நூல்நிலையமாக மாற்றினார். நீலகிரியிலுள்ள உதகமண்டலத்தில் இவர் இறைபணி ஆற்றிய போது தோடர் என்னும் மலைவாழ் மக்களோடு பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தோடர்கள் பேசும் மொழியினைப் போப் ஆராய்ந்து அம்மொழிக்கு இலக்கணம் எழுதினார்(2000;151) இங்கிலாந்தின் வரலாற்றைத் தமிழக மக்களுக்கு அறிமுகம் படுத்தும் நோக்கத்தில் 1858இல் இங்கிலாந்து தேசசரித்திரம் என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நூலின் முகப்பில் செப்பமுடையான் ஆக்கஞ்சிதைவின்றி எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து எடுத்துக் கொடுத்துள்ளார். 1859இல் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஆங்கிலச் சொல்லால் பொருள் கூறும் முறையில் ஓர் அகராதியினை உருவாக்கினார். (2010:129)

இந்திய வரலாற்றினை எழுதும் பொருட்டுத் தரவுகளைத் திரட்டினார். பின்னால் இந்திய நாட்டு வரலாற்று நூல்கள் இரண்டு எழுதினார். (1944;47) 1871 இல் பள்ளிக்கூடத்தை மூடவேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. அதன்பிறகு 1871இல் இருந்து 1882 வரை பெங்களூரில் பிஷப் காட்டன் பாடசாலைக்குத் தலைமை ஏற்றுப் பணிபுரிந்தார்.

1882 முதல் 1908 வரை

1882 இல் இங்கிலாந்து திரும்பினார் 1882 - 1885 காலக்

கட்டங்களில் மதப்போதகராகச் செயல்பட்டார். 1885 க்குப் பிறகு ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் தெலுங்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். அங்குப் பணியாற்றும் காலத்து மாக்ஸ் முல்லர், மானியர் உல்லியம்ஸ், பிரௌனில் போன்றோர் நண்பர்களாக இருந்தனர். அங்குள்ள மாணவர்களுக்குத் தமிழை எளிதாகக் கற்பிக்கும் வண்ணம் இலக்கண வினாவிடைகளை ஆங்கிலத்திலும் எழுதினார்.

திருக்குறளின் 1330 குறள்களையும் மொழிப்பெயர்த்து வெளியிட்டார் (1886) கோவை அரசு கல்லூரி நூலகத்தில் போப் எழுதிய scared kural முதல் பதிப்பு உள்ளது. இதில் குறிப்பிடத் தக்கது என்னவெனில் போப் எழுதிய preface முழுமையும் உள்ளது. ஆனால் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள இந்நூலில் preface சிற்சில இடங்களில் விடுபட்டுள்ளது (2003: 7)

1893 ஆம் ஆண்டுல் நாலடியாரை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்தார். அந்நூலில் நாலடியார் தோன்றிய வரலாற்றினை விரிவாகக் கூறியுள்ளார். காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரக் கதையினை மேல்நாட்டவர் உணரும் வண்ணம் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். தமிழ் இலக்கண நூலான நன் னூலில் பல பகுதிகளை மொழிப்பெயர்த்துப் பதிப்பித்துள்ளார். தமிழ்ச்செய்யுள் எழுதுவதற்கான யாப்பு உரையினை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். சிவஞான போதகத்தையும், திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிப்பெயர்ந்துள்ளார் (1897). திருவாசக மொழி பெயர்ப்பைப் பாராட்டி ஆசிய அரசு கழகம் இவருக்குத் தங்கப் பதக்கமும் பட்டயமும் வழங்கியது.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, புறநானூறு இவற்றிலுள்ள வீரசுவையுள்ள செய்யுள்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார் (1899). ஐரோப்பியர்கள் தமிழ் கற்பதற்காகச் சில நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டார். பழமையான தமிழ் நூல்கள் இவரால் தொகுக்கப்பட்டுப் பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கான அட்டவணையைச் சிறு நூலாகவே வெளியிட்டுள்ளார்.

உண்மைஒளி (THE LIGHT OF THE TRUTH) என்னும் இதழில் போப் ஆறு கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் மூன்று கட்டுரைகள் திருஞானசம்பந்தரைப் பற்றியது. ஒன்று

மாணிக்கவாசகர் பற்றியது. ஒன்று சேக்கிழாரும் பெரிய புராணமும் பற்றியது. மற்றொன்று சண்டேசுவர நாயகர் கதை பற்றியது.

சில தேவாரப் பாடல்களையும் மொழிப்பெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். கிறித்துவர்களிடையே தோத்திரப்பாடல்கள் பெற்றுள்ள இடத்தை இப்பாடல்கள் சைவர்களிடையே பெற்றுள்ளன.

சிலப்பதிகாரத்தைக் காற்சிலம்பு (THE LAY OF THE ANCLET) என்னும் பெயரில் மதிப்புரைச் செய்துள்ளார் சித்தாந்த தீபிகையின் 11,12 - வது பகுதிகளில் பல கட்டுரைகளைப் போப் எழுதியுள்ளார், மணிமேகலை மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுப் போப் அவற்றை வெளியிட்டார். 1911இல் ஜே.எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை என்பவர் அவற்றைச் சேர்த்துப் புத்தகவடிவில் பதிப்பித்தார். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சூளாமணி போன்ற காப்பியங்களை ஆங்கில மொழியில் மேலை நாட்டவர் அறியும் வண்ணம் எடுத்துக்காட்டிய சிறப்பு போப்பிற்கு உண்டு.

போப்பின் நூல் பதிப்பு விவரம்

இணையத்தில்

- Pope, G. U.: A compendious Tamil English dictionary, 7th ed. New Delhi : J. Jetley for Asian Educational Services, 1981.
- Pope, G. U.: A hand-book of the ordinary dialect of the Tamil language : In three parts, London : W.H. Allen & Co., 1883; 7th ed. Oxford, Clarendon press, 1911, 1926 printing.
- Pope, G. U.: A handbook of the Tamil language / G. U. Pope. 7th ed. New Delhi : Asian Educational Services, 1979, 1981
- Pope, G. U.: A handbook of the Tamil language : a Tamil prose reader. New Delhi : Marwah, 1982.
- Pope, G. U. : A handbook of the Tamil languages : a compendius Tamil-English dictionary, 7th ed. New Delhi : Asian Educational Services, 1981.

- Pope, G. U.: A Tamil prose reader : a handbook of the Tamil language, New Delhi : Marwah Publications, 1982.
- Pope, G. U.: Tamil heroic poems, translations, 1st ed. Madras : South India Saiva Siddhanta Works Pub. Society, Tinnevely, 1973.
- Pope, G. U.: Tiru-valluvar -The 'Sacred' Kural of Tiruvalluva-Nayanar / With introduction, grammar, translation, notes (in which are reprinted C.J. Beschi's and F.W. Ellis' versions) lexicon and concordance by the Rev. G.U. Pope. London : W. H. Allen & co., 1886.
- Pope, G.U.: The Tiruvacagam, or, Sacred utterances of the Tamil poet, saint, and sage Manikka-Vacagar : the Tamil text of the fifty-one poems, with English translation, introductions, and notes : to which is prefixed a summary... Oxford : Clarendon Press, 1900.
- Pope, G.U.: The Naladiyar, or, Four hundred quatrains in Tamil / with introduction, translation, and notes, critical, philological, and explanatory, to which is added a concordance and lexicon [by] Rev. G.U. Pope. New Delhi : Asian Educational Services, 1984.
- Pope, G.U.: Manikkavacakar aruliya Tiruvacakam. 1970. Series title: Madras University Tamil Department publication series ; 27.
- A catalogue of the Tamil books in the library of the British museum, compiled by L. D. Barnett, and the late G. U. Pope, D.D. Printed by order of the Trustees of the British museum. London, British museum [etc.] 1909.
- Pope, G. U. : A hand-book of the ordinary dialect of the Tamil language : In three parts, London : W.H. Allen & Co., 1883.; Reprint 7th ed. Oxford, Clarendon Press, 1906, 1911, 1926
- Pope, G. U: Longman's school history of India, by the Rev. G.U. Pope ... London, New York, Longmans, Green, and co., 1892.
- Pope, G. U. : Pope's third Tamil grammar ... 2nd ed. Madras : P.R. Hunt, 1858-1859.

- Pope, G. U.: A Tamil hand-book : or, full introduction to the common dialect of that language, on the plan of Ollendorf and Arnold : for the use of foreigners learning Tamil, and of Tamulians learning English : with... 2nd ed Madras : P.R. Hunt, 1859.

ரோஜா முத்தையா நூலகத்தில்

- போப்பையர் ஜீயூ, History of England, இங்கிலாந்து தேச சரித்திரம், printed and published for the madras school book society and sold at their depository, college of Fort St. George scotish press,L.C.Graves,printer,1858.
- போப்பையர் ஜீயூ, தமிழ் இலக்கண வினாவிடை முதற் புத்தகம், ஆக்ஸ்போர்ட் க்ளாரண்டன் என்னும் யந்திர சாலையில் பதிக்கப்பட்டது, 1895
- போப்பையர் ஜீயூ, First Catechism of Tamil Grammer, The Christican Literature Society for India Formerly Called The Christian Vernacular Education Society S.P.C.K Press,1892,1894,1897,1898,1901,1912, Christian literature society for Madras Allahabad Calutta Rangoon Colombo, 1910,1915,1921,1925,1930.
- Pope G.U., Pope's II Catecism of Tamil Grammer, Madras The Christian vernacular Educations Societ, Printed at the American Mission Press,1865,1905.
- Pope G.U., Five Naayanmaar, Edited Ramachandran T.N., International Institute of Saiva Siddhanta Research,Dharmapura Aadhinam,Mayiladuthurai,1987.
- Pope G.U., A Tamil Hand – Book or Full Introductction to the Common Dialect of the language on the plan of ollendorf and Arnold,publishers to the Indian office,Fifth edition,1855,1859,1883,1893.
- போப்பையர் ஜீயூ, Pope's Third Tamil Grammer Part I Catechism printed and pulished by P.R.Hunt at the American Mission Press,Madras,1857
- Pope G.U., A Hand Book of the Ordinary dialect of Tamil Language, Oxford press,1905, Asian Education Serivess,New Delhi,1985.

- Pope G.U., Tamil Heroic Poems, The South Indian Saiva Siddhantha works publishing society, Tinnelvely, 1973, International Institute of Tamil Studies, 1997.

மறைமலை நூலகத்தில்

- Ⓜ Pope G.U., THE TIRUVACHAGAM, OXFORD AT THE CLARENDON PRESS, 1900

அண்மையில் ASIAN EDUCATIONAL SERVICES நிறுவனம் போப்பின் நூல்களை மறுபதிப்புக் கொண்டு வந்துள்ளது.

1908 பிப்ரவரி 11 ஆம் திகதி இயற்கை எய்தினார். போப் உயிர் நீக்கும் தருவாயில் எனது கல்லறைக் கென்று செலவாகும் தொகையில் ஒரு சிறு பகுதியாதல் தமிழ் மக்களுடையதாயிருத்தல் வேண்டும் என்று வாய்மலர்ந்த செய்தி சென்னைக்கு எட்டியது. அதை முன்னிட்டு, அது போழ்து பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்த செல்வகேசவராய முதலியார் ஒரு சிறு தொகை திரட்டி அனுப்பியது எனக்குத் தெரியும். (1944 : திருவிசு அணிந்துரை) எனக் கூறுவதிலிருந்து இறுதி சடங்குக்குத் தமிழர்களின் பங்களிப்பு இருக்க வேண்டுமெனப் போப் விரும்பியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

- 1840 தொடக்கத்தில் தமிழகத்திற்குச் சமயப் பரப்பலுக்கு வருகைபுரிந்த போப் கிறித்துவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க, தமிழகத்தைச் சார்ந்தவர்களையே மதப் போதகராக இருக்கவேண்டுமென எண்ணி சாயர்புரத்தில் அவர்களுக்கான கலாசாலை ஒன்றைத் தொடங்குகிறார்.
- மாணவர்களுக்கு எளிமையாக இலக்கணத்தைப் போதிக்க பாடநூல் உருவாக்க முறையினை உள்வாங்கி எளிமையான முறையில் வினாவிடை அமைப்பில் இலக்கண நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நூல் அக் காலக் கட்டத்தில் பல்வேறு பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது.
- தமது இறுதி காலம் வரை தமிழ் தொடர்பான செயல்பாடுகளிலேயே ஈடுபாடு கொண்டு வாழ்ந்து மறைந்துள்ளார்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. அரசுவீ(பதிப்பாசிரியர்), பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழியல் கைநூல், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் கல்விப்பணியாளர் கல்லூரி, சென்னை, 2010.
2. அருள் தங்கையா ஐயா ஆ., புலவர் போப்பையர், .
PRINTED AT THE DIOCESAN PRESS, MADRAS 1944.
3. வேங்கடசாமி சீனி., மயிலை கிறித்துவமும் தமிழும், சைவசித்தாந்த கழகம், சென்னை, 2003 .
4. வேங்கடசாமி சீனி., மயிலை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியம், சைவசித்தாந்த கழகம், சென்னை, 2003.
5. தேவராஜ் டி., கிறித்துவர் வளர்த்த பைந்தமிழ் (பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு), மதுரை, 2000.
6. மீனாட்சிசுந்தரம் கா., ஐரோப்பியர் தமிழ்ப்பணிகள், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 2003.

14. பாவைச் சந்திரனின் நல்ல நீலம் நீலமும் நீலம் சார்ந்தும்

நவீன தமிழிலக்கிய மரபில் உருப்பெற்ற புனைகதை வடிவம் தமிழில் மிகப்பெரும் பாய்சலை நிகழ்த்திக்கொண்டு இருக்கிறது. தொடக்கத்தில் பழைய கதை சொல்லும் மரபிலிருந்து விடுபடாமல் கதை கூறும் போக்குக் காணப்பட்டாலும், பின்பு கதையின் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் புதுப்புது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. பொது நிலையில் உருவாகிய கதைகளிலிருந்து, மண் சார்ந்து, இனம் சார்ந்து அம்மக்களின் வாழ்வியலைப் பேசும் யதார்த்த புனைகதைகள் உருவாகத் தொடங்கின. சங்க இலக்கியங்கள் பேசும் திணை சார் வாழ்வியலின் தொடர்ச்சியாகவே இதனைக் கருதலாம். இவ்வாறு தோன்றிய இலக்கியங்கள் வட்டார இலக்கியம் என்று அறிமுகமானாலும் தற்போது திணை சார்ந்தவை, இனம் சார்ந்தவை என்று பகுக்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில் பல்வேறு வட்டாரங்களில் இருந்து புனைகதைகள் உருவாகியுள்ளன. அவற்றுள் வண்டல் வட்டாரப் (தஞ்சை) படைப்பாளிகளான எம்.வி. வெங்கட்ராமன், இந்திராபார்த்தசாரதி, செம்மலர் கே. முத்தையா, சா. கந்தசாமி, தஞ்சை ப்ராகாஷ், சி.எம்.முத்து, சோலை சுந்தரபெருமாள், ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ், சு.தமிழ்ச்செல்வி, பாவை சந்திரன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுள் தஞ்சை மண்ணை, வேளான் மக்களின் வாழ்க்கையை, வலியை, கொண்டாட்டத்தை, வட்டார மொழியில் எழுதியவர் சோலை சுந்தரபெருமாள், சி.எம்.முத்துவும் தஞ்சை மக்களின் வாழ்க்கையை உள்முரணை எழுதியுள்ளார். சு.தமிழ்ச்செல்வி இனவரைவியல் அடிப்படையில் எழுதுகிறார். பாவை சந்திரனும் நாகப்பட்டினத்தின் அருகே உள்ள மங்கலம் கிராமத்தில் வசிக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையை, குடும்பத்தின்

நிகழ்வை, சிக்கல்களை அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் முறைகளை அவர்களோடு தொடர்புடைய ஊரினை, மனிதர்களை, சமூக மாற்றங்களை யதார்த்தமாக நல்ல நிலத்தில் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

பாவை சந்திரனும் சரி அவரது நல்ல நிலமும் சரி இரண்டுமே எனக்குப் புரியாத புதிர்களாக இருக்கின்றன என்று வெங்கட் சாமிநாதன் வியக்கிறார். காரணம் நல்ல நிலம் கதை எழுதுவதற்கு முன்பு அவர் சிறுகதையோ, குறுநாவலோ எதனையும் எழுதவில்லை ஆனால் முதிர்ந்த, எழுதி பக்குவப் பட்ட படைப்பாளர்போல், செய்நேர்த்தியோடு, நுட்பமான விவரணைகளோடு இப்படைப்பு வெளி வந்துள்ளமையே. தமிழில் எழுதப்பட்ட பெருங்கதைகளின் சிறப்பு வரிசையில் பாவை சந்திரனின் நல்ல நிலம் சேர்ந்துள்ளது என ஞானக் கூத்தனும், நல்ல நிலம் ஓர் எளிய நாவல். எளிய என்பதற்குக் கொண்டு இருக்கும் எல்லா அருத்தங்களையும் உதற வைக்கிறது. மக்கள் எளியவர்கள், எளிமையாகப் பேசுகிறார்கள். அறிவாளிகள் என்று எளிதாகச் சொல்லுகின்ற மாதிரி இல்லை. அவர்கள் வாழ்க்கை எதன் மீது ஆதாரப்பட்டு இருக்கிறது. இது தான் நாவல் இந்த அம்சத்தை நாவலாசிரியர் பாவை சந்திரன் தான் சம்பந்தப் பட்டவராக இல்லாமல் - அதிகமாக ஒதுங்கி இருந்து நாவலை எழுதியிருக்கிறார். அந்த ஒதுக்கம் கூட ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப் பட்டது என்றோ புத்திசாலித்தனம் என்று தீர்மானமாகச் சொல்ல இடம் இல்லாதது மாதிரி - இயல்பாகவே எழுதி இருக்கிறார். இந்த இயல்பு யதார்த்தம் என்பது சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை என்பதால் அது அசாதாரணமான தொனியைப் பெற்றுவிடுகிறது. ஒரு நாவலை அதிகமாகப் பேச வைப்பதற்கு இந்த மாதிரியான சித்தாந்தமும் - எழுத்தும் நேர் எதிர். இப்படி எழுத தைரியம் வேண்டும். அந்த தைரியத்தோடு தடம் புரளாமல் இந்த நல்ல நிலத்தை வெகு நேர்த்தியாக எழுதியிருக்கிறார் பாவை சந்திரன் எனச் சா.கந்தசாமியும் நல்ல நிலம் குறித்த விமர்சனத்தை முன்வைக்கின்றனர். நல்ல நிலம் புனைகதை 1998இல் தமிழக அரசின் முதல் பரிசும், கஸ்தூரி சீனிவாசன் அறக்கட்டளை, கோவை சார்பாக முதல் பரிசினையும் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கது.

பாவை சந்திரனின் நல்ல நிலம் ஒரு கலவையாக, கனமான விஷயங்களையும், கவர்ச்சியான அம்சங்களையும் ஒரு விகிதாச சாரத்தில் கலந்த கலவையாக (வெங்கட் சாமிநாதன்) வெளிவந்த புதிய பார்வை இதழில் தொடராக வந்தது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் தொடக்கத்தில் சில வாரங்கள் எழுதும் ஆசிரியர் பெயர் குறிப்பிடப்படாமலே வெளிவந்தது. வாசர்களிடம் ஆசிரியர் யார் என்னும் போட்டி அறிவிக்கப்பட்டு, பத்து இதழ்களுக்குப் பிறகே ஆசிரியர் பாவை சந்திரன் என அறிவிக்கப்பட்டது. தொடர்கதை பின்பு தொகுக்கப்பெற்று நூலாக்கம் பெற்றது. தமிழில் 1931 காலக்கட்டங்களில் தோன்றிய தொடர்கதை எழுதுகை சிற்றிதழ்கள் அல்லாமல் வணிக இதழ்களில் பெரும் வெற்றியைப் பெற்றது. வாசகரை முன்னிறுத்தியே எழுத்துக்களும் உருவாகத் தொடங்கின.

ஒருநாவல் தொடர்கதையாக வெளிவரும்பொழுது அதன் மிக முக்கிய பண்பாக அமைவது, அது பல்வேறு அறிவு வளர்ச்சி நிலையை உடையவர்களால் ஒரே வேளையில் வாசித்து விளக்கப்படத் தக்கதாகவிருக்க வேண்டுமென்பதே. அதாவது சாதாரண எழுத்தறிவு மாத்திரமுடையோர் முதல் உயர்ந்த எழுத்தறிவுடையோர் வரை யாவருக்குமெளிதில் விளங்கக் கூடியதாகவிருத்தல் அவசியமாகின்றது. இப்பண்பினை விளங்கிக்கொள்வதற்கும் சமூக உளவியலாளரும் கல்வி உளவியலாளரும் 'மனவயது' அல்லது 'உள்ள வளர்ச்சி வயது' என்னும் கோட்பாட்டினைப் பயன்படுத்துவர். உடல் வயதால் முதிர்ந்தவர்கள் மனவயதிற் குறைந்தவர்களாகவிருக்கலாம். மனவயதிற் கூடியவர்களில் உடல் வயது குறைவாகவிருக்கலாம். ஆனால் பாலர்களாகவிரும்பமாட்டார். இத்தகைய உடல் வயது, மனவயது இயைபைத் தேடுகின்ற பொழுது, வெளிவரும் ஆக்கங்கள் சராசரி வளர்ச்சியுடையோரின் அறிவு மட்டம் கொண்டு தீர்மானிக்கப்படும். பெரும்பாலான தமிழ்த் தொடர்கதைகள் 11 முதல் 19, 21 வயது வரையுள்ள மனவயதினரை மனதிற் கொண்டு எழுதப்படுகின்றன எனலாம் (நாவலும் வாழ்க்கையும், பக்74,74)

என்று கார்த்திகேச சிவத்தம்பி கூறுவதற்கிணங்க வளரிளம் பருவத்தினரை மனதில் கொண்டு அவர்களைக் கவரும்பொருட்டு

ஆக்கங்கள் உருவாகின. மேலும் புனைப் பெயரில் எழுதுகின்ற மரபு இருந்த நிலையில் வாசகர்களிடம் ஒரு பரப்பரப்பை உருவாக்கவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் ஆசிரியர் பெயர் குறிப்பிடப்படாமலே நல்ல நிலம் தொடர் வெளிவருகின்றது. இது வாசகரை ஈர்க்கும் ஒருவகை உத்தி.

1960 முதல் வாசிப்புக்கான வாசிப்பு என்ற எடுகோளுடன் பிரசுரிக்கப்படும் சஞ்சிகைகள் வெளிவரத் தொடங்குகின்றன. வாசிப்புக்கான எழுத்து ஒரு முக்கியப் பண்பும் ஆகின்றது. அந்த வேளையில் இந்தப் புதிய பிரசுரங்கள் இலக்கு வைத்த வாசகத் தொகுதிகளுள் பெண்களும் ஒரு பிரிவினர் ஆயினர் (இளைஞர் வாசிப்பும் ஒரு தொகுதியாக இருந்தது). இந்தப் பெண் வாசகர்களை நோக்கிய எழுத்துக்கள் முதன்மைப் படுத்தப் பட்டன. வார, மாதமொரு நாவல் என்ற வகை பிரசுரங்களும் இந்தச் சந்தைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வனவாக அமைகின்றன. (நவீனத்துவம் - தமிழ் - பின்நவீனத்துவம், கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, பக்.71) நவீன கல்வி அது சார்ந்து உருவான வாசகர் வட்டம், பெண் கல்வி பெண்களுக்கான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் இலக்கிய ஆக்கங்களும் உருவாகத் தொடங்குகின்றன. பாவை சந்திரனின் நல்ல நிலமும் காமாட்சி என்னும் காழுவை மையமிட்டே கதை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

கதை

மாப்ள பாக்கப் போனது என்னாச்சு? வாயத் தொரப்பீங்கனு பாத்தா வயெத் தொறக்குற வழியக் காணும் என்று பொத்தாம் பொதுவில் கேட்டு வைத்தார் கோவிந்து என்று கதை தொடங்குகிறது. கதையின் தொடக்கத்திலே யாருக்கு மாப்பிளைப் பார்க்கப்போனார்கள்? ஏன் மாப்பிளை பார்த்தது குறித்துப் பேசத் தயங்குகிறார்கள்? என்ற ஐயத்தை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்திக் கதையினுள் பயணிக்க ஒரு சுவாரசியத்தை உருவாக்குகிறது. காழு என்னும் காமாட்சிக்கு மாப்பிளை பார்க்க அவளுடைய அம்மா, மாமா, தம்பி மூவரும் செல்கிறார்கள். சென்று வந்த பிறகு அவளுடைய தந்தை மாப்பிள்ளை குறித்துக் கேட்கிறார்.

அவளுடையத் தாயார் தயக்கத்துடன் பேசத் தயங்குகிறாள். காரணம் ஏற்கனவே மணமகனுக்குத் திருமணமாகி ஓர் ஆண் குழந்தை இருப்பதே. அவர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கும் பொழுதே அச்செய்தி காழு காதில் விழுகிறது. அவளுக்கு அச்சம் இருந்தாலும், பெற்றோரின் விருப்பத்திற்கிணங்க ஏற்கனவே திருமணமான சுப்பிரமணி என்கிற சுப்புணியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள இசைகிறாள். அவளுக்கு அடிக்கடி ஒரு கனவு வருகிறது. தான் பறப்பது போலவும் ஓர் இராச குமாரன் அவளின் கையைப் பிடிக்க முயன்று அது நழுவது போலவும். திருமணத்திற்குப் பின் கனவில் கண்ட இராசகுமாரனின் முகம் போன்று சுப்புணி முகம் இருப்பதைக் கண்டு வியப்பும் அச்சமும் கொள்கிறாள். சுப்புணியின் உதவியாக இருக்கக் கூடிய மாணிக்கம் பிள்ளை திருமண ஏற்பாட்டை முழுமையாகக் கவனித்துக் கொள்கிறார். சுப்புணியின் குழந்தை திருமணத்திற்குப் பிறகு குழந்தை இல்லாத சுப்புணியின் அக்கா வளர்ப்பார் என்னும் நிபந்தனையைக் காழுவின் மாமாவிடம் கூறிய பிறகே திருமணம் நடைபெறுகிறது.

திருமண நாளன்று குழந்தை அழ, சுப்புணி வாங்கி மடியில் வைத்துக்கொள்ள, தாலி கட்ட வரும் சூழலில், காழு அழும் குழந்தையைத் தன் மடியில் சுமக்கிறாள். அதிலிருந்து அவள் அக்குடும்பத்தின் சமைதாங்கியாகிறாள்.

சுப்பிணிக்கு எதிரி நமசிவாயம். திருமணம் முடிந்து மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை குழந்தை சந்தானமும் பிறக்கிறான். நமசிவாயத்திற்கும் சுப்பிணிக்கும் தகராறு ஏற்படுகிறது. நமசிவாயம் கொல்லப்படுகிறான். அன்றிலிருந்து சுப்புணியும் காணாமல் போகின்றான். எங்குச் சென்றான் என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. நமசிவாயத்தின் கொலை வழக்கில் அவன் மேல் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அவன் செல்லும் போது மூன்று மாத கர்ப்பிணி காழு, இதனைச் சுப்புணி அறிந்திலன். காழுவின் நிலை துயரமாகிறது. தன்னையும் பார்த்துக்கொண்டு தன்னை நாடி வருபவர்களுக்கும் தன்னால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்கின்றாள். தன் கணவன் தன்னை விட்டு நீங்கி சென்றது மன உளைச்சலை

உருவாக்கினாலும், தன் துன்பத்தை யார்மீதும் ஏற்றிவிடாமல் வாழ்க்கையை அதன் போக்கில் வாழ்கின்றான். மூத்த மனைவியின் மகன் குழந்தைவேலும் யாரிடமும் சொல்லாமல் பர்மாவிற்சுச் சென்றுவிடுகிறான். சுப்புணி 15 ஆண்டுகள் கழித்துத் திடீர்ரென ஒருநாள் வருகிறான். ஆனால் அவள் மனம் அவனை ஏற்க மறுக்கிறது.

கதையை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம்

1. காழு சுப்புணி திருமணம் அதன் பிறகு அவர்கள் மேற்கொள்ளும் வாழ்க்கை. அவர்களைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகள். அரசியல், சமூக வெளியில் நடைபெறும் அசைவுகள்.
2. சுப்புணி காணாமல் போன பிறகு காழு எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்கள். இந்தச் சமூகம் அவளுக்குக் கொடுக்கும் நெருக்கடிகள், அதனை அவள் எதிர் கொள்ளும் மனநிலை. அவள் மனதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள். அதன் ஊடாகச் சமூக நகர்வுகள்.
3. சுப்புணி திரும்பி வந்த பிறகு காழுவின் மனநிலை அவனை அவள் எதிர் கொள்ளும் விதம்.

கனவு

திருமணத்திற்கு முன்பு காழுவுக்கு உருவாகும் கனவு பின் நடக்கப் போவதை முற்கூறும் உத்தியாகப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அழகிய ராஜகுமாரன், வான வீதியில் பறக்கும் கம்பளத்தில் அவன் உட்கார்ந்திருக்கிறான் அவனது உருவம் அவனை வசீகரிக்கிறது. அந்த முகத்தைப் பார்க்கிறான். அவனும் இவளை ஆசையோடு பார்க்கிறான் புன்னகைக்கிறான். தனது கையை இவள் இருக்கும் பக்கம் நீட்டுகிறான். இவள் முதலில் வெட்கம் கொண்டு மறுக்கிறான். அவன் தொடர்ந்து கையை நீட்டிக்கொண்டே இருக்கிறான். இவள் அவன் கையைப் பற்றிக்கொள்ளாவிடினும், அவள் அப்படியே நீட்டிக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறான். எங்கே அவன் கையை இழுத்துக் கொண்டு விடுவானோ என்ற பயம் வேறு அவனை

ஆட்கொள்கிறது. நல்லவேளை அவன் கை நீட்டியபடியே இருக்கிறது. இவள் மனம் மாறி அவனது கையைப் பிடிக்கும் சமயம் அவனது பறக்கும் கம்பளத்திலிருந்து திடீரென இறக்கைத் தோன்றி வேகமாகப் பறக்க அவள் தொப்பென்று அந்தரத்தில் விழ அவனது கையோ நீட்டியபடியே இருக்க... இருக்க.. இந்தக் கனவு திரும்பத் திரும்ப வருகிறது.

கனவுகள் தெய்வத்தின் விருப்பம் கொண்டு உருவாவது என்று நம்பிய நம் மூதாதையர்கள் அதன் காரணிகள் யாவை என அறியும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. கனவு ஒரு நம்பிக்கை சார்ந்த விஷயமாகவே இருந்துவிட்டது. எனவே அது விஞ்ஞானத்தின் பிரச்சனையாயிற்று. பல சந்தேகங்கள், ஆராய்ச்சிக்குப் பின் கனவு உண்டாவதற்குப் பல வகைப்பட்ட காரணங்கள் உண்டு எனவும், அது உளவியல் ரீதியாகவு மிருக்கலாம், உடலியல் ரீதியாகவு மிருக்கலாம் என்று விஞ்ஞானம் கண்டுப்பிடித்து, உடல் ரீதியான கனவைத் தூண்டுபவை புற உணர்வுத் தூண்டுதல்கள் காரணமாகின்றன (கனவுகளின் விளக்கம், பக். 17)

காமுவுக்குச் சுப்புணியை நிச்சயம் செய்து திருமணம் செய்து கொள்ளப் போகும் நாளின் முன்னிரவில் இதுபோன்ற கனவு வருகிறது. காமுவின் ஜாதகப்பொருத்தம் முக்கியமாகிறது. பலருடைய ஜாதகம் ஒத்துப்போகாத நிலையில் சுப்புணியின் ஜாதகம் பொருத்தமாக இருக்கிறது. திருமணம் குறித்தும் தனக்கு வரப்போகும் கணவன் குறித்தும் ஒரு கற்பனை அவளுள் இருந்திருக்கும். ஏற்கனவே திருமணம் செய்து கொண்ட ஒருவனைத் திருமணம் செய்து கொள்வது ஒருபுறம் இருந்தாலும், தன் விருப்பங்கள், ஆசைகள் நிறைவேறாமல் சென்றதே, கம்பளம் இறக்கை முளைத்துப் பறப்பதின் குறியீடாகவும் கொள்ளலாம். காமுவின் எண்ணம் நிராசையின் விளைவே இது போன்ற கனவு உருவாகியிருக்கிறது. அக்கனவு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் நிறைவேறியும் விடுகிறது. அதுபோலவே சுப்புணியும் நமச்சிவாயத்தைக் கொல்வது போல, கனவு காண்கின்றான். பின்னால் நமசிவாயம் கொல்லப்படுகிறான். சுப்புணிக்கும் மங்கலம் கிராமத்திற்கும் கேடு செய்யும் நமசிவாயம் வாழத் தகுதி இல்லாதவன் என அவன் மனம் எண்ணுகின்றது. அதுவே கனவாக வருகிறது. புறச் சூழல் காரணமாக அது உண்மையாகவும் ஆகிவிடுகின்றது. இங்குக்

கதையை நகர்த்திச் செல்ல கனவு ஓர் உத்தியாகப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகப் பொதுவெளியில் கனவின் மீதும் அது சார்ந்து உருவாகக் கூடிய கருத்தியல் மீதும் எப்பொழுதும் தீராத மயக்கம் உண்டு. இது போன்ற கனவுகள் வாசகனிடன் ஒருவகையான தூண்டுதலை உருவாக்கி, ஆர்வத்தையும் கதையினுள் பயணிப்பதற்கான சுவாரசியத்தையும் உருவாக்குகிறது.

காமு என்னும் ஆளுமை

திருமணத்திற்கு முன்பு காமு சிந்தனை வயப்பட்டவளாக இருக்க அவள் அம்மா ஏன் இப்படி இருக்கிறாய் என்று வினவ 'ஒண்ணுமில்லம்மா...போவப்போற ஊரைப் பத்தி நெனச்சேன் கவலையாயிட்டு. ஏம்மா அங்கேயும் இதே போலதானே சூரியன் உதிப்பான். அங்க உள்ள மனுசங்களும் நம்ம வூர்காரங்க போலத் தானே இருப்பாங்க!' என்றாள் சிறு குழந்தை போல. வெள் ளெந்தியாக வினவுகிறாள். கதை உருவாக்க உதவும் கூறுகள் பல உள்ளன. ஐந்து கூறுகள் இவற்றில் முக்கியமானவை என்று சில கொள்கையாளர்கள் கூறுகிறார்கள். கதாபாத்திரம், சூழலமைவு, போராட்டம், கதைப்பின்னல், கதைக்கரு என்பவை. இன்னும் சிலர் இவற்றுடன் வேறுசில கூறுகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். கதைப்பின்னல், கதாபாத்திரம் வார்ப்பு, கதைக்கரு, நோக்குநிலை, சூழலமைவு, குறிப்பு முரண், உணர்ச்சிப் பாங்கு போன்றவை (கதையியல், பக்.8) காமு என்னும் கதாபாத்திரம் ஒரு சாதாரணப் பெண்ணாகத் தனக்கான அறிவினை குடும்பத்திடமிருந்து மட்டும் பெற்றவளாகவே அறியப்படுகிறாள். ஆனால் திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவனுடன் நாகப்பட்டினம் செல்லும் பொழுது ஒவ்வொன்றையும் புதிதாகக் காணுகின்றாள். அதற்கான விளக்கத்தை, தனது கணவன் மூலமே பெறுகிறாள். திருமணத்திற்குப் பிறகே பொது வெளி சார்ந்த அறிவினை அவள் பெறுகிறாள். பலதரப்பட்ட மனிதர்களோடு பழகத் தொடங்குகிறாள். அவர்களைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்கிறாள். திருமணத்திற்குப் பிறகு மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை என்றாலும், மீனவப் பெண்ணான மீனா குறித்து, காமு மனதில் ஒரு சிடுக்கு விழுகிறது. அவள் மனதில் உறுதல்லாகவே இருக்கிறது. திருமணத்திற்கு முன்

பெற்றோரின் ஆளுகையிலும், திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவனின் ஆளுகையிலும் இருக்கும் காழு, சுப்புணி அவளை விட்டு ஓடியதும் அவளுடைய சூழல் மாறுகிறது. எதிர்பாராமல் உருவாகும் இச்சூழலை எதிர்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை வாழ்க்கையே அவளுக்கு வழங்குகிறது. அதன் பிறகு அவள் எடுக்கும் ஒவ்வொரு முடிவும் தீர்க்கமாகவே அமைகின்றது. சூழலே சமூகவெளியில் தனக்கான இருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் மனோதிடத்தை அவளுக்கு வழங்குகிறது. ஆனாலும் புறச்சூழலும், அகச்சூழலும் உருவாக்கும் நெருக்கடி, அதனால் உருவாகும் மன அழுத்தமும் வெளிப்படத்தான் செய்கிறது. சுப்புணியின் அக்கா முத்துவேல் நடத்தை சரியில்லை என்ன செய்வது என்று, காழுவிடம் பேசுவதற்கு வருகிறாள். அப்போது,

நான் ஒருத்தி எவ்வளவுதான் தாங்கிக்கிறது... மனுசனா பொறந்தவங்க பொண்டாட்டிய - இப்படியா தவிக்கவுட்டுட்டு ஓடிப்போவலாமா? பாருங்க! இந்தப் பொண்ணுக் கமலாவுக்காக யாருக்கு முந்தானை விரிச்சாளோன்னு ஒரு பேச்சு.. அவங்க செத்துப்போய்டாங்கன்னு ஒரு பேச்சு.. இவ இன்னும் பூவும் பொட்டுமா சிங்காரிச்சிக்கிட்டு லாத்திக்கிட்டு - மினுக்கிட்டு திரியறானு ஒரு பேச்சு ஊர்ல பேசற பேச்சு இன்னதுன்னு இல்லே - நா எவ்வளவுதான்னு கேட்கிறது என்று சொன்ன காழு ஓவென்று வாய்விட்டு அழுது (நல்லநிலம் , பக். 398) புலம்புகிறாள்.

தனது நாத்தனார் செல்வச்செழிப்புடன் இருந்தாலும் உறவுகளிடம் எவ்வித உதவியையும் எதிர்பார்க்காமல், கணவன் சென்ற பிறகு தாய் வீட்டிற்கு வந்து இருக்கச் சொல்லும் பொழுதும் அதனை மறுத்து எனக்கான வாழ்க்கை இங்குதான் உள்ளது, எது வந்தாலும் அதனை எதிர்கொண்டு வாழ்வேன் என்று வாழ்கின்றாள். அவளுடைய தோழி அம்புஜம் விரக்தியில் புலம்ப, ஆறுதல் கூறும்பொழுது சுப்புணியின் மேல் கொலை பழி விழுந்ததால், ஊர் ஒதுக்கி வைத்த நிலையைக் கூறி மனதாரியம் ஊட்டுகிறாள்.

இதெப்பாரு அம்புஜம்! கஷ்டங்கிறது உனக்கு மட்டும் தான்னு நெனச்சிக்காதே என்னெப்பாரு, ஊருல அப்பாக்கிட்ட

செல்லமா வளர்ந்தேன். காலத்துல கல்யாணமாவலங்கிற குறைத் தவிர வேறு குறை எனக்கு அவுங்க வைக்கல, ரெண்டாந்தாரமா இவுகளுக்கு வாக்கப்படப் போறேமேன்னு ஆரம்பத்துல திகிலா இருந்துச்சு. கழுத்தையும் நீட்டியாச்சு. கழுத்துல தாலி ஏறினப்புறம் இவுங்கமனுஷி யாயிட்டேன். வந்த இடத்துல அனுசரிச்சுப் போவணும்னு இருந்தேன். இப்போ பாரு - ஊருல ஒரு கொலை நடந்துச்சு. இவுங்கதான் கொண்ணிருப்பாங்கன்னு பலருக்குச் சந்தேகம். அவுங்களோடு அண்ணன் தம்பியா பழங்கினவங்களே இப்ப ஒதுங்கிட்டாங்க. ஒதுங்கினதுதான் ஒதுங்கினாங்க சும்மாவாவது இருக்கப்படாதா? எங்க நெலத்துல யாரும் கூலி வேலை செய்யப்படாது - ஒத்தாசையா இருக்கப்படாதுன்னு தண்டோரா போட்டாங்க. (நல்ல நிலம், பக்.389)

என்று வேதனையோடு கூறுகிறாள். சுற்றியுள்ள மனிதர்கள் உருவாக்கக் கூடிய சிக்கலில் இருந்து போராடி அதிலிருந்து மீள்கிறாள். ஆனால் அவளுடைய அகம் சார்ந்த சிக்கலுக்கு, காலாச்சாரத்தின் விளைபொருளான அவள் தன்னை நிலை நிறுத்திக்கொள்ள எங்கிருந்து பெறுகிறாள். மரபுச்சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள பெண் என்னும் பிம்பத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்பவளாகவே காழு இருக்கிறாள். அதன் அழுத்தம் வேறு வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுகிறது. வாழ்க்கையின் மீது வெறுப்பும் சலிப்பும் அவ்வப்போது உண்டானாலும், தன்னை இயங்க வைத்துக்கொள்ளுவதற்குச் சக மனிதர்களை நேசிக்கிறாள், அதே நேரத்தில் எண்ணப் பிறழ்வு உள்ளவர்களை விலக்குதலும் செய்கிறாள். அனைத்தும் விதியென நொந்து கொண்டு மூலையில் முடங்கிவிடவில்லை வாழ்க்கையை எதிர்த்துப் போராடுகிறாள். தெய்வங்கள் துணை நிற்கும் என நம்பிக்கை வைக்கிறாள்.

மீனவப் பெண் மீனாவுடனான தன் கணவன் கொண்டிருந்த தொடர்பையும் அதன் மூலம் உருவான நீலமேகத் தையும் அவள் வெறுக்கவில்லை. அதைப் பற்றிய சிறு உறுத்தல் இருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாள். மூத்த மனைவியின்

குழந்தை முத்துவேலனையும் வேறுபாடு தெரியாமலே வளர்க்கிறாள். ஆனால் 15 வருடங்கள் கழித்து வரும் சுப்பணியிடம் துணையாகயிருக்க வேண்டிய காலத்து இல்லாமல் இப்பொழுது வந்த என்ன என்று பொருமுகிறாள்,

ஒரு வருஷமா இரண்டு வருஷமில்லே... பதினைஞ்சு வருஷம் - எத்தன தினுசா விஷமப் பார்வை - ஊர்ல பெரிய மனுஷன் சின்ன மனுஷன்னு வரைமுறை இல்லாம எத்தனை கரிசனை - எல்லாமே எதுக்கு? படுத்துக்கிறதுக்குத்தானே - மம்.. பின்னே அது இல்லாம பொறவு வேறென்ன? நான் பொறப்பெடுத்தது இந்த ஊருக்கு வந்தது - கண்டவனுகிட்டே முந்தானை விரிக்கத்தானா? அப்பப்பா - எத்தனை பேர்கிட்ட பயந்து - ஓடி மம் - நெனச்சா நெஞ்சு பதறுது!

மம் - எவ்வளவோ பட்டாச்சு - அப்போ அனுபவிக்கிற வயசுல ஊரை விட்டு ஓடிப்போயாச்சு - இப்போ இஞ்சி காஞ்சா சுக்குங்கிற கதையா இங்கே எல்லா ஆசையும் அவிஞ்சு போனப்பறம் வந்து நின்னா எப்படி? காழுவுக்கு துக்கம் தொண்டையை அடைக்க உடம்பும் மனமும் பலவீனமுற, அப்படியே நகர்ந்து தூணோரம் சாய்ந்து குத்துக்காலிட்டு அமர்ந்துகொண்டாள் (நல்லநிலம், பக்.608). இனி அவன் துணை தேவையில்லை என முடிவும் செய்கிறாள். அதே நேரத்தில் தென் ஆப்பிரிக்காவில் பாக்கியம் மூலம் உருவான சகுந்தலாவை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாள், தாய் இல்லாத பெண் என அளவுகடந்த பாசத்தோடு, இந்த வயதில் தாய் துணை தேவை எனத் தன்னோடு வைத்துக்கொள்ளுகிறாள். தன்னை அலட்சியம் செய்து, தவிக்கவிட்டு, நிராதரவாக விட்டு ஓடிய சுப்பிணியை எண்ணி மருகினாலும், மனத்திடத்துடன், கௌவரத்துடன், தலைநிமிர்ந்து தானும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழவைக்கின்றாள்.

அவளுடைய சிறு வயது தோழி அம்புஜம் நிராதரவாக வந்து நிற்கும் பொழுது அவளுக்கான ஒரு வழியைக் காட்டுகிறாள். காழுவின் அயல்வீட்டு அம்மாக்கண்ணுவுக்கு, கணக்குப் பிள்ளையுடன் ஏற்பட்ட உறவைக் கண்டித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவளுக்குப் புத்தி கூறி, துணையாக நின்று அவளுடைய

சிக்கலைத் தீர்த்து வைக்கின்றாள். உனக்கு ஏன் இந்த வேண்டாத வேலை என்று மாணிக்கம் பிள்ளை கூறும் பொழுது அதனைப் புன்னகையால் கடந்து செல்லுகின்றாள். தன் சக மனிதர்கள் படுத்தியார் கண்டு தன்னால் ஆன உதவிகளைச் செய்பவளாக இருக்கின்றாள்.

சப்புணியின் வாழ்க்கை முதல் மனைவி அபயாம்பிகை, தொடுப்புமீனா, இரண்டாம் மனைவி காழு, தென் ஆப்பிரிக்காவில் பாக்கியம் என நால்வருடன் இணைந்துள்ளது. ஊரை விட்டுப் போகும் போதும் சரி அவன் திரும்பி வந்து பிறகும் சரி எவ்விதமாகக் குற்றமனப்பான்மையும் அற்றவனாகவே இருக்கிறான். சப்புணி தான் செய்ததற்கெல்லாம் சொல்ல முடிந்தது இவ்வளவுதான் மகனே வேலு! இந்த குடும்பத்துல யாருக்கும் வேண்டாதவனா போய் தேன்கிறது வாஸ்தவம் தான், ஆனா என்னாலே அப்படி மத்தவங்களைப் போல ஒதுங்கிப் போய்விட முடியலப்பா. நீ ஊரை விட்டு போறதுக்கு எதுவோ ஒண்ணு காரணமாக இருந்தது போலவே நானும் ஊரை விட்டுப் போகும்படியா ஆச்சு அதைத் தவிர நான் வேற எந்த குத்தமும் செய்யலேப்பா என்று மெல்லிய குரலில் அவனுக்கும் மட்டும் கேட்கும் குரலில் கூறுகிறான். என்ன காரணமாக இருந்தாலும் இங்கிருந்து அதனை எதிர்கொள்ள முடியாமல் கோழையைப் போல் எங்கோ சென்றதை எப்படி நியாயப்படுத்த முடியும்.

1895-1896இல் கதை தொடங்கி 1947இல் முடிகிறது. சுதந்திரப் போராட்டக் காலக்கட்டத்தில் கதை துவங்குவதால் அன்றையச் சூழலில் நடைபெற்ற அரசியல் அசைவுகளையும், சுதந்திர வேட்கையையும், அது தொடர்பாக நடைபெற்ற போராட்டங்கள், சமூக மாற்றங்கள் போன்றவை, கதையின் ஊடாக நெய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதோடு தஞ்சை மாவட்டத்தின் நாகைப் பட்டினம் பகுதி வாழ்க்கையைத் தற்போது காணமுடியாத ஒரு வாழ்க்கையை சுதந்திர போராட்டம், பொன்மலை ரயில்வே ஒர்க் ஷாப் மாறியது. விவசாயி தொழிலாளியாக மாறியது. பர்மாவிற்கு ஓடிப் போனவன் இரண்டாம் உலக மகாயுத்த காலத்தில் தப்பி வருவது, அதன் சிரமம் என்னும் பல இழைகளைக் கோவையாக்கிப் புனைகதையை உருவாக்குகிறார்.

இப்புனைகதையினுள் பல்வேறு விதமான பெண்கள் வந்து போகிறார்கள் காழுவின் தோழி அம்புஜம், நாத்தனார் லட்சுமி, கோகிலத்தம்மாள், அம்மாக்கண்ணு, நமசிவாயத்தின் அக்கா சரசு, மீனா, சாத்தாரான் மனைவி சீதா. அம்புஜம் கணவனை இழந்து நாதியற்றுக் காழுவிடம் வரும்பொழுது, அம்புஜம் சுயமாக வாழ அவளுக்கு வழி செய்து கொடுக்கிறாள். சாத்தாரான் மனைவி சீதா முதலில் நமசிவாயத்தோடு தொடர்பும், பின்னால் சந்தர்ப்பவசத்தால் கணக்குப் பிள்ளையோடும் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. காழுவின் வாழ்க்கை பாழானதற்குத் தான் காரணமோ என்ற எண்ணம் அவள் மனதில் உறுத்திக்கொண்டு இருந்ததால் சாந்தானத்தைத் தத்து எடுத்து, தனது சொத்தை அவனிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறாள். அதற்கு, கணக்குப் பிள்ளை எதிராகச் செயல்படுகிறான். இந்தப் பெண்கள் அனைவரும் அவரவர் போக்கிலே தங்களின் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

பாவை சந்திரன் ஐம்பது ஆண்டுகால வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்கிறார். தாம் கண்டு, கேட்டு, வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவமாகவே கதை மாந்தர்களைப் படைத்துக்காட்டுகிறார். நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தின் கடல்கரையோர கிராமத்தின் குடும்ப வரலாற்றினை எழுதுகிறார். அவர்கள் வாழும் மண்ணின் தன்மை, அந்த மண்ணுக்கு ஏற்றார் போல அவர்கள் தங்களது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளும் முறையைக் காட்சிப்படுத்துகிறார். இதில் முற்போக்கு சிந்தனைகளோ அல்லது கதாமாந்தர்களை இலட்சிய மாந்தர்களாக நகர்த்திச் செல்லும் போக்கோ காணமுடியாது. அவரவர் வாழ்க்கையை அவரவர் வாழ்கிறார்கள். இதில் காழுவின் தம்பி முத்துச்சாமி உப்பு அள்ளும் போரட்டத்தில் கலந்துகொண்டு, அதில் காயமுற்றுப் பிரஞ்சை இல்லாமல் ஒரு மருத்துவரின் உதவியால் காப்பாற்றப்படுகிறான். அங்கு அவருடைய மகள் கணவனை இழந்து ஒரு குழந்தையுடன் இருக்கிறாள். அவனை வாஞ்சையோடு கவனித்தும் கொள்ளுகிறாள். அவளை அவனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்திருக்கலாமே என்ற எண்ணம் நமக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால் ஆசிரியர் காழுவின் ஆத்தா சாவை முன்னிறுத்தி அவளின் ஆசை காரணமாகக் காழுவின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்வதாக

இயல்பாக எழுதிச்செல்கிறார். அதுபோலவே சுப்புணியின் முத்த தாரத்து மகன் முத்துவேலன் பர்மாவில் இருந்த போது ஐயர் குடும்பத்துப் பெண் சகுந்தலாவுடன் பழகியதாகக் காட்டுகிறார். இவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து கூட வைக்கலாம் ஆனால் அப்படியானப் புரட்சி சிந்தனைகளையெல்லாம் அவர் கூற வரவில்லை. அன்றைய சூழலில் மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை அப்பட்டமாக அப்படியே பதிவு செய்கிறார்.

வரலாற்று மனிதர்கள் குறிப்பாக மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, உப்புச் சத்தியாகிரகத்தில் முன்னணியில் இருந்த சர்தார் வேத ரத்தினம் பிள்ளை போன்றோர் இயல்பாக கதையோட்டதோடுக் கலந்துவிடுகிறார்.

ஓர் ஆண் இல்லையென்றால் அக்குடும்பத்தின் முக்கியத் துவம் இழக்கப்படுகிறதா என்ற கேள்வி எழுகிறது? எந்தக் காலமாக இருந்தாலும் ஒரு பெண் தனித்து வாழ எத்தனையோ பாடுகளைக் கடந்து வரவேண்டியுள்ளது. காழு தனித்து விடப் பட்டாள் என்றாலும் மங்கலத்தில் இருந்த மாணிக்கம் பிள்ளை, ஐயர் குடும்பம், நாகப்பட்டினத்துக்குடும்பம் அனைத்தும் துணை நிற்கின்றனர். ஒரு புறம் சுப்புணி மீது கொண்ட நல்லபிப் பிராயமும் அக்குடும்ப மரபும் அதற்குக் காரணமாக அமைவதாக உள்ளது. ஆனால் சுப்புணி இருந்தவரை நண்பன் போல் உதவிய கணக்குப்பிள்ளையின் உண்மை சொரூபமும் வெளிப்படுவ தையும் காட்டுகிறார். பாக்கியத்தின் மகள் சகுந்தலா பாட்டுக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறும் போது, நம் குடும்பத்தில் இது போல் பழக்கமில்லையே என்று மறுத்தாலும் கால மாறுதலுக்கு ஏற்ப மாற்றம் தேவை என்பதை உணர்ந்து சம்மதிக்கும் சமூக மாற்றத்தையும் பதிக்கிறார். கதையின் இறுதியில் முத்துவேலன் திருமணம். சென்னையில் சுதந்திரத் தினக் கலவரத்தில் மாட்டிக் கொள்கிறான். திருமண நாளன்று அவனைக் காணாது அனைவரும் தவிக்கின்றனர். முகூர்த்த வேளையும் வந்துவிட்டது அப்பொழுதுதான் காழுவின் தம்பி முத்துச்சாமி உண்மையைக் கூறுகின்றான். மணமகளின் வீட்டார் எதிர்ப்பு தெரிவிக்க. மணமகள் முத்துவேலனுக்காக, காத்துக்

கொண்டிருப்பதாகக் கூறி வாயிலை நோக்குவதாகக் கதை முடிகிறது. வாழ்க்கை என்பது நம்பிக்கையின் மீது ஆதாரப்பட்டு நிற்கிறது. அவளும் நம்பிக்கையோடு காத்திருப்பதான முடிவினைக் கூறுகிறார்.

இந்நாவல் குரல் மிக மென்மையானது, கனிவு கொண்டது, நட்புணர்வு கொண்டது எங்கும் இரைச்சல் இல்லை கோஷங்கள் இல்லை கொள்கைகளின் கோர தாண்டவம் இல்லை என்று வெங்கட் சாமிநாதன் குறிப்பிடுவது போல யதார்த்தமான மனிதர்களை நம்மோடு உலவ விடுகின்றார். இப்புனைகதையினுள் பயணிக்கும் போது கதைகூறும் நிலம் குறித்த வருணனை, அன்றாட வாழ்க்கையில் நடக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு அசைவுகளும் நுட்பமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இக் கதையில் படைக்கப்பட்டுள்ள கதாபாத்திரங்கள் அதனதன் வேலை நிறைவாகச் செய்கிறது. ஒரு சிக்கலை உருவாக்கி அச் சிக்கலுக்கான சூழலமைவும் யதார்த்தமாக அமைந்து, அதனை எதிர் கொண்டு போராடும் நிலையையும், கதைப் பின்னலோடு, தேர்ந்த கதை சொல்லியாகப் பாவை சந்திரன் கதைக்கின்றார். எதார்த்தம் என்றாலும் புறச்சூழல், புறத்தேடலுக்கான காரணங்களோடு அகச்சூழல், அகத்தேடலும் இருந்திருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். இக்கதையின் தொடர்ச்சி இரண்டாம் பாகம் விரைவில் வெளிவரவுள்ளது.

ஆசிரியரைப் பற்றி

பாவை சந்திரன் பத்திரிக்கையாளர், பொறுப்பாசிரியர், நாளிதழ் ஆசிரியர், இலக்கியம், சின்னத்திரை, நூல்பதிப்பு எனப் பன்முகம் கொண்டவர். நல்ல நிலம் மட்டுமல்லாமல் இலங்கைத் தமிழர் போராட்ட வரலாறு (1986), ஈராக் - மனித நாகரிகத்தின் தொடட்டில் (2004) தினமணியில் ஈழப்போராட்ட வரலாறு(2010) குறிப்பிடத்தக்கது

உசாத்துணை

1. நல்ல நிலம், பாவை சந்திரன், இரண்டாம் பதிப்பு - 2013.
2. நவீனத்துவம் - தமிழ்- பின்நவீனத்துவம், கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, முதல்பதிப்பு- 2010.

3. நாவலும் வாழ்க்கையும், கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, முதல் பதிப்பு- 2013.
4. கனவுகளின் விளக்கம், தமிழில் நாகூர் ருமி, இரண்டாம் பதிப்பு, 2014.
5. கதையியல், க. பூரணச்சந்திரன், முதல் பதிப்பு- 2012

15. வேல. ராமமூர்த்தியின் புனைவெழுத்து

(பெண்ணும் பெண்சார்ந்த பாடுகளும்)

கரிசல் காட்டுப் பூமியான ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பெருநாழி நிலப்பரப்பினுள் இருந்து தன்னுடைய எல்லாக் கதைகளையும் உருவாக்கி வருபவர் வேல. ராமமூர்த்தி. அவை கதைகளே அல்லவாழ்க்கைபாடுகள். கருவேலங்காட்டைச் சுற்றி, தேடி அலைந்து தன் சொந்த சமூகம் சார்ந்த கதைகளை அப்பழுக்கற்று இறுகப் பின்னி இது தான் நாங்க என்று பச்சை ரத்தம் கசிய நம்முன் தூக்கிப்போடுகிறார் (பதிப்புரை, 2015) இராணுவப் பணி, தபால்துறைப் பணி, தொலைக்காட்சித் தொடர், நாடகம், தொழிற்சங்கம், அறிவியல் இயக்கம், தழுஎச, சினிமா எனப் பல்வேறு தளங்களில் இயங்கிய அனுபவங்களை அவர் பெற்றிருந்தாலும், அவர் பிறந்த மண்ணில் கண்டு, கேட்டு, அனுபவித்தவற்றையே கதையாகப் படைக்கிறார். இவரின் கதைகள் பெரும்பாலும் சுயசாதி பற்றியது, சுயசாதி குறித்துப் பெருமிதங்களைப் பற்றிய பேசும் நிலையில் இருந்து, நிதர்சனங்களை விமர்சனப் பார்வையோடு படைத்துள்ளார். இவ்வாறு படைக்கும் பொழுது, தம் உறவுகளின் எதிர்ப்புக்கும், சிக்கல்களுக்கும் உள்ளானதைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார். என் துவக்க (தொடக்க) கால எழுத்துக்கள் என் உறவுக்காரர்களின் கடும் எதிர்ப்புகளுக்கு உள்ளாயின ஒளிவுமறைவின்றி அவர்களை நான் எழுதிக் கிழித்த கிழிப்பில் என்னைக் கொலை செய்து விடவும் துணிந்தனர். என் கோபத்திற்குத் தார்மீக நியாயம் இருந்தது. என் மீதான அவர்கள் கோபத்திற்கும் நியாயம் இருந்தது. பெருத்த இழப்புக்களுக்குப் பின் என் எழுத்து தடம் மாறக் காணோம். என் எழுத்துக்கான தேவை என் மண்ணில் இன்னும் இருப்பதால் களம் மாறாமல் கதை சொல்லி வருகிறேன். வாசகனின் கபாலத்தைப் பிளந்து, அறிவையும் புத்திமதிகளையும்

குடம் குடமாய் கொட்டுகின்ற வேலையை நான் செய்தவனில்லை. பாமரர்களையும் கொஞ்சம் படித்தவனையும் கோபம் கொள்ளச் செய்திடவே எழுதினேன். அது நடந்தது. (மாற்றுவெளி, ஆய்விதழ், பக்கம் 146) இடதுசாரி சிந்தனை கொண்டவர் ஆகையால் 1990களுக்குப் பிறகு உருவான சிதைந்து போன முற்போக்கு வாதம் என்று கூறக்கூடிய தங்களைப் பற்றி தாங்களே எழுதுவது, இதுவரை சொல்லப்படாத, எழுதப்படாதவற்றை எழுதவேண்டுமென இயங்கி வரும் இமயம், கண்மணி குணசேகரன், ஜோடி. குரூஸ், சோ.தர்மன், சின்னப்ப பாரதி, சு. வேணுகோபால், தேவிபாரதி போன்றவர்களைப் போன்றே தமது பெருநாழி கிராம மக்களின் வாழ்க்கையை எழுதுகிறார். 1871இல் காலனிய ஆட்சி சில குறிப்பிட்ட சாதியினர் மீது குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் கொண்டு வந்தது. அவற்றுள் இப்பகுதி மக்களும் அடங்குவர். இதனையும் நாம் பின்புலமாகக் கொள்ளவேண்டும். இவருடைய சிறுகதைகள் நீளும் ரெக்கை, வேட்டை என்னும் இரண்டு தொகுப்புகளாகக் காவ்யா பதிப்பகம் 2002 , 2007இல் வெளியிட்டுள்ளது. அதனை ஒரே தொகுப்பாக 38 சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வம்சி பதிப்பகம் 2015இல் வெளியிட்டுள்ளது. களவு, வன்மமும், வீரமும் புதைந்த மண்ணில் இருந்து உருவாக்கப்பட்டுள்ள, இக்கதைகளில் பெண், பெண் சார்ந்த வெளி எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிவதான உரையாடலாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

வேல. ராமமூர்த்தி தேர்ந்த கதைசொல்லி என்பதால் அவருடைய கதைகள் அனைத்தும் வாழ்வின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தை காட்டி வாழ்க்கையின் அடியாகவோ அல்லது பிரச்சனையின் அடியாகவோ தோன்றும் ஒரு மனநிலை அல்லது உணர்வுநிலையை உருவாக்கி (2013;6) வாசகனின் மனத்தில் சிறு சலனத்தை, சில வேளை அதிர்வினை உண்டுபண்ணுகின்றன. வாழ்க்கையின் கவனப்படுத்தாத பக்கங்களைக் கவனப்படுத்துவதோடு அவற்றைக் காட்சி படிமமாய் நம்முன் விரித்துப்போடுகிறார். இவருடைய கதையின் ஊடாகப் பயணிக்கும் பொழுது, மாற்றத்தை நோக்கி செல்லும், களவு வாழ்க்கையில் இருந்து விடுபடாத காலக் கட்டம். சிறு பிரச்சனைகளைக் கூடப் பெரிதாக்கி வெட்டு, குத்து என வாழ்க்கூடிய இந்த வாழ்க்கைக்குள் இருந்து பெண்களின் மனநிலை எழுதுகிறார்.

சிறு சண்டை என்றாலும் சேலை முந்தானையை இடுப்பில் இறுகச் சொருகியபடி பெண்கள் பரணி பாடிக்கொண்டு வந்தனர். கைகளில் துடைப்பம், குத்துக்கம்பு (2015;46) எடுத்து வரும் பெண்களை எழுதுகிறார். சக்கம்மா என்னும் கதையில் மாப்பிளைக்காரி குமராயியை விடுத்து (வேம்புவின் அக்கா நாத்தனார் குமராயி. மாப்பிளைக்காரிதான் முறையுள்ளவரைத் திருமணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். வேறு பெண்ணை மணக்க வேண்டும் என்றால் அந்தப் பெண்ணிடம் அனுமதி பெற்று, அவளுக்குப் பொருளாதார நிலையில் உதவி செய்த பிறகே செய்யவேண்டும் என்பது அப்பகுதியின் வழக்கம்) வேம்பு சக்கமாவைத் திருமணம் செய்து வந்த போது அதனைப் பொறுக்க முடியாமல் விளக்க மாறு, அரிவாள் மனையோடு குமாராயி வீட்டுக்கள் நுழைந்தாள் அவளோடு ஐந்தாறு குமரிகளும் வந்தனர். உலர்ந்து விரிந்து கிடந்த சக்கமாவின் நீளமான கூந்தலைக் கொத்தாகப் பிடித்துத் தெருவுக்கு இழுத்து வந்தார்கள். விளக்கமாற்றாலேயே சக்கம்மாவை அடித்தார்கள். அரிவாள்மனையால் கூந்தலை அரிந்தார்கள். சக்கம்மா தெருவில் புரண்டு அலறினாள். அவளின் சேலையை உரிந்து அம்மணமாக்கினார்கள் (2015;20). செவ்வந்தி என்ற பெண் குல நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவளுடைய காது கேட்காத, வாய்பேசாத, வயது வராத தங்கை மயிலுவை அவளுடைய கணவனுக்கே கட்டி வைக்க அதனை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல், திருமணம் ஆன மறுநாள் தங்கை பெரிவளாக அவளுக்கு முட்டையில் எருக்கம் பாலினைக் கலந்து கொலைசெய்கிறாள் (2015;189). அங்கம்மா மடிக்குள் கிடந்த இருளாயியைத் தள்ளி விட்டாள்... சேலைத் தலைப்பை வாரி இடுப்பில் இறுக்கிறாள், தலைமுடியை அள்ளி முடிந்தாள். படிதாவி வீட்டுக்குள் ஓடி சனி மூலையில் சாய்திருந்த குத்துக் கம்பை எடுத்தாள். மறுபடியும் தெருவுக்கு வந்தாள்... அங்கம்மா, குத்துக் கம்பின் அடிதிருப்பி, ஓடிப்போய் ஏட்டய்யாவின் நெஞ்சில் ஓங்கி அடித்தாள் (2015;326). தெனமும் நாவுக்கு ருசியா கள்ள ஆட்டுக் கறி கேக்குதோ? மறுபடியும் லத்தி அடி, உச்சந்தலையில் சுடும் கறிக்குழம்புச் சட்டியோடு பொம்பளைகளைத் தெருவில் வரிசையாக நடக்க விட்டார்கள். (2015;325) இவ்வாறாகப் பெண்கள் களவு வாழ்க்கைக்குத் தங்களை ஒப்படைத்துக்

கொண்டு அந்த சூழலின் வன்மத்தோடும், தைரியத்தோடும், குரோதத்தோடும் இருக்கிறார்கள். தனக்குக் கிடைக்காத ஆண் வேறு ஒரு பெண்ணுக்குக் கிடைத்துவிட்டானே, மனம் ஏற்று கொள்ள மறுக்கிறது. அவனை அவமானப்படுத்திப் பார்க்க வேண்டும் எண்ணத்தின் விளைவாகத் தன்னிலை மறந்து செயல்படுபவளாகக் குமராயி இருக்கிறாள். தன் உடன்பிறந்த தங்கை என்று கூட பாராமல் வாழ்க்கையைப் பங்கு போட வந்த எதிரியாகவே பாவித்து மயிலைக் கொலை செய்யும் அளவுக்குத் துணிகிறாள் செவ்வந்தி.

வெளியில் இருந்து பெருநாழி கிராமத்திற்கு வரும் உயர்சாதி வாத்தியார் சீரங்கன் இவ்வூரின் பெண்ணான சீதையைக் காதலித்து அழைத்துக்கொண்டு சென்று திருமணம் செய்த பின்பும், அவள் மாமியார் அவளை இறுதி வரை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், பேரக்குழந்தைகளிடமே சீதையைப் பேயாக உருவகப்படுத்திக் கதைகளைக் கூறுகிறாள். சீதை இறந்த பிறகும் அவளால் தன் குலத்துக்கு ஆசாரம் கெட்டுவிட்டது எனப் பிணத்தை அப்புறப்படுத்த தூரிதப்படுத்தும் அவளின் மனநிலை, தன் மகனையும் அவளைத் தொட்டுத் தூக்கவிடாமல் தடுக்கிறது. ரோமங்கனையெல்லாம் பிடுங்கி நெருப்பில் புரட்டிச் சுட்ட குருவி போல், திரேகம் குறுகிச் செத்துக் கிடந்த சீதாதேவியை முற்றத்தில் இழுத்துப் போட்டார்கள் (2015:69) எனத் தொடங்குகிறது அக்கதை, மௌனி படைத்த மாற்றம் கதையில் மனைவி இறந்து கிடக்க கணவன் மனைவியின் நினைவுகளில் வயப்பட்டவனாக இருப்பான். புதுமைப்பித்தன் படைத்த செல்லம்மா கதை மனைவியின் மரணத்தில் இருந்து தொடங்கிப் பின்நிகழ்வுகள் அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பேசுகிறது. ஆனால் சீதாதேவி கதையில் அவள் இறந்த பிறகு அவளோடு வாழ்ந்த நினைவுகள் சிறிது கூட இல்லாமல், தன் தாய் சொல்வதைக் கேட்டு, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இணைந்து வாழ்ந்த மனைவி இறந்த பிறகும் நிராகரிப்பதும், இறுதி கடமையைச் செய்ய மறுப்பதும், அவளின் சொந்த ஊருக்கே அனாதைப் பிணமாக அனுப்ப முற்படுவதும் மனிதத் தன்மை அற்ற செயல். அவனுடய பெண் குழந்தை அம்மாவோடு செல்கிறேன் என்று கூறி வேனில் ஏறி அவன் முகத்தில் காறி உழிந்துவிட்டுச் செல்கிறாள்.

வீரம்மா ஒரு பெண்ணுக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்டக் கொடுமை கண்டு ஒருவனைக் கொலை செய்கிறாள் (2015:174) சிப்பிகதையில் வரும் மீனாட்சி தன் கணவனுடன் சுதந்திரமான வாழ்க்கை வாழ்கிறாள் (2015:92). எங்கிருந்தோ வரும் கிறுக்குப் பிடித்த சண்முகத்தைத் அன்போடு அரவணைக்கும் அன்னக்கிளி (2012:224) சக்கம்மாவைக் கண்ட செல்லம்மாவிற்கு அவளைப் பார்க்கப் பார்க்க கண் குளிர்ந்தாலும் புருசனுக்குப் பயந்து முகத்தைச் சுருக்கி கொள்கிறாள் (2015:19) தன் கணவனைக் கொன்ற தம்பி வேம்பு திரும்பி வரும் பொழுது ஊரே, செல்லமாவின் மகன் பழிவாங்க போவதாக எண்ணுகிறது ஆனால் இறுதி மூச்சு செல்லமாவின் மடியில் பால் ஊற்ற பிரிகிறது (2015:19).

பெண்ணிற்கான சமூகவெளியை, தங்கை பெரியவளாக ஆனதும் அக்கா வேதனையோடு, தகப்பனுக்கு முகம் கூட காட்டாமல் பெண்மைகாத்து, இரவில் நடந்து, பகலில் அடைந்து ஒருநாள் திடுதிப்பென ஊரரிய ஒருவனுக்கு உடமையாகி, மடிவிரித்து, கண்ணிலும், கையிலும் பாரம் சுமந்து கொண்டவன் கொல்ல வந்தாலும் கூச்சலிடாமல் மானம் காத்து, சுமங்கலியாய் மூச்சு அடையத் தவமிருந்து... (2015:277) என இறுக்கி அணைத்து அழுவதாகக் கூறுகிறார். இப்படியான வாழ்க்கை தான் பெண்களுக்கு இருந்துள்ளது. இந் நிலையிலிருந்து காலம் மாறி கொண்டு வருவதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

ஒரு ஆளான குமரி... நடுத்தெருவுல... நாலு சனத்துக்கு முன்னாடி... ஒரு எளவட்டத்துக்கு ஆலாத்தி எடுக்கிறதுன்னா... என்ன திமிரு!... இருளாயி உரக்க கத்தினாள் காலம் கெட்டுப் போகலே... காலம் மாறிக்கிட்டு வருது. அதை யாராலே தடுக்கமுடியும் (2015:243)

வேல. ராமமூர்த்தியின் கதைகளில் பெண் பாத்திரங்கள் குறைவாகவே வருகின்றனர். அவர்களின் வெவ்வேறு பட்ட மனநிலைகள் காட்டப்பட்டாலும் ஒரு துயரமான வாழ்க்கையே வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். மூர்க்கமும், முன்கோபமும், கோபத்தால் விளையக்கூடிய சிக்கல்களை எண்ணாமல் முடிவெடுப்பதும் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை முடிவு செய்கிறது.

இப்படைப்புகள் அச்சமுகத்தின் மனதினை அசைத்துப்பார்க்கிறது. சமுகநீரோட்டத்தில் இணைய தங்களை எந்த இடங்களில் எல்லாம் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வெளிப்படையாக அல்லாமல் சிந்திக்க வைக்கிறது. இப்பகுதியில் உள்ள பெண்களுக்கு வேறு ஒருவகை அறிவு திறப்பு உருவாகும் பொழுது, மாற்றங்கள் உருவாகும் அதற்கான சாட்சியங்களை இது போன்ற படைப்புகள் உருவாக்கும். தங்களைப் பற்றி உயர்வாகவே எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் எந்தச் சமுகமும் வீழ்ச்சியை நோக்கிச் செல்லும். அதில் உள்ள குறைகளை ஆராய்ந்து தேவையற்றவற்றைக்களையும் பொழுது தான் உயர்சிந்தனை உடைய சமுகமாக மாறும். அதனை இப்படைப்புச் செய்கின்றது.

உசாத்துணை

1. வேல. ராமமூர்த்தி, வம்சி புகஸ், 2015
2. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், 2013
3. செல்லப்பா சி.சு. தமிழ்ச் சிறுகதை பிறக்கிறது, காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2007
4. மாற்றுவெளி ஆய்விதழ், தமிழ்ச் சிறுகதைச் சிறப்பிதழ், 10

16. தமிழ்நூற்கள் கற்பித்தல் இணையத்தின் பங்கு

கல்விச் சூழலில் மொழி மற்றும் மொழிவழி உருவான இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவதற்கும், கற்பிப்பதற்கும் புதிய அணுகுமுறைகள் உருவாகியுள்ளன. மொழி பாணையோட்டு கீறல்கள், கல்வெட்டு, செப்பேடு, சுவடி, தாள் என பல்வேறு ஊடகங்களில் பதியப்பட்டது. அதுபோலவே கல்வி கற்கும் முறைகளில் குருகுலக்கல்வி, திணைப்பள்ளி, வளாகக் கல்வி என்ற நிலை மாறி அண்மை காலமாகக் கணினியில் தமிழ் மொழி ஏற்றப்பட்டும், அதன் வழியாக இணையக் கல்வியும் சாத்தியமாகி வருகிறது. இன்று நடைமுறையில் உள்ள வளாகக் கல்வி முறையில் மாணவன் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சென்று, குறிப்பிட்ட பாடத்தை மட்டும் பயிலவேண்டும். ஆனால் இணையக் கல்வியில் மாணவன் விரும்பும் நேரத்தில்/இடத்தில் விரும்பும் பாடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துப் படிக்கக்கூடியச் சூழல் இணையக் கல்வியின் மூலம் உருவாகிவருகிறது. எளிமை, விரைவு, விரிவு, மனமகிழ்ச்சி, பயன் விளைவு, உடனுக்குடன் உரையாடுதல் முதலிய தன்மைகளை இணையம் கொண்டிருப்பதால் கற்பிப்பதற்கும் கற்றலுக்கும் சிறந்த ஊடகமாக இணையம் விளங்குகின்றது.

கற்பித்தல் கற்றல் என்ற வினையின் இருசாராருக்கும் சம அளவில் பயன்படும் தொழில்நுட்பக் கருவியாகக் கணினி விளங்குகிறது. இது ஒருவிதத்தில் கல்வியில் ஏற்பட்டுள்ள புரட்சி தான். புரட்சி என்பது அடித்தளத்திலிருந்து ஏற்படும் பெரும் மாற்றத்தைக் குறிக்கும் சொல். கணினி மரபான வளாகக் கல்வியின் வெளியான வகுப்பறையிலும், புதிய முறைகளான திறந்த நிலைக் கல்வியிலும், புதியபுதிய பயன்பாடுகளை உருவாக்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. கணினி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் வேலைப்

பளுவையும் கற்பித்தல் உத்தியையும் மட்டுமே மாற்றி விட்ட கருவி அல்ல. மாணக்கர்களின் கற்றல் முறையையும் வெளிப்படுத்தும் முறையையும் மாற்றிவிடும் கருவியாக ஆகிக்கொண்டு இருக்கிறது. (http://ramasamy_writings.blogspot.in/2009/06/blog-post_22.html) கற்றல் கற்பித்தலில் புதிய திறப்புக்களை உருவாக்கியுள்ள இணையத்தில் தமிழ் மொழிக் கற்றல் கற்பித்தலில் குறிப்பாகச் செம்மொழித் தமிழ் நூற்கள் குறித்துக் கற்பதற்கும் கற்பிப்பதற்கும் தேவையான தரவுகளைத் தொகுத்து நோக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கணினியில் தமிழ்

கணினியில் தமிழ்மொழி எழுத்துரு கொண்டு வருவதற்குப் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவற்றில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள், வெளிநாட்டு வாழ் தமிழர்களின் பங்கு அதிகம் என்று கூறலாம்.

முதலில் தோன்றிய மென்பொருள்களில் ஓர் ஆவணங்கள் எழுதும் ஆதமி என்பதும் ஒன்றாகும். இது 1984 இல் கனடாவில் வாழும் முனைவர் ஸ்ரீநிவாசன் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் தமிழில் எழுதி அவற்றை அச்சப் பதிவு செய்து கொள்ளமுடியும். இம்மென்பொருள் அந்நாளில் தமிழ்க் கணினிப் பயனாளர்களிடம் பிரபலமாக இருந்தது. இதே நேரத்தில் தோன்றிய இன்னோர் மென்பொருள் பாரதி என்பதாகும். இது சிங்கப்பூர் மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் பிரபலமாக இருந்தன. (<http://ta.wikipedia.org>)

இதன் தொடர்ச்சியாகப் பல்வேறு எழுத்துருக்கள் உருவாகத் தொடங்கின. இணையத்தில் தமிழ் இடம்பெறத் தொடங்கியபொழுது அனைவருக்கும் பொதுவான எழுத்துரு தேவைப்பட்டதன் விளைவாக ஒருங்கு குறி என்னும் எழுத்துரு எண்ணம் உருப்பெறத் தொடங்கியது. மலேசியாவில் உள்ள திரு. முத்துநெடுமாறன் என்பவர் 1986 ஆம் ஆண்டு முரசு அஞ்சல் என்னும் தயாரிப்பை வழங்கினார். தமிழக அரசு கணினித் தொடர்பான மாநாட்டை நடத்தித் தமிழ்நெட் 99 என்னும் எழுத்துருவை அறிமுகப்படுத்தியது. அதன் தொடர்ச்சியாக ஈ-

கலப்பை, என்.எச்.எம். ரைட்டர் போன்ற மென்பொருள்கள் வளர்ந்துள்ளன. இவற்றைப் பயன்படுத்தி இணையத்தில் எழுத்துருக்கள் உள்ளீடு செய்யப்படுகின்றன.

முதலில் தமிழை இணையத்தில் ஏற்றியவர் சிங்கப்பூரைச் சேர்ந்த நாகோவிந்தசாமி 1995ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் சிங்கப்பூர் அதிபர் மேன்மை மிகு. ஓங்டாங் சாங் தொடங்கி வைத்த journey: words, Home and Nation – Anthology of Singapore Poetry (1984 – 1995) என்கிற நான்கு தேசிய மொழிக் கவிதை களுக்கான வலையகத்தில்தான் முதன் முதலில் தமிழ் இணையத்தில் அடி எடுத்து வைத்தது. (<http://ta.wikipedia.org>) இதிலிருந்து தமிழ் மொழி மெல்ல மெல்ல இணையத்தில் இடம்பெறத் தொடங்கியது. இன்று பல்வேறு தமிழ் சார்ந்த தரவுகள் இணையத்தில் ஏற்றப்பட்டும், இன்னும் ஏற்ற வேண்டிய தரவுகளைக் கோரி நிற்கின்றது. இணையக் கலைக் களஞ்சியத்தில் தமிழை முன்னேற்றி வலுப்படுத்துவோம் என்றும் இணையத் தளப்பயன்பாட்டில் பிற மொழிகளுடன் ஒப்பிடும் போது தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டில் இன்னும் முன்னேற்றம் தேவை விக்கிப்பீடியா எனும் இணையக்கலைக் களஞ்சியத்தில் தமிழுக்கு 61ஆவது இடம் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. தமிழ் வளர்ச்சியை ஓர் இயக்கமாக மாற்றி தமிழை எதிர்கால நடைமுறைக்கு ஏற்ற வகையில் வலுப்படுத்த வேண்டும். இதனை மின் ஆளுகை, மின் கல்வி, மின் வணிகம் போன்ற பல முனைகளில் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான பணிகளைச் சிறப்புடன் செயல்படுத்த வேண்டும் (தி.இந்து நாளிதழ் 8 ஜனவரி 2014 பக்.4) என்று தமிழ் வளர்ச்சித் துறை செயலர் மூ. ராசாராம் கூறியிருப்பது கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

இணையத் தரவுத்தளங்கள்

நமக்கு வேண்டிய செய்திகளைத் தேடி எடுக்க தரவுத் தளமாகப் புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைய நவீன சூழலில் இணையத்தின் மூலமாக அத்தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளக் கூடிய வசதிகள் வந்துவிட்டன. நூலகம் சென்றால் அங்கு காத்திருந்து தேடி எடுத்து முழுமையும் வாசித்துப் பார்த்துத் தேவையான குறிப்புகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால்

இணையத்தில் நாம் எதைக் குறித்தான தகவல்கள் வேண்டுமோ அவற்றை உடனே பெறக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது. நம்முடைய நேரம் அதிகம் விரையமாகமாலும் விரைவாகவும் தகவல்களைப் பெற முடியும். அண்மை காலங்களில் செம்மொழி தமிழ்நூல்கள், அவற்றிற்கு எழுந்த உரைகள், கட்டுரைகள், உரையாடல்கள், அவை சார்ந்த விவாதங்கள் எனப் பல்வேறு நிலையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இத் தரவுகள் அனைத்தும் எழுத்துவடிவம், ஒலிவடிவம், ஒலிஒளிவடிவம், காட்சிவடிவம் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் கிடைக்கின்றன.

பொதுவாக இணையத்தில் காணக்கூடிய தமிழ்ச் செம்மொழி நூற்கள் குறித்த தரவுத் தளங்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு பகுத்துக்கொள்ளலாம்.

1. விக்கிபீடியா
2. இணையதளங்கள்
3. இணைய இதழ்கள்
4. இணைய நூலகங்கள்
5. வலைப்பூக்கள்
6. சமூக வலைதளங்கள்
7. ஒளிஒலிக் காட்சி (youtube)

இவற்றுள் விக்கிபீடியா என்பது அனைத்துத் தகவல்களையும் உள்ளடக்கிய தகவல் களஞ்சியம் என்று கூறலாம். செம்மொழி நூல்கள் குறித்த (<http://ta.wikipedia.org/wiki>) அனைத்து விபரங்களும் இப்பகுதியில் காணப்படுகின்றது. பொதுவாக விக்கிபீடியாவில் சில தரவுகள் நம்பகத் தன்மையில்லாமல் இருந்தாலும், செம்மொழி பற்றிய விவரங்களைச் செம்மொழி மத்திய நிறுவனம் தொகுத்துத் கொடுத்துள்ளது என்பதால் தரவுகள் உண்மை தன்மை கொண்டுள்ளது.

தமிழ்ச் செம்மொழி நூற்கள் குறித்த தரவுகளைப் பல்வேறு இணையத்தளங்கள் கொண்டிருந்தாலும், தமிழக அரசால்

தொடங்கப்பட்ட தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகத் தளம் தமிழ் நூற்கள் முழுமையும் மின் நூற்களாகப் பதிவேற்றியுள்ளது. உரைகளோடு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தளத்தில் அதன் தேவை உருவாக்கப்பட்ட நோக்கம் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. (www.tamilvu.org)

உலகின் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் பரவி வாழும் தமிழர்கள் தங்ளுடைய மரபுகளையும், விழுமியங்களையும், பண்பாட்டையும் பாதுகாக்கவேண்டும். இத்தேவையை நிறைவேற்ற அவர்கள் தங்கள் மொழி, கலை, இலக்கியம் இவற்றோடு நீங்காத தொடர்புடன் வாழ வேண்டும். உலகு தழுவி வாழும் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுத் தேவைகளை மனத்திற்கொண்டு, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் 1999 இல் நடைபெற்ற தமிழ் இணைய மாநாட்டின் நிறைவு விழாவில், தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று அமைக்கப்படும் என்று அறிவித்தார். இதை நிறைவேற்றும் வகையில் இப்பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் இலக்கியங்களைப் பயிலும் வாய்ப்பினை உலகில் வாழும் தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் வழங்குவதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், மின் நூலகத்தில் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தங்கங்கள் செவ்விலக்கியத் தமிழ் கற்க விரும்போவோருக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் பயனளிக் கூடியதாக இருக்கின்றன. மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் நிலையில் ஒலி ஒளி காட்சி பாடங்கள் பதிவேற்றம் செய்யப் பட்டுள்ளது. அதில் தோன்றும் ஐயங்களை உடனுக்குடன் தீர்த்துக்கொள்ள கூடிய வசதியும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. படிக்க கூடியவர்கள் தங்களைத் தாங்களே சோதித்துக்கொள்ள கூடிய தற்சோதனை முறைகளும் இத் தளத்தில் காணப்படுகின்றது.

2008 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய மதுரைத்திட்டம் என்னும் இணையத் தளம் செம்மொழித் தமிழ் நூற்களைத் தொகுத்துள்ளது. அவற்றில் மூலங்கள் மட்டுமே தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது. உரைகளிடோடு தொகுக்கும் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

மூலங்கள் மின் நூல்களாகக் (pdf format) காணப்படுகின்றது. இவற்றைத் தரவிறக்கம் செய்து, வேண்டும் பொழுது கணினியின் துணையுடனோ அல்லது அச்சுவடிவில் எடுத்தோ பயன்படுத்தலாம். இவற்றுள் உரைகள் இணைத்து மின்னாக்கம் செய்யப்பெறவில்லை.

செம்மொழி மத்திய நிறுவனம் சங்க இலக்கியம் மற்றும் தொல்காப்பியத்தினை இசைவடிவில் வெளியிட்டுள்ளது. அத்தளத்தில் பதிவிறக்கம் செய்து கொள்ளக்கூடிய வசதி முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது காணப்படவில்லை. அதுபோல சங்க இலக்கியம் பயிற்றலுக்கான அட்டவணைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவை சங்க இலக்கியம் மற்றும் இலக்கணங்களை அறிந்து கொள்வதற்குப் பயன்படும்படியாக இருக்கும்.

இணைய இதழ்களில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன. தனியாக வலைப் பூக்கள் உருவாக்கப்பட்டும் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஒளிஒலி காட்சியாக இணையப்பக்கத்தில் இலக்கணங்களைக் கற்பித்தல் காணப்படுகின்றது. அவற்றை வேண்டும் பொழுது பதிவிறக்கிப் பார்த்துக்கொள்ள வாய்ப்பும் உள்ளது. அதுபோலவே சங்க இலக்கியங்கள் குறித்தப் பொழிவுகளும் காணப்படுகின்றன. பல்வேறு அறிஞர்களின் பொழிவுகளும் தொகுக்கப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. இலக்கணங்கள் நேரில் கற்பது போன்ற உணர்வினை ஏற்படுத்தும் வகையில் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சமூக வலைகள் கட்டுப்பாடற்ற கருத்தாடல்களுக்கானத் திறப்பினை உருவாக்கியுள்ளது. ஒன்றைப் பற்றிய சிந்தனையைப் பரிமாறி கொள்ளவோ, அது பற்றி விவாதிக்கவும் இங்கு இடம் உள்ளது. ஒரு குழுமமாக இணைந்து செயல்படக்கூடிய வாய்ப்பும் இதில் கிடைக்கின்றது.

அண்மையில் ஆண்ராய்ட் இயங்குதளத்தில் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்ப பல்வேறு தமிழ் மின் நூல்கள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. அவை புத்தகங்களைப் புரட்டி வாசிப்பது போன்ற உணர்வினை ஏற்படுத்துகின்றது.

- ☒ இணையம் வழி கற்க புகும் பொழுது நாம் விரும்பும் நேரத்தில் வேண்டிய இடத்தில் அவற்றைப் பெறமுடியும். அதனால் நேரவிரையம் என்பது தடுக்கப்படுகிறது.
- ☒ ஒரு கருத்துக் குறித்துப் பல்வேறு விளக்கங்களை அதனுள் தேடி பெற முடிவதால் புரிந்துகொள்வதற்கு எளிதாக இருக்கும். இதனோடு புதிய சிந்தனைக்கான திறவு கோலாகவும் இருக்கும்.
- ☒ கற்றலில் பல்வேறு நிலைகள் காணப்படுகின்றது. கற்ற வுடன் தங்களையே சுய மதிப்பீடு செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் இவற்றில் காணப்படுகின்றது.
- ☒ கற்கும் பொழுது ஏற்படும் ஐயங்களையும் உடனுக்குடன் கேட்டுப்பெற கூடிய வாய்புகளும் காணப்படுகின்றது.
- ☒ செவ்விலக்கியம் தொடர்பான நூற்கள் கட்டுரைகள், உரையாடல்கள், ஒளி, ஒலி காட்சிகள் இணையத்தில் காணப்பட்டாலும் , இன்னும் செப்பமாக இணைத்தில் தரவுகளை தரவேண்டியுள்ளது.

- www.tamilvu.org
- <http://ta.wikipedia.org>
- <http://ta.wiktionary.org/wiki/>
- www.tamil.net
- www.tamil.org
- www.southasia.upenn.edu/tamil
- www.languageshome.com
- www.tamildigest.com
- www.tamilheritage.org
- <http://hongkongtamil.blogspot.com>
- <http://www.thozhilnutpam.com>
- <http://www.tamildict.com>

-
- <http://tamilelibrary.org>
  - <http://www.chennailibrary.com>
  - <http://www.tamilbooks.info/>
  - <http://www.connemarapubliclibrarychennai.com/>
  - <http://www.noolaham.org>

